

नं. ४/७

॥ अथ बृहदारण्यकोपनिषत्खंडार्थप्रारंभः ॥

बृहदा०

॥ १ ॥

श्रीमद्धनुमद्गीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ कल्याणगुणपूर्णयिदोषदूरायविष्णवे । नमःश्री
प्राणनाथायभक्ताभीष्टप्रदायिने ॥ प्रणम्यश्रीमदानंदतीर्थादिगुरुशेखरान् । काण्वोपनिषदोर्थानांसंग्रहःक्रियतेमया । अस्या
उपनिषदोब्रह्मसूर्ययाज्ञवल्क्यकण्वाःक्रमादृषयः । लक्ष्मीशोदेवता । वाक्यरूपत्वान्नच्छंदोन्वेषणं । अस्या उपनिषदोध्याया

खंडार्थ.

११

श्रीमद्धनुमद्गीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ ॐ उषावाअश्वस्य
मेध्यस्यशिरः सूर्यश्चक्षु र्वातःप्राणो व्यात्तमग्निर्वैश्वानरः संवत्सरआत्माऽश्वस्यमेध्यस्य द्यौःपृष्ठ
मंतरिक्षमुदरं पृथिवीपाजस्यं दिशः पार्श्वे अवांतरदिशःप(र्शव)रिशव ऋतवोऽगानि मासाश्चा
र्धमासाश्चपर्वाण्य होरात्राणिप्रतिष्ठा नक्षत्राण्यस्थीनि नभोमाऽसान्यु वध्यऽसिकताः सिंध
वोगुदा यकृच्चक्रोमानश्चपर्वता ओषधयश्चवनस्पतयश्चलोमान्यु यन्पूर्वार्धो निम्लोचन्जघनार्धो
यद्विजृंभतेतद्विद्योतते यद्विधूनुतेतत्स्तनयति यन्मेहतितद्वर्षति वागेवास्यवाक् ॥ १ ॥

ष्टात्मकत्वेपिपूर्वाध्यायद्वयस्यविद्याधिकारार्थं अश्वमेधकर्मनिरूपणपरत्वेन तदव्याख्याय कर्मणाशुद्धांतःकरणस्यब्रह्मस्वरू
पनिरूपयितुं प्रवृत्तं तृतीयाध्यायादिग्रंथसंदर्भव्याचख्यौभगवान्भाष्यकारः । तथाहि । आदौपूर्वप्रकृताश्वमेधयागीयाश्व
निष्ठां ब्रह्मविद्यामाह । उषावाइत्यादिनाखंडद्वयेन । यागीयाश्वेहिउच्चैश्श्रवाः तत्राश्वरूपोब्रह्मा तत्रचतद्रूपोहरिःसन्निहितः ।

॥ १ ॥

तत्रसन्निहितयोरश्वरूपयोर्ब्रह्मविष्ण्वोरंगेषुजगदाश्रित्यास्तीतिशिरःप्रभृत्युत्तमांगक्रमेणाह ॥ उषावाइति । मेध्यस्यमेधश
 द्धितयागार्हस्य अश्वस्य तत्रसंनिहिताश्वरूपब्रह्मगतस्याश्वरूपस्याश्वनाम्नोहरेः शिरः उषाः उषोदेवीततोजाता । तदाश्रि
 त्यतिष्ठतीत्यर्थः । शिरइत्यादिप्रथमापंचमीसप्तम्योरर्थेध्येया । तथातृतीयार्थेचतुर्थ्यर्थेषष्ठ्यर्थेचज्ञेया । उषाःशिरसासत्ताप्रती
 तिप्रवृत्तिमतीति । उषाःशिरसेतदुपास्त्यर्था । अंगेषुयथाश्रयभावइतिसूत्रात् । उषाःशिरसस्तत्स्वामिकेति । एवमग्रेऽपिध्येयं ।
 वैशब्दःप्रसिद्ध्यर्थः । सूर्यश्चक्षुः अश्वस्यमेध्यस्येतिसर्वत्रानुषज्यते । तदर्थःप्राग्वत् । सूर्योमंडलाभिमानीदेवश्चजुषोजातस्तत्र
 तिष्ठतीत्यादिरर्थः । एवमग्रेऽपि । वातोवाय्वभिमानी प्राणः । वैश्वानरनामाग्निः व्यात्तंविवृतमुखं । संवत्सरःसंवत्सरा
 भिमानीब्रह्मा अश्वस्यमेध्यस्यात्मासर्वदेहः । प्राक्तनस्यैवसर्वत्रानुषंगसंभवेपुनरश्वस्यमेध्यस्येत्युक्तिःकस्यचिदश्वस्यैवमहिमा
 न किंतुसर्वस्यापियागीयाश्वस्येतिद्योतनाय । द्यौःद्युलोकाभिमानी पृष्ठं । अंतरिक्षं अंतरिक्षाभिमानीविघ्नेशसूनुदरं ।
 पृथिवी पृथिव्यभिमानिनी पाजस्यंपादाः । दिशो दिगभिमानिनश्चत्वारः पार्श्वे । पूर्वापरविभागेनैकपार्श्वस्यद्वित्वेन
 पार्श्वद्वयस्यचतुष्पात् पार्श्वेभ्योजातास्तानाश्रित्यतिष्ठंतिचेत्येवमादिरर्थः । अवांतरदिशः कोणमानिनः । परिशवः प
 रिशवशब्दितपार्श्वस्थास्थिपुच्छानि । ऋतवः वसंतादिषडृतुमानिनः अंगानिशिरःपादमूलचतुष्टयपुच्छभेदेनषडंगानि ।
 मासाअर्धमासाश्च मासपक्षाभिमानिनः । पर्वाणि प्रधानसंधयोऽवांतरसंधयः । अहोरात्रमानिनः प्रतिष्ठापादाः । नक्ष

बृहदा०

॥ २ ॥

त्राणिनक्षत्राभिमानिनः अस्थीनि । नभःआकाशाभिमानीविघ्नेशः मांसानि । सिकताःसिकताभिमानिनःउवध्यंपुरीषं । मे
ध्याश्वगतभगवदुदरस्थमितियोज्यं । उवध्याश्रितपृथिवीदेव्यांसिकताभिमानिनस्तिष्ठंतीत्यादिरर्थोध्येयः । पृथिव्याः पादा
श्रयत्वोक्तावपिउवध्याश्रयत्वंनविरुद्धंऐश्वर्याद्बहुहुरूपत्वाच्च । सिंधवोनदीमानिनः गुदाःआंत्राणि । पर्वताः पर्वताभिमानि
नोदेवाः । यकृच्चक्लोमानश्चयकृत्क्लोमशब्दितमांसविशेषाः ओषधयश्चवनस्पतयश्च तदभिमानिनोदेवाःलोमानि । उद्यन्
उदयंगतोरविःपूर्वार्धःनाभेःपूर्वभागः । निम्लोचन् अस्तंगच्छन्जघनार्थःनाभेरधोभागः । यत्विद्योततेयोविद्युदभिमानी
तत्स विजृंभते । मेध्याश्वस्यविजृंभणंऔदरवायुवशेनमुखव्यादानंविजृंभणं । यत्तच्छब्दयोर्व्यत्यासेनयोजना । यत्स्तनय
ति मेघगर्जनाभिमानीयः तत्सः विधूनुतेगात्रकंपयते । गात्रकंपनाश्रितइत्यादिरर्थः । यद्वर्षति वर्षाभिमानीयः तत्
सः मेहतिमूत्रयति । मूत्रणाश्रितइत्यादिः । वागेव प्रसिद्धवागभिमानिदेवएव । अस्यमेध्याश्वस्थस्यहरेःवाक् ततोजा
तातामाश्रित्यतिष्ठतीतिज्ञेयं । एवंशिरःप्रभृतिप्रथमांतशब्दानां उषाःशिरोब्रह्मनामेत्यादिभाष्योक्तस्मृत्यासप्तम्यर्थादिपर
त्वमुपेत्यउषोदेवीप्रभृतिदेवानांमेध्याश्वगतहरेरिशिरःप्रभृत्यंगाश्रितत्वादिरूपएकार्थोऽस्यखंडस्योक्तः । ईशांगवाचिनोवास्युरि
त्यादिस्मृत्यनुरोधेनमेध्याश्वगतस्यहरेरिशिरःप्रकाशरूपत्वादुषाइत्युच्यते । चक्षुःसूरिप्राप्यत्वादिहेतुनासूर्यइत्युच्यतइत्यादि
रूपेणयोगवृत्त्याउषस्सूर्यवातवैश्वानराग्निसंवत्सरादिशब्दानांशिरःप्रभृतिभगवदवयववाचिपरत्वेनान्योप्यर्थोध्येयः । अस्मि

खंडार्थ.

११

॥ २ ॥

नपक्षेयथाश्रुतमेवसामानाधिकरण्यं ॥ ३ ॥ १ ॥ १ ॥ मेध्याश्वनिष्ठभगवत्संबंधिविद्याविशेषमाह ॥ अहरिति । अश्वमेधी
यमेध्याश्वस्यपूर्वापरदेशौहोमयोग्यौमहिमशब्दितौ । तदभिमान्युक्तिपूर्वतयोर्जन्मकारणाद्याहात्रखंडे । अश्वंपुरस्तान्मेध्या
श्वस्यपुरोभागोमहिमनामा अहःअहरभिमानिमन्मथाभिमन्यमानः अन्वजायतआसीदित्यर्थः वैप्रसिद्धिद्योतकः । तस्य
महिमाभिमानिनोऽहश्शब्दितस्यमन्मथस्य । पूर्वे अनादौ । मुख्येइतिवा । समुद्रे सम्यग्गुणैरुद्रिक्तत्वादुत्कृष्टत्वाद्धेतोस्समुद्र

अहर्वाअश्वंपुरस्तान्महिमान्वजायत तस्यपूर्वेसमुद्रेयोनी रात्रिरेनंपश्चान्महिमान्वजायत तस्या
परेसमुद्रेयोनि रेतौवाअश्वंमहिमानावभितःसंबभूवतु ह्योभूत्वादेवानवह द्वाजीगंधर्वा नर्वा
ऽसुरा नश्वोमनुष्या न्समुद्रएवास्यबंधुः समुद्रोयोनिः ॥ २ ॥ ॥ इतिप्रथममश्वब्राह्मणं ॥३॥१॥

नामकेहरौ योनिरुत्पत्तिः । एनं अस्याश्वस्य पश्चात्पश्चाद्भागो महिमनामारात्रिः रात्रिदेवतारत्यभिमन्यमानः
अन्वजायत अभवत् । तस्यपश्चाद्भागोभिमानिनोरात्रिदैवतस्यअपरेअमुख्येसमुद्रेसमुद्रिक्तेअमुख्यसमुद्रेकवतिचतुर्मुखे
योनिरुत्पत्तिः । विक्षिप्योक्तंबुद्ध्यारोहायसंगृह्याह ॥ एताविति । एतौमहिमानौमहिमशब्दितावश्वदेहपूर्वोत्तरभागौ
अहोरात्रशब्दितमन्मथरत्यभिमन्यमानौ अश्वमभितःअश्वदेहस्यपूर्वापरदेशेसंबभूवतुःवैइति । नकेवलंभगवान्अश्वरूपी
मेध्याश्वेतिष्ठतिकिंतुदेवादिवाहकेष्वपिस्थित्वातत्तत्कर्मकर्तृतयातत्तन्नामावर्ततइत्याह ॥ ह्योभूत्वेति । हत्वाशन्नून्याती

बृहदा०

॥ ३ ॥

तिव्युत्पत्त्याहयनामासन् हयरूपी देवाश्वेषु तेषां शत्रुहननाय आविष्टस्सन् देवानवहत् । नित्यं युद्धकर्तृत्वहेतुना वाजिनामासन् । वाजिरूपी गंधर्वाश्वेषु स्थित्वा गंधर्वानवहत् । देवप्रेष्यतया गंधर्वाणां सर्वदा युद्धरतत्वात्तदश्वावाजिनः वाजं युद्धमस्यास्तीति वाजी । अतिगतिमत्त्वहेतुना अर्वनामासन् असुराश्वेषु स्थित्वा असुरानवहत् । तेषामश्वानां अतिगतिमंतः । ईषदाशुगमनहेतुना अश्वनामासन् मनुष्याश्वेषु स्थित्वा मनुष्यान्वहत् । ईषद्गतिमंतो हि मनुष्याश्वाः । अस्य शत्रुहननादिव्यापारे कस्सहायः नानाविधरूपजनक

नैवेह किंचिनाग्र आसीन् मृत्युनैवेदमावृतमासीदशनायया अशनाया हि मृत्युस्तन्मनो कुरुतात्मन्वीत्यामिति सोर्चन्नचरत्तस्यार्चत आपोजायता चर्तौ वै मेकमभूदिति तदेवार्कस्यार्कत्वं कः हवा अस्मै भवति य एव मेतदर्कस्यार्कत्वं वेद ॥ १ ॥

अथ कइत्यत आह ॥ समुद्र एवेति । समुद्रे कहेतुना समुद्रनामा हरिरेवास्य हरेः बंधुः । समुद्र एवास्य योनिः कारणं । स्वस्मादेव स्वयं नानारूपाण्याविर्भावयति ऐश्वर्यातिशयादिति भावः ॥ इति प्रथममश्वब्राह्मणं । ३ ॥ १ ॥ २ ॥ प्रकृताश्वमेधयज्ञो भगवदाराधनत्वेन ब्रह्मादिभिरप्यनुष्ठित इति सोकामयत मेध्यमिति तं संवत्सरस्य परस्तादात्मन आलभत इत्यादिनावक्तुं तदुपयुक्तां कांचन कथामाह ॥ नैवेहेति । इह अवकाशे अग्रे विश्वजने प्राक्प्रलय इति यावत् । किंच न वस्तुनैवासीत् । प्रकृत्यादेः कारणजातस्य सत्त्वात् नैव किंचिनासीदित्युक्तिः कथमित्यत आह ॥ मृत्युनैवेति । अश्नते भुज्यते इत्यं आहारभूतं जगत् नय

खंडार्थः

२।१

॥ ३ ॥

तिप्रेरयतीतिअशनाया तथाअशनायया मृत्युना सर्वसंहारकेणहरिणा इदंसर्वनित्यजातमावृतमासीत् । अभिभूतं
सुप्तशक्तिकमासीत् । तदधीनमेवासीत् । नस्वतंत्रं अतोनासीदित्युक्तिरितिभावः । तथाहिश्रुत्यंतरं नान्यत्किंचनमिषदिति ।
जगन्नेतृत्वस्यश्रीतत्वादौसत्त्वेपिमुख्यतोमृत्युनामाहरिरेवनेतेतिसएवात्रग्राह्यइतिभावेनाह ॥ अशनायाहिमृत्युरिति ।
हिशब्दः एकः पुरस्ताद्यइदंबभूवयतोबभूवभुवनस्यगोपाः । यमप्येति भुवनंसांपरायेसनोहरिर्धृतमिहायुषेक्षुदेवइत्यादि
श्रुतिप्रसिद्धिद्योतकः । तत्तस्मात्स्वस्मादन्यस्याभावात् । मनोकुरुत ऐच्छत् । अप्सृष्ट्यर्थमितिशेषः । इच्छाप्रकारमाह
॥ आत्मन्वीति । आत्मवान्जगदाख्यगौणदेहवान्स्यांभवेयमिति विश्वसृजंविर्चंसृष्टातद्वारास्वाधीनंजगत्सृजेयं ततः
प्रागपस्सृजेयमित्यैच्छदितितात्पर्यार्थः । अपांप्राणिसुखहेतुत्वात्पूजासाधनत्वाच्चादौतत्सृष्टिमाह ॥ सइति । समृत्युना
माहरिः । अप्सृष्ट्यर्थमात्मानमर्चन्नचरत् । तस्यार्चतःस्वात्मानंपूजयतस्सकाशादापोजायंत । अर्चतोजातत्वादुदकस्यार्कना
मान्वर्थत्वेनप्राप्तमित्याहवेदपुरुषः ॥ अर्चतोवैमइति । अर्चतस्स्वात्मानंपूजयतः । मेमदंतर्यामिणोहरेस्सकाशात् । कंसुख
हेतुतयाकंपदवाच्यमुदकंअभूदितियत्तदेवार्कस्यार्कपदवाच्यस्यार्कपदप्रवृत्तिनिमित्तं । अनेननिमित्तेनोदकस्यार्कनामप्राप्तमि
तिप्रसिद्धिद्योतकोवैशब्दः । तात्पर्यज्ञापनायैतज्ज्ञानिनःफलमाह ॥ कमिति । योधिकारीएवं विष्णुजातत्व पूजासाधनत्व
सुखसाधनत्वप्रकारेणैतदर्कत्वं अर्कपदप्रवृत्तिनिमित्तं अर्कस्य अर्कपदवाच्यस्योदकस्यवेद अस्मैकं सुखंभवतिहवाइति ।

बृहदा०

॥ ४ ॥

अर्चतो जातंकर्मकमिति व्युत्पत्तिः । निरुक्तिबलादरित्येतावत्तएवोपपदस्य शेषः ॥ ३ ॥ २ ॥ १ ॥ अर्कनाम्नस्सूर्ये प्रसिद्धत्वात्तद्वलादपू
शब्दोपितत्परएव किंनस्यादितिशंकामपाकर्तुं प्रागुक्तमपामर्कनामत्वमनुवदंस्ताभ्यः पृथिवीसृष्ट्यादिकमाह ॥ आपोवा अर्क इ
ति । वैशब्दोवधारणे । आपएवात्राकोनादित्यइतिलोकरूढितोपिवाचनिकयोगस्यनिरवकाशतयाप्राबल्येनापामेवार्कनाम अ
र्चतोवैमइतिप्रागुक्तनिरुक्तिबलादितिभावः । उक्तंहिकंपनादित्यत्ररूढितोपिवाचनिकयोगस्यप्राबल्यं । तद्यदपां तत्तासां
आपोवा अर्कस्तद्यदपां शरआसीत्तत्समहन्यतसापृथिव्यभवत्तस्यामश्राम्यत्तस्यश्रांतस्यतप्तस्यते
जोरसोनिरवर्तताग्निः ॥ २ ॥

सत्रेधात्मानंव्यकुरुतादित्यंतृतीयंवायुंतृतीयं अग्नितृतीयं स एष प्राणस्त्रेधाविहितस्तस्य प्राची
दिक्क्षिरोसौचासौचेर्मा वथास्यप्रतीचीदिक्पुच्छमसौचासौचसकथ्यौदक्षिणाचोदीचीचपार्श्वे
द्यौःपृष्ठमंतरिक्षमुदरमियमुरस्स एषोप्सुप्रतिष्ठितो यत्र कचैतितदेवप्रतितिष्ठत्येवंविद्वान् ॥ ३ ॥

अपां यत्शरः यःशरः मंडआसीत् तत्सशरः समहन्यतनिबिडोभवत् । सा विधेयापेक्षयास्त्रीलिंगनिर्देशः । संहतःशरः
पृथिव्यभवत् । तस्यांपृथिव्यांश्वेतद्वीपे अश्राम्यत्शिश्ये । मृत्युरित्यनुषंगः । अग्निर्मेस्यादित्यतपच्चेतिशेषः । तस्यश्रांत
स्यतप्तस्य अग्निर्मेस्यादितिचिंतयत स्तेजोरस स्तेजसस्सामर्थ्यस्यरसः जगत्सामर्थ्यसारभूतोबलदेवतारूपोऽग्निः अग्रजत्वा
दग्रणीत्वादंगिनांनेतृत्वाद्वाअग्निनामामुख्यवायुः निरवर्तत उदपद्यतेति ॥ ३ ॥ २ ॥ २ ॥ तस्याग्निनाम्नोवायोर्महिमान्

खंडार्थः

२।३

॥ ४ ॥

माह ॥ सइति । सोग्निनामावायुः । आत्मानं त्रेधा व्यकुरुत व्यभजत् । आदित्यं तृतीयं वायुं तृतीयमग्निं तृतीयमिति । त्र
 याणां मध्ये एकैकस्येतरद्वयापेक्षया तृतीयत्वमस्तीति सर्वरूपाणां समत्वसिद्धये तृतीयं तृतीयमित्येवोक्तं । प्रथमं द्वितीयं तृतीयमि
 त्युक्तौ रूपाणां तदन्तरमभावः प्रतीयेत । प्राणिनामायुरादाययातीति व्युत्पत्त्या आदित्यनामकं जगत्प्रकाशकत्वेनादित्यस्थं रूपमेकं
 सर्वप्राणिशरीरगंसज्जगत्पालकं वायुरूपमेकं । प्रागुक्तनिरुक्त्या अग्निनामकं अग्निस्थं सर्वयज्ञप्रवर्तकरूपमेकं चेति त्रेधा व्यकुरुतेत्य
 र्थः । प्राङ्निरवर्तताग्निरित्युक्त्या अग्नेरेव त्रिरूपतेति भ्रमनिरासायोक्तमेवरूपांतरविवक्षयान्वाह ॥ स एष प्राणस्त्रेधा विहि
 तइति । प्राणो मुख्यवायुस्सच कूर्मरूपेण जगद्धारकः सन्नप्यास्तइति तस्य स्थितिमाह ॥ तस्येति । कूर्मरूपेण स्थितस्य वायोः
 प्राचीदिक्शिरः । प्रथमा सप्तम्यर्थे । प्राच्यां दिशि शिरस्तिष्ठतीत्यर्थः । एवमग्रेपि ॥ असौ चासौ चेर्मौ । ईर्मौ पादौ । असौ
 चासौ च आग्नेय्यैशान्यौ दिशौ । अथेत्यर्थांतरे पश्चिमदिगवस्थितां गानिवचमीत्यर्थः । अस्य कूर्मरूपस्य वायोः पुच्छं प्रतीचीदि
 क् । अस्य सकृथ्यौ पादौ असौ चासौ च नैऋतवायव्यदिशौ । अस्य पार्श्वे दक्षिणाचो दीचीच । द्यौः द्युलोकः पृष्ठं । कूर्मदेहस्योर्ध्व
 भागे अस्योदरमंतरिक्षं । आकाशमुदरेस्तीत्यर्थः । अस्य उरःवक्षः । अधोभाग इति यावत् । इयं पृथिवी कूर्मरूपस्य उरः
 प्रभृत्यधोभागा श्रिता इत्यर्थः । सोयं वायुः कूर्मः कुत्र तिष्ठतीत्यत आह ॥ स एषोऽप्सु प्रतिष्ठितइति । अंडोदके प्रतिष्ठित इत्यर्थः ।
 यद्यप्ययं कूर्मरूपो वायुः पंचाशत्कोटिविस्तीर्णायाः पृथिव्याः निखिलमपि प्रदेशमभिव्याप्यतामुरस्संश्लिष्टां कृत्वा तस्या उपरिति
 ष्ठति । अतएव तावत्परिमाणकूर्मदेहस्योपरिभागो द्युलोकपर्यंतमास्तइति द्युलोकाधारत्वं पृष्ठस्यांतरिक्षाश्रयत्वं मध्यभागस्यो

दरशब्दितस्ययुक्तं । तथापिवायवीयकूर्मदेहस्याप्रतिघत्वात्शिरोबाहुपादपुच्छपार्श्वानालक्षयोजनघनीभूतभूखंडपार्श्वेषुअनु
प्रविश्यातिरिच्याडोदपर्यंतंगत्वातदुदकेअवस्थितत्वादप्सुप्रतिष्ठितइत्युक्तं । वायुकूर्मादिज्ञानिनःफलमाह ॥ यत्रेति ।
यएवंविद्वान् वायोरादित्यादिरूपत्रयंकूर्मरूपंचोक्तप्रकारेणजानन् यत्रक्वचयस्मिन्कस्मिंश्चिद्देशे एतिगच्छतितिष्ठासाचेत्तदेव
तत्रैवप्रतितिष्ठतिसंस्थितिमान्भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ २ ॥ ३ ॥ वायुरेवब्रह्माभवतीतिज्ञापयितुंवायूत्पत्तिंपूर्वमुक्त्वाब्रह्मणःसृ

सोकामयतद्वितीयोमआत्माजायेतेति समनसावाचंमिथुनःसमभवदशनायांसृत्युस्तद्यद्रेत
आसीत्ससंवत्सरोभव ब्रह्मपुराततःसंवत्सरआस तमेतावंतंकालमविभर्यावान्संवत्सरस्तमे
तावतःकालस्यपरस्तादसृजततंजातमभिव्याददात्सभाणमकरोत्सैववागभवत् ॥ ४ ॥

ष्टिविषयामश्वमेधकरणेसाक्षादुपयुक्तांकथामाह ॥ सोकामयतेति । ब्रह्मणोश्वमेधकर्तृत्वेनतदुत्पत्तिकथायाअश्वमेधकृता
वादरजननायउपयोगवत् । वायूत्पत्त्युक्तेरपिअश्वमेधादौसएवोद्भानदक्षोनान्यइत्यथहेममासन्यमित्यादिनोपयोगोव्यक्तइति
ज्ञेयं । आत्माविरिचःमेद्वितीयोजायेतेतिसमृत्युरकामयत । स मृत्युः मनसा स्वेच्छया । वाचं श्रीदेवीं । मिथुनंयथाभवतितथा
समभवत् । सइतितच्छब्दार्थव्यनक्ति ॥ अशनायांसृत्युरिति । बिंदुराधिक्यार्थे । सर्वाशननेतृत्वेनअशनायेति । तत्
तत्रदेव्यां यद्रेतःस्थापितमासीत् । स रेतः । विधेयापेक्षयापुल्लिङ्गत्वं । संवत्सरोभवत् सम्यक्वत्सभूतान्देवान्रमयतीतिव्युत्प

च्यासंवत्सरनामाब्रह्मा अभवत् रमतेर्जमंताडुः । कियत्कालंदेवीगर्भंदधारेत्यतोवत्सरपर्यंतमित्याह ॥ नहपुरेति । ततः
विरिचोत्पत्तेःपुरापूर्वसंवत्सरःनासह नाभूत्किल । कोर्थइत्यतोव्यनक्ति ॥ तमिति । तंविरिचंयावान्द्वादशमासात्मासं
वत्सरःएतावंतंकालमविभःउदरेधृतवतीदेवी । तमेतावतःकालस्यसंवत्सरस्यपरस्तात्पश्चात्असृजतअसूत । वाणीसृष्टिं
वक्तुमुपोद्धातमाह ॥ तमिति । जातंतंविरिचमभिप्रति तदाभिमुख्येनेतियावत् । व्याददात्तमत्तुंमुखविवृतिमकरोदित्यर्थः ।

सपेक्षतयदिहवावहममभिमस्येकनीयोन्नंकरिष्यइतिसतयावाचातेनात्मनेदःसर्वमसृजतयदि
दंकिंचचोयजूषिसामानिच्छंदांसियज्ञान्प्रजाःपशू न्सयद्यदेवासृजततत्तदत्तुमध्रियतसर्वंवा
अत्तीतितददितेरदितित्वःसर्वस्यैतस्यात्ताभवतिसर्वमस्यान्नंभवतियएवमेतददितेरदितित्वंवेद ॥५॥

सतुभीत्याभाणमकरोत् । भाणितिशब्दमकरोत् । सैवभाणितिशब्दस्तदभिमानी विधेयापेक्षयास्त्रीलिङ्गत्वं वाक्सरस्वती अ
भवत् । भारूपत्वाणशब्दितसुखरूपत्वाद्भाणितिभगवान् तद्व्यंजकत्वात्सरस्वतीभाणभवदित्युच्यते ॥ ३ ॥ २ ॥ ४ ॥ ततःकिं
जातमित्यतोऽदनान्निवृत्तोभगवान् (मृत्युः) वाणीवाणीश्वराभ्यांजगत्सृष्ट्वापश्चात्समहरदित्याह ॥ सइति । सः मृत्युना
माहरिः । इमंसंवत्सराख्यंविरिचं । अभिमंस्वेलीनंकरिष्येसंहरिष्यामियदितर्हीतिशेषः । कनीयःअल्पमन्नंकरिष्येकृतवान् भवेय
मित्यैक्षतालोचितवान् । एवमालोच्यसमृत्युःअदनान्निवृत्तस्सन्तयावाचासरस्वत्या तेनात्मनाविरिचेन मिथुनीभूताभ्यांता

बृहदा०

॥ ६ ॥

भ्यामितियावत् । इदं सर्वमसृजतेत्युक्तं व्यनक्ति ॥ ऋच इति । ऋगाद्यभिमानिनः । गायत्र्यादिछंदोभिमानिनः यज्ञाभिमानिनः । असृजतेत्यन्वयः । अजनयदित्यर्थः । सृष्टिमुक्त्वासंहतिमाह ॥ स इति । स आत्मा विरिंचः यद्यदेवासृजततत्तदनुमध्रियत मनोकुरुतमृत्युरित्यर्थः । आदच्चेत्यपि ध्येयं । कुतः सर्वमादन्मृत्युरित्यतः स्वस्यादिति नामवच्च हेतोरित्याह ॥ सर्वमिति । मृत्युः सर्वमस्तीति यत् तत्सर्वादनं अदितेरदिति पदवाच्यस्य मृत्योरदितित्वं अदितिपदप्रवृत्तिनिमित्तं । अन्यथा सर्वादनाभावे सर्वात्तृत्वनिमित्तकं यत् स्वस्यादिति नाम अदितिर्देवतामयी इत्यादिश्रुत्यंतरेऽस्ति तन्न स्यादतः सर्वमाददिति देवमातरि प्रसिद्धा

सोकामयत भूयसायज्ञेन भूयो यजेयेति सोऽश्राम्यत्सतपो तप्यत तस्य श्रांतस्य तप्तस्य यशो वीर्यमुद
क्रामत्प्राणावैयशो वीर्यं तत्प्राणेषूत्क्रांतेषु शरीरं श्वयितुमध्रियत तस्य शरीर एव मन आसीत् ॥ ६ ॥

दिति नाम्नो निमित्तोक्तिपरमितित्वयुक्तं । तस्यास्सर्वादनस्य बाधात् । मृत्युपदोक्तब्रह्मप्रकरणविरोधाच्च । तथाच सूत्रं । अत्ताचरा चरग्रहणात् । प्रकरणाच्चेति । तात्पर्यद्योतनायैतज्ज्ञानिनः फलमाह ॥ सर्वस्येति । यो धिकारी अदितेरदिति पदवाच्यस्य मृत्युना म्नो हरेरेतददितित्वं अदितिपदप्रवृत्तिनिमित्तमेवं वेदस इति शेषः । सर्वस्य स्वयोग्यस्यात्ताभक्षकः भवति । नेदंस्तुतिमात्रं किंतु वास्तवमेवेति भावेनाह ॥ सर्वमस्यान्नं भवतीति ॥ ३ ॥ २ ॥ ५ ॥ अश्वमेधकर्तृजनिमुक्त्वा तत्साधनाश्वरूपपशुत्पत्तिवक्तुं कथामाह ॥ स इति । स चतुर्मुखः । भूयसायज्ञेन श्रेष्ठेनाश्वमेधक्रतुना । भूयः परिपूर्णं ब्रह्म । यजेय पूजयेयमित्य

खंडार्थः

२।६

॥ ६ ॥

DF

कामयत । एवंकामयमानस्स साधनास्मृतेरश्राम्यत् श्रांतोभवत् । सतपोतप्यत अतपदित्यर्थः । तापवानभूदितियावत् । तस्यश्रांतस्यतप्तस्यदेहत्यागेच्छायांसत्यांदेहादुदक्रामत् । तस्मिन्नुक्तांतिसतितेनैवसहयशोवीर्यमुदक्रामदितिकांक्षितपूर्त्यावाक्य योजनाज्ञेया । यशोवीर्यशब्दार्थव्यनक्ति ॥ प्राणावैयशोवीर्यमिति । यशोवीर्यहेतुत्वात्प्राणाइंद्रियाभिमानिनः ॥ प्रा णेषूत्क्रांतेष्विविति । विरिंचेनसहेतियोज्यं । श्वयितुं स्थूलभावंप्राप्तुं अध्रियत अभूत् । स्थूलमभवदित्यर्थः । तस्यविरिंचस्यशरीरेएवंस्थूलतांप्राप्तेसतिशरीरएवप्रवेष्टुंमनआसीत् ॥ ३ ॥ २ ॥ ६ ॥ ततःकिमासीदित्यतआह ॥ सइति । इदं शवरूपंस्थू

सोकामयतमेध्यंमहद्स्यादात्मन्वनेनस्यामितिततोश्वःसमभवद्यदश्वत्तन्मेध्यमभूदितितदे
वाश्वमेधस्याश्वमेधत्वमेषहवाअश्वमेधंवेदयएनमेवंवेद ॥ ७ ॥

लतांप्राप्तंशरीरं मेध्यं पवित्रंस्यात् । अनेन शरीरेण आत्मन्वी देहवान् स्यां भवेयमिति स चतुर्मुखो कामयत ऐच्छत् । प्रवि
वेशचेत्यपिध्येयं । ततः प्रवेशानंतरं देहस्यश्वेतीभावानंतरमितिवा स्थूलादेहादितिवा अश्वमेधसाधनंदृष्ट्वा अश्वोभवत् ।
अश्वाकारंदेहांतरमेकेनांशेनधृतवानित्यर्थः । ततोश्वमेधमकरोदितिशेषः । प्राक्तनपुंदेहस्य अश्वदेहस्य यागस्यचत्रयाणामश्व
मेधनामनिर्वचनेनाह ॥ यदिति । तच्छरीर मश्वत् स्थूलमभवत् । मेध्यंचाभूदितियत् तदेवस्थूलताभवनंमेध्यताभवनमेव
अश्वमेधस्य अश्वमेधनाम्नश्शरीरस्य तच्छरीरकस्यचतुर्मुखस्याश्वमेधत्वं अश्वमेधनामनिमित्तं । श्वेतीभावंमेध्यतांपवित्रतांच

SCDF

गते शरीरे स्थितत्वात् ब्रह्मा अश्वमेधनामको भवदित्यर्थः । तथा तत्पुंशरीरं अश्वत् अश्वरूपतया द्वितीयं रूपमभवत् । मेध्यं मेधो यागस्तदीयं मेध्यं । यागसाधनं चाभूदित्यत् तदेवाश्वमेधनाम्नो यागीयाश्वस्याश्वमेधत्वं । पुं देहस्थो ब्रह्मा स्थूलभावं गतात् पुं देहादश्वाकारं देहांतरं सृष्ट्वा अंशेन तदधिष्ठाय फलविशेषसिद्ध्यर्थं यज्ञसाधनं चाभूदित्यश्वरूपोऽप्यश्वत्वमेधीयत्वहेतुना अश्वमेधना मा भवदित्यर्थः । तथा यत् यदर्थं अश्वमेधसाधनद्वारा यत्कर्मानुष्ठानार्थमिति यावत् । अश्वत् स्थूलमभवत् । मेध्यं शुद्धं

तमनवरुध्येवामन्यत तं संवत्सरस्य परस्तादात्मन आलभत पशून् देवताभ्यः प्रत्यौहत् तस्मात् सर्वदै वल्यं प्रोक्षितं प्राजापत्यमालभत एष ह वा अश्वमेधो य एष तपति तस्य संवत्सर आत्मा ऽयमग्निरर्कस्त स्ये मे लोका आत्मानस्तावेतावर्का अश्वमेधो सो पुनरेकैव देवता भवति मृत्युरेवाप पुनर्मृत्युं जयति नैनं मृ त्युराप्नोति मृत्युरस्यात्मा भवत्येतासां देवतानामेको भवति ॥८॥ इति द्वितीयमश्वमेधब्राह्मणं ॥३॥२॥

चतदिच्छया भवदित्यत् तदेव श्वेतीभूतमेध्यं पुं देहस्थ ब्रह्मणा अश्वमेधनामकाश्वरूपसाधनद्वारानुष्ठितत्वमेवाश्वमेधनाम्नो या गस्याश्वमेधत्वं अश्वमेधनामनिमित्तमिति त्रेधा स्य वाक्यस्यार्थोऽध्येयः । यो धिकारी एवं उक्तप्रवृत्तिनिमित्तेनाश्वमेधशब्द वाच्यतया एनं पुं देहिनं अश्वदेहिनं विरिंचयागंच वेद जानाति । एष पुमान्हवै एष पुमानेवाश्वमेधमश्वमेधशब्दार्थं वेद नान्य इत्यर्थः ॥ ३ ॥ २ ॥ ७ ॥ पूर्वशेषोक्त्या अश्वमेधमकरोदित्युक्तं । तं प्रकारं दर्शयति ॥ तमिति । स इत्यनुवर्तते सः विरिंचः

तं अश्वरूपमात्मान मनवरुध्येव निरोधमकृत्वेवामन्यत । अवरोधहीनतया भूमंडलं चारयिष्यामीत्यमन्यतेत्यर्थः । अश्व रूपः स्वयमेवेतीच्छया संचारसंभवेऽपि लोक इव निरोध्य निरोधकभेदमुपेत्येयमुक्तिरितीव शब्दः । संवत्सरं चारयित्वा संवत्सरस्य परस्तात् । आत्मने स्वांतर्यामिणे भगवते आलभत विशस्तवान् । विशस्य । तस्य वपामं गानि च हरये दत्तवानित्यर्थः । अश्वमे धीयाश्वस्य प्रजापतिदेवता कत्वात् प्रजापतीतरकर्तृकयागे स देहमानि हरये प्रणमेत्केवलाय वेत्युक्तन्यायेन प्रजापतिसहितहरये ह विर्दानं । प्रजापतिकर्तृके तु यज्ञे अधिष्ठानविना कृतकेवलहरये दानमिति कृत्वा केवलस्वांतर्यामिणे ह विर्दत्तवानिति ज्ञेयं । पशून् अजादीन् देवताभ्यः अन्यदेवतास्थ परमात्मरूपेभ्यः उक्तन्यायात् । प्रत्यौहत् दत्तवान् । कुतो ब्रह्मा स्वात्मस्थायैव अश्वमेधना स्वरूपेभ्योऽन्यपशूनालब्धवानित्यत आह ॥ तस्मादिति । तस्मात् स्वात्मस्थाय देवतास्थाय दत्तत्वकारणात् इंद्रादयः पृथु प्रभृति राजानश्च प्रोक्षितं पशुं जाल्येकवचनं । अजादिपशुजातं सर्वं सर्वदैवत्यं सर्वदेवतासंबन्धि । अश्वं च प्रजापतिसंबन्धिनं आलभते । न केवलं ब्रह्मादिरश्वमेधाख्योऽपि त्वश्वमेधनामक ब्रह्माधिष्ठानत्वात्सूर्योऽप्यश्वमेधनामेत्याह ॥ एष ह वा इति । एष इत्युक्तं व्यनक्ति ॥ य एष तपतीति । कुतः यतस्तस्य तस्मिन्सूर्ये संवत्सरो ब्रह्मा ऽश्वमेधनामा सन्निति शेषः । आत्मा आततो व्याप्नोस्त्यत इति तस्य महिमानमाह ॥ अयमिति । अयं संवत्सराख्यो ब्रह्मा अर्को र्कस्थो र्कनामा अग्नि रग्निस्थतयाग्नि नामा । तस्य ब्रह्मणः इमे लोका आत्मानः तेन आतताः व्याप्ता इति कृत्वा तस्यात्मान इत्युच्यते । एवं सूर्यादौ सर्वत्र व्याप्तश्चेत्तर्हि किं स एव सर्वोत्तमः नेत्याह ॥ ताविति । उपलक्षणं । अर्काग्नि लोका अश्वमेधास्तेषु स्थितो ब्रह्मेति यावत् । सो पुनरेकैव देवता भ

बृहदा०

॥ ८ ॥

वतीत्यत्रसाउइतिपदविभागः । प्रसिद्धविष्णवाख्यैकदेवताधीनएवभवति उ भवत्येवेति सेत्युक्तदेवताकेत्यतआह ॥ मृत्यु
रेव । नृसिंहएव । तंजानन्नितिशेषः । तंमृत्युनामकंनृसिंहंजानन्नब्रह्मापुनर्मृत्युर्मृतिःपुनर्मृत्युर्मृतिःस्मृतेत्युक्तेः । अपपुनर्मृत्युंअ
कालमृतिंजयति । मृत्युः मृतिरूपोमृत्युरेनं ब्रह्माणं नामोति । कुतः मृत्युः नृसिंहः अस्य ब्रह्मण आत्मा स्वामीभवति ।
एतासांदेवतानां रुद्रादीनांपूर्वप्रकृतार्कादीनांवा एको मुख्योभवति स्वामी भवति ईशत्वेनवर्ततइत्यर्थः । यतोतइतियोजना ।
यद्वामृत्युरस्यात्मेत्येतत् नैनमित्युक्तार्थेएतासामित्युक्तार्थेचहेतुरितिज्ञेयं ॥ ७ ॥ द्वितीयमश्वमेधब्राह्मणं ॥ ३ ॥ २ ॥

द्वयाहप्राजापत्यादेवाश्चासुराश्चततःकानीयसाएवदेवाज्यायसाअसुरास्तएषुलोकेष्वस्पर्धंतते
हदेवाऊचुर्हतासुरान्यज्ञउद्गीथेनात्ययामेति ॥ १ ॥

अश्वमेधाधिषुवायुरेवोद्गाताकार्यस्तस्यैवतत्रप्राप्तविघ्नविघातक्षमत्वादित्यथहेममासन्यंप्राणमित्यादिनाविवक्षुरुपोद्धातमाह ॥
द्वयाइति । प्राजापत्याः ब्रह्मसुताः । देवाश्चासुराश्चेतिद्वयाः द्विवर्गाः । ह प्रसिद्धं । इतिशब्दोत्रयोज्यः । ततः तत्रवर्गद्वय
मध्ये । देवाःकनीयसाः कनीयांसः । संख्ययाअल्पाएव । असुराःज्यायसाः ज्यायांसोबहवइत्यर्थः । ते उभये । एषुलोकेषु त्रिलो
काधिपत्यविषये अस्पर्धंत । स्पर्धयायुद्धेजातेबहुत्वाच्छंकरवरोत्सिक्तत्वाच्चासुरैर्जिताःतेदेवाःपरस्परमूचुर्ह । आलोचितवंतः
स्म । कथंहंतहर्षे । यज्ञे उद्गीथेन उद्गानेन । उद्गानप्रसन्नेनहरिणाअसुरानत्ययाम अतिक्रामामेति ॥ ३ ॥ २ ॥ १ ॥ ते एव

खंडार्थः

३।१

॥ ८ ॥

DF

मालोचितवंतो देवाः यज्ञमारभ्यतत्र वाचं वागभिमानिनं वह्निमूचुर्ह । त्वं नो स्मदर्थे । उद्गाय ऋगारूढसामगानं कुर्विति ।
तैरुक्तो वाग्वह्निस्तथास्तिवत्युक्त्वा तेभ्यो देवेभ्यः । देवानामर्थे । उदगायत् । यो वाचिभोगः उद्गानजं फलं शत्रुजयादि तं देवेभ्य
आगायत् । यत्कल्याणं उद्गानादन्यद्दृगादिना भगवत्स्त्वनादिरूपं वदति । तदात्मने स्वस्मै आगायदित्यनुषंगः । ते असुराः ।
अनेनोद्गात्रानो स्मान् । अत्येष्यंति देवा इति विदुर्वै । एवं विदित्वा ते तं वह्निं । अभिद्रुत्या आभिमुख्येन गत्वा । पाप्मनाऽविध्यन् ।

ते ह वाचमूचुस्त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्यो वागुदगायद्यो वाचिभोगस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं व
दति तदात्मने ते विदुरनेन वै न उद्गात्रात्येष्यंतीति तमभिद्रुत्य पाप्मनाऽविध्यन्त सयः स पाप्माय देवे
दमप्रतिरूपं वदति स एव स पाप्मा ॥ २ ॥ अथ ह घ्राणमूचुस्त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्यः प्राण उदगाय
द्यो घ्राणे भोगस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं जिघ्रति तदात्मने । ते विदुरनेन वै न उद्गात्रात्येष्यंती
ति तमभिद्रुत्य पाप्मनाऽविध्यन्त सयः स पाप्माय देवे दमप्रतिरूपं जिघ्रति स एव स पाप्मा ॥ ३ ॥

सम्यगुद्गानं यथानभवति तथाऽकुर्वन्निति । वेधमेव व्यनक्ति ॥ सय इति । यो सुरकृतः पाप्मा स सः प्रसिद्धः । एकस्तच्छब्दः प्रसिद्धा
र्थकः । प्रसिद्धः पाप्मा कइत्यत आह ॥ यदेवेति । अप्रतिरूपं व्यत्यस्तस्वरवर्णादिकं । वदतीति यत् इदमेव प्रसिद्धं पापवेधनमि
ति । कथमिदं पापमित्यत आह ॥ स एव स पाप्मेति । मंत्रोहीनः स्वरतो वर्णतो वेत्यादेरिति ज्ञेयं ॥ ३ ॥ ३ ॥ २ ॥ अथ वह्नेः पापवि
द्धत्वकारणात् घ्राणं नासिक्ववायुं । प्राग्वदेतदादि खंडचतुष्टयस्यार्थो ध्येयः । घ्राणे भोगः । भगवन्निर्माल्या घ्राणजमदृष्टफलं । तद

न्यशुभगंधाघ्राणजहृष्टफलंकल्याणं । अप्रतिरूपमशुभगंधं ॥ ३ ॥ ३ ॥ ३ ॥ अथेत्युक्तार्थं । चक्षुश्चक्षुर्देवतंसूर्यो चक्षुषिभोगः पुण्यतीर्थक्षेत्रादिदर्शनजमहृष्टफलं । तदन्यसुरूपादिकंकल्याणं । अप्रतिरूपं दुर्दर्शं ॥ ३ ॥ ३ ॥ ४ ॥ श्रोत्रं दिग्देवताः । श्रोत्रे

अथहचक्षुरुचुस्त्वंनउद्गायेतितथेतितेभ्यश्चक्षुरुदगाययश्चक्षुषिभोगस्तंदेवेभ्यआगाययत्कल्याणं पश्यतितदात्मनेतेविदुरनेनवैनउद्गात्रालेप्यंतीतितमभिद्रुत्यपाप्मनाविध्यन्तसयःसपाप्मायदे वेदमप्रतिरूपंपश्यतिसएवसपाप्मा ॥ ४ ॥ अथहश्रोत्रमूचुस्त्वंनउद्गायेतितथेतितेभ्यःश्रोत्रमु दगाययःश्रोत्रेभोगस्तंदेवेभ्यआगाययत्कल्याणं शृणोतितदात्मनेतेविदुरनेनवैनउद्गात्रालेप्यं तीतितमभिद्रुत्यपाप्मनाविध्यन्तसयःसपाप्मायदेवेदमप्रतिरूपं शृणोतिसएवसपाप्मा ॥ ५ ॥ अथहमनऊचुस्त्वंनउद्गायेतितथेतितेभ्योमनउदगाययोमनसिभोगस्तंदेवेभ्यआगाययत्कल्या णंसंकल्पयतितदात्मनेतेविदुरनेनवैनउद्गात्रालेप्यंतीतितमभिद्रुत्यपाप्मनाविध्यन्तसयःसपा प्मायदेवेदमप्रतिरूपंसंकल्पयतिसएवसपाप्मैवमुखल्वेतादेवताःपाप्मभिरुपासृजन्नेवमेनाःपा प्मनाविध्यन् ॥ ६ ॥

भोगो हरिकथाश्रवणादिजमहृष्टफलं । तदन्यसुखहेतुशब्दंकल्याणं । अप्रतिरूपं दुःश्रावशब्दं ॥ ३ ॥ ३ ॥ ५ ॥ मनः मनोदै वतमिंद्रंरुद्रंशेषंच । मनसिभोगो हरिध्यानादिजंश्रेयः । तदन्यसुखहेत्वर्थजातंकल्याणं । अप्रतिरूपं स्वाननुकूलं । उक्तमुपल

क्षणं अन्येचदेवाउद्गानेप्रवृत्ताःपापविद्धाअभूवन्नितिवदन्नुपसंहरति ॥ एवमुखल्वेतादेवताइति । एताःदेवताःब्रह्मादी नन्यांश्चदेवान्पाप्मभिरुपासृजन्संबद्धानकुर्वन्नसुराएवमेनावन्त्यादिदेवताइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ३ ॥ ६ ॥ अथ सर्वासांदेवतानां पापविद्धत्वात् । इमं प्रसिद्धं । आसन्यं आस्येभवं । आस्यशब्दाद्भवार्थेन्यप्रत्ययःयकाररूपव्यंजनलोपश्च । आस्येअंतरित्यग्रे निर्वचनात् । प्राणं मुख्यवायुं । ऊचुर्देवाः । त्वंनइत्यादिप्राग्वत् । अविव्यत्सन्वेद्भुमैच्छन् । इच्छंतः किमासन्नित्यतआह ॥

अथहेममासन्यंप्राणमूचुस्त्वंनउद्गायेतितथेतितेभ्यएषप्राणउदगायत्तेविदुरनेनवैनउद्गात्रालेप्यं तीतितमभिद्रुत्यपाप्मनाऽविव्यत्सन्तसयथाइमानमृत्वालोष्टोविध्वंसेतैव हवैवविध्वंसमाना विध्वंचोविनेशुस्ततोदेवाअभवन्परासुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्यो (भवति) यएवंवेद ॥ ७ ॥

विध्वंसमानाइति । प्राग्वत्संधीभूयवेधितुंप्राप्ताएतेविशकलितास्संतःविध्वंचः वक्रगतयः । भिन्नभिन्नमार्गगतिमंतोविने शुः अलक्षिताअभूवन् । तत्रहृष्टांतः ॥ सयथेति । सविध्वंसनेनविध्वंगतिप्रकारःयथास्पष्टंतथोच्यतइत्यर्थः । अइमानं वज्रशिलां । कृत्वा प्राप्य । लोष्टः प्रांसुपिंडः । विध्वंसेतयथाविशकलितावयवोभवेत् । एवंहैव एवमेवेति । ततो नंतरं तेषांपला यितत्वाद्वा देवाअभवन् लोकाधिपत्यादिभूतिमंतआसन् । असुराः पराभवन् भूतिविहीनाआसन् । यो धिकारी । एवं स

बृहदा०

॥ १० ॥

वासुरविध्वंसनहेतुतयाप्राणवेद । अस्यप्राणवेदिनः द्विषन्भ्रातृव्यः शत्रुःपाप्मा । आत्मना परमात्मना । तत्प्रसादेनेतियावत् । पराभवति पराभूतोभवति ॥ ३ ॥ ३ ॥ ७ ॥ ततःकिमासीदित्यतआह ॥ तेहेति । ते देवाः । यः इत्थं शत्रुविनाशद्वाराऽस्मिन्नुत्तिहेतुत्वेन । नोऽस्मान् । असक्तः प्राप्नोत् । सः कनु कुत्राभूत् । ह आश्चर्यं । इत्युचु रन्योन्यमालोचितवन्तः । आलोच्यायमास्यन्तः मुखांतरेऽस्तीतिनिश्चक्रुरित्यर्थः । अतएव आस्येऽयतइत्ययास्यनामवायोरित्याह ॥ सोयास्यइति । नामांतरंचाह ॥

तेहोचुःकनुसोभूद्योनइत्थमसक्तेत्ययमास्यन्तरिति सोयास्यआंगिरसोंगानां हिरसः ॥ ८ ॥

सावाएषादेवतादूर्नामदूरं ह्यस्यामृत्युर्दूरं हवा अस्मान्मृत्युर्भवतियएवंवेद ॥ ९ ॥ सावाएषा देवतैतासां देवतानां पाप्मानं मृत्युमपहत्ययत्तासां दिशामंतस्तद्गमयांचकारतदासां पाप्मनो विन्यदधात्तस्मान्न जनमियान्नांतमियान्नेत्पाप्मानं मृत्युमन्ववायानीति ॥ १० ॥

आंगिरसइति । तन्नामनिर्वक्ति । अंगानां प्राणिदेहानां रसो नियन्ताहि यतोतइति । अंगपदस्येकारांतादेशे अंगिरस इतिसिद्धेः । स एवांगिरसः । एतेनास्यास्यांतरवस्थाने प्रयोजनमुक्तं भवति ॥ ३ ॥ ३ ॥ ८ ॥ वायोर्महिमांतरमाह ॥ सेति । सैषा वायुरूपा देवता । दूर्नामवै । कुतः । अस्याः देवतायाः मृत्युर्दूरं हि यस्मात्तस्मादिति । दूरं करोतीत्यर्थे किप्यंतलोपे दूरि तिरूपसिद्धेः । दूरमित्यादि फलवाक्यं स्पष्टार्थं ॥ ३ ॥ ३ ॥ ९ ॥ देवानामसुरकृतपापसत्त्वात्कथंततो देवा अभवन्निति भूतिमत्त्वो

खंडार्थः

३।१०

॥ १० ॥

GDF

एवमेवाग्रे

बृहदा०

॥ ११ ॥

तनखंडचतुष्टयेऽप्यर्थोऽध्येयः । घ्राणं नासिक्यवायुं ॥ ३ ॥ ३ ॥ १३-१४ ॥ अतिक्रान्ता इत्यत्र स्वस्वव्यापारान् कुर्व
तीति शेषः ॥ ३ ॥ ३ ॥ १५ ॥ एवं हवा एनमिति फलवाक्यं व्यक्तार्थं ॥ ३ ॥ ३ ॥ १६ ॥ अथ देवतानामभीष्टप्रापणानं
अथ श्रोत्रमत्यवहत्तद्यदा मृत्युमत्यमुच्यततादिशो भवः स्ता इमादिशः परेण मृत्युमतिक्रान्ताः ॥ १५ ॥
अथ मनोत्यवहत्तद्यदा मृत्युमत्यमुच्यतसचंद्रमा अभवत्सो सौ चंद्रः परेण मृत्युमतिक्रान्तो भाल्येव
हवा एनमेषा देवता मृत्युमतिवहति य एवं वेद ॥ १६ ॥ अथात्मनेऽन्नाद्यमागायद्यद्धि किंचान्नमद्य
ते अनेनैव तदद्यत इह प्रति तिष्ठति ॥ १७ ॥ ते देवा अब्रुवन्नेतावद्वा इदं सर्वं यदन्नं तदात्मन आगासी
रनुनोस्मिन्नन्नं आभजस्वेति ते वै माभिसंविशते तितथेति तं समंतं परिण्य विशंत तस्माद्यदनेनान्नम
त्तितेनैतास्तृप्यंत्येव हवा एनं स्वा अभिसंविशंति भर्ता स्वानां श्रेष्ठः पुर एता भवत्यन्नादोधिपति
र्य एवं वेद य उहैवं विदः स्वेषु प्रतिप्रतिबुभूषति नहैवालं भार्येभ्यो भवत्यथ य एवैनमनुभवतियो वै तम
नुभार्यान्बुभूषतिसहैवालं भार्येभ्यो भवति ॥ १८ ॥

तरं आत्मने स्वस्मै । अन्नाद्यं अन्नाख्यमद्यमदनीयमुद्दिश्य तत्प्राप्तये आगायत् । गानं सफलमासीदित्याह ॥ यद्धि किंचे
ति । यत्किंच प्राणिभिरन्नमद्यते अनेनैव प्राणेनैव । तदन्नमद्यते कथं इह प्राणिषु । प्रतितिष्ठति प्राणो यत इतियोज्यं ॥ ३ ॥
३ ॥ १७ ॥ ते देवाः वागादयः । भो प्राणयदन्नं प्राणिभिरद्यमानं । इदमेतावद्वा एतावदेव । नातो न्यदस्ति । तत्सर्वमात्म

खंडार्थः

३१८

॥ ११ ॥

PDF

नआगासीः । अस्मिन्नन्नेअनु पश्चात् । नोऽस्मान् । आभजस्व भागिनःकुर्वित्यब्रुवन् । इतितैरुक्तःप्राणोब्रवीत् । ते
अन्नकांक्षिणोयूयं । मा मां । अभि अभितः । संविशत प्राणिदेहेषुप्रविशतेति । तथेत्युक्त्वासमंतं समंततः परिण्यविशंत ।
तस्मादन्नभागितयाप्राणिषुनिविष्टत्वादेवानेन प्राणेन । प्रेरितःप्राणी यदन्नमत्ति । तेनान्नेन । एता वागादयोदेवता
स्तृप्यन्ति । एतद्वेदितुःफलमाह ॥ एवमिति । यो धिकारी । एवमुक्तगुणकं । प्राणंवेद जानाति । एनं प्राणज्ञानिनं ।
स्वाः ज्ञातयः । अभितःसंविशन्ति उपजीवकत्वेनतंपरिवार्यतिष्ठन्तीत्यर्थः । कथमेवंहवै यथाप्राणंवागादयोभिविशन्त्ये
सोयास्यआंगिरसोंगानांरसःप्राणोवाअंगानांरसःप्राणोहिवाअंगानांरसस्तस्माद्यस्मा
त्कस्माच्चागात्प्राणउत्क्रामतितदेवतच्छुष्यत्येषहिवाअंगानांरसः ॥ १९ ॥

वमेवेति । स्वानां ज्ञातीनां । भर्ता रक्षकइतियावत् । श्रेष्ठःपुरएता अग्रेसरोऽन्नादो धिपतिश्चभवतीति । प्राणज्ञा
निप्रतीपकारिणोनिष्ठमाह ॥ यइति । यउ । यःकश्चित् । एवंविदं प्राणज्ञानिनंप्रति । स्वेषु धनविषये । प्रतिबुभू
षति प्रतिकूलोभवितुमिच्छति । स भार्येभ्यो भर्तव्यजनपोषणायेतियावत् । नैवालंह नैवसमर्थोभवति । दरिद्रोभव
तीत्यर्थः । प्राणज्ञानिन्यनुकूलस्येष्टमाह ॥ अथेति । अर्थांतरेऽयमथशब्दः । यएनंप्राणविदमन्वेवभवति तस्यानुकूलएव
भवति यस्तंवै तमेवानु अनुसृत्य । भार्यान्बुभूषति मत्पोष्याएतेभवंत्वितिच्छति । सएवभार्येभ्योलं समर्थोभवति ।
पोषणशक्तोभवतिखल्विति ॥ ३ ॥ ३ ॥ १८ ॥ उद्गानेवायोरलाभेकिंकार्यमित्यतोऽयास्यादिशब्दमुख्यार्थवाय्वधिष्ठानभू

बृहदा०

॥ १२ ॥

तानयास्यादिकृषीनुद्गातृत्वेनकुर्यादितिभावेनमहिमाधिक्यायचतान्शब्दान्वायौनिर्वक्ति ॥ सइति । सोयास्यःआंगिरसः
कुतः । हि यतोगानां प्राणिदेहानां रसो नियन्ता । सइतिकः योंगानांरसत्वहेतुनांगिरसइत्युच्यतइत्यतआह ॥
प्राणोवाइति । प्रसिद्धमेतदित्याह ॥ प्राणोहिवाइति । तदुपपादयति ॥ तस्मादिति । अंगानांसारभूतत्वात् । उत्क्रा
मति ऊर्ध्वगच्छति । तदेव तदैव । तत् अंगं । निगमयति ॥ एषहीति ॥ ३ ॥ ३ ॥ १९ ॥ एषवायुरेवबृहस्पतिःउ

एषउएवबृहस्पतिर्वाग्वैबृहतीतस्याएषपतिस्तस्मादुबृहस्पतिः ॥ २० ॥ एषउएवब्रह्मणस्पतिर्वा
ग्वैब्रह्मतस्याएषपतिस्तस्मादुब्रह्मणस्पतिः ॥ २१ ॥ एषउएवसामवाग्वैसाऽमैषसाचामश्चेति
तत्साम्नःसामत्वंयद्वेवसमःसुषिणासमोमशकेनसमोनागेनसमएभिस्त्रिभिर्लोकैःसमोनेनसर्वे
णतस्माद्वेवसामाश्रुतेसाम्नःसायुज्यं॥सलोकतांजयतियएवमेतत्सामवेद ॥२२॥

बृहस्पतिनामाखलु । कुतः । वागेवबृहती वाग्देवताभारतीसर्वस्त्रीगुणबृंहितत्वाद्बृहती । तस्याः एष वायुःपतिर्यस्मात्त
स्मादुतस्मादेव । बृहस्पतिः । तद्बृहतोःकरपत्योश्चोरदेवतयोस्सुद्रुतलोपश्चेतिशाब्दिकोक्तेः ॥ ३ ॥ ३ ॥ २० ॥ महिमा
धिक्यार्थंशब्दांतराण्यपिप्रतिज्ञापूर्ववायौनिर्वक्ति ॥ एषउएवेत्यादिना । अनंतवेदमानित्वाद्वा ब्रह्मणाविष्णुनाबृंहितत्वा
त्पूर्णत्वाद्वावाग्वैब्रह्मेत्युक्तिः । शिष्टंप्राग्वत् ॥ ३ ॥ ३ ॥ २१ ॥ भारत्यार्धनारीपुमात्मनाकालविशेषेस्थितस्यवायोःसामोद्गी

खंडार्थ.

३।२२

॥ १२ ॥

थपदवाच्यताप्यस्तीतिभावेनतच्छब्दद्वयंप्रतिज्ञापूर्वकंनिर्वक्ति॥एषउएवसामेत्यादिना।स्त्रीषुसारत्वाद्वाग्वैसेत्युक्ता।एष
वायुरप्रमेयत्वादमइत्युच्यतइत्यर्थः।साचामश्चेति यदितिशेषः।भारत्यासहवायुःसामेतिपदद्वयवाच्यार्धनारीपुमात्मकै
कदेहतयावर्ततइतियदितियावत्।तत् भारत्याऽर्धदेहात्मनावर्तनं।साम्नः सामपदवाच्यस्यवायोः।सामत्वं सामपद
प्रवृत्तिनिमित्तमित्यर्थः।प्रकारांतरेणसामनामनिर्वक्तिवायौ॥यद्वेति।यद्वेतिपक्षांतरवाचिपदं समःपुषिणेत्यादिवाक्य
पंचकेनाप्यन्वेति।इवशब्दस्समइवेत्यन्वेति।तन्मात्रपरिमाणत्वाभावादिवशब्दः।पुषिणा बिंदुना।नागेन गजेन।किंन

एषउवाउद्गीथःप्राणोवाउत्प्राणेनहीद॥सर्वमुत्तब्धंवागेवगीथोच्चगीथाचेतिसउद्गीथः॥२३॥

हुनोक्तेनेतिभावेनाह॥समोनेनसर्वेणेति।यद्यद्वस्तुलोकेयद्यत्परिमाणतयाप्रमितंअनेन प्रमितेनसर्वेणसमस्तस्मा त्तत्
द्वस्तुसमत्वादेव।सामउ सामनामकःखल्विति।ज्ञानिनःफलमाह॥अश्रुतइति।यो धिकारी।एवं निरुक्तप्रका
रेण।एतत् एतस्मादुक्तनिमित्तात्साम सामनामकंवायुं।वेद सइतिशेषः।साम्नो वायोस्सायुज्यमश्रुते प्राप्नोति।
सलोकतांसमानलोकतांजयति प्राप्नोति।अधिकारिभेदेनफलभेदः॥३॥३॥२२॥प्राणउदितिकस्मादुच्यतइत्यत
आह॥प्राणेनहीति।उत्तब्धं धृतं।वर्ततइत्यर्थः।देवादिभिर्गीयमानत्वाद्वागेवगीथेत्युच्यतइतिज्ञेयं।शिष्टंप्राग्वत्।

॥ ३ ॥ ३ ॥ २३ ॥ अयास्यादिषु स्थित्वोद्धानकर्ता वायुरिति भावेन तेशब्दास्तत्र निरुक्ताः तत्र स्थित्वा वायुरेवोद्भातेति कुत इत्यतः केन चिच्छपथेन तस्य समर्थनादित्याह ॥ तच्चापीति । तत् अयास्यादिषु स्थित्वोद्भाता वायुरित्येतत् । हापि प्रसिद्धमपि । शपथेन स्थापितवानित्याह वेदपुरुषः । कथंचैकितानेयः चिकितानापत्यं । ब्रह्मदत्तनामामुनिः । राजानं सोमरसं ।

तच्चापि ब्रह्मदत्तश्चैकितानेयो राजानं भक्षयन्नुवाचायं (त्य) त्वस्य राजामूर्धानं विपातयता च दीतो-
यास्य आंगिरसो न्येनोदगायदिति वाचा च ह्येव स प्राणेन चोदगायदिति ॥ २४ ॥ तस्य हैतस्य साम्नो
यः स्वं वेद भवति हास्यस्वं तस्य वैस्वर एव स्वं तस्मादात्विज्यं करिष्यन्वाचिस्वरमिच्छेत तथा वाचा
स्वरसंपन्नया त्विज्यं कुर्यात्तस्माद्यज्ञेस्वरवंतं दिदृक्षंत एवा थोयस्य स्वं भवति भवति हास्यस्वं य एव मे
तत्साम्नः स्वं वेद ॥ २५ ॥

भक्षयन्नुवाच । किमिति विश्वसृजां यज्ञे इतः प्राणादन्येन प्रेरितोऽयास्यांगिरस उदगायदित्यदिति हि । तस्य तस्य । सोमरसं भक्षयतो मइति शेषः । अयं राजा सोमाभिमानी चंद्रः । मूर्धानं विपातयतात् पातयेदित्युवाचेत्यर्थः । तर्हि केना विष्ट उदगायदित्यत आह ॥ वाचा च ह्येवेति ॥ ३ ॥ ३ ॥ २४ ॥ अयास्यादीनामभावे प्राणाभिमन्यमानस्वरवंतं मृत्विजं कुर्यादिति भावेन फलोक्तिपूर्वस्वरस्य प्राणाभिमन्यमानत्वमाह ॥ तस्येति । एष उ एव सामेत्यादिनोक्तस्य सामनाम्नो वायोः स्वं वायुस्वामिकं गृ

हकोशादिवित्तं वेद । अस्य तद्वेदिनः । स्वं वित्तं । भवति । ह खलु । किंतस्य स्वमित्यत आह ॥ तस्य वैस्वर एव स्वमिति । गृहकोशाद्यभिमानिरूपमुद्गातृस्वरे सन्निहितं भवतीत्यर्थः । तस्मात् स्वरस्य प्राणस्वत्वात्तदभिमानीतया तदधिष्ठानत्वादिति यावत् । आत्विज्यं उद्गातृरूपऋत्विक्कर्म । करिष्यन् वाचिस्वरमिच्छेत इच्छेत् । ततः किमित्यत आह ॥ तथा वाचेति । तस्मात् स्वरवत एव ऋत्विक्त्वात् । स्वरवंतमेव दिदृक्षंते याजका इति योजना । स्वरवत ऋत्विक्त्वेऽपि तद्दिदृक्षा कुत इत्यत उक्तं ॥

तस्य हैतस्य साम्नो यः सुवर्णं वेद भवति हास्य सुवर्णं तस्य वैस्वर एव सुवर्णं भवति हास्य सुवर्णं य एव मे तत्साम्नः सुवर्णं वेद ॥ २६ ॥ तस्य हैतस्य साम्नो यः प्रतिष्ठां वेद प्रतिहतिष्ठति तस्य वैवागेव प्रतिष्ठा वाचिहिस्वल्बेष एतत्प्राणः प्रतिष्ठितो गीयते न ह्येत्युहैक आहुः ॥ २७ ॥

अथोयस्येति । यस्य स्वरवत ऋत्विजस्स काशात् । स्वं गृहकोशादिवित्तं । अस्य यजमानस्य । भवति । अथो तस्मादिति । प्रागुक्तं फलं पुनर्वचनेन निर्धारयति ॥ भवति हास्य स्वमिति ॥ ३ ॥ ३ ॥ २५ ॥ वायो गृहकोशादिवित्तमानिरूपं स्वरसन्निहितं । भूषणस्वर्णमानि च तदित्याह ॥ तस्य हैतस्येति । सुवर्णं भूषणस्वर्णमानिरूपं वेदेत्यर्थः ॥ स्वर एव सुवर्णमिति । सुवर्णमानीस्वरमानीचेत्यर्थः । पुनः फलोक्तिर्नियमार्था ॥ ३ ॥ ३ ॥ २६ ॥ गानकाले प्राणः कतिष्ठतीत्यतः फलोक्तिपूर्वकं स्थानमाह ॥ तस्येति । प्रतिष्ठां पीठं ॥ वागेवेति । वागिन्द्रियमेव प्रतिष्ठा गानकाले पीठमित्यर्थः । एत

बृहदा०

॥ १४ ॥

त्प्राणः एषप्राणः अन्यदात्वन्नेप्रतिष्ठितइत्येकआहुः । उहेतिनिपातःकालविशेषार्थः ॥ ३ ॥ ३ ॥ २७ ॥ अथेतिमहिमात्
रोक्तिप्रारंभे । अतः उद्गानेननिर्विघ्नंयज्ञसमापकत्वात् । पवमानानामेव मुख्यवायुत्वयोग्यानामेव । अभ्यारोहः मुक्तौसर्वा

अथातःपवमानानामेवाभ्यारोहः सवैखलुप्रस्तोतासामप्रस्तौतिसयत्रप्रस्तूयात्तदेतानिजपे द
सतोमासद्गमय तमसोमाज्योतिर्गमय मृत्योर्माऽमृतंगमयेति सयदाहासतोमासद्गमयेतिमृत्यु
र्वाअसत्सदमृतं मृत्योर्माऽमृतंगमयामृतंमाकुर्वित्येवैतदाह तमसोमाज्योतिर्गमयेतिमृत्युर्वै
तमोज्योतिरमृतंमृत्योर्माऽमृतंगमयामृतंमाकुर्वित्येवैतदाहमृत्योर्माऽमृतंगमयेतिनात्रतिरोहित
मिवास्त्यथयानीतराणिस्तोत्राणितेष्व्वात्मनेब्राह्ममागायेत्तस्मादुतेषुवरंवृणीतयंकामंकामयेत
तःसएषएवंविदुद्गातात्मनेवायजमानायवायंकामंकामयेतेतमागायतितज्जैतल्लोकजिदेवनहैवा
लोक्यतायाआशास्तियएवमेतत्सामवेद ॥ २८ ॥ इत्युद्गीथब्राह्मणं ॥ ३ ॥ ३ ॥

धिक्यारोहणं । स्वसहमुक्तसर्वपूज्यत्वंभवतीतियावत् । सर्वेस्मैदेवावलिमावहंतीतिश्रुतेः । वायुपदयोग्यस्यप्रस्तोतुर्जप्या
नाह ॥ सवैखल्विति । स वायुपदयोग्यः खलु । प्रस्तोता साम्नाआद्यक्षरोच्चारणकर्ता । सामप्रस्तौति उपक्रमते । सयत्र
यदा । प्रस्तूयात्तत्तदाएतानियजूंषिजपेत् । तान्याह ॥ असतइति । प्रथमवाक्यगतपदयोरर्थमाह ॥ मृत्युर्वाइति । वा

खंडार्थः

३१२८

॥ १४ ॥

SCDF

क्यार्थमाह ॥ मृत्योर्मांमृतमिति । मृत्योर्दुःखात्मकात् । अमृत मानंदं । मा मांगमय प्रापय । फलितमाह ॥ अमृतंमेति ।
 मामित्यर्थः । इत्येवैतत् असतोमासदितिवाक्यमाहेत्यर्थः । द्वितीयंयजुरपिप्रतीकतउपादायपदार्थवाक्यार्थंचाह ॥ तमस
 इति । अज्ञानाख्यमृत्युस्तमः वै प्रसिद्धं । ज्योतिर्ज्ञानं । मृत्योरज्ञानात् । मा मां । अमृतं ज्ञानं गमय अमृतं ज्ञानिनं ।
 मा मां । कुरु । तृतीयवाक्येमृत्युशब्दामृतशब्दयोःप्रसिद्धमरणतदभावार्थकतयामृत्योर्मरणादमृतमृतिहीनमुक्तंकुर्वित्यर्थ
 स्यस्पष्टत्वादाह ॥ नात्रतिरोहितमिवास्तीति । तिरोहितमिवनास्ति । अतिरोहितमेवेत्यर्थः । अथेत्यर्थांतरे । तदाह ॥
 यानीति । सवैखलुप्रस्तोतेत्यनुषज्यते । प्रागुक्तयजुर्मन्त्रत्रयादितराणि । स्तोत्राणि प्रस्तावेतराणीतिवा । सामयुक्तऋक्शं
 सनरूपाणि । तेषु तैः । आत्मने यजमानाय । अन्नाद्यमुद्दिश्यागायेत् । यजमानोवायुत्वयोग्येनोद्धानेकृतआत्मनोन्नाद्यम
 भीप्सेदित्यर्थः । तस्मादु वायुपदयोग्यस्यसमर्थत्वादेव । एवंवित् वायुपदयोग्यमाहात्म्यविद्यजमानः । यंकामं काम्यंकाम
 येत इच्छति । तंकामंप्रति । तेषु वायुपदयोग्येषूद्गातृषुसत्सु । वरंवृणीत वृङ्गसंभक्तौसंभजेत् । तेषुकामवरणममोघमेवेत्याह ।
 सएषः मुख्यवायुत्वयोग्यः । उद्गातासन्आत्मनेयजमानायवा यंकामंकामयतेतमागायति तंप्राप्नोत्येवेति । नकेवलमैहिकं
 किंतु तद्भैतल्लोकजिदेव तस्मादुद्गातुस्सकाशात्प्रसिद्धपरलोकप्राप्तिमानेवभवतीत्यर्थः । योधिकारी । एवं उक्तदिशा । एतत्
 अर्धनारीपुमात्मत्वादिमहिमयुक्तं । साम सामनामकंवायुं । वेदतस्यालोक्यतायाः लोकराहित्यतायाः । आशानैवास्ति । ह ।

बृहदा०

॥ १५ ॥

तस्येष्टलोकराहित्यायाशाशत्रुणानकार्येत्यर्थः ॥ ३ ॥ ३ ॥ २८ ॥ तृतीयमुद्गीथब्राह्मणं ॥ ४ ॥ सोकामयतभूयसायज्ञेने
त्यत्रप्रकृतस्यब्रह्मणोमहिमानमाह ॥ आत्मेत्यादिना । इदमग्रे अस्यजगतोग्रे । आत्मैव परमात्मैवासीत् । नैवेहकिंचनेत्य
त्रेवात्रैवकाराभिप्रायोज्ञेयः । ततआत्मनःपुरुषविधः पुरुषोविष्णुस्तद्विधः तत्प्रकारोब्रह्माऽऽसीदित्यनुषंगः । पुरुषविधत्वंतु
श्रीब्रह्मादितोविष्णोराधिक्यमिवरुद्रादितोऽप्याधिक्यमस्तीतिभावेनेतिज्ञेयं । सः ब्रह्मा । सर्वादिशोनुवीक्ष्य दृष्ट्वा । आत्मनः

आत्मैवेदमग्रआसीत्पुरुषविधः सोनुवीक्ष्यनान्यदात्मनोपश्य त्सोहमस्मीत्यग्रेव्याहर ततोहं
नामाभवत्तस्मादप्येतर्ह्यामंत्रितोहमयमित्येवाग्रउक्त्वाथान्यन्नामप्रब्रूतेयदस्यभवतिसयत्पूर्वो
स्मात्सर्वस्मात्सर्वान्पाप्मनऔषत्तस्मात्पुरुषओषतिहवैसतंयोस्मात्पूर्वोबुभूषतियएवंवेद ॥ १ ॥

स्वस्मादन्यन्नापश्यत् । सः अन्यदपश्यन्ब्रह्मा । अन्यस्यसर्वस्यहातुंशक्यत्वेपिनस्वरूपस्यतथात्वमितिस्वस्वरूपस्यस्वाहेयत्वं
स्मरन्नहमस्मीत्यग्रेव्याहरत् । तत स्थाव्याहरणाद्धेतोः । अहंनामाभवत् । सइत्यर्थः । तस्मात् ब्रह्मणाग्रेऽहमितिस्थाहरणादेव ।
एतर्ह्यपि इदानीमपि । आमंत्रितः कस्त्वमरेइतिसंबोधितः । अहमयमित्यादावुक्त्वा । अथ अनंतरं । यदस्यभवतितत् डि
त्यादिनामप्रब्रूते । नकेवलमहंनामाभूद्ब्रह्माकिंतुपुरुषनामाचाभूदितिभावेनतन्नामतस्मिन्निर्वक्ति ॥ सइति । स ब्रह्मा । अस्मात्स
र्वस्मात् । सर्वजगतो यद्यस्मात्पूर्वस्सन् सर्वान्पाप्मनऔषत् अदहत् । तस्मात्पुरुषनामाभवदित्यर्थः । उषदाहे । पुरुषिपापा

खंडार्थः

४११

॥ १५ ॥

GDF

Sanjivani English Pharmacy

निओषतिदहतीतिपुरुषः । य एवं पुरुषविधं ब्रह्माणं वेद । सः ज्ञानी । अस्मात्ज्ञानिजनात् । यः पूर्वस्सन्बुभूषति स्वाभिमतं
पूर्वप्राप्तुमिच्छति । तं ओषतिदहतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ १ ॥ सः ब्रह्मा । एकाकित्वादबिभेत् भीतिमानभवत् । तस्मादि
दानीं तनोप्येकाकीविभेति । सोयं भीतो ब्रह्मा । ईक्षां विमर्शचक्रे । ह किल । विमर्शप्रकारमेवाह ॥ यदिति । यत्तस्मात् ।

सोविभेत्तस्मादेकाकीविभेति सहाऽयमीक्षां चक्रे यन्मदन्यन्नास्तिकस्मान्बुविभेमीतितत एवास्य
भयं वीयाय कस्माद्भयभेष्यद्वितीयाद्वैभयं भवति ॥ २ ॥

सवैनैवरेमेतस्मादेकाकीनरमते सद्वितीयमैच्छ त्सहैतावानासयथास्त्रीपुमांसौ संपरिष्वक्तौ
सहममेवात्मानं द्वेधाऽपातयत्ततः पतिश्चपत्नीचाभवतां तस्मादिदमर्धवृगळमिव खइति हस्माह या
ज्ञवल्क्यस्तस्मादयमाकाशः स्त्रिया पूर्यत एव तांसमभवत्ततो मनुष्या अजायन्त ॥ ३ ॥

मदन्यत् । ममविरोधिभूतमन्यत् । नास्ति । हरेस्सत्त्वेपितस्यातिप्रियत्वात् । रुद्रादिजगतइतः परं मयैव सृज्यत्वात् । अतः
कस्माद्धेतोर्नुइदानीं विभेमीति । तत एव विमर्शादेव भयं वीयाय अपजगाम । वेदपुरुषस्तत्र युक्तिमाह ॥ कस्मादिति । कुतः
कारणादभेष्यत् अबिभेत् । द्वितीयात् विरोधि नोन्यस्माद्भयं भवति । वैखलु । न ह्यस्य विरोध्यस्तीति ॥ ३ ॥ ४ ॥ २ ॥
वाण्युत्पत्तिमुपोद्धातपूर्वकमाह ॥ सइति । सः ब्रह्मा एकाकित्वा न्नैवरेमे । तस्मात् एकाकिनोरमणाभावात् । स ब्रह्मा । द्वितीयं

SGDF

Shri Gargi Math Digital Foundation

बृहदा०

॥ १६ ॥

पत्न्याख्यं वस्तु । स्त्रीपुमांसौ ब्रह्माणी ब्रह्माणौ । संपरिष्वक्तौ आलिंगितौ । यथा यावत्परिमाणौ भवतः । एतावान् तादृशपरिमाण
देहवानास । ह किल । स ब्रह्मा । इममेवात्मानं स्थूलतां प्राप्तमेव देहं । द्वेधाऽपातयत् द्विधा कृत्वा पतितमकरोत् । ततः पातनाच्चे
तोः ब्रह्म ब्रह्माण्यौ पतिश्च पत्नी चेति नामानावभवतां । तस्मात् अनयोरेकदेहविभक्तदेहवत्वात् इदं देहद्वयजन्यं स्वः सुखं ।
अर्धवृगलमिव एकपात्रार्धद्वयस्थितघृतवत् । इति याज्ञवल्क्य आहस्मेतिकण्वो वक्तीति ज्ञेयं । तस्मादित्युक्त्या यस्मादिति

सो हेयमीक्षां च क्रेकथं नुमात्मन एव जनयित्वा संभवति हंतति रोसानीति सा गौरभवदृषभ इतर
स्ताऽसमेवाभवत्ततो गावोऽजायंत बडवेतरा भवदश्ववृष इतरोगर्दभीतरा गर्दभ इतरस्ताऽसमे
वाभवत्तत एकशफम जायताऽजेतराऽभवद्वस्त इतरोऽविरितरामेष इतरस्ताऽसमेवाभवत्ततो
ऽजावयोऽजायंतैव मेव यदिदं किंच मिथुनमापि पीलिकाभ्यस्तत्सर्वमसृजत ॥ ४ ॥

ज्ञेयं । यस्मादयमाकाशो वकाशः । स्त्रिया पूर्यते । अनेकप्रजा जननेनेति भावः । तस्मात्तां प्रजोत्पत्तये समभवत् तया संभोगमक
रोत् । ततः संभोगानंतरं । मनुष्याः मनु अवबोधने । तत उष्य प्रत्ययः । बोधप्रधाना देवाद्या अजायंत ॥ ३ ॥ ४ ॥ ३ ॥ आख्या
यिका पूर्वतिर्यगादिसृष्टिमाह ॥ सो हेति । सा उ ह इयमिति विभागः । सेयं ब्रह्म सृष्टा ब्रह्मानुभूतावाणी ईक्षां च क्रे व्यचार

खंडार्थ.

४१४

॥ १६ ॥

यद्ध । कथं मा मां । आत्मनएव (स्वस्मादेव) जनयित्वाब्रह्माकथमिदानींसंभवति अनुभवति हंत आश्चर्यं । तिरोसानि
तिरोभवानीतीक्षांचक्रइत्यन्वयः । अत्रतात्पर्यं सर्वज्ञापितुसादेवीत्यादिनास्त्रीस्वभावंदर्शयंतीसाऽधर्ममिवचैक्षत । नानासृष्टि
प्रसिद्ध्यर्थमित्यंतेनभाष्येणव्यक्तं । सागौरभवदित्यादितुव्यक्तं । इतरोब्रह्मा । तांसमेव तामेव । समभवदित्यर्थः । अश्ववृषोश्च
श्रेष्ठः तांसमेवाभवदित्यनुषज्यते । एकशफत्त्वैकजात्याक्रांतसृष्ट्युक्त्यैद्वयोक्त्यनंतरंतांसमेवेत्युक्तिः । एवमजेत्यत्रापिज्ञेयं ।

सोवेदहंवावसृष्टिरस्म्यहंहीदंसर्वमसृक्षीतिततःसृष्टिरभवत्सृष्ट्यांहास्यैतस्यांभवतियएवंवे
द ॥ ५ ॥

आपिपीलिकाभ्योमिथुनं मिथुनीभावयोग्यं । यदिदंकिंचजगदस्ति । तत्सर्वं एव मुक्तप्रकारेण । तत्तन्मिथुनभावोपगमेनासृजत
॥ ३ ॥ ४ ॥ ४ ॥ सः ब्रह्मा । अवेत् व्यजानात् । कथं अहंवाव अहंखलु । सृष्टिः सृष्टिनामास्मि । हि यस्मात् । इदंसर्वमापि
पीलिकांतं । अहंसर्वमसृक्षि सृष्टवानितियोजना । सृजतेःकिंचूक्तौचसंज्ञायामितिकर्तरिक्किंचूप्रत्ययेसृष्टिरितिसिद्धेः । इतिहे
तोःसृष्टिरस्मीत्यवेत् । यतएवमवेत् ततस्सृष्टिनामाभवदितिवेदपुरुषवचनं । यो धिकारी एवं सर्वसर्जनहेतुनासृष्टिनामानं
ब्रह्माणं । वेद जानाति । सः अस्य ब्रह्मणः एतस्यां सृष्ट्यां रुद्रादिपिपीलिकांतसृष्टौ । भवति । साक्षाद्ब्रह्मसृष्टानांमध्येस्वयोग्यता

बृहदा०

॥ १७ ॥

नुरोधेनतत्पुत्रोभवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ भोक्तृसृष्टिमुक्त्वापाचकाग्निसृष्टिमाह ॥ अथेति । भोक्तृसृष्ट्यनंतरं इति
अन्नादमन्नंचसृजामीत्यर्चितयदितीतिशब्दार्थः । ततः किमकरोदित्यतआह ॥ अभ्यमंथदिति । ओष्ठद्वयंहस्तद्वयंचपर
स्परमथितमकरोदितियोज्यं । सब्रह्मामुखात् मुखरूपाद्योनेःकारणात् मथितहस्ताभ्यांचाग्निसृजत । ततोऽग्निजन्मयोनित्वा
देतदुभयं ओष्ठद्वयंहस्तद्वयंच । अंतरतोऽलोमकं । तावताऽलोमकताकुतः । हि यतोयोनिरंतरतोलोमकालोकेदृष्टा अतइति ।

अथेत्यभ्यमंथत्समुखाच्चयोनेर्हस्ताभ्यांचाग्निसृजततस्मादेतदुभयमलोमकमंतरतोऽलोमकाहियो
निरंतरत स्तद्यदिदमाहुरमुंयजामुंयजेत्येकैकंदेवमेतस्यैवसाविसृष्टिरेषउद्येवसर्वेदेवाअथयत्किंचे
दमाद्रंतद्रेतसोसृजततदुसोमएतावद्वाइदमन्नंचैवान्नादश्चसोमएवान्नमग्निरन्नादःसैषाब्रह्मणोति
सृष्टिर्यच्छ्रेयसोदेवानसृजताथयन्मर्त्यःसन्नमृतानसृजततस्मादतिसृष्टिरतिसृष्ट्यांहास्यैतस्यांभ
वतियएवंवेद ॥ ६ ॥ ॥ प्राजापत्यब्राह्मणं ॥ ॥

ब्रह्मणोजगत्स्रष्टृत्वंनस्वसामर्थ्यात्किंतुभगवत्प्रसादादित्याह ॥ तद्यदिदमिति । एकैकंदेवमुद्दिश्यामुंरुद्रंयजामुमिंद्रंयजेति
यत् साविसृष्टिःप्रेषोक्तिस्तस्यैव ब्रह्मणएव । कुतः । हियस्मादेषब्रह्मैव सर्वेदेवाः सर्वदेवानांहेतुतयास्वामित्वेनचसर्वेदेवाइत्युक्तइ
तियदाहुर्वेदविदः इदं तत् तस्मादीश्वरप्रसादादितियोजना । अन्नसृष्टिमाह ॥ अथेति । अथपाचकाग्निसृष्ट्यनंतरंयत्किंचे

खंडार्थः

४६

॥ १७ ॥

दमार्द्रं द्रवात्मकमन्नं । तद्रेतसोसृजत त दार्द्रं । सोमउ । सोमाभिमन्यमानमेव । पाच्यपाचकप्रजानांसृष्ट्युक्तयासर्वंसृष्टमासी
दित्याह ॥ एतावदिति । अन्नंचान्नादश्चप्रजाश्चेत्युपलक्ष्यतइतियत् इदमेतावद्वैएतावदेवखलुसृज्यमित्यर्थः । अन्नमन्ना
दःकइत्यतआह ॥ सोमएवान्नमग्निरन्नादइति । अन्नशब्दिताद्रवस्तुनोनाद्रतयापचनकर्तेत्यर्थः । जाठराग्न्यभिप्रायेणवे
यमुक्तिः । ब्रह्मकर्तृकादेवादिसृष्टिर्नकेवलंसृष्टिमात्रंकिंत्वतिसृष्टिरपीत्याह ॥ सैषेति । ब्रह्मणो ब्रह्मसंबंधिनी सैषासृष्टिरति
सृष्टिः । स्वस्वरूपातिक्रांतसृष्टिः । कथं । यद्यस्माच्छ्रेयसस्वस्मादुत्तमान्देवानसृजतअतइतियोज्यं । देवानां विरिंचादुत्तमत्वं

तच्चेदंतर्ह्यव्याकृतमासीत्तन्नामरूपाभ्यामेवव्याक्रियताऽसौनामायमिदंरूपइतितदिदमप्येतर्हि
नामरूपाभ्यामेवव्याक्रियतेऽसौनामायमिदंरूपइतिसएषइहप्रविष्टआनखाग्रेभ्योयथाक्षुरःक्षु
रधानेऽवहितःस्याद्विश्वंभरोवाविश्वंभरकुलायेतंतनपश्यंत्यकृत्स्नोहिसप्राणन्नेवप्राणोनामाभवति ।

तस्यावमत्वंवाकथमितिपृच्छति ॥ अथेति । उत्तरमाह ॥ यदिति । यद्यस्मान्मर्त्यःसन् अल्पायुष्वादिमर्त्यधर्मोपेतस्सन् ।
वयोमात्राधिकान् अमृतान् देवानसृजत । तस्मादतिसृष्टिरासीदित्यर्थः । पुरुषाकारतानंतरमल्पकालेनैववृषभाद्याकारत्वमाप्त
वानितिकृत्वामर्त्यधर्मत्वमस्यज्ञेयं । योग्यतयादेवापेक्षयाश्रेयानेवेतिभावः । ज्ञातुःफलमाह ॥ अतीति । योधिकारी एवमुक्त
रीत्या अतिसृष्टिंवेद सो स्य ब्रह्मण एतस्यामतिसृष्ट्यां देवसंबंधिसृष्ट्यां भवति देवलोकेजायतइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ६ ॥ इति

बृहदा०

॥ १८ ॥

प्राजापत्यब्राह्मणं ॥७॥७॥ आत्मैवेदमग्र आसीदित्यादिना प्रकृतस्यात्मन उपास्तिप्रकारमाह ॥ तद्धेदंतर्हीत्यादिना । तर्हि तदाप्रलयकाले । तदिदं प्रकृतं ब्रह्म । अव्याकृतं विकारशून्यमासीदित्येकोऽर्थः । अन्यस्तु । तदिदं जगदव्याकृतं कारणात्मकमासीत् । ह्यप्रसिद्धमिति । तद्ब्रह्म तदव्याकृतं जगत् । नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियत विकृतमकरोत् । एवशब्देन तृतीयप्रकारं वारयति । कार्यात्मकमकरोत् । कथं । असौ नामा एतन्नामकः । इदं रूपः एतदाकारः इति । पदद्वयमपि ब्रह्मव्रीहिः । असौ नामेत्यलुक् । अयं महदादिपदार्थ इति विशेष्यं ध्येयं । कथमेतज्ज्ञायत इत्यत आह ॥ तदिति । भगवताऽऽदिकाले नामरूपाभ्यामेव महदादि

वदन्वाक्पश्यंश्चक्षुः शृण्वन् श्रोत्रं मन्वानो मनस्तान्यस्यैतानि कर्मणामान्येव स यो त एकैकमुपास्तेन स वेदाकृत्लोह्येषो त एकैकेन भवत्यात्मेत्येवोपासीता त्रह्येते सर्वे एकं भवंति तदेतत्पदनीयमस्य सर्वस्य यदयमात्मानेन ह्येतत्सर्वं वेदयथाह वै पदेनानुविंदे देवं कीर्तिः ॥ श्लोकं विंदते य एवं वेद ॥ १ ॥

जगतस्तदभिमानिचेतनवर्गस्य च नामरूपाभ्यामेव व्याकृतत्वाद्धेतोः एतर्हि इदानीमपि इदं घटादिवस्तु पुत्रादिकं वा नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियते । असौ नामेत्यादि प्राग्वत् । एतेन हरेरुपास्यत्वे सर्वजगद्धेतुत्वरूपहेतुरुक्तो ध्येयः । आत्मत्वोपासनाप्रशंसार्यं प्राणनाद्युपासनानिंदा रूपमर्थवादमुपोद्धातपूर्वकमाह ॥ स इति । स एष जगत्कर्ता हरिः । इह स्वसृष्टब्रह्मादिदेहेषु । आनखाग्नेभ्यः केशादारभ्य नखाग्रपर्यंतं । प्रविष्टः । तत्र दृष्टांतः । यथाक्षुरः क्षुरधाने क्षुरकोशे । विश्वं भरो वायुः । विश्वं भरकुलाये

खंडार्थः

५।१

॥ १८ ॥

वाय्वावासस्थानभूतेदेहादाववहितःप्रविष्टस्यात्तथेतियोज्यं । तं स्वदेहेप्रविष्टमपि । नपश्यंतिपामराइतियोज्यं । स प्रविष्टोहरिः । अकृत्स्नःअल्पगुणःहि भवतिखलु । कुतोस्यप्रविष्टस्याकृत्स्नत्वमित्यतोव्यनक्ति ॥ प्राणन्नेवेत्यादिना । प्राणन्नेव श्वासव्यापारंकुर्वन्नेव । प्राणः प्राणनामा । भवति । नाम प्रसिद्धं । एवमग्रेपिवचनादिव्यापारंकुर्वन्वागादिनामकोभवतीति ज्ञेयं । एतानि प्राणादिनामानि । अस्य देहंप्रविष्टस्यहरेः । कर्मनामानि एकैकक्रियानिमित्तकानि । तन्मात्रप्रत्यायकानि । नत्वशेषगुणवाचीनीतियावत् । तावताकुतोकृत्स्नत्वमित्यतःस्वस्वाभिमतज्ञानानंदादिकृत्स्नफलादानुपास्तिविषयत्वादकृत्स्न विषयत्वमित्याह ॥ सयोतइति । अतइतिसप्तम्यर्थेतसिः । एतेषुप्राणनादिषु । स प्रसिद्धो योधिकारी । एकैकमुपास्तेसन वेद नजानाति । सर्वगुणपूर्णत्वाज्ञानादित्याह ॥ अकृत्स्नोहीति । एष उपासकः । अतः एषु प्राणनादिषु । एकैकेनोपासितेन । अकृत्स्नोभवति स्वाभिमतसच्चिदानंदत्वादिरूपफलावाप्तिमान्नभवति । हि यस्मात् । तस्मादितियोज्यं । कथंतर्ह्युपास्यमित्यतआह ॥ आत्मेत्येवेति । तत्रहेतुः ॥ अत्रहेतेसर्वएकंभवंतीति । अत्र आत्मशब्दार्थे । एते बुद्धिस्थाः ज्ञानानंदादयः । प्रागुक्तप्राणनादयश्चएकंभवंति । अंतर्भवन्तिहि । यतोतइति । अत्रावधारणयुक्तात्मशब्दार्थोपासनाविधिः सर्वगुणोपसंहारकारःआत्मेत्युपासीतैवेतिआत्मत्वायोगव्यवच्छेदपरोध्येयः । यथोक्तंसर्वोपसंहारनये अन्यथात्वंशब्दादितिचेदितिसूत्रभाष्ये । आत्मेत्येवेत्यवधारणमनात्मत्वनिवृत्त्यर्थमिति । यद्वा यथाश्रुतएवैवकारोऽन्ययोगव्यवच्छेदपरस्सन्नात्मशब्दार्थेसर्वगुणांतर्भावियुक्तिसूचकः । अन्ययोगव्यवच्छेदावधारणयुक्तात्मशब्दार्थोपासनाविधिःसर्वगुणोपसंहर्तृब्रह्मादीनप्यधि

बृहदा०

॥ १९ ॥

करोतीति तैरप्यात्मपदोक्तमेवोपास्यं । तथाच यद्यसौ न तान्प्रतिसर्वगुणानभिधत्ते तर्हि । गुणैस्सर्वैरुपास्योसौ ब्रह्मणेत्यादिसर्वगुणोपसंहारवचनविरोधस्स्यात् अतोसौ तेषां सर्वगुणाभिधायक इति । तदुक्तं सूत्रे अन्वयादिति चेत्स्यादवधारणादिति । तथा सच्चिदानंदादिचतुर्गुणोपासनाधिकारिणः प्रतीतावत एव गुणान्वक्तिनेतरान् । तदाह आत्मगृहीतिरितरवदुत्तरादिति सूत्रे । यस्त्वात्मत्वरूपैकगुणोपासनाधिकारी तं प्रतीतावन्मात्रमेव ततः प्रतीतिना न्यत इत्यन्ययोगव्यवच्छेदार्थ एवैवकारः । तदप्याह आत्मशब्दाच्चेति सूत्रे । आत्मशब्दस्य सर्वगुणाभिधायित्वेऽप्यात्मनस्सर्वगुणाभावे कथं तथोपास्तिरित्यत आह ॥ तदेतदिति । यदयमात्मा यो यमात्मोपास्यत्वेनोक्तस्तदेतदात्मनोरूपं अस्यात्मशब्दार्थस्य गुणजातस्य । पदनीयं । आश्रयः । सर्वगुणवत्त्वं तस्य कुतस्सिद्धमित्यत आह ॥ अनेनेति । हि यस्मादनेनोपासितेन हरिणा एतत्स्वयोग्यं सर्ववेद आनंदादिकंच प्राप्नोतीत्यपि ग्राह्यं । तस्मात्सर्वगुणाश्रय इति तदुपासनादेव सर्वज्ञत्वादयोगुणा भवंति किमुतस्येति भावः । ननूपासनाविधावात्मपदोक्तगुणजाते च तात्पर्ये गौरवं अन्यतरत्र तात्पर्येऽन्यतरासिद्धिरिति चेत् । उपासनायाः कार्यत्वे विष्णोरात्मत्व एव च । उभयत्रापि तात्पर्यमात्मोपासादिके विधाविति हरिवंशवाक्यसिद्धतया गौरवस्यादोषत्वात् आत्मपदोक्तगुणजातविशिष्टात्मोपासनाविधानादवाक्यभेदाद्वेति । एतज्ज्ञानिनः फलमाह ॥ यथेति । पद्यते प्राप्यते फलमनेनेति पदं साधनं । तेन यथा तत्तत्साधनेन तत्तत्फलमनुविंदेत् प्राप्नुयात् । एवं विद्योधिकारी एवं सर्वगुणयुक्तमात्मानं वेद उपास्ते । सकीर्तिं यशः । श्लोकं शंचलोकंच श्लोकं ।

खंडार्थ.

५१

॥ १९ ॥

एकवद्भावः । सुखंज्ञानंच । लुक्प्रकाशइतिधातोः । विंदते प्राप्नुयात् ॥ ३ ॥ ५ ॥ १ ॥ आत्मोपासनंप्रेमशब्दितभक्तियुक्तंचेतुमर्थहेतुरितिवक्तुं तस्मिन्प्रेमोत्पत्तये तस्य दारापत्यादितोपि सुखसाधनत्वेनातिप्रेमास्पदतामाह ॥ तदेतदिति । यद्यमात्मा योयमात्मा आप्तगुणः । अंतरतरं सर्वातर्विद्यमानं । तदेतदात्मनोरूपं पुत्रादितः सर्वस्मात्प्रेयः निरुपाधिकप्रेमास्पदमुत्तमानां । अन्येषांतु सुखसाधनत्वादिति भावः । आत्मनः प्रियतमत्वं समर्थयते ॥ सय इति । सयः यः कोपिविष्णुभ

तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयो वित्तात्प्रेयो न्यस्मात्सर्वस्मादंतरतरं यद्यमात्मा स योन्यमात्मनः प्रियं ब्रुवाणं ब्रूयात्प्रियं रोत्स्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यादात्मानमेव प्रियमुपासीत स य आत्मानमेव प्रियमुपास्ते न हास्य प्रियं प्रमायुक्तं भवति ॥ २ ॥

क्तः । आत्मनो हरेरन्यं प्रियं ब्रुवाणं दुर्जनं प्रति तव प्रियं सुखं रोत्स्यति नाशयति भगवानिति ब्रूयात् । एवं ब्रुवन् ईश्वरो ह । तत्सुखं रोधने समर्थो ह निश्चयस्तस्मात्तथैव स्यात् । निरुद्धसुखवानेव स भवतीत्यर्थः । यदर्थं हरेः प्रियत्वमुक्तं तदाह ॥ आत्मानमेवेति । भगवंतमेव प्रियं उत्तमानां निरुपाधीष्टं । अन्येषां मिष्टहेतुत्वेन प्रियं प्रीतिविषयो यमित्युपासीतेत्यर्थः । दारापत्यादेस्तत्संपर्कप्रयुक्तप्रियत्वकत्वेन स एव मुख्यप्रिय इत्यात्मानमेव प्रियमित्येवकारः । सप्रसिद्धो योधिकारीत्यर्थः । प्रमायुक्तं विनाशयुक्तं न भव

बृहदा०

॥ २० ॥

तीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ५ ॥ २ ॥ भगवज्ज्ञानादेवनित्यप्रियप्राप्तिर्भवतीत्युक्तं । तदाक्षेपसमाधिभ्यामहद्भिः समर्थितमित्याह ॥
तदाहुरित्यादिना । ब्रह्मविद्यया सर्व मात्मयोग्यतापूर्ति । भविष्यंतः प्राप्नुवंतोमहांतः । ब्रह्मविद्ययैवस्वयोग्यं सर्वप्राप्यतइ
तियदाहुः नित्यनिर्दुःखानंदानुभवात्मकमुत्तमजीवस्वरूपमज्ञानतिरोहितंब्रह्म विद्ययाऽभिव्यज्यतएवेति । पुंस्त्वादिवत्त्वस्य
तदाहुर्यद्ब्रह्मविद्यया सर्वं भविष्यंतोमनुष्यामन्यंते किमुतद्ब्रह्मावेद्यस्मात्तत्सर्वमभवदिति ॥ ३ ॥
ब्रह्मवाइदमग्र आसीत्तदात्मानमेवावेदहंब्रह्मास्मीतितस्मात्तत्सर्वमभवत्तद्योयोदेवानांप्रत्यबु
ध्यतसएवतदभवत्तथर्षीणांतथामनुष्याणांतच्चैतत्पश्यन्नृषिर्वामदेवः प्रतिपेदे अहंमनुरभवः सूर्यश्चेतितदिदमप्येतर्हियएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदः सर्वंभवतितस्यहनदेवाश्चनाभूत्याईशत
आत्माह्येषाः सभवत्यथयोऽन्यांदेवतामुपास्तेऽन्योसावन्योहमस्मीतिनसवेदयथापशुरेवः स
देवानांयथाहवैवहवः पशवोमनुष्यंभुंज्युरेवमेवैकः पुरुषोदेवान्भुनक्त्येकस्मिन्नेवपशावादीयमाने
प्रियंभवतिकिमुबहुषुतस्मादेषांतन्नप्रियंयदेतन्मनुष्याविद्युः ॥ ४ ॥

सतोभिव्यक्तियोगात् विद्यैवतुनिर्धारणादित्यादिनाव्यासादयोमहांतोयदाहुरित्यर्थः । तत् तत्र । तस्मिन्नर्थे । केचिन्मनुष्यामन्यं
ते । कथं । स्वरूपमपिब्रह्मविद्ययाभिव्यज्यतेचेत् । तद्ब्रह्म । यस्मात्सर्वं पूर्णमभवत् । तत् तस्माद्ब्रह्मापिस्वस्वरूपमवेत्किमु ।
इतिमन्यंतइत्यन्वयः ॥ ३ ॥ ५ ॥ ३ ॥ त्वयापृष्टंसत्यंब्रह्माप्यनादिनित्यापरोक्षज्ञानेनस्वस्वरूपंसदाजानात्येवेतिहेतोस्स

खंडार्थः

५१४

॥ २० ॥

दापरिपूर्णमभवदितिभावेनपरिहरति॥ब्रह्मवाइति । इदमग्रे अस्यजगतःपूर्वाब्रह्मैवासीत् । तद्ब्रह्म । अहेयं सर्वनियंतृतयासर्वग
 तत्वेनचकेनापिहातुमशक्यं ब्रह्म पूर्णं अस्मि अस्तीतिमेयंज्ञेयं।इत्यात्मानमेवावेत् व्यजानात्।स्वस्मादन्यस्यपूर्णस्यब्रह्मणोऽभावे
 नस्वस्यैवपूर्णब्रह्मत्वादितिभावेनस्वात्मानमेवेत्येवशब्दः । तस्माद्ब्रह्मस्वरूपज्ञत्वादेव । तद्ब्रह्म । सर्वं पूर्णमभवत् । अत्रासीदवेद
 भवदित्यनद्यतनरूपकालविशेषवाचिलङ्प्रयोगेपिआत्मावाइदमेकएवाग्रआसीत् । सदेवसोम्येदमग्रआसीदित्यादौयथासत्त्व
 मनाद्यनंतकालीनमित्युपेयते त्रिकालवाचिनोलकारस्यकस्यचिदभावेनयेनकेनचिल्लकारेणनिर्देशेपिनतत्रविवक्षेति । एवंस्व
 रूपवेदनपूर्णताभवनयोरप्यनाद्यंतकालीनत्वमेवेतिभावः । अतएवतदात्मानमेवेत्यादिनैवपरिहारप्राप्तावासीदित्यंतोक्तिः ।
 यद्वाब्रह्म अग्रे अनादिकालएव । आत्मानंस्वस्वरूपमवेदित्यपियोजनयाअनादिकालतस्सत्त्वमिवात्मनःस्थितिमपिजानातीत्य
 र्थसूचनायब्रह्मवाइत्याद्यंशोक्तिः । अन्येप्येवंज्ञात्वास्वयोग्यपूर्तिमंतोभवन्नित्याह ॥ तद्यइति । देवानां मध्ये योयोदेवः ।
 तत् अहेयत्वादिगुणंब्रह्म । यथाप्रत्यबुध्यत । सएवतज्ज्ञानानुसारेणतत्सर्वसमग्रंस्वयोग्यानंदादिपूर्णत्वमभवत् । प्राप्नोत् ।
 तथेतिसमुच्चये । ऋषीणांमध्येतद्योयःप्रत्यबुध्यत मनुष्याणांमध्येचयोयस्तत्प्रत्यबुध्यत सएवतदभवदितियोजना । प्राग्वदस्यार्थः ।
 उपनिषत् स्वोक्तार्थेप्रमाणमाह ॥ तच्चेति । तदेतद्ब्रह्मपश्यन्वामदेव ऋषिः मंत्रदर्शी । अहंमनुरभवंसूर्यश्चेत्यादिमंत्रंप्र
 तिपेदे । मनुसूर्यादिभिःब्रह्मणोहेयत्वमहंमनुरित्यादिमंत्रतात्पर्यार्थतयाव्यजानादित्यर्थः । मंत्राक्षरार्थस्तु । वामदेवःस्वात्म
 नोब्रह्मचित्संवलनेनचिद्व्यंसंपिंडितंअहंपदंमुख्यामुख्यवृत्त्यावक्तीतिमुख्यार्थमंतर्यामिणमहंपदार्थमुद्दिश्यमन्वाद्यंतर्यामित्वे

बृहदा०

॥ २१ ॥

नमन्वादिभिरहेयोमन्वादिशब्दवाच्योयोस्तिसोस्मीतिमत्वा । तदंतर्योमिणः स्वांतयोमिणश्चाभेदविवक्षया अहंमनुरभवमित्यादिरूपेणाहेतिध्येयः । तदाहसूत्रे । शास्त्रदृष्ट्यातूपदेशोवामदेववदिति । ब्रह्मविद्ययास्वयोग्यफलप्राप्तिरद्यतनानामप्यस्तीत्याह ॥ तदिदमिति । तदिदं ब्रह्म । एतर्ह्यपि इदानीमपि । योधिकारी । अहंब्रह्मास्मीत्येवमहेयत्वपूर्णत्वास्तीतिमेयत्वगुणकमित्येवंप्रकारेणवेद । तथाएवमित्यस्यतु अहंब्रह्मास्मीतितदात्मानमवेदित्येवंप्रकारेणचयोवेदेत्यर्थः । सः ज्ञानीइदं स्वयोग्यं । सर्वं समग्रं । आनंदादिपूर्णोभवतीति । तस्यज्ञानिनोदेवादिभिरपिश्रेयःप्रतिबंधोनेतिमहिमानमाह ॥ तस्यहेति । तस्यज्ञानिनोदेवाश्चन देवाअपि । अभूत्यै विद्याफलविधाताय । नेशते तद्विघातंनकुर्वतीत्यर्थः । अशक्त्यानकुर्वतिकिमित्यतोनेत्याह ॥ आत्मेति । सः ज्ञानिप्रियोहरिः । एषां देवानामात्मा कार्येषुनियोक्तृत्वेनतेषुव्याप्ततयास्थितत्वेनस्वामी । भवतियस्मात्तस्माद्भगवत्प्रियेज्ञानिनिविघातंश्रेयसोनकुर्वति । तत्प्रियस्यात्मनोपिप्रियत्वादितिभावः । तदिदमितिनिर्दिष्टस्यापिभगवतोविधेयात्मापेक्षयासइतिपुल्लिङ्गनिर्देशः । एवंसम्यक्ज्ञानिमाहात्म्यमुक्त्वाऽन्यथाज्ञानिनोनिंदामाह ॥ अथेति । अर्थांतरे । यः । अन्यां सर्वजीवविलक्षणां अहेयत्वादिगुणैर्भिन्नांवा । विष्णुरूपदेवतां अन्योसौविष्णुः । अहमस्मीत्यहेयत्वादिगुणविशिष्टोन्योनविष्णुरित्युपास्ते । सनवेद नजानातीशस्वरूपंयथामनुष्योपभोजकःपशुरिति । यद्वा अहमस्मीतिपदद्वयोक्तगुणविशिष्टोन्यः अन्यश्चासौविष्णुरितिमत्वायोऽन्यांविष्णुभिन्नांदेवतामुपास्तेसनवेदेति । आत्माह्येषामित्युक्तंदेवप्रियत्वंज्ञानिनोव्यक्तमाह ॥ एवमिति । सः तदिदमप्येतर्हियएवंवेदेतिपूर्वत्रप्रकृतोज्ञानी । एवंदेवानांपशुः । देवोपभोजकपशुरिवतेषांप्रियइत्यर्थः । तदेवव्य

खंडार्थ.

५।४

॥ २१ ॥

नक्ति॥ यथेति । यथाबहवोगोरूपाः पशवः क्षीरादिनामनुष्यं भुञ्ज्युः भोजयेयुः । हवै प्रसिद्धं । एवमेकैकोज्ञानिपुरुषः देवान्भुनक्तिभोजयति । प्रीणयतीति यावत् । देवप्रीतिकरत्वं ज्ञानिनः कुत इत्यत आह ॥ एकस्मिन्निति । लोके एकस्मिन् भोजके पशावादी यमाने प्रियं भवति । किमु बहुषु । तस्माद्बहुगोपशुतुल्यतया भोजको ज्ञानी देवानां प्रीतिविषयो भवतीति किमु वाच्यमिति भावः । अथ योन्यामित्यादिनोक्तार्थज्ञानिनो निन्द्यत्वादेव तथानज्ञेयं । किंतु तथा ज्ञानस्य देवाप्रियत्वाच्चेत्याह ॥ तस्मादिति । तत्त्वज्ञा

ब्रह्मवा इदमग्र आसीदेकमेव तदेकं सन्नव्यभवत्तच्छ्रेयोरूपमत्यसृजतक्षत्रं यान्येतानि देवत्राक्षत्राणीन्द्रो वरुणः सोमो रुद्रः पर्जन्यो यमो मृत्युरीशान इति तस्मात्क्षत्रात्परं नास्ति तस्माद्ब्राह्मणः क्षत्रियमधस्तादुपास्ते राजसूये क्षत्र एव तद्यशो दधाति सैषा क्षत्रस्य यो निर्यद्ब्रह्मतस्माद्यद्यपि राजा परमतां गच्छति ब्रह्मैवांतत उपनिःश्रयति स्वां योनिं यउ एनं हिनस्ति स्वां स योनिमृच्छति स पापीयान् भवति यथा श्रेयांसं हिंसित्वा ॥ ५ ॥

नस्यैव देवानां प्रियत्वात् । एषां देवानां । तन्न प्रियं । मनुष्याः विष्णोरन्यां देवतामहेयत्वादिगुणविशिष्टां विद्युरित्यदेतत् तदिति योजना ॥ ३॥ ५॥ ४॥ पूर्वसागौरभवत् वृषभ इतर इत्यादिना ब्रह्मा सर्वमसृजदित्युक्तं । इदानीं वर्णसृष्टिमाह ॥ ब्रह्मवा इति । इदमस्य जगतः अग्रे । ब्रह्म चतुर्मुख आसीत् । चतुर्मुखो ब्राह्मणजातिस्सन् विष्णोरुदपद्यत पूर्वमित्यर्थः । तत् चतुर्मुखाख्यं ब्रह्म । एकमसहायं

बृहदा०

॥ २२ ॥

सत्तनव्यभवत्परिवारविशिष्टनाभवत्तच्चतुर्मुखाख्यं ब्रह्म आत्मनःपरिवारमिच्छत्श्रेयोरूपं सर्वजात्युत्तमरूपं क्षत्रं क्षत्रजातिं । अत्यसृजत ससर्ज । तद्व्यनक्ति ॥ यानीति । देवत्रा देवानां मध्ये । यान्येतानि क्षत्राणि । इंद्रः इंद्रशब्दितोगरुडः । सोमपदेन तत्समस्सूर्योऽपि ग्राह्यः । रुद्रः सदाशिवः । पर्जन्यशब्दितोऽत्र शक्रः । कामश्चाप्युपलक्षते । मृत्युपदेन शेषो ग्राह्यः । ईशानो वायुः । इति शब्दस्य इत्येतानि यानि तत्क्षत्रं श्रेयोरूपमसृजतेत्यन्वयः । तस्मात् क्षत्रस्य श्रेयोरूपत्वात् । क्षत्रात् क्षत्रजातेः । परमुत्तमं । नास्ति । तस्मात्क्षत्रजातेरुत्तमत्वादेव । ब्राह्मणः अधस्तादधोदेशे स्थितस्सन् राजसूये क्षत्रियं सिंहासनस्थं राजानमुपास्ते । किमर्थमित्यत आह । क्षत्र एवेति । ब्राह्मण इत्यनुषज्यते । ब्राह्मणस्तत्तेनाधस्तादुपासनेन यशः क्षत्रिय एव दधाति स्थापयतीति । तस्मिन् यशो दातुं स्वयमुत्तमोऽपि संस्तथोपास्त इत्यर्थः । उत्तमस्सन्नितिकुतः । नीचत्वादेव तथोपास्त इति किं नेत्यत आह ॥ सैषेति । यद्यपि राजा राजसूयकर्तृत्वे निमित्तेन परमतां गच्छति । तथापि यद्ब्रह्म यो ब्राह्मणः । सैषा स एष ब्राह्मणः । क्षत्रियस्य योनिः तत्त्वोपदेशादिना कारणं । गुरुरितियावत् । तस्मात् ब्राह्मणस्य गुरुत्वादेव । अंततो राजसूयांते राजा स्वां योनिं स्वगुरुभूतं । ब्रह्मैव ब्राह्मणमेव । उपनिःश्रयति वंदयीत । हेत्वंतरेणापि ब्राह्मणः क्षत्रियादुत्तम इत्याह ॥ यइति । यउ यएव क्षत्रियः । एनं ब्राह्मणं । हिनस्ति हंति । स स्वां योनिं स्वपितरं । ऋच्छति विनाशयति । (ऋच्छगतीं द्रियप्रलयेष्विति धातुः) साक्षात्पितरि जीवति कथं पितृहंतेत्यतस्तत्समदोषवान्भवतीति भावेनाह ॥ स पापी यान्भवतीति । यथा श्रेयांसं गुणाधिकं स्वपितरं । हिंसित्वा पापी

खंडार्थः

५५

॥ २२ ॥

यान्भवतितादृशपापवान्भवतीत्यर्थः ॥३॥ ५ ॥ ५ ॥ क्षत्रियदेवोत्पत्त्यनंतरमुपोद्धातपूर्वविशंसृष्टिमाह ॥ स इत्यादिना ।
स चतुर्मुखः । नैवव्यभवत् कांक्षितपरिवारविशिष्टोनाभवत् । सो नेकपरिवारेच्छावान्ब्रह्मा । विशमसृजत । तदेवव्यक्ति
निर्देशेनदर्शयति ॥ यान्येतानीति । यान्येतानिदेवजातानि । गणशः संघशः । आख्यायंते । बहुल्यार्थाच्छस्कारकादन्य
तरस्यामिति शस् । तान्गणानाह ॥ वसव इत्यादिना । वसवोऽग्नियतिरिक्तास्सप्तज्ञेयाः । अग्नेर्ब्राह्मणत्वात् । सदाशि
वस्यक्षत्रियत्वात्तदन्येदशरुद्रारुद्रपदेनात्रग्राह्याः । विवस्वदिन्द्रवरुणविष्णुभिन्नाअष्टावादित्याअत्रग्राह्याः । विवस्वदादित्र

सनैवव्यभवत्सविशमसृजतयान्येतानिदेवजातानिगणशआख्यायंतेवसवोरुद्राआदित्यावि
श्वेदेवामरुतइति ॥ ६ ॥ सनैवव्यभवत्सशौद्रं वर्णमसृजतपूषणमियंवैपूषेयं ह्रीदंसर्वपुष्य
तियदिदं किंच ॥ ७ ॥

यस्यक्षत्रियत्वात् विष्णोस्त्ववर्णत्वात् । विश्वेदेवादश । मरुतोमुख्यवायुभिन्नाएकोनपंचाशत् । तस्यक्षत्रत्वात् । इतिगणशआ
ख्यायंते । तद्रूपविशमसृजतेतियोजना ॥३॥५॥६॥उपोद्धातपूर्वशूद्रसृष्टिमाह ॥ सइति । सः जातित्रयाक्रांतदेवस्रष्टाचतुर्मुखः ।
नव्यभवत् विवक्षितपरिवारविशिष्टोनाभवत् । स एवंभूतोब्रह्माशौद्रं शूद्रसंबन्धि । वर्णमसृजत । तत्किमित्यतउक्तं ॥ पूषण-
मिति । तद्व्यनक्ति ॥ इयंवैपूषेति । पृथिवीपूषेत्यर्थः । केनहेतुनेत्यतआह ॥ इयंहीति । इयं पृथिवी । यदिदं किंच इदंसर्वपुष्य

ति पोषयति । हियतोतइतियोजना । अश्विनौपृथिवीचैवकालामृत्यवएवच । शूद्रदेवाइतिभाष्यदिशाऽन्येष्वत्रग्राह्याः ॥ ३ ॥ ५ ॥ ७ ॥ जगद्धारकमोचकाख्यवायुरूपांतरसृष्टिमाह ॥ सइत्यादिना । सचतुर्वर्णस्रष्टाब्रह्मा । नव्यभवत् विवक्षितजनविशिष्टोनाभवत् । स्वस्यस्रष्टृत्वात्सृष्टानांचतुर्वर्णदेवानांपालकत्वात्सृष्टजगतोधारणमोचनदक्षेणयुक्तोनाभवत् । ततश्चतादृशेनभाव्यमित्यालोच्यतत् चतुर्मुखाख्यंब्रह्म । श्रेयोरूपं सर्वश्रेष्ठं । धर्मं जगद्धारकं । श्रेयोरूपं मोक्षसाधनभूतं । धर्मभक्त्यादिभगवद्धर्माभिमानिनमितिवा । वायोरूपांतरं । अत्यसृजत । शेषादावविद्यमानंधारकत्वादिकंवायोरेवकुतइत्यतोधा

सनैवव्यभवत्तच्छ्रेयोरूपंमत्यसृजतधर्मतदेतत्क्षत्रस्यक्षत्रंयद्धर्मस्तस्माद्धर्मात्परंनास्त्यथोअबलीयान्वलीयाः समाशंसतेधर्मेणयथाराज्ञैर्वयोवैसधर्मः सत्यंवैतत्तस्मात्सत्यंवदंतमाहुर्धर्मंवदतीति धर्मंवावदंतः सत्यंवदतीत्येतच्छ्रेयैवतदुभयंभवति ॥ ८ ॥

रक्तवंतावदुपपादयति॥ तदेतदिति । वायोरूपंक्षत्रस्य शेषादेः । क्षत्रं स्वामि । यद्यस्मात्तस्माद्वायोःपरंविष्णुमृतेनास्ति । अतोयुक्तंधारकत्वंतस्येति । इदानींमोचकत्वंतस्योपपादयति ॥ अथोइति । अथो तस्मात् । अबलीयान् स्वयमेवविष्णुंप्रतिगंतुमसमर्थो धर्मेण विष्णुभक्त्यादिधर्माभिमानिनावायुरूपेण बलीयांसं विष्णुंप्राप्तुमाशंसतेइच्छति।तत्रदृष्टांतः॥यथेति।यथैतद्व्यक्तंतथोच्यतइत्यर्थः।तदाह॥राज्ञेति।लोकेकश्चिदबलीयान्महाराजंगंतुमसमर्थो । राज्ञायुवराजेनबलीयांसं।महाराजंगंतुमा

शंसते एवमिति । धर्ममानिनोवायोरूपांतरमाह॥योवैसधर्मस्सत्यंवैतदिति । एतद्रूपंसत्यंवै सत्याभिमानिवै।तस्मात् उभयाभिमानिनोरेकत्वात् । सत्यंवदंतंधर्मंवदतीत्याहुर्लौकिकावैदिकाश्च । धर्मंवावदंतंसत्यंवदतीति । एतच्छ्रेयवायोरूपं एतदुभयंधर्मसत्यरूपोभयमानिभवतीत्यर्थः॥ ३ ॥ ५ ॥ ८ ॥ प्रागुक्तब्राह्मणादिवर्णेषुश्रेष्ठानांब्रह्मादीनामग्न्यादिष्वाविष्टत्वरूपमहि

तदेतद्ब्रह्मक्षत्रंविद्शूद्रस्तदग्निनैवदेवेषुब्रह्माभवद्ब्राह्मणोमनुष्येषुक्षत्रियेणक्षत्रियोवैश्येनवैश्यश्शूद्रेणशूद्रस्तस्मादग्नावेवदेवेषुलोकमिच्छंतेब्राह्मणेमनुष्येष्वेताभ्याः रूपाभ्यांब्रह्माभवदथयो हवाअस्माल्लोकात्स्वलोकमदृष्टाप्राप्तिसएनमविदितोनभुनक्तियथावेदोवाअननूक्तोन्यद्वाकर्माकृतं यदिहवाअप्यनेवंविन्महत्पुण्यंकर्मकरोतितद्वास्यांततःक्षीयतएवात्मानमेवलोकमुपासीत सयआत्मानमेवलोकमुपास्तेनहास्यकर्मक्षीयतेऽस्माद्ध्येवात्मनोयद्यत्कामयतेतत्तत्सृजते ॥ ९ ॥

मानंवक्तुंप्रागुक्तमनुवदति॥ तदेतदिति । ब्रह्मक्षत्रंविद्शूद्रइतियत्तदेतत्प्रागुक्तमित्यर्थः । तत्तत्र । ब्रह्म ब्राह्मणजात्यभिमानि ब्रह्मा । देवेषुयोग्निस्तेनसहाभवत् । तदंतर्गतमभवदितियावत् । मनुष्येषुयोब्राह्मणस्तेनसहास्ते । तदंतर्गतोवर्ततइत्यर्थः । क्षत्रियः क्षत्रियजात्यभिमानिवायुः । देवेषुयःक्षत्रियःसुपर्णशेषादिः नृषुयःक्षत्रियोराजादिस्तेनचसहास्ते । तदंतर्गतइत्यर्थः ।

बृहदा०

॥ २४ ॥

वैश्योवैश्यजात्यभिमानीनासिक्योवायुः । देवेषुयोवैश्योवस्वादिस्तेननृषुयोवैश्यस्तेनचसहास्ते । तत्स्थइत्यर्थः । शूद्रःशूद्र
मानीनिर्ऋतिः । देवेषुयश्शूद्रोश्विप्रभृतिः तेनसहास्ते । तथानृषुयश्शूद्रस्तेनचसहास्ते । तदंतस्थइत्यर्थः । अग्नौब्राह्मणेचब्रह्मा
तिष्ठतीतिकुतइत्यतआह॥तस्मादिति।यस्मादेताभ्यांरूपाभ्यांब्रह्माभवत्।तयोराविष्टोभूदितियावत्।तस्माद्धेतोःदेवेषुमध्येऽ
ग्नावेव मनुष्येषुब्राह्मणएवहुत्वालोकमिच्छंते इच्छंति।प्रार्थयंते।अग्निब्राह्मणयोःसंतर्पणेनैवलोकावाप्तिर्भवेत्किमित्यतोनेतिभा
वेनाह॥अथेति । अन्यच्चेश्वरज्ञानरूपमपेक्षितमित्यथशब्दार्थः । तदेवव्यतिरेकमुखेनाह॥यइति।योहवै अग्निविप्रार्चकोपियः
कश्चित् स्वं स्वकीयं । लोक माश्रयं । स्वाश्रयमितियावत् । हरिमदृष्ट्वा अविज्ञाय । अस्माल्लोकात् देहात् । प्रैति निर्गच्छति ।
एन मग्निविप्रार्चकं । सहरिरविदितो ऽज्ञातो न भुनक्ति । न पालयति । यथा अननूक्तो ऽनधीतो वेदो वा । अकृतं अन्यत् कर्मवान्
भुनक्ति तथेति योज्यं । तथाप्यश्वमेधादिमहाकर्मानुष्ठानात्स्यान्महाफलमित्यत आह ॥ यदिहवाइति । यद्यनेवं वित् परमात्मा
ज्ञानी महदपि पुण्यं पुण्यसाधनं । हवै प्रसिद्धं । हयमेधादिकर्म । करोति तत्कर्म । अस्य हर्यज्ञानिनः । अंततः क्षीयत एव क्षयि
ष्णुफलकमेव भवति हेति । तदाह सूत्रे । भाक्तं वा ऽनात्मवित्त्वादित्यादि । एवं हर्यज्ञानिनो न फलावाप्तिः कर्मणेत्युक्तं तर्हि किं कार्यमि
त्यत आत्मज्ञानं संपाद्य मिति भावेन तज्ज्ञानसाधनमुपासनं विधत्ते ॥ आत्मानमेवेति । आप्तकामतया ऽऽत्मपदवाच्य
मेवलोकं सर्वाश्रयं । सर्वाश्रयत्वेन हरिमुपासीत । अस्योपासकस्य ज्ञानानंतरभावि कर्म न क्षीयते क्षयिष्णुफलकं न भवति ।

खंडार्थः

५१९

॥ २४ ॥

PDF

कर्मणोक्षयत्वंव्यनक्ति ॥ अस्मादिति । सःज्ञानीयद्यत्कामयतेतत्तत्काम्यंवस्तुजात मस्माद्धेवप्रसन्नादात्मनोहरेस्सका
शादेव । सृजते । कर्मेत्यनुषज्यते । अत्रायंविवेकः । परोक्षज्ञानिनाकृतमकाम्यंकर्माक्षयफलकज्ञानाय । अपरोक्षज्ञानि
नाकृतंतुकर्माक्षयमोक्षैकदेशायेति । तथाचोपास्तइत्यस्यपरोक्षापरोक्षसाधारण्येनजानातीत्यर्थोध्येयः । तथाचसूत्रं । अग्निहोत्रा

अथोअयंवाआत्मासर्वेषांभूतानांलोकः सयज्जुहोतियद्यजतेतेनदेवानांलोकोऽथयदनुब्रूतेतेन
र्षीणामथयत्पितृभ्योनिमृणातियत्प्रजामिच्छतेतेनपितृणामथयन्मनुष्यान्वासयतेयदेभ्योदानं
(ऽशनं)ददातितेनमनुष्याणामथयत्पशुभ्यस्तृणोदकंविंदतितेनपशूनांयदस्यगृहेषुश्वापदावयां
स्यापिपीलिकाभ्यउपजीवंतितेनतेषांलोको यथाहवैस्वायलोकायारिष्टिमिच्छेदेवैवंविदेसर्वा
णिभूतान्यारिष्टिमिच्छंति तद्वाएतद्विदितंमीमांसितं ॥ १० ॥

दितितुतत्कार्यायैवतद्दर्शनादिति ॥ ३ ॥ ५ ॥ ९ ॥ आत्मानमेवलोकमितियद्धरेःसर्वाश्रयत्वमुक्तंतत्साधयितुंप्रतिजानीते ॥
अथोइति । प्रागुक्तोपपादनारंभार्थोयमथोइतिनिपातः । अयं सर्वजीवेषुनियामकतयास्थितः । आप्तकामतयाऽऽत्मेत्युक्तः ।
सर्वेषांभूतानां देवादिपिपीलिकांतप्राणिनां । लोकोवै आश्रयःप्रसिद्धः । कथमित्यतोविविच्यव्यनक्ति ॥ सहति । सः सर्व

SGDF

बृहदा०

॥ २५ ॥

जीवेषुनियंतृतयास्थितोहरिः । यज्जुहोति वैश्वदेवादिकंकरोतीतियद्यजते यज्ञादीन्करोतीतियत् । होमकर्त्रादिषुस्थित्वा
वारामकृष्णादिरूपेणवाद्धेधापिदेवेषुदययादेवतोद्देशेनहोमादिकंकुरुतइतियत् । तेन होमादिना । देवानांलोक आश्रयः ।
अथेत्यर्थांतरे । एवमग्रेपिज्ञेयं । अनुब्रूते अध्येतृषुस्थितस्सन्पृथग्वाध्ययनंकुरुतइतियत् । तेनऋषीणांलोकइत्यनुषंगः ।
अध्ययनकालेतत्तद्रष्टृषुस्मृतिपूर्वमध्ययनकृतौतेषांतृप्तिर्भवतीतितदाश्रयइतिभावः । अथपितृभ्योनिमृणाति पिंडंप्रयच्छ
तीतियत् । प्रजां पुत्रं । इच्छते इच्छति । उत्पादयतीतियत् तेनपितृणांलोकः । अथमनुष्यान्गृहभूम्यादिदानेन वासयते
निवासयतीतियत् । एभ्योर्धिभ्यो । दानं देयमन्नं । (एभ्योशनमितिक्रचित्पाठः ।) ददातीतिचयत्तेनमनुष्याणांलोकः । अ
थपशुभ्यःतृणोदकं । द्वंद्वैकवद्भावः । विंदति ददातीतियत् तेनपशूनांलोकः । अस्य पूर्वोक्तद्विरूपस्यहरेः । गृहेषुश्वापदाः मा
र्जारादयः । वयांसि पक्षिणः । किंवहुना । आ पिपीलिकाभ्यः पिपीलिकापर्यंतंवर्तमानाःसर्वेपिप्राणिनः । बल्यादिकमुपजी
वन्तीतियत्तेनतेषांलोकः । एवंसर्वांतर्यामितयारामकृष्णादिरूपेणवासर्वाश्रयतयास्थितस्यहरेरुक्करीत्यासर्वाश्रयत्वंजानतः
फलंसदृष्टांतमाह ॥ यथाहवाइति । यथालोकेस्वाय स्वकीयाय । लोकाय आश्रयाय । राजादेररिष्टि मविनाशमिच्छेदिच्छ
ति । एवंह । एवंविदे द्विरूपस्यहरेस्सर्वाश्रयत्वविदे । सर्वाणिभूतानि देवादीनि । अरिष्टिमविनाशमिच्छन्ति प्रार्थयंतइत्यर्थः ।
एवंहरेःसर्वाश्रयत्वमुपपाद्य तत्रप्रमाणमाहोपनिषत् ॥ तद्वाएतदिति । तदेतद्विष्णोःसर्वाधारत्वं । सर्ववेदैर्विदितं प्रतिपादितंमी

खंडार्थः

५।१०

॥ २५ ॥

मांसाभिश्च निश्चितं ऋषिभिर्विचारितमिति वार्थः ॥३॥५॥१०॥ गृहस्थे स्थित्वा यज्ञादिकरणेन सर्वाश्रय इत्युक्त्या भगवता रामा
दिरूपेण गार्हस्थस्यानुष्ठानाच्च गार्हस्थ्यं श्रेष्ठमिति भावेन हरेर्गार्हस्थ्यमाह ॥ आत्मैवेदमिति । इदं मस्य जगतः । अग्रे प्रलये । आत्मा
परिपूर्णो नारायण एवासीत् । एक एव स आत्मा । अकामयत ऐच्छत् । कथमित्यत आह ॥ जायामेस्यादित्यादिना । कुर्वीयेतीत्यं

आत्मैवेदमग्र आसीदेक एव सोऽकामयत जायामेस्यादथ प्रजायेयाथ वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वीयेत्ये
तावान्वै कामो नेच्छः । श्रुत्वा तो भूयो विंदेत्तस्मादप्येतर्ह्येकाकी कामयते जायामेस्यादथ प्रजायेया
थ वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वीयेति स यावदप्येतेषामेकैकं न प्राप्नोत्यकृत्स्न एव तावन्मन्यते तस्यो कृत्स्न
ता मन एवास्यात्मा वाग्जाया प्राणः प्रजा चक्षुर्मानुषं वित्तं चक्षुषा हितं द्विदं ते श्रोत्रं दैवं श्रोत्रे
ण हितं चक्षुणोऽप्येतात्मैवाऽस्य कर्मात्मना हि कर्म करोति स एष पांक्तो यज्ञः पांक्तः पशुः पांक्तः पुरुषः पां
क्तमिदं सर्वं यदिदं किंच तदिदं सर्वमाप्नोति य एवं वेद ॥ ११ ॥ इत्यव्याकृतब्राह्मणं ॥ ३॥ ५ ॥

तेन विद्यमाना मेव जायां भोगार्थं मेच्छदित्यर्थोऽस्य ध्येयः । एक एवेत्युक्तिस्तु अवियुक्तस्तया यदा । एक इत्युच्यते इति स्मृतेरवियुक्त
त्वाभिप्राया । अथ तद्रमणानंतरं । प्रजायेय प्रजनयेय । पुत्रं जनयेयेत्यर्थः । अथ अनंतरं । वित्तं द्रविणं । कर्म यज्ञादि । कुर्वीयेत्य
कामयतेति प्रत्येकमन्वयः । न केवलमकामयत । ब्रह्मादिदेवरूपान् पुत्रान् पंचमहाभूतब्रह्मांडतदंतस्थलोक रूपवित्तं स्वात्मो

SGDF

बृहदा०

॥ २६ ॥

देशेनयज्ञादिकर्मचकृतवांश्चेत्यपिध्येयं । इच्छोक्त्यैव इच्छामात्रं प्रभोः सृष्टिरित्युक्तेः सृष्टेरपिलाभात्तदनुक्तिः । उक्तचतुष्टयातिरिक्तंकुतो न कामितवानित्यत आह ॥ एतावानिति । एतावान्खलुकाम्यमानोर्थः । कुतः । अत उक्तचतुष्टयाद्भूयः अधिकमिच्छन्नपि न विदेत् नानुयात् । तस्मात् काम्यस्यैतावच्चाद्भगवता कामितत्वाद्वा । एतर्ह्यपीदानीमपि एकाकी लौकिकोजनः । कुर्वीयेतीति पदस्य प्रत्येकमन्वयः । वित्तं दैवं मानुषं चेति द्विविधं । दैवं सुखज्ञानादिकं । मानुषमित्यत्र भार्यादिचतुष्टयादन्यत्काम्यं नेत्युक्तचतुष्टयस्य काम्यत्वं व्यनक्ति ॥ स इति । स एव कामनावानपि । एतेषां चतुर्णामध्ये । एकैकं याव द्यदा । न प्राप्नोति तावत्तदा । स्वात्मानं अकृत्स्नो ऽपूर्णो ह मिति मन्यते । जायाद्यप्राप्तिमतः कृत्स्नतावाप्तिप्रकारमाह ॥ तस्यो कृत्स्नतेति । तस्य उ तस्यापि जायाद्यलाभिनोपि । कृत्स्नता उच्यते इति योज्यं । कथमित्यतस्तदाह ॥ मन एवेत्यादिना । मनः स्वरूपभूतं मनः । अस्यात्मा स्वात्मेति चिंतयेत् । वाक् स्वरूपभूतवागिन्द्रियं । जायेति चिंतयेत् । प्राणः स्वरूपभूतं बलं । पुत्र इति चिंतयेत् । चक्षुर्मानुषं वित्तमिति चिंतयेत् । कुतः । यस्माच्चक्षुषा हितत् मानुषं वित्तं हिरण्यादिकं । विंदते प्राप्नोति । श्रोत्रं दैवं वित्तमिति चिंतयेत् । कुतः । हि यस्मात् । श्रोत्रेण तद्विद्यारूपं शृणोति । अस्य एवं चिंतयतः । आत्मैव एवंभूतचिंतनमेव । कर्मेति चिंतयेत् । कुतः । आत्मना चिंतनेनैव कर्म करोति । कुतो मन आदीनामात्मत्वादिना नुचिंतनं कार्यमिति चेत् प्रसिद्धयज्ञस्याप्यात्मादिपंचकसाध्यत्वादिति भावेनाह ॥ स इति । स एष प्रसिद्धो यज्ञः । पाङ्क्तः

खंडार्थः

५११

॥ २६ ॥

DF

आत्मप्रियापुत्रद्विविधवित्तरूपपंचकसाध्यः । न केवलं यज्ञ एव पाङ्गुः किंतु यज्ञांगं पशुः ऋत्विगादिपुरुषश्चेति प्रसंगादाह ॥ पा
 ङ्गु इति । पशुपुरुषयोः पाङ्गुत्वं मातापितृभ्यामन्नेन तयोः कर्मणा स्वकर्मणा च साध्यत्वरूपं ध्येयं । न केवलं यज्ञपशुपुरुषा एव पा
 ङ्गुः किंतु हिंयदिदं किंच प्राणिजातं सर्वं पाङ्गुं मात्रादिपंचकसाध्यं । इति भावयेदिति सर्वत्र योज्यं । पश्वादेः पाङ्गुत्वज्ञानिनः फलमा
 ह ॥ तदिदमिति । यो धिकारी ब्रह्मपदयोग्यः । एवं मन आदीनां स्वात्मत्वादिकं । वेदं चिंतयति । स यदिदं जगत्तत्सर्वमाप्नोति ।
 सर्वस्यास्य पतिर्भवतीत्यर्थः । ब्रह्मपदायोग्यश्चेद्देवपदमाप्नोति । तस्याप्ययोग्यास्स्वयोग्यफलमाप्नुयुरित्यर्थः ॥ ७ ॥ भाष्ये आ
 त्मैवेदमग्र आसीदित्यादि खंडं एकोनारायणः पूर्वमासीदित्यादि प्रमाणानुसारेण परमेश्वरपरतया व्याख्याय आत्मा तु जगतां ब्र
 ह्मा तस्यात्मा भगवान् हरिरित्यादि प्रमाणानुरोधेन चतुर्मुखपरतयापि व्याचख्यौ । तथा हि । इदं अस्य जगतः । आत्मा स्वामी
 चतुर्मुखः । अग्रे प्रथमं । एक एवासीत् वासुदेवाज्जातो भूत् । स एकाकी चतुर्मुखः । अकामयतेत्यादेस्सयावदिति पर्यंतस्य प्रा
 गिवार्थो ध्येयः । स एवं कामयमानोऽपि ब्रह्मा एतेषां जायादीनां मध्ये । एकैकं यावन्नाप्नोति यदानप्राप । तावत्तदा । अकृत्स्न एव
 अपूर्ण एवेत्यात्मानं मन्यते अमन्यत । तस्य । उ । अकृत्स्नत्वमात्मनो मन्वानस्य । कृत्स्नता उ पूर्णतैव यथा स्यात्तथोच्यत इ
 त्यर्थः । मानसयज्ञेन भगवंतं माराध्य जायादिकं लब्धवानिति भावेन मानसयज्ञप्रकारमाह ॥ मन एवेति । अस्यात्मा स्वरूप
 भूतं मन एवासीदित्यर्थः । उपलक्षणमेतत् । वागाद्यात्मांतं पंचकं मनश्चेति षट्कमेवासीत् । न बाह्यजायादिकमित्येवकारार्थः ।

वाक् वागिन्द्रियं । जायाइत्यकल्पयदितिसर्वत्रयोजना । प्राणोबलं । प्रजापुत्रइति । चक्षुर्मानुषं वित्तमिति । तत्रहेतुः चक्षुषा
 हीति । श्रोत्रंदैवं वित्तमिति । तत्रहेतुः श्रोत्रेणेति । आत्मैव देहएव । इत्थंचिंतनंवा । कर्मेत्यकल्पयत् । तत्रहेतुः आत्मनेति ।
 देहेनवा एवरूपचिंतनेनवेत्यर्थः । एवंमानसयज्ञेन भगवदाराधने कृते सतितत्प्रसादेनैव वागादिभ्योजायादिकमासीदित्यर्थः
 तया वाग्जायेत्यादिवाक्यमेव योज्यं । वागित्यादिप्रथमापंचम्यर्थे । सप्तसुप्रथमेतिसूत्रात् । वाचोवागिन्द्रियाज्जायासरस्वती ।
 जातपदंसर्वत्रयोज्यं । प्राणात्प्रजापुत्रोवायुः चक्षुषोमानुषवित्तपदोक्तहिरण्मयलोकाः । श्रोत्रं । तृतीयार्थे त्रप्रथमा । श्रोत्रेणदैववि
 त्तशब्दिताशेषविद्याः भगवत्प्रोक्ताः जगृहेइत्यर्थः । आत्मैव आत्मनादेहेनचिंतनेनवाकर्मजातमितिकृतवानशेषकर्माणीतियाव
 त् । नकेवलं वागादीनां विष्णुपूजोपकरणत्वेनचिंतनमात्रादेव जायादिप्राप्तिरन्ते मुक्तिरितितदिदमित्यादिनावक्ष्यमाणं फलं ।
 किंतु यज्ञादेः पाङ्क्तृत्वज्ञानादपीतिभावेनाह ॥ स एषइति । सप्रसिद्ध एषयज्ञः पाङ्क्तुः सवनत्रयतत्पूर्वोत्तरकर्मभेदेन पंचदेवता
 भिः नारायणाद्यनिरुद्धातैः पंचभिरुपेतः । यज्ञांगं पशुः मध्यशिरः पार्श्वद्वयपुच्छरूपपंचकेन तद्देवताभूतनारायणादिरूपपंचके
 नोपेतः । यज्ञांगऋत्विगादिपुरुषः पाङ्क्तुः दिक्चतुष्टयमध्यरूपपंचकेन तद्देवताभूतनारायणादिरूपपंचकेनचोपेतः । यदिदं
 किंच प्राणिजातं इदंसर्वपाङ्क्तुं दिक्चतुष्टयमध्यरूपपंचकेन तद्देवताभूतनारायणादिपंचकेनचोपेतं । इत्यचिंतयद्ब्रह्मेति
 योज्यं । तत्तस्मादद्यापियः कश्चिदेवमुक्तप्रकारेण वागादेर्विष्णुपूजोपकरणत्वं यज्ञादेरुक्तरूपपाङ्क्तृत्वं च । वेद उपास्ते । सइ

दंसर्वं जायादिपंचकमाप्नोति । अंततोमुक्तिंचेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ५ ॥ ११ ॥ अव्याकृतब्राह्मणं ॥ ७ ॥ ७ ॥ विष्णुब्रह्माणा
 वपिगृहिणावतिष्ठतामतोगृहीउत्तमइत्युक्तमात्मैवेत्यादिना । तस्यगृहिणो भगवत्सृष्टयत्साधारणमन्नंतन्नस्वकीयमेवेतिमं
 तव्यमितिभावेन प्रकृतहरेस्सप्तान्नस्रष्टृत्वमहिमानमाह ॥ यत्सप्तान्नानीति । पिता सर्वजगज्जनकोविष्णुः । सप्तान्नानि स
 प्तविधान्यन्नानि । तृप्तिहेतुतया अन्ननामानि । प्राणिभिरद्यमानमेकं । वैश्वदेवबलिहरणरूपेद्वे । प्राणिनां मनोवाक्पंच
 वायुरूपाणि त्रीणि पयश्चैकं इत्येवं सप्तान्नानि । मेधया स्वेच्छया । तपसा प्राणिसंबंधिकर्मजातेन । अजनयत् असृजत । सप्ता
 यत्सप्तान्नानि मेधया तपसाऽजनयत्पितैकमस्य साधारणंद्वेदेवानभाजयत् त्रीण्यात्मने कुरुत पशु
 भ्य एकंप्रायच्छ तस्मिन्त्सर्वं प्रतिष्ठितं यच्च प्राणितियच्चन कस्मात्तानि नक्षीयन्तेऽद्यमानानि सर्वदा
 योवैतामक्षितिं वेद सोऽन्नमत्तिप्रतीकेन स देवानपि गच्छति स ऊर्जमुपजीवतीति श्लोकाः ॥ १ ॥

नांमध्ये एकमन्नमस्य जगतः साधारणं । द्वे वैश्वदेवबलिहरणे । देवानभाजयत् । सप्तान्नमध्ये अन्नद्वयभागिनो देवानकरोदित्य
 र्थः । त्रीणि मनोवाक्प्राणरूपाणि । आत्मने स्वस्मै । पशुभ्यः । पशुवादिभ्यः । एकं पयोरूपं । तस्मिन्पयसि । सर्वं जगत् । प्रतिष्ठितं
 तदुपजीव्यवर्ततइत्यर्थः । सर्वमित्युक्तं व्यनक्ति ॥ यच्चेति । जंगमस्थावररूपमित्यर्थः । सृष्टान्नानां क्षयकथंतदुपजीविनां जीवन
 मित्यत आह ॥ कस्मादिति । सुखरूपाद्धरेस्तानि सर्वदाद्यमानान्यपि नक्षीयन्ते । योवै अधिकारी । अक्षितिं सृष्टान्नक्षयहे
 तुं हरिं । वेद सवेदी । अन्नं उपलक्षणं । स्वयोग्यसर्वभोगान् । प्रतीकेन स्वमुखेन । अप्रयत्नेनेतियावत् । अत्ति अनुभवति ।

बृहदा०

॥ २८ ॥

सज्ञानी । देवान् देवत्वं गच्छति । स ऊर्जं देवभोज्यमन्नं । उपजीवति । इति श्लोकाः व्याख्येयार्थकवाक्यानीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ६ ॥ १ ॥

यत्सप्तान्नानि मेधया तपसा ऽ जनयत्पितेति मेधया हितपसा ऽ जनयत्पितै कमस्य साधारणमिती
दमेवास्य तत्साधारणमन्नं यदि दमयते स य एतदुपास्तेन स पाप्मनो व्यावर्तते मिश्रं ह्येतद्वेदेवान्
भाजयदिति हुतं च प्रहुतं च तस्माद्देवेभ्योजुहति प्रच जुहत्य थो आहुर्दर्शपूर्णमासाविति तस्मान्नेष्टि
या जु(ज)कः स्या तपशुभ्य एकं प्रायच्छदिति तत्पयः पयो ह्येवाग्नेमनुष्याश्च पशवश्चोपजीवन्ति तस्मा
त्कुमारं जातं घृतं वैवाग्ने प्रतिलेहयन्ति स्तनं वानुधापयन्त्य थवत्संजात माहुरतृणादिति तस्मिन्त्सर्वं
प्रतिष्ठितं यच्च प्राणितियच्च नेति पयसि हीदं सर्वं प्रतिष्ठितं यच्च प्राणितियच्च न तद्यदि दमाहुः संवत्स
रं पयसा जुह्वदप पुनर्मृत्युं जयतीति न तथा विद्याद्यदहरेव जुहोति तदहः पुनर्मृत्युमपजयत्येवं विद्वा
न्सर्वं हि देवेभ्यो न्नाद्यं प्रयच्छति कस्मात्तानि न क्षीयन्ते ऽद्यमानानि सर्वदेति पुरुषो वा अक्षितिः
स हीदमन्नं पुनः पुनर्जनयते यो वैतामक्षितिं वेदेति पुरुषो वा अक्षितिः स हीदमन्नं धिया धिया जनयते
कर्माभिर्यजैतन्न कुर्यात्क्षीयेत ह सोन्नमत्ति प्रतीकेनेति मुखं प्रतीकं मुखेनात्येत त्स देवानपि गच्छति
स ऊर्जमुपजीवतीति प्रशंसा ॥ २ ॥

तानि वाक्यानि प्रतीकेनोपादाय व्याचष्टे उपनिषत् ॥ यत्सप्तान्नानीत्यादिना । मेधया हीति हि शब्दस्तस्य हरेः पितुः सप्तान्नस्य

खंडार्थः

६।२

॥ २८ ॥

SGDF

San Gargish Institute of Oriental Manuscripts

घृत्वप्रसिद्धिद्योतकः (१) द्वितीयवाक्यमुपादायव्याचष्टे ॥ एकमस्येति ॥ इदमेवास्येति । मनुष्यवर्गस्येत्यर्थः । सर्व
 साधारणमन्नमात्मीयत्वेनमन्वानस्यदोषमाह ॥ सइति । उपास्तइत्युपशब्दस्यावृत्तिः । यएतदन्नमुप स्वसमीपएववर्तमानं ।
 स्वात्मीयमेवेतियावत् । उपास्ते मन्यते । सपाप्मनोनव्यावर्तते अक्षयपापवानस्यादित्यर्थः । कुतः । हि यस्मादेतदद्यमा
 नमन्नमिश्रं देवब्राह्मणसाधारणमतइत्यर्थः (२) तृतीयंवाक्यमुपादायव्याचष्टे ॥ द्वेदेवानभाजयदितितीति । हुतंवैश्व
 देवं । प्रहुतंबलिहरणं । हुतप्रहुतेकुतोदेवानामन्नेइत्यतआह ॥ तस्मादिति । हुतप्रहुतयोर्देवान्नत्वहेतोरद्यतनाअपिदेवे
 भ्योजुहतिप्रजुहतिच । नकेवलंहुतप्रहुतेएवदेवानामन्नेकिंतर्हीत्यतोऽन्यदपीत्याह ॥ अथोइति । पक्षांतरेअयमथोशब्दः । दर्श
 पूर्णमासावपिदेवानामन्नेइत्याहुरार्याइत्यर्थः । तस्माद्धुतप्रहुतयोर्देवान्नत्वाद्यज्ञमनुतिष्ठन्पुमान्नेष्टियाजुकस्स्यात् फलेच्छया
 यज्ञकारीनभवेत् । परस्वेनात्मफलार्थंविनियोगेपरस्वापहारदोषापत्तेरितिभावः (३) त्रीण्यात्मनेकुरुतइतिवाक्यव्या
 ख्यानस्यबहुत्वात्तदग्रेव्याकरिष्यंतीश्रुतिःचतुर्थवाक्यंतावदुपादायव्यनक्ति ॥ पशुभ्यइति । तत्पयइतिपशुभ्योदत्तमन्नं
 पयःपीयमानंक्षीरप्रभृतिद्रवद्रव्यमित्यर्थः । तत्कथमित्यतउपपादयति ॥ पयोहीति । अग्रे आदौ । शैशवइतियावत् ।
 मनुष्याश्चेत्युक्त्याश्लोकेपशुपदंपशुप्रभृतिपरमितिसूचितं । मनुष्याउपजीवंतीत्येतावद्व्यनक्ति ॥ तस्मादिति । त
 स्मात्पयश्शब्दितस्याग्रेमनुष्याद्युपजीव्यत्वादिदानीमपिजातंकुमारंघृतंवै पयःकार्यंघृतं । वाशब्दान्नवनीतंवा । अग्रेप्रथमंउपजी
 वित्वात्प्रतिलेहयंति । आस्वादयंति । लिह आस्वादने । स्तनंवानुधापयंति । पाययंति । घेड्पाने । वैप्रसिद्धमेतदिति । पशवउपजीवं

बृहदा०

॥ २९ ॥

तीत्येतद्व्यनक्ति ॥ अथेति । पशूनामग्रेपयउपजीवित्वहेतोर्जातंवत्सं । अतृणादः तृणभक्षकोनेत्याहुः (४) पंचमं वाक्यमुपादाय तच्छब्दार्थव्यनक्ति ॥ तस्मिन्निति ॥ पयसीति । पीयमानतयापयशब्दितेक्षीरप्रभृतिद्रवद्रव्यइत्यर्थः । न केवलं जीवनहेतुत्वात्पयसिप्राणिजातंप्रतिष्ठितं किंतु पयसः पारलौकिकफलहेतुत्वादपीत्याह ॥ तद्यदिदमित्यादिना । संवत्सरंपयसाजुह्वत् । होमं कुर्वन्पुमान्ज्ञानी चेदपपुनर्मृत्युंसंसारं जयति मुक्तो भवति । अज्ञश्चेदपपुनर्मृत्युं भगवदंज्ञानं जयति निहंति । ज्ञानी भवतीति । ज्ञानिनो यदिदमाहुस्तत्तथानविद्यात् न जानीयात् । कुतः ॥ एवं विद्वान्सप्तान्नसृष्टित्वज्ञानी । यदहः यस्मिन्नहनि । पयसाजुहोति । तदहरेवापपुनर्मृत्युं जयति मुक्तो भवति । एकाहहोमेनैव मुक्तो भवतीति यावत् । यतो तदित्यो ज्यं । कुत एवं तस्य महिमेत्यत आह ॥ सर्वहीति । यस्मात्सप्तान्नसृष्ट्वज्ञानी पयो होमेनैव देवेभ्यः सर्वमन्नाद्यं प्रयच्छति । गोपयसः प्रशस्ततया सर्वान्नस्थानीयत्वादिति भावः । (५) षष्ठं वाक्यमुपादाय व्याचष्टे ॥ कस्मादित्यादिना । पुरुषो वै विष्णुर्वै । अक्षितिः अन्नाक्षयहेतुः । ततः किमित्यत आह ॥ सहीति । इदं सप्तविधमन्नं । एतेन कस्मादित्येतस्य सुखरूपात्पुरुषादित्यर्थ उक्तो भवति । (६) सप्तमं वाक्यमुपादाय व्यनक्ति ॥ यौ वैतामिति । अक्षितिः अन्नाक्षयहेतुः । तद्व्यनक्ति ॥ सहीति । धियास्वेच्छया प्राणिकर्मभिश्चेति । पुनः पुनस्सृष्टौ हेतुविशेषोक्त्या सहीदमित्यादिपूर्ववाक्येन न पुनरुक्तिः । धिया कर्मभिरित्युक्त्या श्लोकादिवाक्यस्थमेधातपशशब्दौ विवृतौ ध्येयौ । यत् यदि । एतच्छपुनः पुनर्जननमन्नं न कुर्यात् । तत् तर्हि क्षीयेतह । निश्चितमेतदिति (७) अष्टमं वाक्यमुपादाय व्यनक्ति ॥ सोऽन्नमत्तीति । अत्त्येतदिति । एतदन्नमत्तीत्यर्थः । सदेवानपीति वाक्यद्वयं फलार्पकमित्याह ॥ सदेवानिति । प्रशंसा प्रशस्तफ

खंडार्थः

६।२

॥ २९ ॥

लबोधकमित्यर्थः । अर्थवादइतिवार्थः ॥ ३ ॥ ६ ॥ २ ॥ त्रीण्यात्मनेइत्यादिवाक्यमुपादायव्याचष्टे ॥ त्रीणीत्यादिना ।
आत्मनेस्वतुष्ट्यर्थं । चक्षुरादिज्ञानकरणेषुसत्सुकुतोमनएवात्मतुष्ट्यर्थमकरोदित्यतोमनसःप्राधान्यंव्यतिरेकेणाह ॥ अन्यत्रे
ति । अन्यत्रमनाइतिबहुव्रीहिः । तत्किंवस्तुदृष्टवानितिकेनचित्पृष्टेअन्योवदति । अन्यविषयकमनस्कोहमासं तथेदंवचः

त्रीण्यात्मनेकुरुतेतिमनोवाचंप्राणंतान्यात्मनेकुरुतान्यत्रमनाभूवंनादर्शमन्यत्रमनाभूवंनाश्रौ
षमितिमनसाह्येवपश्यतिमनसाश्रुणोतिकामःसंकल्पोविचिकित्साश्रद्धाऽश्रद्धाधृतिरधृतिर्ही
र्धीर्भीरित्येतत्सर्वमनएवतस्मादपिपृष्टतउपस्पृष्टोमनसाविजानातियःकश्चिच्छब्दोवागेवसैषा
ह्यंतमायत्तैषाहिनःप्राणोपानोव्यानउदानःसमानोनइत्येतत्सर्वंप्राणएवैतन्मयोवाऽयमात्मावा
ङ्मयोमनोमयःप्राणमयः ॥ ३ ॥

श्रुतवान्किमितिपृष्टस्तथैवाह । अन्यत्रेत्यादि । एवमन्येन्द्रियेष्वपिमनोव्यासंगेनतत्तदिन्द्रियज्ञानानुदयोध्येयः । मनसिव्या
कुलेचक्षुरादिभिर्ज्ञाननोत्पद्यतइत्येतदुपपादयति ॥ मनसाहीति । नापश्यमितिनादर्शहियस्मात्मनस्यव्याकुलएवचक्षु
षापश्यतिश्रोत्रेणश्रुणोतीत्यर्थः । नकेवलंमनोमात्रमेवस्वतुष्टिहेतुत्वेनस्वस्यान्नंकिंतुस्ववृत्तिकंचेत्याह ॥ कामइति । एकवि
षयकेच्छाकामः । अनेकगोचरेच्छाविचिकित्सा । इत्येतत्सर्वमनएवतदुपादनकमेवेत्यर्थः । कामादीनामीशतुष्टिकरत्वेनतदन्न

SGDF

बृहदा०

॥ ३० ॥

त्वप्रकारश्च कामस्य तद्भक्तिकामत्वेन संकल्पस्य तत्पूजाकृतिविषयत्वेन विचिकित्सायास्तद्वेदनविषयत्वेन । श्रद्धायास्तद्गुणोन्नति
विषयत्वेन अश्रद्धाया अन्यसाम्यादिविषयत्वेन । धृतेरीशादन्यस्योत्कर्षनिन्दनादौ । अधृतेरीशनिन्दनादौ । ह्रियास्तत्त्वमत
विसर्जनादिविषयत्वेन । यद्वा भगवन्मतपरित्यागविषयत्वेन । अधृतेर्हरिभक्तित्यागविषयत्वेन । ह्रियाः धियस्तद्विवेकविष
यकत्वेन । भियस्तदज्ञानप्राप्तिविषयत्वेनेत्येवं प्रकारेण ध्येयः । मनसश्चक्षुरादिभ्यः प्राधान्ये व्यतिरेकः प्रागुक्तः । अधुनान्वयं
चाह ॥ तस्मादिति । मनसः प्रधानत्वादेव पृष्टत उपस्पृष्टोपि मनसा विजानाति । वाचो भगवदन्नत्वं व्यनक्ति ॥ यः कश्चिदिति ।
यः कश्चिच्छब्दो ध्वनिवर्णात्मको वागेव वागिन्द्रियमेव । तेनोच्चार्यमाणत्वे हेतुना यः कश्चिच्छब्दो वागेवेत्यभेदोक्तिः सर्वश
ब्दोच्चारणहेतोर्वागिन्द्रियस्य कथं विष्ण्वन्नत्वमित्यत आह ॥ सैषा हीति । ह्रियस्मात्सैषा सर्वशब्दोच्चारणहेतुभूता वाक् । अंतं
सर्वा तस्थं विष्णुमायत्तां । तद्विषयिणी । कुतः । सर्वेषां शब्दानां विष्णुना मत्वादतो विष्ण्वन्नत्वमिति भावः । केषां वाक् विष्णु
मायत्तेत्यतो वेदद्रष्टृणामित्याह ॥ एषा हि न इति । नोस्माकं वेदद्रष्टृणामेषा हि वाक् । विष्णुमायत्तेति प्रसिद्धमित्यर्थः ।
अवांतरभेदभिन्नस्यापि प्राणस्य भगवदन्नत्वमिति भावेनाह ॥ प्राण इति । नोस्माकं वेदद्रष्टृणामेषा हि वाक् । इत्येतत्सर्वप्राण एव ।
प्राणप्रभेद एवेत्यर्थः । प्राणादेर्भगवत्तुष्टिहेतुत्वेन तदन्नत्वप्रकारश्च । प्राणं तत्कर्मणि स्फुटं ॥ तदन्यकर्मसंत्यागे चापानं व्यानम
स्य च । विरोधिनां निरासे त्वथोदानं योगधारणे ॥ मनोवागादीन्द्रियाणां समानं नियमे (न) व्रतु ॥ इत्युक्तदिशा ध्येयः । कुतः प्राण
मन्नमकुरुत हरिरित्यतो जीवस्य स्वतुष्टिद्वारा श्रेयोहेतुत्वेन प्राधान्यादिति भावेन प्रसंगाद्वाङ्मनसोः प्राणस्य च प्राधान्यमाह ॥

खंडार्थः

६।३

॥ ३० ॥

SCDF

एतन्मयोवाऽयमात्मेति । अयमात्मा सजीवः । एतन्मयः एतत्प्रधानः । एतच्छब्दं व्यनक्ति ॥ वाङ्मयइत्यादिना ।
प्राधान्ये मयद् वाक्प्रधानः मनःप्रधानः प्राणप्रधानइत्यर्थः । वाङ्मनःप्राणाभिमानिनामुत्तमदेवानांसांनिध्यनिमित्तकोत्कर्ष
वानित्यर्थः । उत्तमदेवमानिकत्वं वागादेः कुतइत्यतोपि अयमात्मा सरस्वती ब्रह्मवायुरूप एतन्मयः तद्विवरणं वाङ्मयइ
त्यादि । क्रमाद्वाङ्मनःप्राणानामभिमानिनस्त्रयइत्यर्थः । एतेनोत्तमदेवैरभिमन्यमानत्वाच्च वागादिकमुत्तममित्युक्तं भवति ।
सरस्वत्यादयो वागाद्यभिमानिनः कुतो भूवन्नित्यतोपि एतदिति । अयमात्मा सरस्वत्यादिरूपः । एतन्मयः प्रकृतपरमात्म
त्रयो लोका एत एव वागे वायं लोको मनोतरिक्षलोकः प्राणो सौलोकः ॥ ४ ॥ त्रयो वेदा एत एव वागे
वर्गवेदो मनो यजुर्वेदः प्राणः सामवेदः ॥ ५ ॥

मयः । तदीयवागादिजन्यइत्यर्थः । भगवतो वागादिरस्ति चेत्तज्जन्यत्वं सरस्वत्यादेः स्यात् स एव कुतइत्यतोप्ययमात्मा हरिः
एतन्मयः । तद्विवरणं वाङ्मयइत्यादि । वागादीं द्रियात्मेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ६ ॥ ३ ॥ उत्तमदेवताभिमन्यमानकत्वान्मन आ
दिर्हरेरन्नमित्युक्तं । तदुत्तमत्वाय तदभिमानिनां महिमानमाह ॥ त्रयइत्यादिना । सर्व एव समा इत्यंतेन । एत एव प्रकृता एव
वाङ्मनःप्राणाभिमानिन एव । त्रयो लोकाः त्रिलोकाभिमानिनः । तदेव व्यनक्ति ॥ वागेवेति । वाक् वाङ्मानिनी सर
स्वती अयं लोकः भूलोकमानिनी । मनो मनोमानी ब्रह्मा अंतरिक्षलोकाभिमानिनी । प्राणः प्राणमानी वायुः । असौलोकः
स्वर्गलोकाभिमानिनीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ६ ॥ ४ ॥ एवं त्रयो वेदा एत एवेत्यारभ्य प्राण ए(नंतद्भूत्वा) वंभूत्वावतीत्यंतग्रंथस्यार्थो ध्येयः

बृहदा०

॥ ३१ ॥

॥ ३ ॥ ६ ॥ ५-६-७ ॥ यत्किंचिद्विज्ञातं विज्ञानविषयः तत्वाचो वाङ्मानिन्यावाण्याः रूपं प्रतिमाहि । यस्माद्वाग्विज्ञाता विज्ञातमानिनी । वाङ्महिमज्ञानिनः फलमाह ॥ वागिति । वाक्सरस्वती एनं स्वमहिमज्ञं । तद्भूत्वा विज्ञातमानिनी भूत्वा । अवति रक्षतीत्येवमग्रेपि ज्ञेयं ॥ ३ ॥ ६ ॥ ८ ॥ विजिज्ञास्यं जिज्ञासाविषयः ॥ ३ ॥ ६ ॥ ९ ॥ अविज्ञातं वि

देवाः पितरो मनुष्या एत एव वागेव देवामनः पितरः प्राणो मनुष्याः ॥ ६ ॥ पितामाता प्रजैत एवमन एव पिता वाङ्माता प्राणः प्रजाः ॥ ७ ॥ विज्ञातं विजिज्ञास्यमविज्ञातमेत एव यत्किंच विज्ञातं वाचस्तद्रूपं वाग्घिविज्ञाता वागेन तद्भूत्वावति ॥ ८ ॥ यत्किंच विजिज्ञास्यं मनसस्तद्रूपं मनो हि विजिज्ञास्यं मन एनं तद्भूत्वावति ॥ ९ ॥ यत्किंचाविज्ञातं प्राणस्य तद्रूपं प्राणो ह्यविज्ञातः प्राण एनं तद्भूत्वावति ॥ १० ॥ तस्यैवाचः पृथिवी शरीरं ज्योतीरूपमयमग्निस्तथावत्येव वाक्तावती पृथिवी तावानयमग्निः ॥ ११ ॥

ज्ञाताविषयः ॥ ३ ॥ ६ ॥ १० ॥ ब्रह्माणी ब्रह्मवायूनां भूम्यादिमानित्वरूपमहिमांतरमाह ॥ तस्या इति । तस्यै तस्याः । वाचो वाण्याः । पृथ्वी शरीरं । ज्योतीरूपं प्रतिमा । किं ज्योतिरित्यत आह ॥ अयमग्निरिति । पृथिव्यग्नीद्वौ वाण्यभिमन्यमानावित्यर्थः । पृथिवी ज्योतिषोः वाक्समपरिमाणाभावे कथं तच्छरीरत्वादिकमित्यत आह ॥ तथावतीति । तत्तस्मात्पृ

खंडार्थः

६।११

॥ ३१ ॥

थिव्यग्न्योः वागभिमानिकत्वाद्यावत्येववाक्यावद्ब्रह्माप्तावाणीतावती पृथिवीतावानयमग्निः ॥ ३ ॥ ६ ॥ ११ ॥ अथवाचोभि
 मन्यमानोक्त्यनंतरं मनोभिमानिनो ब्रह्मणो भिमन्यमानमुच्यत इत्यथ शब्दार्थः । एतस्य मनसो मनोभिमानिनो ब्रह्मणः द्यौः
 शरीरं । ज्योतीरूपं प्रतिमा । किं ज्योतिरित्यत उक्तं ॥ असावादित्य इति । आदित्यो द्यौश्च द्रौमनोभिमानि ब्रह्माभिमा
 निकावित्यर्थः । तद्यावदित्यादेः प्राग्वद्ब्रह्माख्या तौ वाङ्मनसमानिनौ ब्रह्माणी ब्रह्माणौ मिथुनौ समेतां प्राप्तवन्तौ । ततो मिथुनीभा
 अथैतस्य मनसो द्यौः शरीरं ज्योतीरूपमसावादित्यस्तद्यावदेव मनस्तावती द्यौस्तावानसावादि
 त्यस्तौ मिथुनसमेतां ततः प्राणो जायत स इन्द्रः स एषो स पलो द्वितीयो वै स पलो नास्य स पलो भव
 तिय एवं वेद ॥ १२ ॥ अथैतस्य प्राणस्यापः शरीरं ज्योतीरूपमसौ चन्द्रस्तद्यावानेव प्राणस्तावत्य आ
 पस्तावानसौ चन्द्रस्त एते सर्व एव समास्सर्वे नन्तास्स यो हैतानन्तवत उपास्ते तवन्तः सलोकं जयत्यथ यो
 हैतानन्तानुपास्ते अनन्तः सलोकं जयति ॥ १३ ॥

वात्प्राणो वायुः रूपांतरेणा जायत । तस्य प्राणस्य महिमानमाह ॥ स इन्द्र इत्यादिना । स प्राणः इन्द्रः परमैश्वर्यवान् । स एष प्रा
 णो स पत्नः शत्रुहीनः । कल्यादि शत्रुसत्वात्कथमसपत्न इत्यत आह ॥ द्वितीय इति । द्वितीयशब्दितः समबलो हि स पत्नो भव
 ति । कल्यादयस्त्वसमबला इति भावः । एतद्वेदिनः फलमाह ॥ नास्येति । योधिकारी एवं प्राणो सपत्न इति वेद अस्य सपत्नः
 शत्रुर्न भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ६ ॥ १२ ॥ अथैतस्य प्राणस्येत्यादेः प्राग्वदर्थः । त एते मनोवाक्प्राणमानिनः प्रागुक्ता ब्रह्मादयस्सर्वे

बृहदा०

॥ ३२ ॥

एवगुणतस्तरतमभावाअपिव्याह्यासमाः । सर्वेरुद्राद्यपेक्षयाअनन्ताः । बहुगुणाश्रयाः । सयः कश्चिदे तानंतवतः जीववदल्प
गुणानुपास्ते सौतवंतं नाशवंतं लोकं जयति प्राप्नोति । अथेत्यर्थांतरे । योधिकारीएताननंतानन्यजीवेभ्योबहुगुणानुपास्ते
सोनंतं नाशहीनं विष्णुलोकं जयति प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ६ ॥ १३ ॥ चंद्राभिमानितयाचंद्रेस्थितस्यवायोर्महिमानमाह ॥ स
एषइति । सएषः प्रजापतिर्वायुः । सम्यक्हरेः वत्सस्सनृमत् इतिव्युत्पत्त्यासंवत्सरनामा षोडशकलः षोडशकलोपेतचंद्रे

सएषसंवत्सरः प्रजापतिः षोडशकलस्तस्यरात्रयएवपंचदशकलाध्रुवैवास्यषोडशीकला सरात्रि
भिरेवाचपूर्यतेअपचक्षीयते सोमावास्याः रात्रिमेतयाषोडश्याकलयासर्वमिदंप्राणभृदनुप्रवि
श्यततः प्रातर्जायतेतस्मादेताः रात्रिंप्राणभृतः प्राणंनविच्छिद्यादपिकृकलासस्यैतस्याएवदेवता
याअपचित्यै ॥ १४ ॥

विशेषेणसन्निहितस्तस्य चंद्रस्थवायोः । पंचदशकलाः रात्रयएव रात्रिनामकाएव । अस्य चंद्रस्थस्यवायोः । षोडशीकला ध्रुवैव ।
पंचदशकलानांकथंरात्रिनामतेत्यतआह ॥ सइति । सचंद्रस्थोवायुः । रात्रिभिः शुक्लपक्षपंचदशरात्रिभिरेवपंचदशकलाभिरा
पूर्यतेच । कृष्णपक्षरात्रिभिः पंचदशभिरपक्षीयतेच । शुक्लकृष्णपक्षयोरेकैकस्यांरात्रौक्रमेणकलानांपूरणादपक्षयाच्चरात्रिनामि
काः कलाइत्यर्थः । स्वयमकलोपिवायुः स्वाधिष्ठानचंद्रकलाभिरित्थमभिधीयते । सपंचदशकलारहितः अमावास्यांरात्रिं

खंडार्थः ।

६।१४

॥ ३२ ॥

अमावास्यायां रात्रौ । एतया ध्रुवया षोडशकलायाः सर्वमिदं प्राणभृत् । प्राणिजातं । अनुप्रविश्य ततः प्रातः प्रतिपदि जायते द्वितीयकलायुक्तो भवतीत्यर्थः । तस्मादमावास्यायां रात्रौ चंद्रस्थवायोः प्राणभृत्सु संस्थितत्वादेतां रात्रिं एतस्यां रात्रौ । प्राणभृतो जीवतः । प्राणं जीवनं । न विच्छिद्यात् । महापापहेतुः प्राणिबधो न कार्यः । कैमुत्येन एतमेवार्थमाह ॥ अपीति । अल्पदोषहेतुबधस्यापि कृकलासस्य प्राणं न विच्छिद्यात् । किमर्थमित्यत आह ॥ एतस्या इति । एतस्याः सर्वसंनिहिताया वायुदेवताया अपचित्यै पूजार्थमेवेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ६ ॥ १४ ॥ सोमस्थितस्य प्राणस्य सप्तान्नज्ञानिन्यपि स्थितिमाह ॥ योवा इति ।

यो वै स संवत्सरः प्रजापतिः षोडशकलो यमेव स यो यमेवं वित्पुरुषस्तस्य वित्तमेव पंचदशकला आत्मैवास्य षोडशीकला स वित्तेनैवा च पूर्यते ऽप च क्षीयते तदेतन्नाभ्यं यद्यमात्मा प्रधिर्वित्तं तस्माद्यद्यपि सर्वज्यानि (जी) क्षीयत आत्मना चेज्जीवति प्रधिना गादित्येवाहुः ॥ १५ ॥

षोडशकलः षोडशकलचंद्रांतस्थः । अयमेव सः । सकः । य एवं वित् सप्तान्नसृष्टिज्ञानी । पुरुषः । अयमिति तत्र स्थित्यर्थः । ज्ञानिस्थस्यापि वायोः षोडशकलत्वमाह ॥ तस्येति । ज्ञानिस्थितस्य वायोः । वित्तं हिरण्यादिकमेव । पंचदशकलाः । अस्य सप्तान्नज्ञानिस्थस्य वायोरात्मा देहः । स्वाधिष्ठितज्ञानिदेहः । षोडशीकला । वित्तस्य पंचदशकलात्वं व्यनक्ति ॥ स इति । सः ज्ञानिस्थो वायुः वित्तेनैवा गतेना पूर्यते च । अपगतेन क्षीयते । वित्तस्यागमापायित्वात् पंचदशकलात्वं देहस्य ध्रुवकलात्वं चोप

बृहदा०

॥ ३३ ॥

पादयति ॥ तदेतदिति । यदयमात्मा योयमात्मा । तदेतन्नाभ्यंरथचक्रस्थानीयं । वित्तंप्रधिः अरस्थानीयं । एवंसतिफलितमाह ॥ तस्मादिति । तस्मादात्मवित्तयोर्नाभिप्रधिस्थानत्वात् यद्यपिसर्वज्यानिं सर्वस्वं (जी) क्षीयते परैरपह्रियते तथाप्यात्मना नाभिस्थानीयेन देहेन । चेद्यदि जीवति । तदा तर्ह्ययंप्रधिना अरस्थानीयेन वित्तेन अगात् । वित्तहीनो जायत इति यावत् । इत्येवाहुः ॥ ३ ॥ ६ ॥ १५ ॥ सप्तान्नवेदिनः फलं वक्तुं तदुपयुक्तमाह ॥ अथेत्यादिना । पुत्रेणैव औरसपुत्रेणैव

अथ त्रयोवावलोकामनुष्यलोकः पितृलोको देवलोक इति सोयमनुष्यलोकः पुत्रेणैव जय्यो नान्येन कर्मणा कर्मणा पितृलोको विद्यया देवलोको देवलोकौ वै लोकानां ५ श्रेष्ठस्तस्माद्विद्यां प्रशंसन्ति ॥ १६ ॥

शिष्येणैव वा । पुनः पुनः कर्मकरणलक्षणो मनुष्यलोकः । जय्यो जेतव्यः प्राप्तव्यः । नान्येन कर्मणेति । यद्यपि पुनः पुनः कर्मकरणरूपो मनुष्यलोकः जय्यः स्वात्मीयकर्मणा जन्मांतरं प्राप्य संपादयितुं शक्यः । तथापि विनैव जन्मांतरमुक्तरूपमनुष्यलोकजयः पुत्रेणैव पुत्रादिकृतकर्मफलभोक्तापितेति भावः । पितृलोकः स्वर्गादिः । ज्योतिष्टोमादिकर्मणा प्राप्यः । देवलोको विद्यया तत्त्वज्ञानेन । ज्ञानेनैव परंपदमित्युक्तेः । को विशेषो देवलोकस्य येन विद्यासाध्यत्वं तस्येत्यत आह ॥ देवलोक इति ।

खंडार्थः

६।१६

॥ ३३ ॥

तस्माच्छ्रेष्ठलोकसाधनत्वात् । प्राज्ञा इति शेषः ॥ ३ ॥ ६ ॥ १६ ॥ पुत्रेणोक्तो मनुष्यलोकजयोनसाधारणेन । किंतु सुशिक्षि-
तेनेत्याह ॥ अथात इति । पुत्रादिसाधनानां साध्यविशेषोक्त्यनंतरं । अतः फलवत्त्वात् संप्रप्तिः संप्रदानमुपदेशः ।
पित्रा पुत्रं प्रतिक्रियमाणोपदेशप्रकार उच्यत इत्यर्थः । यदा पितानिमित्तैर्मरिष्यन्तमात्मानं मन्यते । अथ तदा त्वं ब्रह्म त्वं यज्ञ

अथातः संप्रप्तिर्यदा प्रैष्यन् मन्यतेऽथ पुत्रमाह त्वं ब्रह्म त्वं यज्ञस्त्वं लोक इति स पुत्रः प्रत्याहाहं ब्रह्माहं य-
ज्ञोहं लोक इति यद्वै किंचानूक्तं तस्य सर्वस्य ब्रह्मेत्येकता ये वै केच यज्ञास्तेषां सर्वेषां यज्ञ इत्येकता ये
वै केच लोकास्तेषां सर्वेषां लोक इत्येकता एतावद्वा इदं सर्वमेतस्मात्सर्वं सन्नयमितोऽभुनजदिति
तस्मात्पुत्रमनुशिष्टं लोकयमाहुस्तस्मादेनमनुशासति स यदैवं विदस्माल्लोकात्प्रैत्यथैभिरेव प्राणैः
सह पुत्रमाविशति स यद्यनेन किंचिदक्षणाकृतं भवति तस्मादेन सर्वस्मात्पुत्रो मुंचति तस्मात्पुत्रो
नाम स पुत्रेणैवास्मिं लोके प्रतितिष्ठत्यथैनमेते देवाः प्राणाः अमृता आविशंति ॥ १७ ॥

स्त्वं लोक इति पुत्रमाह । स एव मुक्तः पुत्रः अहं ब्रह्मा अहं यज्ञोहं लोक इति प्रत्युत्तरमाहेत्यर्थः । अत्र ब्रह्मादिपदानां तिरोहितार्थ-
त्वात्तद्व्याचष्टे श्रुतिः ॥ यद्वा इति । यत्किंच वै प्रसिद्धं अनूक्तं अनुवचनं तस्य शब्दस्य ब्रह्मेत्येकता ब्रह्मशब्देन ग्रहणमित्यर्थः ।
ये केच वै प्रसिद्धाद्रव्य यज्ञास्तेषां यज्ञ इत्येकता यज्ञशब्देन ग्रहणमित्यर्थः । एकेच वै प्रसिद्धा लोकाः स्वर्गाद्यास्तेषां लोक इत्येकता

SGDF

बृहदा ०

॥ ३४ ॥

लोकशब्देनग्रहणं । तथाचत्वंब्रह्मेत्यादेर्वेदाध्ययनकर्ताभव । तदनंतरंवेदोक्तरीत्यायज्ञकर्तासँल्लोको लोकसंपादको भवेति
पित्रोक्तःपुत्रस्तथाध्ययनादिकर्ताभवानीत्युत्तरमुक्तवानिति । उक्तादन्यदपिकस्मात्पित्रानोपदिष्टमित्यतस्त्रयातिरिक्तस्या
भावादित्याह ॥ एतावदिति । इदं सर्वं कर्तव्यतयोपदेष्टव्यं एतावदेव । वेदानधीत्यतदुक्तरीत्यायज्ञादिकर्मकृत्वामोक्षादि
लोकमापादयेत्येतावदेवेत्यर्थः । पितापुत्रंकुतएवानुशास्तीत्याशंकांसप्तान्नविद्याज्ञानिनोदेवस्यफलोक्तयानिराह ॥ एतस्मा
दिति । सन्नयं समीचीनन्यायवंतं । सन्मार्गिणमितियावत् । पुत्रमितिशेषः । इतःप्राप्तः । पुत्रंशेनस्थित्वेति यावत् ।
एतस्मा दनुशिष्टात्पुत्रात् । सर्वं तत्कृतवेदाध्ययनादिफलं । अभुनजत् आमुक्तेःभुङ्केपितेतियत्तस्मादनुशिष्टंपुत्रंलोक्यं लोक
साधनं आहुर्ज्ञानिनः । तस्माल्लोक्यत्वादेवैनंपुत्रंअनुशासति अनुशास्तिपितेत्यर्थः । एतस्मात्सर्वमित्यत्रमृतःपुत्रेस्थित्वाभुं
क्तेइत्युक्तमयुक्तं । मृतस्यतदयोगात्इत्यतआह ॥ सइति । एवंवित् सप्तान्नविद्योपासक स्स देवोमनुष्यत्वमाप्तोयदाऽ
स्माल्लोकात्प्रैति मृतोभवति । अथ तदा । एभिरेवप्राणै स्स्ववाङ्मनःप्राणाभिमानिभिस्सरस्वत्यादिभिस्सहस्वांशिरूपसा
मर्थ्याच्चपुत्रमाविशति । सप्तान्नोपासकस्यफलांतरमाह ॥ सइति । अनेन पित्रा । सप्तान्नविदायदि कदाचित्अक्षण्या
छिद्रेणपापेन । किंचित्कर्मकृतंभवति । तदासपुत्रस्तस्माच्छिद्रकर्मणा एनं स्वपितरं । मुंचतिमोचयति पापकर्मफलानुभ
वंपरिहरतीत्यर्थः । तस्माच्छिद्रकर्मणस्त्राणान्निमित्तात्पुत्रोनाम । पुदितिछिद्रपापं ततस्त्रायतइतिपुत्रइति । एवंयेनपुत्रतःफ
लमाप्तंतेनैवमनुष्यलोकोजितइत्याह ॥ सइति । पुत्रेणैवपुत्रेस्थित्वैवास्मिन्भूलोकेप्रतितिष्ठतिनसाक्षात् । नकेवलंपुत्रेस्थिति

खंडार्थः

६।१७

॥ ३४ ॥

रूपःमनुष्यलोकजयादिस्सप्तान्नविद्योपासकस्यफलंअपितर्हिमोक्षश्चेत्याह ॥ अथैनमिति । अथ मुक्तयनंतरं । एनं सप्तान्नविदंमुक्तं । एतेप्राणाः वाङ्मनःप्राणाभिमानिनःसरस्वत्यादयोदेवाः । अमृताः मुक्तास्संतःस्वरूपभूतवागादिनियामकत्वेनआविशंति । अत्रमुक्तेजीवेप्राणप्रवेशोक्तिर्वायोरुच्यमानाविरिंचस्यैवरूपांतरेणेतिज्ञेयं ॥ ३ ॥ ६ ॥ १७ ॥ ननुवागादेःपृथिव्याद्यभिमानसत्त्वात्कथंमुक्तमाविशेयुरित्यतस्तदानींतच्यागात्प्रवेशोयुक्तइतिभावेनवागादेःप्रवेशस्यस्थानफलेअप्याह ॥ पृथिव्यैचैनमित्यादिनापर्वत्रयेण । चतुर्थीपंचम्यर्थे । साचल्यबलोपे पृथिवीमग्निंचपरित्यज्येत्यर्थः । तदभिमानंहित्वेति

पृथिव्यैचैनमग्रेश्चदैवीवागाविशतिसावैदैवीवाग्ययायद्यदेववदतितत्तद्भवति ॥ १८ ॥

दिवश्चैनमादित्याच्चदैवंमनआविशतितद्वैदैवंमनोयेनानंदेवभवत्यथोनशोचति ॥ १९ ॥

यावत् । दैवी सप्तान्नविन्मुक्तेविशेषावेशादैवीत्युक्तावाक्सरस्वतीएनमुक्तंआविशति मुक्तस्वरूपवाचमितियोज्यं । कादैवीवागित्यतआह ॥ सेति । यथा आविष्टयासरस्वत्या प्रेरितोमुक्तो यद्यद्वदति तत्तद्भवत्येव नमोघं । सादैवीवागित्यर्थः ॥ ३ ॥ ६ ॥ १८ ॥ दिवश्चैनमिति अद्भ्यश्चैनमितिचपर्वद्वयमेवमेवयोज्यं । आनंदेवेत्येवकारव्यावर्त्योक्तिः अथोनशोचतीति नदुःखीभवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ६ ॥ १९ ॥ योयत्प्रेरितोमुक्तःसंचरंश्चासंचरंश्चनव्यथते सर्वसामर्थ्ययुक्तत्वात्अथोतस्मादेव नरिष्यति नम्रियते । इतिमनुष्याणांसंचारेव्यथादिअसंचारेचाश्वानामतःसंचरन्नसंचरंश्चेत्युक्तं । नकेवलंसप्तान्नवि

SCDF

San Francisco Digital Library

बृहदा०

॥ ३५ ॥

द्याभिज्ञस्वपुत्रेतिष्ठति किंतुसर्वभूतेषुचेत्याह ॥ सयइति । एवंवित् एवंसप्तान्नविद्याभिज्ञोदेवः । सर्वेषांभूतानामात्माव्या
पकोभवति । तत्रदृष्टांतो ॥ यथेति । यथैषाप्राणरूपादेवतासर्वेषांभूतानामात्माएवमित्यर्थः । सप्तान्नविदोमुक्तस्यफलांतर
माह ॥ सइति । सवक्ष्यमाणोदृष्टांतोयथा एतांदेवतांप्राणारूपांसर्वाणिभूतानिअवंति । तज्ज्ञानस्यगोप्यत्वेनअयोग्येषुनोप
दिशंति । एवंह एवमेव । एवंविदं सप्तान्नविद्याविदंमुक्तं । सर्वाणिभूतानिअवंतिगोपायंति । सप्तान्नविद्याभिज्ञस्यसर्वभूतस्थि
तौभूतशोकेनास्यापिशोकस्स्यादित्यतआह ॥ यदिति । इमाःप्रजाः । यदुकिंच यत्किंचित्शोचंति । तत्शोकशब्दितंदुःखं ।

अद्भ्यश्चैनंचंद्रमसश्चदैवःप्राणआविशतिसवैदैवःप्राणोयःसंचरश्चासंचरश्चनव्यथतेथोनरिष्य
ति सयएवंवित्सर्वेषांभूतानामात्माभवतियथैषादेवतैवसयथैतांदेवतासर्वाणिभूतान्यवंत्ये
वहैवंविदसर्वाणिभूतान्यवंति यदुकिंचेमाःप्रजाःशोचंत्यमैवासांतद्भवतिपुण्यमेवामुंगच्छ
ति नहवैदेवान्पापंगच्छति ॥ २० ॥

आसांदेवतानानैवभवति । किंतुअमा देहनियामकदैत्यैस्सहाऽऽसांप्रजानामेवभवति । नतुतत्रस्थसप्तान्नोपासकानांदेवानां ।
कुतएतत्प्रजाकृतंपुण्यमेवामुंसर्वप्रजास्थितंसप्तान्नविदंप्रतिगच्छतिनपापं । येनतद्धेतुकश्शोकस्स्यादितिभावः । एतदपिकुतइ
त्यतआह ॥ नहवाइति । यतोनियामकतयाप्राणिदेहस्थान्देवान्पापंगच्छति । हवैप्रसिद्धमेतत् । सप्तान्नविदश्चदेवाए
वेतिभावः । तदाहसूत्रे । स्वामिनःफलश्रुतेरित्यात्रेयइति । तत्रप्रजाकृतपुण्यभाक्त्वपापालेपयोर्देवानामुक्तेः ॥ ३ ॥ ६॥२०॥

खंडार्थः

६।२०

॥ ३५ ॥

GDF

सप्तान्नविद्याविदो वाङ्मनःप्राणान्हरिविषयानकुर्यात् । साधारणमन्नंचविष्ण्वर्पणबुद्ध्याभूतेभ्योदद्यादितिब्रतमुक्तं । त
स्यैवहरिप्राणविषयोच्छ्वासनिश्वासरूपंप्रतांतरंप्राण्याच्चैवापान्याच्चेतिवक्तुंहरिप्राणविषयंतत्कस्मात्कार्यमित्यतस्तयोर्महिमान
माह ॥ अथेति । देवरूपाधिकार्युक्त्यनंतरं अतः वक्ष्यमाणव्रतस्यफलवत्वात् । प्राण्याच्चेत्यादिनावक्ष्यमाणव्रतस्यहरि
अथातोव्रतमीमांसाप्रजापतिर्हकर्मणि ससृजे तानि सृष्टान्यन्योन्येनास्पर्धतवदिष्याम्येवाहमि
तिवाग्दध्रे द्रक्ष्याम्यहमितिचक्षुः श्रोष्याम्यहमितिश्रोत्र मेवमन्यानि कर्माणि यथाकर्म तानि
मृत्युःश्रमोभूत्वोपयेमे तान्याप्नोत्तान्यास्वामृत्युरवारुंधत्तस्माच्छास्यत्येववाक्श्रास्यतिचक्षुः
श्रास्यतिश्रोत्र मथेममेवनाप्नोद्योयंमध्यमःप्राणस्तानि ज्ञातुंदध्निरेऽयंवैनःश्रेष्ठोयःसंचरंश्चासंच
रंश्चनव्यथतेथोनरिष्यतिहंतास्यैवसर्वेरूपमसामेतित एतस्यैवसर्वेरूपमभवत्तस्मादेत एतेना
ख्यायंतप्राणाइतितेनहवावतत्कुलमाचक्षतेयस्मिन्कुलेभवतियएवंवेदयउहैवंविदास्पर्धतेअनु
शुष्यहैवांततोम्रियतइत्यध्यात्मं ॥ २१ ॥

प्राणविषयतयाकार्यत्वमीमांसाक्रियतइत्यर्थः । प्रजापतिर्वासुदेवः । कर्माणि कर्मसाधनानि । अध्यात्मंवचनादिक्रियासा
धनवागादींद्रियाभिमानिनोऽधिदैवंज्वलनादिक्रियाकर्त्रग्न्यादिदेवान्ससृजे । ससर्ज । तानिसृष्टान्यग्न्यादीनिअन्योन्येन
अन्योन्यमस्पर्धत । अहमेवश्रेयानहमेवश्रेयानितितिपस्पृधुः । प्राणस्योत्तमतांजानंतोपिइंद्रादिदेवाःप्राणोत्तमत्वनिर्णयायैव

SGDF

Shri Ganesha Devotional Foundation

बृहदा०

॥ ३६ ॥

अध्यात्ममधिदैवंचविवादंकृतवन्तइत्यर्थः । एवंविवादिनोदेवान्प्रति योदेवःस्वव्यापारमश्रांतएवसन्जीवेश्वजस्रंकरोति । सएवभवतामध्येश्रेष्ठइतिहरिरुवाच । ततस्तेस्वस्वव्यापारंकुर्वन्तःश्रांताबभूवुरितिवक्तुं तत्रतावदध्यात्मंतत्प्रकारमाह ॥ वदिष्याम्येवेति । अहंजीवेनवचनक्रियांअश्रांतएवकारयिष्याम्येवेतिवाङ्गमाअग्निःदध्रे । मनोदधारामेनइतियावत् ॥ इतिचक्षुरिति । चक्षुर्मान्यादित्योदध्रे । श्रोत्रमानीचंद्रइतिदध्रेइतिप्राग्वज्ज्ञेयं । एवमन्यानिकर्माणिक्रियासाधनानिमनःप्रभृतीनि । यथा कर्म स्वस्वव्यापारमनुसृत्य दध्रेइत्यर्थः । तत्रस्थूलमनोभिमानीशक्रःयज्ञादिकर्मअहंकरिष्याम्येवेतिदध्रेइतिसूक्ष्ममनोभिमानीगरुडःध्यानंकरिष्याम्येवेतिदध्रेइतिज्ञेयमित्यर्थः । अश्रांतास्संतएवस्वस्वव्यापारान्करिष्यामएववयमितिमन्वानावागादीं द्रियदेवाअग्न्यादयोवचनादिक्रियामनारतंचक्षुरितिसर्वस्यतात्पर्यार्थः । ततःकिंजातमित्यतआह ॥ तानीति । प्रजापतिरित्यनुषज्यते । प्रजापतिर्ब्रह्मा । तानि वागादिदैवतानि । श्रमः श्रमकरोभूत्वा । उपयेमे प्राप्तः । ततश्चश्रमेणभगवत्कर्मकरणहेतुनामृत्युः पापमानी । तानिआप्नोत् व्याप्नोत् । अवारुंधत् (भगवदाराध) (वच) नादिक्रियाभ्रंशादिरूपावरोधमकरोत् । तस्मान्मृत्युनावरुद्धत्वादेवाद्यापिवाक्श्राम्यत्येवाचक्षुःश्राम्यति । श्रोत्रंश्राम्यति मनःश्राम्यतीत्यपिज्ञेयं । स्वस्वकर्मकृतावशक्ताअभूवन्वागादयोदेवाइत्यर्थः । अथेतरदेवानांश्रांत्यनंतरं योयंमध्यमःप्राणोमुख्यवायुरिममेव । प्रजापतिर्ब्रह्मा । श्रमकरोभूत्वानाप्नोत् । समशक्तिमत्त्वात् । ततश्चश्रांत्यभावेनसदासर्वभगवत्कर्मकरणाद्धेतोर्मृत्युरपीमंमुख्यवायुंनाप्नोदित्यर्थः । तानिपापात्मासुरावरुद्धानिअग्न्यादिदैवतानि । तदनवरुद्धंमुख्यवायुंज्ञातुंदध्रिरेमनश्चक्रुः । अयंवैवायुरेवनोस्माकंमध्येश्रेष्ठइतिनिश्चिक्युः । श्रेष्ठ्यनिश्चयहेतु

खंडार्थः

६।२१

॥ ३६ ॥

GDF

माह ॥ यइति । ततः किंचक्रुरित्यतउक्तं ॥ हंतेति । हंतेतिहर्षे सर्वेदेवाअस्यैववायोरेवरूपंप्रतिमातद्धृत्याश्चअसाम भवामेत्यु
क्त्वेतिशेषः । तदाविष्टास्संतस्तद्धृत्याअभवन्नित्यर्थः । तस्माद्देवानांप्राणप्रतिमात्वादेतेदेवाएतेनप्राणनाम्नाआख्यायंतेप्राणा
इति । प्राणाधीनत्वमात्रेणतन्नामवत्वेनभाव्यमिति कुतइत्यतस्तत्रदृष्टांतेनतदुपपादयति ॥ तेनेति । यस्मिन्कुलेयःश्रेष्ठस्त
स्यतेननाम्नातत्कुलमाचक्षतइतियोजना । उक्तश्रेष्ठत्ववेदिनःफलमाह ॥ यएवमिति । यएवंप्राणमाहात्म्यंवेद तेन एवं
विदा।यःस्पर्धते सोनुशुष्याऽततोन्नियत इत्यध्यात्मं । देहनियामकदेवनिर्णीतवायुश्रेष्ठचनिरूपणंकृतमित्यर्थः ॥३॥६॥२१॥

अथाधिदैवतंज्वलिष्याम्येवाहमित्यग्निर्दध्रेतप्स्याम्यहमित्यादित्योभास्याम्यहमितिचंद्रमाए
वमन्यादेवतायथादैवतंस्यथैषांप्राणानांमध्यमःप्राणएवमेतासांदेवतानांवायुर्लोचंतिह्यन्या
देवतानवायुस्सैषानास्तमितादेवतायद्वायुः ॥ २२ ॥

अथ अध्यात्मंप्राणश्रेष्ठचनिर्णयप्रकारोक्त्यनंतरं । अधिदैवतं प्राणस्यश्रेष्ठचनिर्णयप्रकारः । उच्यतइत्यर्थः । ज्वलिष्याम्ये
वेत्यादेस्संगतिरर्थश्चवदिष्याम्येवेत्यादेरिवध्येयः । अन्यादेवतादशक्रशेषरुद्रविपाः । यथादैवतं तत्तद्देवतासंबंधिकर्मानुसृ
त्य । दध्निरइतिज्ञेयमित्यर्थः । तत्प्रकारस्तु वृष्टिप्रवर्तकोहमेवेतिशक्रोमनोदध्रे पंचरात्रप्रवर्तकोहमेवेतिशेषः । पंचरात्रोक्त
क्रियातात्पर्यवानहमेवेतिरुद्रः । वेदप्रवृत्तिकृदहमेवेतिविपःइत्येवंध्येयं । वागाद्यभिमानिनोदेवाः श्रमरूपेणब्रह्मणाप्राप्तामृत्यु

SGDF

बृहदा०

॥ ३७ ॥

नाचावरुद्धाः नतथाप्राणइत्युक्तमत्राप्यतिदिशति ॥ सयथेति । वक्ष्यमाणनिदर्शनंयथेत्यर्थः । वागादीनां देवानां मध्ये मध्यमः प्राणः यथाश्रमरूपेण प्रजापतिना नप्राप्नोदेवं मृत्युना ऽनवरुद्धोऽतएव श्रेष्ठश्च । तथैतासां देवतानामग्न्यादीनां मध्ये वायुरित्यर्थः । अन्यादेवताः मृत्युनावरुद्धत्वादेव म्लोचन्ति म्लाना भवंति । न वायुः म्लोचति । कुतः यद्वायुः यो वायुस्सैषा देवता । नास्तमिता तस्मादितियोज्यं । अत्र वायोरनस्तमितत्वं ज्ञाननित्यत्वेन ज्ञेयं । एवं प्रलयकालेऽपि प्रतिभाति परावरइत्यादेः ॥ ३ ॥

अथैष श्लोको भवति ॥ यतश्चोदेति सूर्योऽस्तं यत्र च गच्छतीति प्राणाद्वा एष उदेति प्राणेऽस्तमेति तं देवाश्चक्रिरे धर्मं स एवाद्य स उश्व इति यद्वा एते मुह्यन्ति यतः तदेवाप्यद्य कुर्वन्ति तस्मादेकमेव व्रतं चरेत् प्राण्या चैवापान्या च नेन्मापाप्मा मृत्युराप्नुवदिति यद्युचरेत् समापि पयिषेत्तेनो एतस्यै देवता यैसा युज्यं स लोकतां जयति ॥ २३ ॥ सप्तान्न ब्राह्मणं ॥ ३ । ५ ॥

॥ ६ ॥ २२ ॥ अध्यात्ममधिदैवं च वागादिदेवताः प्राणाधीना इत्युक्तार्थे मंत्रमाह ॥ अथैष श्लोक इति । श्लोकमर्धश उदाहृत्य व्याचष्टे ॥ यत इत्यादिना । सूर्य इत्युपलक्षणं सूर्यादयो देवा इत्यर्थः । यत इत्यादियच्छब्दद्वयस्य तमित्युत्तरार्धगतेन तच्छब्देनान्वयः । यच्छब्दद्वयार्थः प्राणादिति प्राण इति च । यतः प्राणाद्वा एष एते सूर्यादयः उदेति उद्यन्ति । जायन्त इति यावत् । यत्र प्राणेऽस्तमेति अदर्शनं यांतीत्यर्थः । उत्तरार्धमाह ॥ तमिति । देवाः तं प्राणमुद्दिश्य धर्मं हंसोपास्तिलक्षणं । चक्रिरे इति ।

खंडार्थः

६।२३

॥ ३७ ॥

सएवधर्मोद्यापिवर्ततेसएवश्वोपिवर्तिष्यतइत्यर्थः । तमित्यर्थंव्याचष्टे ॥ यद्वाइति । एते देवाः । यत् धर्मसाधनव्रतं । अमुं हि
अमुष्मिन्प्राणश्रैष्ठ्यनिर्णयकाले । अध्रियंत धृतवंतः । तदेवव्रतमद्यकुर्वन्तिवैप्रसिद्धं । अपिपदेनश्वोपिकर्तारइतिसमुच्चीयते ।
यदर्थंप्राणस्योत्तमत्वंसाधितं तदाह ॥ तस्मादिति । प्राणस्यसर्वजीवोत्तमत्वात् । मामां । पाप्मा मृत्युर्नेत् नैवाप्नुवदिति म
न्वानोधिकारी एकमेव प्राणमात्रविषयकमेव । प्राण्याच्चापान्याच्चश्वासोच्छ्वासरूपंहंसोपास्तिलक्षणंव्रतं । चरेत् कुर्यात् ।
उपक्रांतंप्राणव्रतमध्ये नविसर्जयेदित्याह । यद्युचरेत् यदिप्राणव्रतंचरेत् प्रारभेत । तर्हीतिशेषः । समापिपयिषेत् समा

त्रयंवाइदं नामरूपंकर्मतेषां नाम्नांवागित्येतदेषामुक्त्यमतो हि सर्वाणि नामान्युत्तिष्ठंत्येतदेषां सा
मैतद्धिसर्वैर्नामभिः सममेतदेषां ब्रह्मैतद्धिसर्वाणि नामानि बिभर्ति ॥ १ ॥

पयितुमिच्छेत् समापयेदेवेत्यर्थः । यद्वायद्युचरेत् देवतांतरव्रतमारभेतचेत् समापिपयिषेत् समापयितुमिच्छेदित्यर्थः । उक्त
व्रतमनुतिष्ठतःफलं ॥ तेनेति । तेन उतेनैव एतद्व्रतानुष्ठानेनैव । एतस्यैदेवतायै एतस्यादेवतायास्सायुज्यं । सलोकतां स
मानलोकतां । तेन वायुना । जयति प्राप्नोति । अधिकारिभेदेनप्राप्यद्वयोक्तिः ॥ ३ ॥ ६ ॥ २३ ॥ इतिसप्तान्नब्राह्मणं
॥५॥५॥ सर्वस्रष्टृत्वाद्वायुरुत्तमइत्युक्तं । तदेवोत्तमत्वंप्रकारांतरेणाह ॥ त्रयमित्यादिब्राह्मणेन । इदं जगत् । नामरूपंक
र्मेतित्रयंवै त्रिविधंवै कर्मेत्यनंतरमिति शब्दोयोज्यः । तेषां नामरूपकर्मणां मध्येनाम्नांवाग्भारतीत्येतद्वैवतं । तन्महिमानमाह ॥

बृहदा०

॥ ३८ ॥

एतदिति । एषां नाम्नां वागित्येतदुक्तं उत्थापकं । कथं ॥ अतोहीति । हियस्मादतो वाग्देव्याः भारत्याः सर्वाणि नामान्यु-
त्तिष्ठन्ति उत्पद्यन्ते । वाचो महिमांतरमाह ॥ एतदिति । वागित्येतत् वाग्दैवतं एषां नाम्नां साम । कुतः । हियस्मादेतत् वाग्दै-
वतं । सर्वैर्नामभिः शब्दैः सहैव रूपाणि कर्माणि च मातिजानातीति च समं । वाचो गुणांतरमाह ॥ एतदिति । वागित्येतत् । वाग्दैवतं

अथ रूपाणां च क्षुरित्येतदेषामुक्त्यमतो हि सर्वाणि रूपाण्युत्तिष्ठन्त्येतदेषां सामैतद्धि सर्वैरूपैः सममे-
तदेषां ब्रह्मैतद्धि सर्वाणि रूपाणि विभर्ति ॥ २ ॥ अथ कर्मणामात्मेत्येतदेषामुक्त्यमतो हि सर्वाणि
कर्माण्युत्तिष्ठन्त्येतदेषां सामैतद्धि सर्वैः कर्मभिः सममेतदेषां ब्रह्मैतद्धि सर्वाणि कर्माणि विभर्ति तदे-
तत्रयं सदेकमयमात्मात्मैकः सन्नेतत्रयंतदेतदमृतं सत्येन च्छन्नं प्राणो वा अमृतं नाम रूपे सत्यं ताभ्या-
मयं प्राणश्छन्नः ॥ ३ ॥ षष्ठब्राह्मणं ॥ ३ । ६ ॥ बृहदारण्यके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

एषां नाम्नां ब्रह्म कुतः हियस्मात् वागित्येतत् सर्वाणि नामानि विभर्ति तस्माद्ब्रह्मेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ७ ॥ १ ॥ नामाभिमानि दैवतमुक्त्वा रूपा-
भिमानि दैवतमाह ॥ अथेति । नामाभिमान्युक्त्यनंतरं रूपमान्युच्यत इति योज्यं । रूपाणां च क्षुश्चक्षुर्नामारुद्र इत्येतद्दैवतं ।
शिष्टं प्राग्वत् । सर्वैरूपैस्सह नामानि कर्माणि च मातिजानातीति सममित्यर्थः ॥ ३ ॥ ७ ॥ २ ॥ कर्ममानि नमाह ॥ अथ कर्म-
णामिति । आत्मा प्राण इत्येतद्दैवतमित्यर्थः । शिष्टं प्राग्वत् । सर्वैः कर्मभिस्सहैव नामानि रूपाणि च मातिजानातीति सममित्य-

खंडार्थः

७३

॥ ३८ ॥

GDF

र्थः । भारतीरुद्रवायूनांनामादित्रितयाभिज्ञत्वोक्त्याप्राप्तसाम्यशंकांवारयति ॥ तदेतदिति । तदेतद्वागादित्रयंसदेकंद्वयो
रेकाधीनत्वादेकमित्युच्यतइत्यर्थः । सएकःकःयदधीनंद्वयमित्यतआह ॥ अयमात्मेति । प्राणइत्यर्थः । एकइत्युक्त्या
प्राप्ताभेदभ्रांतिनिराह । उएकः । उपरितनःश्रेष्ठःसन्नेतत्रयमिति । कुतःप्राणस्यश्रेष्ठतेत्यतआह ॥ तदेतदमृतमिति ।
तद्व्यनक्ति ॥ प्राणोवाअमृतमिति । नित्यज्ञानइत्यर्थः । सत्येनछन्नमित्येतद्व्यनक्ति ॥ नामरूपेसत्यमिति ।
वाक्चक्षुःशब्दितेनामरूपदैवतेसत्यमित्यर्थः । ताभ्यांनामरूपदैवताभ्यांभारतीरुद्राभ्यांअयममृतंप्राणश्छन्नः तयोर्नियामक
त्वेनतावनुप्रविष्टइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ७ ॥ ३ ॥ इतिसप्तमब्राह्मणं ॥ ७ ॥ ७ ॥ इतिश्रीकाण्वोपनिषदर्थसंग्रहेराघ
वेंद्रयतिकृतेतृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥
हरिः ॐ ॥

दृसवालाकिर्हानूचानोगार्ग्यआस सहोवाचाजातशत्रुंकाश्यं ब्रह्मते ब्रवाणीति सहोवाचाजात
शत्रुःसहस्रमेतस्यांवाचिदद्भोजनकोजनकइतिवैजनाधावंतीति ॥ १ ॥

पूर्वाध्यायेअश्वमेधब्राह्मणादिभिःप्रायेणवाह्याब्रह्मविद्याउक्ताः । अत्रत्वध्यायेप्रायेणांतराब्रह्मविद्याउच्यंते । तत्राद्यब्राह्मणेवा
ह्याब्रह्मविद्या नसाक्षान्मोक्षसाधिका । किंतुस्वहृदिस्थब्रह्मविद्येत्याह ॥ दृसइत्यादिना । बलाकस्यापत्यंवालाकिः ।
गर्गस्यगोत्रापत्यंगार्ग्यः । अनूचानो वेदाध्ययनसंपन्नः । अतएवदृसः दर्पवान् अहंकारीतियावत् । आस बभूव । हे

बृहदा०
॥ ३९ ॥

त्याश्चर्ये । सह प्रसिद्धोगार्ग्यः । काश्यंकाश्यांभवं । अजातशत्रुनामानंराजानमभिगम्य । ते तुभ्यं । ब्रह्म ब्र
वाणि वदानीत्युवाच । लोडुत्तमपुरुषैकवचनंब्रवाणीति । सएवमुक्तोऽजातशत्रुरुवाचहकिल । किमिति । एतस्यांवाचि
ब्रह्मतेब्रवाणीत्यस्यांवाचि एतद्वचनविषये । सहस्रं गवामितिवा निष्काणामितिवायोज्यं । दद्मइत्यपहासवचनमुवाचेत्यर्थः ।
कस्मादेवंमामपहससीत्यतोयदित्वंब्रह्मजानीथास्तर्हि समीपस्थंब्राह्मणंत्वांविहायजनकराजानंप्रतिधावनंब्रह्मजिज्ञासवःकु
तःकुर्युरितिभावेनाह ॥ जनकोजनकइति । तद्धावनमयुक्तंस्यादित्यर्थः । त्वंतुकेवलंदर्पेणैवमामात्थनवस्तुतःब्रह्मजानासी

सहोवाचगार्ग्यो यएवासावादित्येपुरुषएतमेवाहंब्रह्मोपासइति सहोवाचाजातशत्रुर्मांमैतस्मि
न्संवदिष्टाअतिष्टाःसर्वेषांभूतानांमूर्धाराजेतिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमुपास्तेअतिष्टाः
सर्वेषांभूतानांमूर्धाराजाभवति ॥ २ ॥

तिभावः । इतिशब्दोहेतौ । इतिकृत्वापरिहासइति ॥ ४ ॥ १ ॥ १ ॥ एवमपहासलज्जितोगार्ग्यःस्वाभ्यस्तविद्यामाह ॥ स
इत्यादिनाखंडद्वादशकेन । किमुवाचेत्यतो ॥ यएवेत्यादि । पुरुषोविष्णुरस्तीतिशेषः । एवमग्रेपिज्ञेयं । राजात्वया
ज्ञातादधिकमप्यहंजानामीत्याह ॥ सहोवाचेति । एतस्मिन् विष्णोरादित्यस्थत्वोपासनाविषये । मा मां । मासंवदिष्टाः
संवादंमाकाशीः । अधिकगुणत्वेनज्ञातुःपुरतोऽल्पज्ञानेनसंवादोनकार्यः । नह्यादित्यस्थोविष्णुर्ब्रह्मेत्येवमयाज्ञातं येनमामत्र

खंडार्थ-
१२

॥ ३९ ॥

GDF

संवदेः किं त्वित्यत आह ॥ अतिष्ठा इति । जगद्धर्मवर्जितत्वेन सर्वमतीत्यस्थितत्वादतिष्ठाः सर्वेषां भूतानां मूर्धा उत्तमः । राजा दीप्यमानः । राजृदीप्ताविति धातोः । इतिवै इत्येवाहमेत मादित्यस्थपुरुषमुपास इत्युवाचेति वा इतिकृत्वामासंवदिष्ठा इति वा इतिपदस्य पूर्वणान्वयः । अतिष्ठत्वादिगुणवैशिष्ट्येतात्पर्यद्योतनाय तज्ज्ञानिनः फलमाह ॥ सय इति । यो धिकारी । एतमादित्यस्थं पुरुषमेवं उक्तगुणविशिष्टं । उपास्ते सोऽतिष्ठत्वादिगुणयुक्तो भवतीत्यर्थः । ते च गुणायथायोग्यं ध्येयाः

सहोवाच गार्ग्यो य एवासौ चंद्रे पुरुष एतमेवाहं ब्रह्मोपास इति सहोवाचा जातशत्रुर्मां मैतस्मिन् त्सं
वदिष्ठा बृहत्पांडुरवासाः सोमो राजेति वा अहमेतमुपास इति सय एतमेव मुपास्तेऽहरहः सुतः प्रसु
तो भवति नास्यान्नं क्षीयते ॥ ३ ॥ सहोवाच गार्ग्यो य एवासौ विद्युति पुरुष एतमेवाहं ब्रह्मोपास इति
सहोवाचा जातशत्रुर्मां मैतस्मिन् संवदिष्ठास्ते जस्वीति वा अहमेतमुपास इति सय एतमेव मुपास्ते
ते जस्वीह भवति ते जस्विनीहास्य प्रजा भवति ॥ ४ ॥

॥ ४ ॥ १ ॥ २ ॥ सहोवाच गार्ग्यो य एवासौ चंद्र इत्यादिषु द्वादश खंडेषु एवमेव योजना ध्येया । तत्रादित्य चंद्र विद्यु दाकाश
वाय्व इत्य वा दर्श गच्छत्पाश्चात्यशब्द दिक् छायात्म रूपेषु द्वादशाधिकरणेषु आदित्यादीनि देवतारूपाणि ध्येयानि । देवता
सुभगवंतमुपास्येत्यादि भाष्योक्तेः । बृहत् पांडुरं शुक्लं वा सोयस्यासौ तथोक्तः । अस्यैव मुपासकस्य गृह इति शेषः । अहरहः

SGDF

Sri Ganga Math, Varanasi

बृहदा०

॥ ४० ॥

प्रतिदिनं । सुतः प्रसुतस्सोमयागो भवति । अन्नं भोग्यं च न क्षीयते ॥ ४ ॥ १ ॥ ३ ॥ तेजस्वी ह भवति इह लोके ॥ ४ ॥ १ ॥ ४ ॥
न प्रवर्त्यते केनचिदप्रवर्त्ति । अस्य प्रजासंततिर्नोद्वर्तते न विच्छिद्यते ॥ ४ ॥ १ ॥ ५ ॥ इंद्रः परमैश्वर्ययुक्तः । विगतं कुंठ

सहोवाचगाग्योय एवायमाकाशे पुरुष एतमेवाहं ब्रह्मोपास इति सहोवाचा जातशत्रुर्मांमैतस्मिन्सं
वदिष्टाः पूर्णमप्रवर्त्तति वा अहमेतमुपास इति सय एतमेवमुपास्ते पूर्यते प्रजया पशुभिर्नास्यास्माह्लो
कात्प्रजोद्वर्तते ॥ ५ ॥ सहोवाचगाग्योय एवायं वायौ पुरुष एतमेवाहं ब्रह्मोपास इति सहोवाचा जा
तशत्रुर्मांमैतस्मिन्संवदिष्टा इन्द्रो वैकुण्ठो पराजितासेनेति वा अहमेतमुपास इति सय एतमेवमुपा
स्ते जिष्णुर्हापराजिष्णुर्भवत्यन्यतस्त्यजायी ॥ ६ ॥ सहोवाचगाग्योय एवायमग्नौ पुरुष एतमे
वाहं ब्रह्मोपास इति सहोवाचा जातशत्रुर्मांमैतस्मिन्संवदिष्टा विषासहिरिति वा अहमेतमुपास
इति सय एतमेवमुपास्ते विषासहिर्ह भवति विषासहिर्हास्यप्रजा भवति ॥ ७ ॥

नंपराभवोयस्यासौ विकुण्ठः स एव वैकुण्ठः । स्वयमेवापराजितबहुरूपत्वादपराजि(त)तासेना । जिष्णु रुत्तमः । अपराजिष्णु
रन्यतः पराजयहीनस्वभावः । अन्यतस्त्यजायी अन्येषां जेतेत्यर्थः ॥ ४ ॥ १ ॥ ६ ॥ शत्रूणामसह्यत्वाद्विषासहिः

खंडार्थ.

१७

॥ ४० ॥

GDF

Shri Ganga

Algebra Foundation

॥ ४ ॥ १ ॥ ७ ॥ प्रतिरूपो नुकूलः । प्रतिरूप मनुकूलं । अथो अन्यच्च प्रतिरूपोनुकूलः पुत्रोऽस्मादुपासकाज्जायते ॥ ४ ॥
॥ १ ॥ ८ ॥ रोचिष्णुः प्रकाशनशीलः । उएव । अथो अन्यच्च । फलंयैर्विद्वद्भिस्संनिगच्छतिसंगतोभवति । तान्सर्वान्अति

सहोवाचगार्ग्योयएवायमप्सुपुरुषएतमेवाहं ब्रह्मोपासइति सहोवाचाजातशत्रुर्माँमैतस्मिन्संव
दिष्टाःप्रतिरूपइतिवाअहमेतमुपासइति सयएतमेवमुपास्तेप्रतिरूपं हैवैनमुपगच्छतिनाप्रतिरू
पंअथोप्रतिरूपोऽस्माज्जायते ॥ ८ ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवायमादर्शपुरुषएतमेवाहं ब्रह्मोपास
इति सहोवाचाजातशत्रुर्माँमैतस्मिन्संवदिष्टारोचिष्णुरितिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमु
पास्तेरोचिष्णुर्हभवतिरोचिष्णुर्हास्यप्रजाभवत्यथोयैःसन्निगच्छतिसर्वास्तानतिरोचते ॥ ९ ॥
सहोवाचगार्ग्योयएवायंयंतंपश्चाच्छब्दोनूदेत्येतमेवाहं ब्रह्मोपासइति सहोवाचाजातशत्रुर्माँमैत
स्मिन्संवदिष्टाअसुरितिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमुपास्तेसर्वं हैवास्मिँल्लोकआयुरेतिनैनंपु
राकालात्प्राणोजहाति ॥ १० ॥

रोचते अतिक्रम्यप्रकाशते ॥ ४ ॥ १ ॥ ९ ॥ यंतं गच्छंतं । अनु पश्चात्पृष्ठतः । शब्दउदेति उत्पद्यते । एतंगच्छत्पाश्चा
त्यशब्दस्थंपुरुषमित्यर्थः । असुः आयुष्यप्रदः । सर्वमायुरेतीत्यस्यतात्पर्यमाह ॥ नैनमिति ॥ ४ ॥ १ ॥ १० ॥

SGDF

San Gargya Vedic Foundation

बृहदा०
॥ ४१ ॥

द्वितीयः द्वितीयवान् । अनपगः नापगच्छतीत्यनपगः । अनपगो द्वितीय इत्यस्य अनपगतपरिवारवानित्यर्थः । अस्मादुपासकात् ।
गणः परिवारः ॥ ४ ॥ १ ॥ ११ ॥ छायामयः छायागतः । मृत्युर्मरकः ॥ ४ ॥ १ ॥ १२ ॥ आत्मनिहिरण्यगर्भे । आत्मन्वी

सहोवाचगार्ग्योयएवायंदिक्षुपुरुषएतमेवाहंब्रह्मोपासइति सहोवाचाजातशत्रुर्माँमैतस्मिन्संव
दिष्टाद्वितीयोनपगइतिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमुपास्तेद्वितीयवान्हभवतिनास्माद्गण
श्छिद्यते ॥ ११ ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवायंछायामयः पुरुषएतमेवाहंब्रह्मोपासइतिसहोवाचा
जातशत्रुर्माँमैतस्मिन्संवदिष्टामृत्युरितिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमुपास्तेसर्वं हैवा
स्मिँल्लोकआयुरेतिनैनंपुराकालान्मृत्युरागच्छति ॥ १२ ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवायमात्मनि
पुरुषएतमेवाहंब्रह्मोपासइति सहोवाचाजातशत्रुर्माँमैतस्मिन्संवदिष्टाआत्मन्वीतिवाअहमे
तमुपासइति सयएतमेवमुपास्तेआत्मन्वीहभवत्यात्मन्विनीहास्यप्रजाभवतिसहतूष्णीमा
सगार्ग्यः ॥ १३ ॥

चित्ताभिमानिविरिंचवान् । तत्सेव्यइतियावत् । आत्मन्वीभवति चित्तवान्भवति ॥ ४ ॥ १ ॥ १३ ॥ गार्ग्यस्यतूष्णीं

खंडार्थः
११३

॥ ४१ ॥

भावानंतरं किं जातमित्यत आह ॥ सहेति । सः अजातशत्रुः । तूष्णीमासीनं गार्ग्यं । एतावन्नू ३ एतावदेव । काकुरयं । त्वया विदितमेतावदेव किमित्युवाच । स एव मुक्तो गार्ग्यः प्रत्याह ॥ एतावद्धीति । एतावदेव मया विदितं हीति निश्चयमाह । एवं गार्ग्येण प्रत्युक्तो राजा प्रत्याह ॥ नैतावता विदितं भवतीति । आदित्यादिदेवतासु भगवदुपासने तत्तद्देवतासामीप्यं भवति न मोक्षप्राप्तिः । अतो मोक्षाय स्वहृदि हरेरुपास्त्याभाव्यमिति भावेन नैतावता विदितमित्युक्तं । उपासात्रैविध्यादिति सूत्रेके

सहोवाचा जातशत्रुरेतावन्नू ३ इत्येतावद्धीति नैतावता विदितं भवतीति सहोवाच गार्ग्य उपत्वा यानीति ॥ १४ ॥ सहोवाचा जातशत्रुः प्रतिलोमं वै तद्यद्ब्राह्मणः क्षत्रियमुपेयाद्ब्रह्ममेव क्षयतीति व्येवत्वा ज्ञापयिष्यामीति तं पाणावादायोत्तस्थौ तौ हपुरुषं सुसमाजग्मतुस्तमेतैर्नामभिरामंत्रयांच क्रेबृहत्पांडुरवासः सोमराजन्निति सनोत्तस्थौ तं पाणिनापेष्मं बोधयांचकार सहोत्तस्थौ ॥ १५ ॥

षांचित्सर्वगत्वेन केषांचिद्भृदये हरिः । केषांचिद्बृहदेवासावुपास्य इति भाष्योक्तेर्बहिरुपासकानामपि किंचिद्भृद्गतोपास्त्यैव मोक्ष इति भावः । एवमुक्तः स गार्ग्यः । त्वा त्वां । उपयानि । स्वहृदि स्थोपासनाप्रकारं वेदितुं शिष्यत्वेनोपगच्छामित्वा मित्यजातशत्रुं प्रति उवाचेत्यर्थः ॥ ४ ॥ १ ॥ १४ ॥ एवमुक्तः सो जातशत्रुरुवाच । क्षत्रियो मयं ब्रह्मवक्ष्यतीति ब्राह्मणः क्षत्रियं शिष्यत्वेनोपेयादित्यत एतत् । प्रतिलोमं वै विपरीतं वै । तस्मात्त्वा त्वां प्रति । ब्रह्म विज्ञापयिष्याम्येव । विज्ञापनमेव करिष्यामि नत्वा

बृहदा०

॥ ४२ ॥

चार्यइवोपदेशंकरोमीत्यर्थः । नस्थानतोपिपरस्योभयलिङ्गसर्वत्रहीत्युक्तदिशासर्वत्रहरेरविशेषेणसत्त्वात्कथंहृद्गतस्योपास्तिरेव
मुक्तिहेतुर्नदेवतांतरगतस्येत्यतः । हृद्गतस्यहरेर्देवतांतरस्थरूपापेक्षयास्मिन्विशेषसंबंधज्ञापयितुकामस्तंगार्ग्यपाणावादाय
हस्तेगृहीत्वाउत्तस्थौ । तौ गार्ग्याजातशत्रू । क्वचिद्देशेसुप्तंकंचित्पुरुषंसमाजग्मतुः संगतौभवतः । हृदिस्थरूपस्यदेहेउपका
र्यत्वोपकारित्वरूपविशेषसंबंधज्ञापनार्थं । तं सुप्तपुरुषांतर्गतंहरिं । बृहत्पांडुरवासः सोम राज न्नित्येतैर्नामभिरामंत्रयां
चक्रे । संबोधयामास । सएवमामंत्रितस्सुप्तस्थोहरिःनोत्तस्थौ । जीवंनोत्थापयामास । तंसुप्तपाणिनापेपं कृत्वेतिशेषः । बो

सहोवाचाजातशत्रुर्यत्रैषएतत्सुप्तोभूद्यएषविज्ञानमयःपुरुषःकैषतदाभूत्कुतएतदागादितितदु
हनमेनेगार्ग्यः ॥ १६ ॥

धयांचकार । ससुप्तस्थोहरिरुत्तस्थौ । जीवमुत्थापयामासेत्यर्थः । हेत्याश्चर्ये । अतःप्रबोधोस्मादितिसूत्रात् । नामभिराह्वाने
कृतेपिनामभिराह्वानमवज्ञायपाणिपेषणेनोत्थानंशरीरेहरेर्विशेषसंबंधोस्तीतिज्ञापनार्थमितिभावः ॥ ४ ॥ १ ॥ १५ ॥ कुतः
स्वहृदिस्थस्योपकारित्वरूपविशेषसंबंधः । येनतदुपास्तिरावश्यकीत्यतःसुप्त्याद्यवस्थाप्रवर्तकत्वादितिविवक्षुस्तथाविधंत्वं
जानासिकिमितिपृच्छत्यजातशत्रुर्गार्ग्यं ॥ सहोवाचेत्यादिना । एषजीवःएतत्एतस्मिन्शरीरेयत्र यस्मिन्हरौ । सुप्तः
यएषसुप्ताधारःपुरुषोविज्ञानमयः सम्यक्ज्ञानस्वरूपः । एषविज्ञानमयोहरिःतदा सुप्तिकाले । काभूत् कुत्रस्थितः । एतत्

खंडार्थः

११६

॥ ४२ ॥

एतस्मिन्प्रबोधकाले । कुतआगादित्युवाचेतीतिशब्दान्वयः । तदुहनमेने तत्सुप्तिकालीनं हरेरावासस्थानं तदागमनविधिं च
गाग्यो नउमेने नैवव्यजानात् ॥ ४ ॥ १ ॥ १६ ॥ कैतदभूदित्यहंनजाने । त्वंब्रूहीतिपृष्टोजातशत्रुस्तदुक्तवानित्याह ॥ सहो
वाचेति । यत्रैषइत्यादिपुरुषांतोग्रेसुप्तिस्वरूपोक्त्यर्थोनुवादः । तदा सुप्तिकाले । एषांप्राणानां इंद्रियाणां । विज्ञानंविज्ञा

सहोवाचाजातशत्रुर्यत्रैषएतत्सुप्तोभूद्यएषविज्ञानमयःपुरुषस्तदैषांप्राणानांविज्ञानेनविज्ञानमा
दाययएषोतर्हृदयआकाशस्तस्मिन्शेतेतानियदागृह्णात्यथहैतत्पुरुषःस्वपितिनामतद्गृहीतएवप्रा
णोभवतिगृहीतावागृहीतंचक्षुर्गृहीतंश्रोत्रंगृहीतंमनः॥१७॥सयत्रैतत्स्वप्नयाचरतितेहास्यलोका
स्तदुतेवमहाराजोभवत्युतेवमहाराज्ज्ञणउतेवोच्चावचंनिगच्छति सयथामहाराजोजानपदान्गृ
हीत्वास्वेजनपदेयथाकामंपरिवर्ततेवमेवैषएतत्प्राणान्गृहीत्वास्वेशरीरेयथाकामंपरिवर्तते॥१८॥

नशक्तिं । विज्ञानेनबुद्ध्या । बुद्धिपूर्वस्वेच्छयेतियावत् । आदाय यएषोतर्हृदयेआकाशोस्तितस्मिन्शेते । सुप्तोभूदित्युक्तसु
प्तिःकेत्यतआह ॥ तानियदेति । विज्ञानमयःपुरुषोहरिः । तानि विज्ञानजननशक्तिमंतींद्रियाणि । गृह्णाति निर्व्यापा
राणिकरोति । अथ तदा । एतत् एतस्मिन्हरौ । पुरुषःस्वपिति नामप्रसिद्धं । सर्वेन्द्रियव्यापारोपरमः सुप्तिरित्यर्थः ।
प्राणानांविज्ञानेनविज्ञानमादायेत्युक्तंविशदयति । प्राणोग्राणः । तेनविज्ञानमयेनगृहीतएवभवतीत्यादि ॥ ४ ॥ १ ॥ १७ ॥

SGDF

San Ganga Library, Durgam Cheruvu, Hyderabad

स्वहृदिस्थः स्वप्नावस्थाप्रेरकत्वाच्चस्वोपकारित्वरूपविशेषसंबंधवान् देहइति भावेनाह ॥ सइति । स हरिः । यत्र यदा । एतत् एतस्मिन् शरीरे । स्वप्नयानाख्या । चरति जीवंचारयति च । हरिर्नाड्यांकुतश्चरतीत्यत आह ॥ ते हेति । हयस्मात्ते नाडीविशेषाः । अस्य हरेर्लोकाः तस्मात्तया चरतीत्यन्वयः । जीवेशयोर्द्वयोरपि स्वप्नावस्थागतत्वे कोविशेषस्तयोरित्यतः जीवव्यापारं तावदाह ॥ तदुत्तेवेति । तत् तदा । महाराज इव भवति । तद्वदात्मानं पश्यतीत्यर्थः । महाब्राह्मण इव भवतीत्यनुपगमः । उतशब्दाः पक्षभेदद्योतकाः । किंबहुना यदुच्चंगजादि यच्चावचं श्वमार्जारादि तद्वदात्मानं निगच्छति पश्यति । एवं जी

अथ यदा सुषुप्तो भवति तदा न कस्यचन वेदहितानामनाड्योद्भासस्य तिसहस्राणि हृदयात्पुरीततमभिप्रतिष्ठंते ताभिः प्रत्यवसृप्य पुरीततिशेते स यथा कुमारो वा महाराजो वा महाब्राह्मणो वा तिष्ठीमानंदस्य गत्वा शयीतैव मेवैष एतच्छेते ॥ १९ ॥

वस्थितिमुक्त्वा भगवतः स्थितिं सदृष्टांतमाह ॥ सइति । जानपदान् जनपदस्थान् गृहीत्वा परिवर्तते । संचरति एवमेवैष भगवान् एतत् एतस्य जीवस्य प्राणान् बाह्येन्द्रियाणि । स्वे स्वाधीने ॥ ४ ॥ १ ॥ १८ ॥ तानियदेत्युक्तसुप्तौ विशेषं वक्तुं सुप्तस्थितिमाह ॥ अथेति । यदा जीवः कस्यचन किंचन । व्यत्ययात् । बाह्यविषयान् न वेद तदा सुषुप्तो भवतीत्यर्थः । कसुप्तो भवति जीवइत्यत आह ॥ हिता इत्यादि । द्वाभ्यामधिकसप्ततिसहस्राणि हिता इति नाम प्रसिद्धानाञ्चः । शिराः हृदयात् हृदयमारभ्य

स्थितं । पुरीततं शिरोंतपर्यंतं शरीरे व्याप्तं । सुषुप्ताख्यनाडीविशेषः । अभि परितः प्रतिष्ठंते । ताभिर्नाडीभिः । प्रत्यवसृप्य चरित्वा । पुरीतति सुषुप्ताख्यनाडीविशेषे । शेते नाडीविशेषस्थे हरावित्यर्थः । तदाह सूत्रे । तदभावो नाडीषु तच्छ्रुतेरात्मनि हेति । सुप्तौ ज्ञानरहितश्चेत्कथं तिष्ठतीत्यतस्सुखमयस्तिष्ठतीति सदृष्टांतमाह ॥ स यथेति । सप्रसिद्धो दृष्टांतो यथा । कुमारोरुद्रः । महाराजो वायुः । महाब्राह्मणो विरिंचः । आनंदस्य आनंदरूपस्य हरेः । अतिष्ठीं समीपं । गत्वा शयीत सुखमास्ते । एवमेवैष जीवः । एतत् एतस्मिन् सुषुप्तास्थे हरौ शेते सुखमास्ते ॥ ४ ॥ १ ॥ १९ ॥ जाग्रत्प्रवर्तकत्वाच्चस्वोपकारी

स यथोर्णनाभिस्तंतुनोच्चरेद्यथाग्नेः क्षुद्राविस्फुल्लिङ्गाव्युच्चरंत्येव मेवास्मादात्मनः सर्वे प्राणाः सर्वे लोकाः सर्वे देवाः सर्वाणि भूतानि व्युच्चरन्ति । तस्योपनिषत्सत्यस्य सत्यमिति प्राणा वै सत्यं तेषामेव सत्यं ॥ २० ॥ अजातशत्रुब्राह्मणं ॥ ४ । १ ॥

स्वहृदिस्थइत्येतत् सदृष्टांतमाह ॥ स यथेति । प्राग्वदर्थो न योः पदयोर्ज्ञेयः । ऊर्णनाभिस्स्वोपभुक्तमन्नं तंतुरूपेणोच्चरेत् उद्गमयेत् । यथा वा क्षुद्राविस्फुल्लिङ्गाग्नेर्व्युच्चरन्ति उद्गच्छन्ति । एवमेवास्माद्विज्ञानमयादात्मनो हरेस्सुप्तौ गृहीतास्सर्वे प्राणा इन्द्रियाणि । सर्वे लोकाः भूरादयः । सर्वे देवाश्चतुर्मुखादयः । सर्वाणि तदन्यानि सर्वाणि । भूतानि प्राणिनः । व्युच्चरन्ति उत्पद्यन्ते । लीयन्ते चेत्यपि ग्राह्यं । अत्र यथोर्णनाभिस्तंतुनोच्चरेत् एवमेवास्मादात्मनः सर्वे प्राणा

बृहदा०

॥ ४४ ॥

इत्येतावताजाग्रत्प्रवर्तकत्वलाभेपियथाग्नोरितिदृष्टांतपूर्वकंसर्वलोकाइत्युक्तिः प्रागुक्तप्राणादिसर्वश्रेष्ठयस्योपपादनाय । अं
तर्यामिणोगोप्यंनामाह ॥ हृदयस्येति । तस्यहृदिस्थस्यहरेरुपनिषत्प्रहस्यंनामकिमिति ॥ सत्यस्यसत्यमिति । तदर्थं
स्वयमेवव्यनक्ति ॥ प्राणाइति । प्रागुक्तप्राणलोकदेवभूतानिप्राणंतीतिव्युत्पत्त्याप्राणपदेनग्राह्यानितेषामेषहरिः सत्यंस
च्छब्दोत्रजन्मस्थितिप्रलयमोक्षपरःतान्यापयतीतिसत्यमितितदर्थइत्यर्थः ॥ ४ ॥ १॥२० ॥ प्रथममजातशत्रुब्राह्मणं ॥
१ ॥ ६ ॥ इंद्रियजयाभावेविद्यानसिद्ध्यतीत्यतस्तदर्थंकांचनविद्यामाह ॥ योहवाइत्यादिना ॥ वायुर्गोवत्सरूपेणसर्वप्रा

योहवैशिशुंसाधानं सप्रत्याधानं सस्थूणं सदामंवेदससप्तहद्विषतोभ्रातृव्यानवरुणद्वयंवाव
शिशुर्योयंमध्यमःप्राणस्तस्येदमेवाधानमिदंप्रत्याधानंप्राणःस्थूणाअन्नंदाम ॥ १ ॥

णिषुवर्तते । लोकेवत्सस्यस्थूलगृहमध्येसूक्ष्मगृहंकृत्वातन्मध्येवत्सबंधनायकंचनशंकुंस्थापयित्वादाम्नावत्संबध्नंति तथादेहे
पिगोवत्सरूपेणसर्वप्राणिगतस्यवायोःसूक्ष्मगृहस्थूलगृहशंकुदामस्थानीयानिप्राणिनांसूक्ष्मदेहस्थूलदेहहरिश्रीतत्वानिजान
तःसर्वेन्द्रियजरूपफलोक्तिपूर्वमाधानादिस्वरूपाणिव्यनक्ति ॥ योहवाइति । तथाहि । योहवैप्रसिद्धोधिकारी । साधानं
सप्रत्याधानं सस्थूणं सदा(मानं) मंशिशुं वेदउपास्ते सउपासकः । द्विषतः विषयाभिधावनहेतूनाअतएवभ्रातृव्यान् शत्रू
न् । सप्त मनोबुद्धिसहितज्ञानेन्द्रियरूपान् । सप्तगतेरितिसूत्रात् तदभिमान्यसुरान् । अवरुणद्धि वशीकृतेंद्रियोभवतीत्य

खंडार्थ.

२।१

॥ ४४ ॥

र्थः । कःशिशुः किमाधानादिकं यत्साहित्यज्ञानेनइंद्रियजयइत्यतआह ॥ अयमिति । योयंप्रागुक्तस्सर्वप्राणिषुस्थितोम
ध्यमःप्राणोवायुरयमेवशिशुःगोवत्सरूपः । तस्यइदमेव प्रमाणसिद्धंजीवसूक्ष्मशरीरमेवाधानं आवासस्थानभूतंसूक्ष्मगृहं ।
इदं जीवस्यस्थूलशरीरमेवप्रत्याधानं वितानं । गृहाश्रयप्रदेशविस्तारः । प्राणोहरिःस्थूणा वत्सबंधनस्थाणुः । अन्नं श्रीतत्वं ।
दामं बंधनरज्जुः ॥ ४ ॥ २ ॥ १ ॥ अक्षिस्थवायूपास्तिःकार्येतिभावेनआख्यायिकामाह ॥ तमिति । तं अक्षिस्थंवायुं ।
अक्षितयः अक्षीणज्ञानमनसः । एता वक्ष्यमाणारुद्राद्यास्सप्तदेवताः । उपतिष्ठंते उपासते । तदेवव्यनक्ति ॥ तद्याइति ।

तमेताःसप्ताक्षितयउपतिष्ठंतेतद्याइमाअक्षँलोहिन्योराजयस्ताभिरेनरुद्रोन्वायत्तोऽथयाअक्ष
न्नापस्ताभिःपर्जन्योयाकनीनकातयादित्योयत्कृष्णंतेनाग्निर्यच्छुक्लंतेनेन्द्रोधरयैनंवर्तन्यापृथिव्य
न्वायत्ताद्यौरुत्तरयानास्यान्नक्षीयतेयएवंवेद ॥ २ ॥

तत् । तत्र । सप्तसुमध्ये । रुद्रः । अक्षन् अक्षणि । याइमाः प्रसिद्धाः । लोहिन्यो लोहिताः । राजयः रेखाः । ताभिरधि
ष्ठानरूपाभिः । ताअधिष्ठायेतियावत् । एन मक्षिस्थवायुं । अन्वायत्तस्तदधीनस्तमुपतिष्ठतेइत्यर्थः । अथेत्यर्थीतरे । या
अक्षन्नापः अक्षण्यापः । ताभिःपर्जन्यःएनं । अन्वायत्तइत्यनुषंगः । पूर्वत्रेवार्थः । याकनीनिका चक्षुषिकृष्णवर्णवर्तुल
मंडलमध्यस्था । तयाआदित्योन्वायत्तः । यत्कृष्णंचक्षुषि । तेनाग्निरन्वायत्तः । यच्छुक्लंतेनेन्द्रोन्वायत्तः । अधरया । वर्तन्या

बृहदा०

॥ ४५ ॥

चक्षुर्गतोदकादिनिर्गमनमार्गेण । तामधिष्ठायेतियावत् । एनं वायुं । पृथिवी धरादेवी । अन्वायत्ता । द्यौः द्युलोकमानि
नी । उत्तरयावर्तन्या । एनमन्वायत्ता । एवंवायुविदःफलमाह ॥ नास्येति । योधिकारी । एवं मोक्षार्थरुद्राद्युपास्यमक्षिस्थं
वायुं । वेद स्थूणाभूतविष्णुनासहवेद । अस्यवेदितुरन्नंक्षीयते । मुक्तःसन्अक्षयमेवभोगमनुभवतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ २ ॥ २ ॥
रुद्रादयःअक्षिस्थंप्राणमुपासतइत्युक्तार्थेमंत्रंपठति ॥ तदेषश्लोकइति । तत्रउक्तार्थेसंवादीतिशेषः । चमसइवचमसः

तदेषश्लोकोभवत्यर्वाग्विलश्चमसऊर्ध्वबुधस्तस्मिन्यशोनिहितंविश्वरूपं तस्यासतःऋषयःससतीरे
वागष्टमीब्रह्मणासंविदानेत्यर्वाग्विलश्चमसऊर्ध्वबुधइतीदंतच्छिर एषह्यर्वाग्विलश्चमसऊर्ध्व
बुधस्तस्मिन्यशोनिहितंविश्वरूपमितिप्राणावैयशोविश्वरूपंप्राणानेतदाह तस्यासतःऋषयः स
सतीरइतिप्राणावाऋषयःप्राणानेतदाह वागष्टमीब्रह्मणासंविदानेतिवाग्यष्टमीब्रह्मणासंविता ॥ ३ ॥

मंत्रंपादशउपादायव्याचष्टे ॥ अर्वागित्यादिना । यदिदंप्रथमपादोक्तंतच्छिरः कुतःसिद्धं अर्वाग्विलचमसत्वंशिरसइ
त्यतःतत्प्रसिद्धमित्याह ॥ एषहीति । एष शिरः । चमसशब्दापेक्षयाएषइतिपुंल्लिंगता । चम्यतेभक्ष्यतेनेनेतिचमसः ।
चमुअदनेइत्यतोऽसप्रत्ययः । तदुक्तंसूत्रे चमसवदविशेषादित्यत्र चमसशब्दोयथाशिरसिमुख्यःइदंतच्छिरइत्याद्युक्तिब
लादेवमव्यक्तादिशब्दोपिनामानिसर्वाणीत्युक्तिबलाद्विष्णौमुख्यइति।द्वितीयंपादमुपादायव्याचष्टे ॥ तस्मिन्नित्यादिना ।

खंडार्थः

२३

॥ ४५ ॥

तस्मिच्छिरसिदक्षिणाक्षणि । प्राणावैयशोविश्वरूपं यशोविश्वरूपशब्दिताः प्राणावै प्राणा एवेत्युक्तं व्यक्तमाह ॥ प्राणानेत
 दिति । तस्मिन् यशोनिहितं विश्वरूपमित्ये तत्प्राणान् विष्णुरमावायून् आहेत्यर्थः । ज्ञानसुखात्मकत्वात् यशशब्देन गु
 णपूर्णरूपत्वात् स्त्रीषु पूर्णत्वात् जीवेषु पूर्णत्वात् क्रमाद्विष्णुरमावायवो विश्वरूपशब्देन प्रणेतृत्वहेतुना प्राणशब्देन चोच्यत इति
 इमावेव गौतम भरद्वाजा वयमेव गौतमोऽयं भरद्वाज इमावेव विश्वामित्र जमदग्नी अयमेव विश्वा
 मित्रोऽयं जमदग्निरिमावेव वसिष्ठ कश्यपा वयमेव वसिष्ठोऽयं कश्यपो वागे वात्रिर्वाचा ह्यन्नमद्यते
 ऽत्रिर्हवैनामैतद्यदत्तिरिति सर्वस्यात्ता भवति सर्वमस्यान्नं भवति य एवं वेद ॥ ४ ॥ शिशुब्राह्मणं ॥ ४ ॥ २ ॥
 भावः । यद्वा एतत्प्राणानाहेति कुत इत्यतः प्राणावा इति पूर्ववाक्यं । यशो विश्वरूपं यशो विश्वरूपशब्दोक्तास्त्रयोदक्षिणाक्षिगाः
 प्राणावै प्रणेतारो वै । तस्मादित्योजना । एतत् तस्यासत् ऋषय इत्येतत्प्राणानाह । कुतः । प्राणावा ऋषय इति सप्त ऋषयः
 प्रणेतारो वै अत इति योजना । तथा च वक्ष्यमाणा सप्त ऋषयः तीरे शुक्लो हितादिरेखारूपस्थानेषु । तस्य वायोरुपासका सन्त आ
 सत इति तृतीयपादस्यार्थ इति भावः । न सप्त ऋष्युपास्यत्वमेव वायोरपि तु वागुपास्यता चास्तीति भावेन प्रवृत्तं चरमपादमुपादाय वा
 गित्येकपदस्यार्थमाह ॥ वागित्यादिना । वाग्देवी हि प्रसिद्धा । वाचि स्थिता सरस्वती अष्टमी अष्टसंख्या पूरिका । ब्रह्मणा
 ब्रह्मनाम्ना वायुना । संवित्ताज्ञाता । सस्थूणं वायुं उपास्त इति योज्यं ॥ ४ ॥ २ ॥ ३ ॥ ननु ताभिरेनं रुद्रो न्वायत्त इत्यादिनारु
 द्रादयः प्राणं सेवंत इत्युक्तार्थे सप्त ऋष्युपास्यत्वबोधकमंत्रोक्तिः कथमित्यतो मंत्रे सप्तर्षिपदेन रुद्रादय एव विवक्षिता इति भावेन गौतम

बृहदा०

॥ ४६ ॥

भरद्वाजादिसप्तऋषिवाचकशब्दैर्योगवृत्त्यारुद्रादयएवाभिधेयाइत्याह ॥ इमावेवेति । इमौइत्युक्तौकावित्यतःप्रागुपासक
त्वेनरुद्रोन्वायत्तइत्यादिनानिर्दिष्टाएवेतिभावेनाह ॥ अयमेवेति । प्रागुक्तोरुद्रएवातिशयेनज्ञानवत्त्वहेतुनागौतमइत्युक्तः।
अयमेवपर्जन्यएववृष्टिद्वारावाजमन्नंविभर्तीतिभरद्वाजउक्तः । अयमादित्यएवस्वप्रकाशेनविश्वज्ञापकत्वहेतुनाविश्वामित्र
शब्दोक्तः । अयमग्निःजं जातं अमितमपरिमितमत्तीतिव्युत्पत्त्याजमदग्निपदोक्तः । अयमिंद्रएववसतामुत्तमत्वहेतुनावसिष्ठ

देवावब्रह्मणोरूपेमूर्तंचैवामूर्तंचमर्त्यंचासृतंचस्थितंचयच्चसच्चत्यच्च ॥ १ ॥

पदोक्तः । अयंपृथिवीत्युक्तोदेवःकं मेघवृष्टमुदकंशयानएवपिबतीतिहेतुनाकश्यपशब्दोक्तः । वाक्वागभिमानीनीद्यौरेवात्रि
रत्रिपदोक्ता । कुतइत्यतःव्युत्पत्त्यादर्शयति ॥ वाचाहीति । द्यौरित्युक्तयावाचान्नंद्युस्थैर्हुतमद्यतेहियतोतइतितर्ह्यत्तिरिति
स्यात्नत्वत्रिरित्यतआह ॥ अत्तिरिति । अत्तिरितियत्तएतत्अत्रिहवैनाम प्रसिद्धंइति । अत्तीत्यत्रिरितिवाचं गौतमा
दिनामवत्त्वेनरुद्रादींश्च जानतःफलमाह ॥ सर्वस्येति । यएवंवेदसइतिशेषः । सर्वस्येतिकर्मणिषष्ठी । अद्याभावेकथ
मत्तृतेत्यतउक्तं ॥ सर्वमस्येति ॥ ४ ॥ २ ॥ ४ ॥ शिशुब्राह्मणं ॥ २ ॥ उक्ताविद्याःहरेर्मूर्तामूर्तसारवैलक्षण्य
ज्ञानपूर्वकमनुष्ठिताःफलिष्यन्ति नान्यथेत्यतोमूर्तामूर्तसारस्वरूपोक्तिपूर्वकंहरेःसर्ववैलक्षण्यमाह ॥ देवावेत्यादिनाखं

खंडार्थ.

३११

॥ ४६ ॥

डेन । ब्रह्मणोहरेर्मूर्तममूर्तं चेति द्वेरूपे प्रतिमे । एवेत्यवधारणे । प्रतिमे एव । न स्वरूपे इति । वावेति प्रसिद्धौ । मूर्तामूर्तयो
विशेषणान्याह । मर्त्यमिति ॥ ४ ॥ ३ ॥ १ ॥ मर्त्यं स्थितं सच्चेति त्रयं मूर्तस्य विशेषणं अन्यत्त्रयममूर्तस्येति व्यञ्जयन् मूर्तस्वरूपं
मूर्तसारं च तावदाह ॥ तदेतदिति । वायोरंतरिक्षशब्दितश्रीतत्वाच्च यदन्यद्बुद्धादिकंतदेतन्मूर्तं मुरेण पापेनाप्तत्वान्मूर्तं

तदेतन्मूर्तं यदन्यद्वायोश्चांतरिक्षाच्चैतन्मर्त्यमेतत्स्थितमेतत्स तस्यैतस्य मूर्तस्यैतस्य मर्त्यस्यैतस्य
स्थितस्यैतस्य सत एष रसो य एष तपति सतो ह्येष रसः ॥ २ ॥ अथामूर्तं वायुश्चांतरिक्षं चैतदमृतमे
तद्यदेतत्तयंतस्यैतस्यामूर्तस्यैतस्यामृतस्यैतस्य यत एतस्य त्यस्यैष रसो य एष एतस्मिन्मंडले पुरुषस्त
स्य ह्येष रस इत्यधिदैवतं ॥ ३ ॥

मित्युच्यते । एतन्मूर्तमर्त्यं शरीरमानित्वेन तत्त्यागरूपमरणोपेतं । एतत्मूर्तस्थितं विष्णुवन्मधुमधीनं । एतत्मूर्तसत् षट्
विशरणगत्यवसादनेष्विति धातोर्विशरणावसादनयुक्तं । उक्तविशेषणानुवादपूर्वकं मूर्तसारमाह ॥ तस्यैतस्येति । य एष
आदित्यमंडलगतस्तपति एष चतुर्मुखः रसस्सारः । कथंतस्य मूर्तस्य सारत्वमित्यतः तत्प्रसिद्धमित्याह ॥ सतो हीति । उपल
क्षणं सत्त्वस्थितत्वमर्त्यत्वविशेषणयुक्तस्य मूर्तशब्दितस्य श्रीब्रह्मवाय्वन्यजगतः एष सूर्यमंडलगतविरिंचोरसः । हि प्रसिद्धमि
त्यर्थः ॥ ४ ॥ ३ ॥ २ ॥ अथ मूर्तोक्त्यनंतरं अमूर्तमुच्यत इति योज्यं । वायुः मुख्यवायुः । भगवदंतरेवरता क्षिता स्थि

बृहदा०
॥ ४७ ॥

तेत्यंतरिक्षनाम्नीश्रीतत्वं । श्रीश्चामूर्ते पापास्पृष्टतयामूर्तविरुद्धत्वादमूर्तमुच्यते । तद्विशेषणान्याह ॥ एतदमृतमित्यादिना । श्रियोनित्यमुक्तत्वादमृतत्वं । वायोर्देहानभिमानादमृतत्वं । हर्येकनियम्यत्वादेतदमूर्तयदित्युच्यते । ततत्वात्सर्वज्ञत्वाच्चैतदमूर्तमित्युच्यते । उक्तानुवादेनतद्रसमाह ॥ तस्येति । एतस्मिन्मंडलेरविबिंबेयःपुरुषःपूर्णषड्गुणोहरिः

अथाध्यात्ममिदमेवमूर्तयदन्यत्प्राणाच्चयश्चायमंतरात्मन्नाकाशएतन्मर्त्यमेतत्स्थितमेतत्सत्तस्यैतस्यमूर्तस्यैतस्यमर्त्यस्यैतस्यस्थितस्यैतस्यसतएषरसोयच्चक्षुःसतोह्येषरसः ॥ ४ ॥ अथामूर्तप्राणश्चायमंतरात्मन्नाकाशएतदमृतमेतच्चदेतत्त्यंतस्यैतस्यामूर्तस्यैतस्यामृतस्यैतस्ययतएतस्यत्यस्यैषरसोयोयंदक्षिणेक्षन्पुरुषस्तस्यह्येषरसः ॥ ५ ॥

एषरसःसारः । तस्यह्येषरसइत्युक्तार्थः । इति एवंप्रकारेणअधिदैवतंमूर्तामूर्तनिरूपणमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ३ ॥ ३ ॥ अथाधिदैवतंमूर्ताद्युक्त्यनंतरं । अध्यात्मं देहे । मूर्तामूर्ततद्रसाउच्यंतइत्यर्थः । तत्रमूर्तस्वरूपमाह ॥ इदमेवेति । प्राणाद्यदन्यत्तयश्चायमंतरात्मन् । आत्मनोतराकाशस्तदभिमानिश्रीतत्वं । तस्माच्चयदन्यत् इदमेवमूर्तमित्यर्थः । यश्चक्षुश्चक्षुर्गतोविरिचः ॥ ४ ॥ ३ ॥ ४ ॥ दक्षिणे ऽक्षन्अक्षणि । यःपुरुषःपूर्णषड्गुणोहरिः । शिष्टंपूर्ववद्ध्येयं ॥ ४ ॥ ३ ॥ ५ ॥ अधिदैवमध्या

खंडार्थः
३।५

॥ ४७ ॥

तमंचोक्त्वामूर्तरसस्यहरेरूपं दृष्टान्तेनाह ॥ तस्येति । यथामहारजनंवासः महारजनरक्तंवासस्तथेति सर्वत्रयोज्यं । पांडुराविकं
पांडुरवर्णं अविलोमकृतं कंबलं यथा तथेत्यर्थः । यथेन्द्रगोपस्तथेति । सकृद्विद्युत्तं युगपदुत्पन्नविद्युन्मंडलं । सकृद्विद्युत्तमिव भगवद्रूपं वेदितुः फलमाह ॥ सकृद्विद्युत्तेवेति । य एवं वेद सकृद्विद्युत्तमिव भगवद्रूपं वेद । सकृद्विद्युत्तेव प्रकाशमानास्य श्रीर्भवति । हवा इति निश्चयमाह ॥ अथ मूर्तामूर्तस्वरूपोक्त्यनंतरं । अतः भगवतोऽमूर्तसारत्वात् । तस्यामूर्तसारस्य हरेश्च पदेश उच्यते ॥ नेति नेतीति । इति न इति नेति योजना । मूर्तवन्नामूर्तवन्नेति तदर्थः । मूर्तामूर्तविलक्षणं हरेरन्यदप्यस्ति किं

तस्य हैतस्य पुरुषस्य रूपं यथामहारजनंवासो यथा पांडुराविकं यथेन्द्रगोपो यथा श्यार्चिर्यथा पुंडरीकं यथा
सकृद्विद्युत्तं सकृद्विद्युत्तेव हवा अस्य श्रीर्भवति य एवं वेदा यथा त आदेशो नेति नेति न ह्येतस्मादिति
नेत्यन्यत्परमस्त्यथ नामधेयं सत्यस्य सत्यमिति प्राणा वै सत्यं तेषामेष सत्यं ॥ ६ ॥ मूर्तामूर्तब्राह्मणं ॥ ४ ॥ ३ ॥

तथा हरेरुत्तमं चास्ति किमित्यतो नेत्याह ॥ नहीति । इति नेत्युच्यमानं एतस्माद्धरेरन्यन्नास्ति परं च न ह्यस्ति । एष एव परः
मूर्तामूर्तत्वपरमेवेति भावः । अथ आदेशानंतरं । तस्यामूर्तसारस्य नामधेयं ॥ सत्यस्य सत्यमिति । तद्विवृ
णोति ॥ प्राणावा इति । प्राणंतीति प्राणाः मूर्तामूर्तात्मकाः सत्यमुच्यंते । तेषामेष हरिः सत्यं सत्यत्वप्रद इत्यर्थः ॥ ४ ॥
३ ॥ ६ ॥ मूर्तामूर्तब्राह्मणं ॥ अमूर्तसारो भगवानित्युक्तं तदुपपादयन्हरावतिस्त्रैहः कार्य इति भावेनाख्यायिका माह ॥

SCDF

बृहदा०

॥ ४८ ॥

मैत्रेयीत्यादिना । याज्ञवल्क्यस्यद्वेभार्ये मैत्रेयीकात्यायनीचेति । तत्रमैत्रेयीतिसंबोध्योवाच हेत्याश्चर्ये । मैत्रेय्याःप्रियत्वसि
द्ध्यर्थेवा । वचनप्रकारमेवाह । अरेमैत्रेयिअहं । अस्मात्स्थानात्गृहस्थाश्रमादुद्यास्यन्उद्गत्ययास्यन्नस्मि । प्रव्रजिष्यन्नस्मि ।
हंतर्हर्षे । तेतवानयाकात्यायन्या । अंतर्निर्णयविभागंकरवाणीत्युवाचेतियोजना ॥ ४ ॥ ४ ॥ १ ॥ साएवमुक्तामैत्रेयीउवाच ।
हआश्चर्यं । कथमस्यैवंबुद्धिरिति । हेभगोःभगवन् । यत्तदा । मेमह्यं । इयंपृथिवी । वित्तेनपूर्णास्यात्तदा । तेनवित्तपूर्णपृ

मैत्रेयीतिहोवाचयाज्ञवल्क्यउद्यास्यन्वाअरेहमस्मात्स्थानादस्मिहंततेनयाकात्यायन्यांतंकर
वाणीति ॥ १ ॥

साहोवाचमैत्रेयी यन्नुमह्यंभगोःसर्वापृथिवीवित्तेनपूर्णास्यात्कथंतेनामृतंस्थामितिनेतिहोवा
चयाज्ञवल्क्योथयथैवोपकरणवतांजीवितंतथैवतेजीवितंस्याद्मृतत्वस्यनाशास्तिवित्तेनेति
॥ २ ॥ साहोवाचमैत्रेयीयेनाहंनामृतास्यांकिमहंतेनकुर्यायदेवभगवान्वेदतदेवमेब्रूहीति ॥ ३ ॥

थिवीरूपोपायेन । अमृतामुक्तास्यां । कथंकिमित्युवाचेत्यर्थः । इतिपृष्ठोयाज्ञवल्क्योनानेनमुक्ताभविष्यसीतिहोवाच । तर्हि
क्रोपयोगोवित्तस्येत्यतोमुक्त्यन्यत्रेतिभावेनाह ॥ अथेति । अर्थांतरेऽथशब्दः । यथालोकेउपकरणवतांगृहारामखट्वाशय्या
दिभोगसाधनवतांसुखेनजीवितंजीवनंतथातेवित्तेनजीवितमेवस्यात् । अमृतस्यमुक्तेश्चाशानास्तिवित्तेनेतिहोवाचयाज्ञवल्क्यः

खंडार्थः

४३

॥ ४८ ॥

GDF

॥ ४ ॥ ४ ॥ २॥ सहोवाचेत्यादिव्यक्तार्थ । यदेवमुक्त्युभयत्वेन वेदभगवान् । तदेवमेमहं ब्रूहीत्यर्थः ॥४॥४॥३॥ प्रियांस्तु
 सहोवाचयाज्ञवल्क्यः प्रियावतारेनः सतीप्रियंभाषसएह्यास्वव्याख्यास्यामिते व्याचक्षाणस्य
 तुमेनिदिध्यासस्वेति ॥ ४ ॥ सहोवाचनवाअरेपत्युःकामायपतिःप्रियोभवत्यात्मनस्तुकामाय
 पतिःप्रियोभवति नवाअरेजायायैकामायजायाप्रियाभवत्यात्मनस्तुकामायजायाप्रियाभवति
 नवाअरेपुत्राणांकामायपुत्राःप्रियाभवंत्यात्मनस्तुकामायपुत्राःप्रियाभवंति नवाअरेवित्तस्य
 कामायवित्तंप्रियंभवत्यात्मनस्तुकामायवित्तंप्रियंभवति नवाअरेब्रह्मणःकामायब्रह्मप्रियंभव
 त्यात्मनस्तुकामायब्रह्मप्रियंभवति नवाअरेक्षत्रस्यकामायक्षत्रंप्रियंभवत्यात्मनस्तुकामायक्षत्रंप्रि
 यंभवति नवाअरेलोकानांकामायलोकाःप्रियाभवंत्यात्मनस्तुकामायलोकाःप्रियाभवंति नवा
 अरेदेवानांकामायदेवाःप्रियाभवंत्यात्मनस्तुकामायदेवाःप्रियाभवंति नवाअरेभूतानांकामा
 यभूतानिप्रियाणिभवंत्यात्मनस्तुकामायभूतानिप्रियाणिभवंति नवाअरेसर्वस्यकामायसर्वंप्रि
 यंभवत्यात्मनस्तुकामायसर्वंप्रियंभवति आत्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासित
 व्योमैत्रेय्यात्मनोवाअरेदर्शनेनश्रवणेनमत्याविज्ञानेनेदं सर्वंविदितं ॥ ५ ॥

वन्नपदेक्ष्यामिसावधानाभवेत्याह ॥ सहेति । अरेमैत्रेयित्वंसतीपतिव्रता । नःप्रियाप्रीतिविषयिणी । बतहर्षे । नःप्रियं

SGDF

यथाभवतितथाभाषसे । एहिआस्वउपविश । तेतुभ्यं । मेममसकाशात्तन्निदिध्यासस्व । चित्तेसम्यग्धारयेत्युवाचेत्यन्वयः ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ आत्मापरोक्षज्ञानमेवमुक्त्युपायइतिभावेनतत्रादरजननायात्मनोमहिमानमाह ॥ सहोवाचेति । अरे मैत्रेयि । पत्युःकामायकामेनव्यत्ययात् । अस्याअहंप्रियस्स्यामितीच्छयेतियावत् । पतिःस्त्रियाःप्रियोनभवति । किंतु आत्मनोहरेःकामायकामेन । पतिर्जायायाःप्रियोभवतीत्यर्थः । हरिश्चेदयमस्याःप्रियस्स्यादितीच्छति । तदासौतत्प्रियोभवतीतिभावः । एवमेवोत्तरवाक्यानियोज्यानि । तत्रतत्रास्पष्टपदानामर्थउच्यते । जायायैजायायाः । पुत्राणांकामायकामेन । पुत्राःप्रियाः । मातापित्रादेरितियोज्यं । वित्तस्यवित्ताभिमानिनःकुबेरस्य । वित्तंप्रियंजनस्येतियोज्यं । ब्रह्मणः ब्राह्मणजात्याक्रांतविरिंचस्य । क्षत्रस्यक्षत्रजात्याक्रांतस्यवायोः । लोकानांलोकाभिमानिनां । भूतानांपंचमहाभूताभिमानिनां । सर्वस्यसर्वाभिमानिनोदेवस्यमूलप्रकृतेः । यदिच्छयापत्यादयोजायादीनांप्रियाभवंतिसआत्मामयाद्रष्टव्यः । तदर्शनस्यकउपायःतंब्रूहीतिपृच्छन्त्यैमैत्रेय्यैयाज्ञवल्क्यआहेतिमध्येयोज्यं । किमाहेत्यतआह ॥ आत्मावाअरइति । अरेमैत्रेयि । यआत्माद्रष्टव्यःसश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासितव्यएवेतिदर्शनेश्रवणादीनित्रीणिसाधनानीति । यद्वाएवमात्मनोमहिमोक्तौतर्हि किंमयाकार्यमितिमैत्रेय्याजिज्ञासायामाह ॥ आत्मावारइति । अरेमैत्रेयि । आत्मैवद्रष्टव्यःसाक्षात्कर्तव्यइतिविधिः । केनोपायेनेतितदीयहृद्गतप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ आत्मावारइति । आत्माद्रष्टव्यइतियदुक्तंमया तत्रश्रवणादीनित्रीणिसाधनानीतिआत्मावाअरेद्रष्टव्यइतिवाक्यंविधिपरतयाऽनुवादपरतयाचयोज्यं । तथासतिमध्येशेषोनापेक्षितः ।

तदाहसूत्रे ब्रह्मजिज्ञासेति । ब्रह्मापरोक्षज्ञानायश्रवणमनननिदिध्यासनरूपाजिज्ञासाकर्तव्येतितदर्थोक्तेः । श्रवणमौपदेशिकवाक्यार्थज्ञानं । मननंतुश्रुतेर्थेऽयुक्त्यनुसंधानं । निरंतरचित्तनंनिदिध्यासनं । दर्शनेध्यानमेवसाक्षात्साधनं । श्रवणमननेतुध्यानप्रतिबंधकाज्ञानसंशयविपर्ययनिरासद्वारातदंगे । तदाहसूत्रे । तन्निर्धारणार्थनियमस्तदृष्टेःपृथग्यप्रतिबंधःफलमिति । आत्मज्ञानार्थतच्छ्रवणादिकमिवकर्मदेवतादिज्ञानार्थमपि तच्छ्रवणादिकंकार्यंकिमित्यतआह ॥ आत्मनोवाह

ब्रह्मतंपरादाद्योन्यत्रात्मनोब्रह्मवेद क्षत्रंतंपरादाद्योन्यत्रात्मनःक्षत्रंवेद लोकास्तंपरादुर्योन्यत्रात्मनोलोकान्वेद देवास्तंपरादुर्योन्यत्रात्मनोदेवान्वेद भूतानितंपरादुर्योन्यत्रात्मनोभूतानि वेद सर्वतंपरादाद्योन्यत्रात्मनःसर्ववेदेदंब्रह्मेदंक्षत्रमिमेलोकाहमेदेवाहमानिभूतानीदं सर्वयद्यमात्मा ॥ ६ ॥

ति । आत्मनोदर्शनेनश्रवणेनमननेन विज्ञानेननिदिध्यासनेनेदंसर्वकर्मदेवतादिकंजगद्विदितंविदितवत् ज्ञातफलंभवति । प्रधानविष्णुज्ञाने अप्रधानज्ञानफलमपितेनभवतीत्यतोतच्छ्रवणादिकार्यमितिभावः ॥४॥४॥५॥ कुतोहरेःप्राधान्यमित्यतो जगदाश्रयत्वादितिभावेनान्यथाज्ञानिनोनर्थमाह ॥ ब्रह्मेत्यादिना । यः जीवः । ब्रह्म प्रागुक्तब्रह्मशब्दार्थः । आत्मनो हरेरन्यत्रान्याधीनत्वेनभगवदधीनत्वेनचनवेदेत्यपिगृह्यते । तमेवंवेदितारं । ब्रह्म प्रागुक्तंब्रह्मकर्तृ । परादात् परतोलोका लोकस्यांधेतमसिस्थापयेदित्यर्थः । एवमग्रेपिध्येयं । क्षत्रादिपदार्थःप्रागुक्तएव । ब्रह्मादेर्भगवदनाश्रितत्वान्याश्रितत्व

बृहदा०

॥ ५० ॥

वेदिनो नर्थोक्तिर्यदाश्रितत्वोक्त्यर्था तदिदानीं भगवदाश्रितत्वमाह ॥ इदं ब्रह्मेति । इदं प्रकृतं ब्रह्मादिसर्वांतं त्रयत्रयदाश्रितत्वेन वर्तते अयमात्मा आत्माश्रितत्वेनास्त इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ४ ॥ ६ ॥ जगत्स्रष्टृत्वाज्जगतस्तदधीनत्वाच्च हरेः प्राधान्यमिति भावेन स्रष्टृत्वं स यथाद्रै धाग्नैरित्यादिना तदधीनत्वं च सर्वासामित्यादिना विवक्षुस्ततो निर्गतत्वमात्रेण जगतस्तत्कारणकत्वं तदधीनत्वं च कुत इत्यतो दृष्टांतत्रयेण तद्वयमुपपादयति पर्वत्रयेण ॥ स यथेति । वक्ष्यमाणदृष्टांतो यथेत्यर्थः । दुन्दुभेर्हन्यमानस्य सत उत्पन्नान्शब्दान् बाह्यान् तदन्यमुरजकारणजन्यानन्याधीनान्वाग्रहणाय ग्रहीतुं न शक्नुयात् । किंतु दुन्दुभेस्तदाघातस्य यथा दुन्दुभेर्हन्यमानस्य न बाह्याच्छब्दाच्छक्नुयात् ग्रहणाय दुन्दुभेस्तु ग्रहणे न दुन्दुभ्याघातस्य वाशब्दो गृहीतः ॥ ७ ॥ स यथाशंखस्य ध्मायमानस्य न बाह्याच्छब्दाच्छक्नुयाद्ग्रहणाय शंखस्य तु ग्रहणे न शंखध्मस्य वाशब्दो गृहीतः ॥ ८ ॥ स यथा वीणायै वाद्यमानायै न बाह्याच्छब्दाच्छक्नुयाद्ग्रहणाय वीणायै तु ग्रहणे न वीणावादस्य वाशब्दो गृहीतः ॥ ९ ॥

स्य वा पूर्वभावितया ग्रहणेन शब्दो गृहीतः तज्जन्यत्वेन तदधीनत्वेन वा गृहीतो गृह्यते । एवं भगवन्तं तदिच्छां वा पूर्वभावितया जानंस्ततो निर्गतं जगत् तदन्यजन्यत्वेन तदन्याधीनत्वेन वा न गृह्णातीति योज्यं । अत्र दुन्दुभ्यादिशब्दास्तदभिमानि पराश्च ज्ञेयाः । यथा हन्यमानदुन्दुभिः शब्दस्तदभिमानि देवतावरागस्तथेति ॥ योजना तु प्राग्वदेव । दुन्दुभिः स्थानीयो भगवांस्तदाघातस्थानीयेच्छेति ज्ञेयं । एवमग्रे दृष्टांतद्वययोजनाध्येया ॥ ४ ॥ ४ ॥ ७ ॥ ध्मस्य वादनस्य ॥ ४ ॥ ४ ॥ ८ ॥ वीणायै वीणायाः । वाद्यमानायै

खंडार्थः

४१९

॥ ५० ॥

GDF

वाद्यमानाया इत्यर्थः । व्यत्यायात् ॥४॥ ४ ॥ ९ ॥ दृष्टान्तपूर्वसंक्षेपेण स्रष्टृत्वमाह ॥ सयथार्द्रैति । आर्द्रैर्धोभिः आर्द्रकाष्ठैः युक्तो
अग्निः आर्द्रैर्धोग्निः स एवार्द्रैर्धोग्निः सलोपश्छांदसः तस्मादभ्याहतात् पुंजीकृतात् पृथङ्नांनानाप्रकाराः धूमाः विष्फुलिङ्गा
श्चेत्यपि ग्राह्यं । विनिश्चरन्ति एवं वै एवमेव एतद्वक्ष्यमाणं अस्य महतो भूतस्य सदा विद्यमानस्य हयास्य रूपस्य ब्रह्मणस्स काशान्नि
श्वसितं निर्गतं किंतदित्यत आह ॥ यदिति । ऋगाद्या अवांतरवेदाः इति हासो नाम पंचरात्रं भारतं च मूलरामायणं तथा ।

सयथार्द्रैर्धाग्नेरभ्याहितात् पृथग्धूमा विनिश्चरन्त्येवं वा अरेऽस्य महतो भूतस्य निश्चसितमेतच्च हग्वेदो
यजुर्वेदः सामवेदोथर्वागिरस इति हासः पुराणं विद्या उपनिषदः श्लोकाः सूत्राण्यनुव्याख्यानानि
व्याख्यानान्यस्यैवैतानि निश्चसितानि ॥ १० ॥

इति हास इति प्रोक्त इत्युक्त्या वक्ष्यमाणश्लोकान्यपंचरात्रादित्रयं । विद्यामूलश्रुतिः । उपनिषदः काण्वाद्याः । श्लोकाः पंचरात्र
संहिताः । सूत्राणि ब्रह्मसूत्राणि । व्याख्यानानि वेदव्याख्याः । तासां विस्तरोऽनुव्याख्याना नीतियत् । एतत् निश्चसितमि
ति पूर्वेष्वन्यथैव । एवं शब्दप्रपंचसृष्टिमुक्त्वाऽर्थसृष्टिमाह ॥ अस्यैवैतानीति । एतानि प्रमाणसिद्धानि महारादीन्यस्यैव हरे
स्स काशान्निःश्वसितानि । अनायासेन सृष्टानीत्यर्थः । यद्वा इति यत् एतानि ऋगादीन्यस्यैव निश्चसितानीत्युपसंहारः । अर्था

बृहदा०

॥ ५१ ॥

त्मकं जगच्च अस्यैव निस्सृतमित्युपलक्ष्यते ॥ ४ ॥ ४ ॥ १० ॥ मुख्यतस्सर्वाश्रयो भगवानित्येतद्वृष्टांतेनाह ॥ सयथेति । सवक्ष्यमाणोदृष्टांतोयथेत्यर्थः । सर्वासामपांसमुद्रःवरुणःखातोवा एकायनं मुख्याश्रयः । एवमिति दार्ष्टान्तिकोक्तिः । एवं स

सयथा सर्वासामपांसमुद्र एकायन मेव ॥ सर्वेषां स्पर्शानां त्वगेकायन मेव ॥ सर्वेषां रसानां जिह्वेकायन मेव ॥ सर्वेषां गंधानां नासिकैकायन मेव ॥ सर्वेषां रूपाणां चक्षुरेकायन मेव ॥ सर्वेषां शब्दानां श्रोत्रमेकायन मेव ॥ सर्वेषां संकल्पानां मन एकायन मेव ॥ सर्वासां विद्यानां हृदयमेकायन मेव ॥ सर्वेषां कर्मणां हस्तावेकायन मेव ॥ सर्वेषां मानंदानां मुपस्थ एकायन मेव ॥ सर्वेषां विसर्गाणां पायुरेकायन मेव ॥ सर्वेषां मध्वनां पादावेकायन मेव ॥ सर्वेषां वेदानां वागेकायन मेव ॥ ११ ॥

सयथा सैधवखिल्य उदके प्रास्त उदकमेवानुविलीयेत न हास्योद्ग्रहणायैव स्याद्यतोयतस्त्वाददीत लवणमेवं वा अरे इदं महद्भूतमनंतमपारं विज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यति न प्रेत्य संज्ञास्तीत्यरे ब्रवीमीति होवाच याज्ञवल्क्यः ॥ १२ ॥

वजगतो भगवान् मुख्याश्रय इत्यर्थः । एवमग्रेपि । सर्वेषां संकल्पानां मित्यादिसप्तदृष्टांता अपि मुख्यतो हरेस्सर्वाश्रयत्वे योज्याः । जगत्प्रतीतिरपीशाधीनेति मध्ये पंचभिर्दृष्टांतैराह ॥ सर्वेषां स्पर्शानां मित्यादिना । त्वगेकायनं । मुख्यप्रतीतिसाधनं । एवं भगवान् मुख्यस्पर्शप्रतीतिहेतुरिति दार्ष्टान्तिको योज्यः । एवमग्रेपि । अध्वनां गतिक्रियाणामित्यर्थः ॥ ४ ॥ ४ ॥ ११ ॥ न केवलं

खंडार्थः

४१२

॥ ५१ ॥

संसारेजीवाभगवदाश्रिताः । मुक्तावपीत्येतदृष्टान्तेनाह ॥ सयथासैंधवेति । सयथेत्युक्तार्थः । सैंधवखिल्योघनीभूतल
वणखंडः । उदकेसमुद्रोदकेप्रास्तः प्रक्षिप्तः उदकमनुसृत्यविलीयेत । उदकानुगुणतयाद्रवीभावंप्राप्यनोपलभ्यते ।
अस्यविलीनस्यसैंधवखिल्यस्यउद्ग्रहणायउद्घरणायउद्धृत्यग्रहीतुंशक्तःकश्चिदपिनैवस्यात् । हेतिप्रसिद्ध्यर्थः कुतस्तत्रविलीनमि
तिज्ञायतइत्यतउक्तं ॥ यतोयतइति । यस्माद्यस्माद्देशादुदकमाददीत गृहीत्वाप्राशयेत् तत्रतत्रलवणमेव लवणरसोपेतमे
वोदकंगृह्यतेतेनज्ञायतइत्यर्थः । उक्तानांसमुद्रसैंधवखिल्योदकानांमध्येकस्यस्थानेकःप्रकृतइत्यतोहरिस्समुद्रस्थानीयः समुद्र

साहोवाचमैत्रेय्यत्रैवमाभगवानमूमुहन्नप्रेत्यसंज्ञास्तीति सहोवाचनवाअरेअहंमोहंब्रवीमीत्य
लंवाअरइदंविज्ञानाय ॥ १३ ॥

जलवत्पूर्वमुक्ताः सैंधवखिल्यवन्नूतनमुक्तइत्याह ॥ एवमिति । अरेमैत्रेयि विज्ञानघनोजीवः एतेभ्योभूतेभ्योवादिभ्यस्स
मुत्थायउत्पद्य । भूतपरिणामदेहसंबंधंप्राप्यनिलीयमानानिदेहोपादानभूतान्यन्वेवविनश्यति । देहवियोगलक्षणमुक्तत्वंप्र
तिपद्यते ततश्चेदंमहद्भूतमनंतमपारंपूर्वमुक्ताश्रयंहरिंप्राप्नोति । अत्रसमुद्रजलस्थानीयाःपूर्वमुक्ताइत्यपिग्राह्यं । सैंधवखि
ल्यसाम्यंनूतनमुक्तस्याह ॥ नप्रेत्येति । प्रेत्यमुक्त्यनंतरंस्थितस्यमुक्तस्यसंज्ञामुक्तविषयकसम्यग्ज्ञानमपरोक्षरूपममुक्ताना
मस्मदादीनानास्तीत्यरेमैत्रेयिअहंब्रवीमीतियाज्ञवल्क्यउवाच ॥ ४ ॥ ४ ॥ १२ ॥ एवमुक्तासामैत्रेयी मुक्तस्यज्ञानमेवना

SGDF

So Gargi... in Digital Foundation

बृहदा०

॥ ५२ ॥

स्तीत्युक्तवानिति मत्वाऽऽक्षिपतीत्याह ॥ साहोवाचमैत्रेयीति । भगवान् अत्रैव अवश्यज्ञातव्येऽर्थे मामां अमूमुहत्
मोहं प्रापितवानभूत् । कथं । प्रेत्यमुक्तस्य संज्ञाज्ञानं नास्तीति परमपुमर्थे मोक्षे ज्ञानाभाववचनं कथं न मोहकं अतो यथावत्तत्स्वरूपं
वाच्यमित्युवाचेत्यर्थः । एवमुक्तस्य याज्ञवल्क्यो अहं मोहं मोहकवाक्यं न ब्रवीमि किंतु हीत्यत इदं मुक्तजातं विज्ञानाय यथायोग्यं
परापरवस्तु विशेषेण ज्ञातुमलं शक्तमेवातो मद्वाक्यस्यामुक्ताज्ञेयत्वमेवार्थ इति भावः । व्याख्यातैषा श्रुतिरुक्तांतिपादीयानुव्या

यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं जिघ्रति तदितर इतरं पश्यति तदितर इतरं शृणोति तदितर
इतरमभिवदति तदितर इतरं मनुते तदितर इतरं विजानाति यत्र वा अस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं
जिघ्रेत्तत्केन कं पश्येत्तत्केन कं शृणुयात्तत्केन कं मभिवदेत्तत्केन कं मन्वीत तत्केन कं विजानीयाद्येनेदं
सर्वं विजानाति तं केन विजानीयाद्विज्ञातारमरे केन विजानीयादिति ॥ १४ ॥ चतुर्थं मैत्रेयी ब्राह्मणं ॥ ४१४ ॥

ख्यानसुधयोः ॥ ४ ॥ ४ ॥ १३ ॥ मुक्तावात्ममात्रावशेषेण द्वितीयस्याभावाज्ज्ञानाभाव एव मुक्तस्येति वदतां मतेऽतिप्रसंगं व
क्तुं व्यतिरेकव्याप्तिं तावदाह ॥ यत्रेति । यत्र यदा द्वैतं द्वयोर्भावः द्विताभेदः तस्या इदं द्वैतं भिन्नं वस्तु द्वैतमिव भिन्नमिव परतं
त्रं भिन्नं वस्तु भवतीतीवशब्दः पारतंत्र्यार्थः स्वरूपकथनायो को न तु व्याप्तिशरीरप्रवेशितया । तत्तदा इतरः पुमान् इतरं गंधादि
कं जिघ्रतीत्यादिज्ञेयं । यत्र हीति हि शब्दो व्याप्तेरदुष्टतां द्योतयति । यदर्थं व्याप्तिरुक्ता तं प्रसंगमाह ॥ यत्र वा इति । यत्र यदि

खंडार्थ.

४१४

॥ ५२ ॥

मुक्तौ अस्य ज्ञानिनः सर्वकरणादिकमात्मैवाभूत् । स्वव्यतिरेकेण किमपि नासीत् तत्तर्हि केन करणेन किं जिघ्रेदित्यादिध्येयं । गंधादि
विषयभोगो न स्यादित्यर्थः । येनेश्वरेण इदं सर्वजीवो विजानाति तं हरिं केन विजानीयात् तज्ज्ञानं च न स्यादित्यर्थः । विज्ञातारं स्वा
त्मानं केन विजानीयात् । मुक्तांतरंच केन विजानीयात् । अतो निर्विशेषज्ञानशून्यात्ममात्रावशेषो न मोक्षोपमर्थत्वापत्तेरिति
भावः । व्याख्यातैषां पश्रुतिस्तत्त्वनिर्णयानुव्याख्यानादौ ॥४॥४॥१४॥५॥ चतुर्थमैत्रेयी ब्राह्मणं ॥५॥ स्वहृदि स्थविष्णूपा
सनमेव मुक्तिहेतुर्न बहिष्ठोपासनमित्याद्येन ब्राह्मणेनोक्तं । तच्च जितेंद्रियस्यैव भवतीतींद्रियजयहेतूपास्त्यर्थं विद्याद्वितीयेनोक्ता

इयं पृथिवी सर्वेषां भूतानां मध्वस्यै पृथिव्यै सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमस्यां पृथिव्यां ते जोमयोऽमृत
मयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं शरीरस्ते जोमयोऽमृतमयः पुरुषोऽयमेव स यो यमात्मेदममृतमिदं ब्र
ह्मेदं सर्वं ॥ १ ॥

मूर्तामूर्तमूर्तसारविलक्षणतया भगवज्ज्ञानिनो विद्याः फलदा इति भावेन तृतीयब्राह्मणेन तच्चतुष्टयोक्तिपूर्वतत्रितयवैलक्षण्यं हरेरु
क्त्वा चतुर्थेऽमूर्तसारत्वमुपपादयंस्तत्र हरावतिस्नेहः कार्य इत्याद्युक्तं । अत्र तु आद्यब्राह्मणे अंतःस्थोपास्तेर्बहिष्ठभगवदुपास्तितो मु
क्तिहेतुत्वोक्त्यांतःस्थबहिष्ठयोरुपयोः प्रतीतभेदं निवारयन् तयोरैक्यविषयां विद्यामाह ॥ इयमित्यादिना । इयं पृथिवी तदभि
मानिनी सर्वेषां भूतानां मधु । मधुवत्सुखदा अस्यै पृथिव्यै अस्याः पृथिव्याः सर्वाणि भूतानि मधु । शुश्रूषया सुखदानि यश्चा

यमस्यांपृथिव्यांपृथिव्यभिमानिन्यांतेजोमयोऽनंततेजाः । अमृतमयोनित्यः पुरुषोस्त्वयश्चाध्यात्मंशारीरःशरीरमानिस्थः
अयमेवसःपृथिव्यभिमानिस्थः एवकारेणनमात्रयापिविशेषोस्तीत्युच्यतेतयोर्मूलरूपेणचाभेदमाह ॥ योयमात्मेति ।
यआत्मासर्वगतोहरिःमूलरूपीसोप्ययमेव पृथिवीशारीरस्थहयशीर्षाख्यएकएवेत्यर्थः । केचित्तुअयमेवपृथिवीशारीरयोस्स्थितः

इमाआपःसर्वेषांभूतानांमध्वासामपांसर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमास्वप्सुतेजोमयोमृतमयःपु
रुषोयश्चायमध्यात्मंरैतसस्तेजोमयोमृतमयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मेदममृतमिदंब्रह्मेदंसर्वं ॥ २ ॥
अयमग्निःसर्वेषांभूतानांमध्वस्याग्नेःसर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमस्मिन्नग्नौतेजोमयोऽमृतमयःपु
रुषोयश्चायमध्यात्मंवाज्यस्तेजोमयोमृतमयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मेदममृतमिदंब्रह्मेदंसर्वं ॥ ३ ॥
अयंवायुःसर्वेषांभूतानांमध्वस्यवायोःसर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमस्मिन्वायौतेजोमयोमृतमयः
पुरुषोयश्चायमध्यात्मंप्राणस्तेजोमयोऽमृतमयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मेदममृतमिदंब्रह्मेदंसर्वं ॥ ४ ॥

सःसकःयोयमात्माहयशीर्षाख्यःसएवेतियोजयंति । आत्मस्वरूपमाह ॥ इदममृतमिति । अमृतंनित्यं ब्रह्मगुणपूर्णंसर्व
मनूनं सर्वगमित्यर्थः । एवमग्नेपियोजनाध्येया॥४॥५॥१॥ आपःअवभिमानिनी रैतसोरेतोमानिस्थोरैतसनामाहयास्यः ॥४॥
५॥२॥ अयमग्निः अग्न्यभिमानिवाङ्मयोवागभिमानिस्थः ॥४॥५॥३॥ वायुःप्रबहः । प्राणःत्वग्निद्रियमानिप्राणवायुस्थः

॥४॥५॥४॥आदित्यश्चेतनश्चाक्षुषश्चक्षुर्मानिगतः ॥४॥५॥५॥दिशःदिङ्मानिन्यःश्रौत्रःश्रोत्रमानिगतःप्रातिश्रुत्कःप्रतिशृणोती
अयमादित्यःसर्वेषांभूतानांमध्वस्यादित्यस्यसर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमस्मिन्नादित्येतेजोमयोमृत
मयःपुरुषोयश्चायमध्यात्मंचाक्षुषस्तेजोमयोमृतमयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मेदममृतमिदंब्रह्मेदंसर्वं ॥ ५ ॥
इमादिशःसर्वेषांभूतानांमध्वासांदिशांसर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमासुदिक्षुतेजोमयोऽमृत
मयःपुरुषोयश्चायमध्यात्मंश्रौत्रःप्रातिश्रुत्कस्तेजोमयोमृतमयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मेदममृत
मिदंब्रह्मेदंसर्वं ॥ ६ ॥ अयंचंद्रःसर्वेषांभूतानांमध्वस्यचंद्रस्यसर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमस्मिन्
चंद्रेतेजोमयोमृतमयःपुरुषोयश्चायमध्यात्मंमानसस्तेजोमयोमृतमयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मेद
ममृतमिदंब्रह्मेदंसर्वं ॥ ७ ॥ इयंविद्युत्सर्वेषांभूतानांमध्वस्यैविद्युतःसर्वाणिभूतानिमधुयश्चा
यमस्यांविद्युतितेजोमयोमृतमयःपुरुषोयश्चायमध्यात्मंतैजसस्तेजोमयोमृतमयःपुरुषोयमेवसयो
यमात्मेदममृतमिदंब्रह्मेदंसर्वं ॥ ८ ॥

तिप्रातिश्रुत्कनामा॥४॥५॥६॥ चंद्रश्चेतनःमानसोमनोभिमानिस्थः॥४॥५॥७॥ विद्युत्विद्युन्मानीतैजसः देहगततेजोभिमानि

बृहदा०

॥ ५४ ॥

स्थः॥४॥५॥८॥स्तनयितुःस्तनयितुमानीमुख्यवायुःशाब्दःदेहस्थशब्दमानिमुख्यवायुरूपेस्थितःसौवरःस्वरस्थवायुरूपविशे

अयंस्तनयितुःसर्वेषांभूतानांमध्वस्यस्तनयितोःसर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमस्मिंस्तनयितौते
जोमयोमृतमयःपुरुषोयश्चायमध्यात्मंशाब्दः सौवरस्तेजोमयोमृतमयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मे
दममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वं ॥ ९ ॥ अयमाकाशःसर्वेषांभूतानांमध्वस्याकाशस्यसर्वाणिभूतानिम
धुयश्चायमस्मिन्नाकाशेतेजोमयोमृतमयःपुरुषोयश्चायमध्यात्मं हृद्याकाशस्तेजोमयोमृतमयः
पुरुषोयमेवसयोयमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वं ॥ १० ॥ अयंधर्मःसर्वेषांभूतानांमध्वस्यधर्मस्य
सर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमस्मिन्धर्मेतेजोमयोमृतमयःपुरुषोयश्चायमध्यात्मंधर्मस्तेजोमयोमृत
मयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वं ॥ ११ ॥ इदं सत्यं सर्वेषांभूतानांमध्वस्यस
त्यस्यसर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमस्मिन्सत्येतेजोमयोमृतमयःपुरुषोयश्चायमध्यात्मंसात्यस्तेजो
मयोमृतमयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वं ॥ १२ ॥

षगतः॥४॥५॥९॥ आकाशआकाशमानी हृद्याकाशःहृद्याकाशमानिस्थः॥४॥५॥१०॥धर्मःधर्ममानीयमः । धर्मःधर्माभिमानि
यमगतः ॥४॥५॥११॥ सत्यं । सत्यमितिसत्याभिमानिवायोरूपांतरं । सात्यःसत्यमानिवायुरूपस्थः॥४॥५॥१२ ॥ मानुषंमनु

खंडार्थः

५।१२

॥ ५४ ॥

प्याभिमानीस्वायंभुवमनुःमानुषः स्वायंभुवमनुस्थः ॥४॥५॥१३॥ आत्माविरिंचःअध्यात्ममात्माजीवगतः ॥४॥५॥१४॥ जीव
गतात्मनोहरेर्महिमानमाह॥सवाइति।सर्वेषांभूतानांजीवानां।सर्वेषामात्मशब्दितविरिंचानांचेत्यपिग्राह्यं।अधिपतिः।आधि

इदंमानुषंसर्वेषांभूतानांमध्वस्यमानुषस्यसर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमस्मिन्मानुषेतेजोमयोमृत
मयःपुरुषोयश्चायमध्यात्मंमानुषस्तेजोमयोमृतमयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मेदममृतमिदंब्रह्मेदं
सर्वं ॥ १३ ॥ अयमात्मासर्वेषांभूतानांमध्वस्यात्मनःसर्वाणिभूतानिमधुयश्चायमस्मिन्नात्मनि
तेजोमयोमृतमयःपुरुषोयश्चायमध्यात्ममात्मातेजोमयोमृतमयःपुरुषोयमेवसयोयमात्मेदममृ
तमिदंब्रह्मेदंसर्वं ॥ १४ ॥ सवाअयमात्मासर्वेषांभूतानामधिपतिस्सर्वेषांभूतानांराजातद्य
धारथनाभौचरथेनेमौचाराः सर्वेसमर्पिताएवमेवास्मिन्नात्मनिसर्वाणिभूतानिसर्वएतआत्मा
नःसमर्पिताः ॥ १५ ॥

कथेनपालनात्अधिपतिः राजास्वामी कथमित्यतोदृष्टांतेनैतद्व्यनक्ति॥तद्यथेति ।तद्वक्ष्यमाणंनिदर्शनंयथा ।चशब्दावन्यो
न्यसमुच्चये ।हरिरधिदैवमध्यात्मरूपद्वयेनजगद्धत्तइत्युक्तार्थोपपादनायरथनाभौचरथनेमौचेतिदृष्टांतद्वयोक्तिः ।नाभिरं

SGDF

San Ganga Digital Foundation

बृहदा०
॥ ५६ ॥

दितनं । आच्छादितमेव । बहिर्य्याप्तमेवेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ १८ ॥ अध्यात्ममात्मेतिहरेस्सर्वजीवस्थत्वमुक्तंतत्तदधीचाऽश्वि
भ्यामुक्तंचेत्याह ॥ इदमिति । तदिदं सर्वजीवस्थत्वं । तत्रमंत्रमाह ॥ रूपमिति । जीवोहरेरूपंरूपंप्रति प्रतिरूपः प्रतिविं
बोबभूव । तत्प्रतिबिंबरूपंस्यजीवस्य । प्रतिचक्षणाय । साक्षात्कारायभवति । नन्वेकस्यकथंबहुजीवेषुविंबतयास्थितिरित्यत
आह ॥ इंद्रइति । इंद्रःपरमेश्वरः । मायाभिः स्वसामर्थ्यैः । पुरुरूपःअनंतजीवविंबरूपः । ईयते ज्ञायते । अस्थेन्द्रस्यह

इदंवैतन्मधुदध्यङ्गाथर्वणोश्विभ्यामुवाचतदेतदृषिःपश्यन्नवोचत् । रूपंरूपंप्रतिरूपोबभूवतद
स्यरूपंप्रतिचक्षणाय इंद्रोमायाभिःपुरुरूपईयतेयुक्ताह्यस्यहरयःशतादशेत्य यंवैहरयोयंवैदशच
सहस्राणिबहूनिचानंतानिच तदेतद्ब्रह्मापूर्वमनपरमनंतरमबाह्यमयभात्माब्रह्मसर्वानुभूरित्यनु
शासनं ॥ १९ ॥ मधुब्राह्मणं ॥ ४ ॥ ५ ॥

रयोहरिनामकानिरूपाणि दशशतानि । युक्ताःसंयुक्ताः । व्यूहशःसंतीति । हिप्रसिद्धं । इंद्ररथस्थाश्वप्रतीतिंनिवारयितुमा
ह ॥ अयंवाइति । हरयोहरिनामकानि । दशमत्स्यादीनि । चशब्दान्नारायणादीनिशतानि अयमिंद्रःसहस्राणिविश्वा
दीनि । अयंबहूनिपरादीनि । अयमनंतानिअजितादीनि । तस्यहरेर्महिमांतरमाह ॥ तदेतदिति । यआत्मा । यदात्मा ।
सर्वगतंब्रह्म तदेतद्ब्रह्म गुणपूर्णं । अपूर्वं स्वस्मादन्यत् पूर्वनेत्यपूर्वमनादीत्यर्थः । अनपरमनंतं । अनंतरंसर्वस्यापिस्वयमे

खंडार्थः

५१९

॥ ५६ ॥

GDF

वांतरं । अबाह्यंस्वस्मादन्यद्बाह्यंनेत्यबाह्यं । सर्वस्मादपिस्वयमेवबाह्यइत्यर्थः । अयमात्मासर्वमनुभवतीतिसर्वानुभूः । इत्यनुशासनमिति ॥ ४ ॥ ५ ॥ १९ ॥ पंचमंमधुब्राह्मणं ॥ ६ ॥ अध्यायद्वयोक्ताविद्याःप्रवर्तकऋषिज्ञानपूर्वमनुष्ठिताःफल

अथवंशःपौतिमाष्योगौपवनाद्गौपवनःपौतिमाष्यात्पौतिमाष्योगौपवनाद्गौपवनःकौशिका
त्कौशिकःकौडिन्यात्कौडिन्यःशांडिल्याच्छांडिल्यः कौशिकाच्चगौतमाच्चगौतमः ॥ १ ॥
आग्निवेश्यादाग्निवेश्यःशांडिल्याच्चानभिम्लाताच्चानभिम्लातआनभिम्लातादानभिम्लातो
गौतमाद्गौतमःसैतवप्राचीनयोग्याभ्यांसैतवप्राचीनयोग्यौपाराशर्यात्पाराशर्योभारद्वाजा
द्भारद्वाजोभारद्वाजाच्चगौतमाच्चगौतमोभारद्वाजाद्भारद्वाजःपाराशर्यात्पाराशर्योवैजवापाय
नाद्वैजवापायनःकौशिकायनेःकौशिकायनिः ॥ २ ॥

दाभवंतीत्यतःप्रवर्तकऋषीनाह ॥ अथवंशइत्यादिना । गुरुशिष्यपरंपरारूपोवंशोनिरूप्यतइत्यर्थः । अत्रप्रथमांतैरुप
देश्यानांपंचम्यंतैरुपदेश्यैर्गुणानिर्देशोज्ञेयः । पाराशर्यात् विप्रभार्यायां पराशराज्जातात्वेदव्यासभिन्नात्कस्माच्चिदित्यर्थः ।
पाराशर्योजातूकर्ण्यदित्यत्राप्येवंध्येयं । परमेष्ठीब्रह्मा । ब्रह्मणोहयग्रीवात्ब्रह्मस्वयंभुस्वतंत्रं । ब्रह्मणेनमइतिवेदपुरुषवाक्यं

बृहदा०

॥ ५८ ॥

तासामेकैकस्यागोव्यक्तेः शृंगयोः दशदशपादाः । पलस्यचतुर्थोभागः पादइत्याहुः । सुवर्णस्य दशदशपादाः प्रतिशृंगं दशपादा
आबद्धावभूवुः ॥ ५ ॥ १ ॥ १ ॥ हे ब्राह्मणाः भगवन्तः पूज्या इति संबोध्य । वोयुष्माकं मध्ये यो ब्रह्मिष्ठः स एतागाः उदजतां ।
गृह्णात्विति तानुवाच हेतियोजना । न दधृषुः आत्मनो ब्रह्मिष्ठत्वबुद्ध्या गोग्रहणे धैर्यवंतो नाभूवन् । अथानंतरं याज्ञवल्क्यो ह
किल स्वं स्वकीयमेव ब्रह्मचारिणमुवाच । हे सोम्य सोमपानार्ह । (सा) सोमश्रवनामन् एतागाः उदज । आहर । मद्रुहं प्रति
नयेत्युवाचेत्यर्थः । सोमश्रवा इत्यामंत्रणे पुतिः । तागाः उदाचकार । आचार्यगृहं प्रति नीतवान् । आह्वयामासेति वा । नोऽ
याज्ञवल्क्येति होवाच यदिदं सर्वमृत्युना सः सर्वमृत्युनाभिपन्नं केन यजमानो मृत्योराप्तिमिति मु-
च्यत इति होत्रत्विजाग्निना वाचा वाग्वै यज्ञस्य होता तद्येयं वाक् सोमग्निः सहोता समुक्तिः
सातिमुक्तिः ॥ ३ ॥

स्माकं मध्ये अयं ब्रह्मिष्ठ इति कथं ब्रवीतीत्येव ते चुकुधुः । अथ तेषामेवं क्रोधानंतरं जनकस्याश्वलोनाम होता बभूव ह । सहैनं याज्ञ-
वल्क्यं पप्रच्छ । नोस्माकं मध्ये त्वं नु खलु ब्रह्मिष्ठोऽसीऽइति पप्रच्छेत्यन्वयः । असी इति पुतिः काकुस्वरेणाक्षेपार्था । स याज्ञवल्क्य
उवाच किमिति । तदाह ॥ नम इत्यादि । न वयं ब्रह्मिष्ठाः किंतु ब्रह्मिष्ठाय नमस्कुर्म इति । तर्हि कथं ब्रह्मिष्ठपणभूतागा उदजध्व-
मित्यतो गोकामा इति । गोकामा एव वयं स्मो अतो गोग्रहणं कृतवन्त इत्यर्थः । एतेन ज्ञानिनो ब्रह्मिष्ठेषु प्रावर्ण्येन भाव्यमिति सूचितं ।
तं याज्ञवल्क्यं तत एव धार्याभावादेव अहं ब्रह्मिष्ठो भवाम्येवेत्यवचनेन धार्याभावं ज्ञात्वा प्रश्नं कर्तुं मनोदध इत्यर्थः ॥ ५ ॥ १ ॥ २ ॥

खंडार्थ.

१।३

॥ ५८ ॥

याज्ञवल्क्येति संबोध्योवाच होताऽऽश्वल इत्यनुषंगः । यदिदं सर्वं प्राणिजातं मृत्युनाप्तं । मृत्युनाभिपन्नं ग्रस्तं च केन पुंसाय जमानो मृत्योरासि मतिमुच्यत इत्युवाचेत्यन्वयः । इति पृष्ठो याज्ञवल्क्य आह ॥ होत्रेति । होत्रत्विजा । अग्निना वाचा होत्रत्विगादिनामकेन होत्रत्विगग्निवाक्स्थितेन वासुदेवरूपेण हरिणोपासितेन यजमानो मृत्योरतिमुच्यत इत्युवाच याज्ञवल्क्य इति योज्यं । होतरि वाचि च स्थितरूपयोरन्योन्यभेदः किमित्यतो नेत्याह ॥ वाग्वा इति । वाङ्नामा वागंतस्थो वासुदेवरूपो हरिरेव यज्ञस्य होता होतृनामा होतृसंस्थो वै प्रसिद्धः । वागंतस्थस्याग्निस्थस्य च रूपस्याभेदमाह ॥ तद्येयमिति । सा प्रसिद्धा

याज्ञवल्क्येति होवाच यदिदं सर्वं महोरात्राभ्यामाप्तं सर्वं महोरात्राभ्यामभिपन्नं केन यजमानो होरात्रयोरासि मतिमुच्यत इत्यध्वर्युर्णात्विजाचक्षुषाऽऽदित्येन चक्षुर्वै यज्ञस्याध्वर्युस्तद्यदिदं चक्षुः सोसावादित्यः सोध्वर्युः समुक्तिः सातिमुक्तिः ॥ ४ ॥

चासौ याच तद्येयं वाक्वाङ्नामा । वागंतस्थो हरिः सोयमग्निः अग्निनामाग्निस्थः । तस्य होतृस्थेनाभेदमाह ॥ सहोतेति । सोऽग्निस्थोऽग्निनामको हरिः होता । होतृसंस्थो होतृनामकः वागादिस्थस्य कथं मोचकतेत्यत आह ॥ स इति । स वागादिस्थः मुक्तिः मुक्तिदः । न केवलं मुक्तिदत्त्वमात्रं साऽतिमुक्तिः । अतिशयितमुक्तिदश्च विधेयापेक्षया सेति निर्देशः । मनुष्येभ्यो देवानां अधिकसुखदोषीत्यर्थः । एवमग्रेतनखंडत्रययोजनाध्येया ॥ ५ ॥ १ ॥ ३ ॥ अहोरात्राभ्यां । तत्कृतविकाराभ्यामित्यर्थः ।

SGDF

Sri Ganga Kalyan Prakashan, Varanasi

बृहदा०

॥ ५९ ॥

अध्वर्युणाऋत्विजा । चक्षुषादित्येनेत्यस्याध्वर्यादिगतेन तन्नामकेन संकर्षणाख्यरूपेणोपासितेनेत्यर्थः ॥ ५॥ १॥ ४॥ पूर्वपक्षेति । पूर्वपक्षापरपक्षकृतविकाराभ्यामित्यर्थः । उद्गात्राऋत्विजा । वायुनाप्राणेनेत्यस्योद्गात्रादिस्थेन प्रद्युम्नाख्यरूपेणोपासितेनेत्यर्थः ॥ ५॥ १॥ ५॥ यदिति । यद्यस्मादिदमंतरिक्षं आकाशमनारंभणमनालंबनमिव भासते अथ तस्मात् केनाक्रमेण कर्मणा साध

याज्ञवल्क्येति होवाच यदिदं सर्वं पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यामासं सर्वं पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यामभिपन्नं केन यजमानः पूर्वपक्षापरपक्षयोरासिमिति मुच्यत इत्युद्गात्रत्विजा वायुनाप्राणेन प्राणौ वै यज्ञस्योद्गाता तद्योयं प्राणः स वायुः स उद्गाता स मुक्तिः सातिमुक्तिः ॥ ५ ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच यदिदमंतरिक्षमनारंभणमिव केनाक्रमेण यजमानः स्वर्गलोकमाक्रमत इति ब्रह्मणत्विजामनसा चंद्रेण मनो वै यज्ञस्य ब्रह्मा तद्यदिदमनः सोऽसौ चंद्रः स ब्रह्मा स मुक्तिः सातिमुक्तिरित्यतिमोक्षा अथ संपदः ॥ ६ ॥

नेन यजमानः स्वर्गलोकं मोक्षमाक्रमते प्राप्नोति ब्रह्मणाऋत्विजामनसा चंद्रेणेत्यस्य ब्रह्मत्विगाद्यन्तर्गतेन अनिरुद्धाख्यरूपेणोपासितेनेत्यर्थः । निगमयति ॥ इत्यतिमोक्षा इति । अतिशयितमोक्षहेतूपास्तय इत्युक्त्वा इत्यर्थः । अथ मोक्षहेतूपास्त्युक्त्यनंतरं देवपदप्राप्त्यादिरूपसंपत्साधनभूतोपास्तयो निरूप्यन्त इत्यर्थः । संपच्चेतुत्वादुपास्तयः संपच्छब्देनोक्ताः ॥ ५ ॥ १ ॥ ६ ॥

खंडार्थः

१६

॥ ५९ ॥

याज्ञवल्क्येति संबोध्योवाच किल होताश्वलः । किमिति । कतिभिः कियतीभिः ऋग्भिः अयं होता अद्य अस्मिन्यज्ञेशंसना
ख्यं कर्म करिष्यतीति । उत्तरमाह याज्ञवल्क्यः ॥ तिसृभिरिति । पुनः पृच्छत्याश्वलः ॥ कतमास्तास्तिस्र इति । उत्तर
माह ॥ पुरोनुवाक्येत्यादि । यजनात्पूर्वजप्या पुरोनुवाक्या यजनावसाने जप्या याज्या । होमानंतरं जप्या शस्येति टीको

याज्ञवल्क्येति होवाच कतिभिरयमव्यर्गिभर्होतास्मिन्यज्ञे करिष्यतीति तिसृभिरितिकतमास्ता
स्तिस्र इति पुरोनुवाक्या च याज्या च शस्यैव तृतीया किंताभिर्जयतीति यत्किंचेदं प्राणभृदिति ॥ ७ ॥
याज्ञवल्क्येति होवाच कत्ययमव्याध्वर्युरस्मिन्यज्ञाहुतीर्होष्यतीति तिस्र इति कतमास्तास्तिस्र
इति याहुता उज्ज्वलं तियाहुता अतिनेदं ते याहुता अधिशेरते किंताभिर्जयतीति याहुता उज्ज्वलं
ति देवलोकमेव ताभिर्जयति दीप्यत इव हि देवलोकः याहुता अतिनेदं ते पितृलोकमेव ताभिर्जयत्य
तीव हि पितृलोकः याहुता अधिशेरते मनुष्यलोकमेव ताभिर्जयत्यध इव हि मनुष्यलोकः ॥ ८ ॥

क्तिः । पुरस्तालक्ष्या पुरोनुवाक्या । उपरिष्ठा लक्ष्या याज्येतियाज्ञिकाः । एतासां फलं पृच्छति ॥ किंताभिरिति । जयति प्रा
प्नोतीति प्रच्छेत्यर्थः । उत्तरमाह ॥ यत्किंचिदिति । ताभिरित्यनुषज्यते । वासुदेवाख्यविष्णवधिष्ठानभूताभिः तत्र स्थि
तवासुदेवाख्यरूपेण स्मृतैनेतियावत् । यत्किंचेदं प्राणभृत् प्राणिजातं तज्जयति । प्राणभृतामीशो भवतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ १॥ ७ ॥ या

बृहदा०

॥ ६० ॥

ज्ञवल्क्येत्यादिप्राग्वत् । याहुताःअग्नौप्रक्षिप्ताःसमिदादयःउज्ज्वलन्ति याहुताआहुतयश्चरुप्रभृतयोअतिनेदन्ते । अतीवशब्दंकुर्वन्ति । याआहुतयःपयस्सोमरसादयः । अधिअधोगत्वाशैरतेभूमावासते । फलंपृच्छति ॥ किमिति । ताभिःसंकर्षणाख्यरूपेणअधिष्ठिताभिः । तिसृभिराहुतिभिः । तद्गतसंकर्षणाख्यरूपेणेतियावत् किंजयतीतिपृष्टउत्तरमाह ॥ याइति । याआहुतयोह्यमानहविःपदार्थाः उज्ज्वलन्ति । ताभिःतन्निष्ठसंकर्षणरूपेणस्मृतेनदेवलोकमेवजयति । देवलोकधिपत्यंलभते । कथमित्यतउज्ज्वलनत्वसाम्यादित्याह ॥ दीप्यतइवहीति । एवमग्रेपिध्येयं । पितृलोकःअतीवअत्यंतं

याज्ञवल्क्येतिहोवाच कतिभिरयमद्यब्रह्मायज्ञंदक्षिणतोदेवताभिर्गोपायतीत्येकयेतिकतमासै
केतिमनएवेत्यनंतंवैमनोनंताविश्वेदेवाअनंतमेवसतेनलोकंजयति ॥ ९ ॥

नेदतेनादवानिव । अधइवहि । नरकाद्यधोगतिसाम्यनिरासाथेवशब्दः । देवलोकपितृलोकापेक्षयाधस्तनइत्यर्थः ॥ ५॥१॥८॥
यज्ञंदक्षिणतो । दक्षिणभागेस्थितोब्रह्मा । अद्ययज्ञंकतिभिर्देवताभिःगोपायतीत्युवाचाश्वलइत्यर्थः । शिष्टंप्राग्वत् ॥
मनएवेति । मनोभिमानीचतुर्मुखएवेत्यर्थः । तंस्तौति ॥ अनंतंवाइति । तदानंत्यमुपपादयति ॥ अनंताइ
ति । यदधिष्ठिताविश्वेदेवाअप्यनंताःकिमुमनोनंतमितिनिश्चयेनविमोक्ष्यत्वाद्वा अनंताख्यविष्णूपासकत्वाद्वा अनंतावि
श्वेदेवाइत्यर्थः । एवंज्ञानिनःफलमाह ॥ अनंतमिति । तेनमनोभिमानीचतुर्मुखस्थेनतदधिष्ठानदेवेषुविद्यमानेनचप्रद्युम्ना

खंडार्थ.

१९

॥ ६० ॥

ख्यरूपेणोपासितेनतदुपासनयेतियावत् । अनंतंअनंताख्यविष्णुलोकंजयतिप्राप्नोति ॥५॥१॥९॥ स्तोत्रियाःसामारूढाऋचःता
ऋचः । अध्यात्मंयाःयदभिमन्यमानाःतादेवताःकतमाइत्यर्थः ॥ किंताभिरिति । प्राणापानव्यानरूपदेवताभिः पुरोनु
वाक्याद्यधिष्ठात्रीभिरित्यर्थः । पुरोनुवाक्यया पुरोनुवाक्यामानिप्राणगतेन । याज्यया याज्यामान्यपानस्थेन । शस्यया
शस्यामानिव्यानस्थेनानिरुद्धेनोपासितेनेत्यर्थः । ततः स्वकृतप्रश्नानामुत्तरस्योक्तत्वादेवउपरराम । तूष्णींबभूव ॥ ५ ॥१ ॥

याज्ञवल्क्येतिहोवाच कत्ययमद्योद्गातास्मिन्यज्ञेस्तोत्रियास्तोष्यतीतितिस्रइतिकतमास्तास्ति
स्रइतिपुरोनुवाक्याचयाज्याचशस्यैवतृतीयाकतमास्तायाअध्यात्ममितिप्राणएवपुरोनुवाक्या
अपानोयाज्याव्यानःशस्याकिंताभिर्जयतीतिपृथिवीलोकमेवपुरोनुवाक्ययाजयत्यंतरिक्षलो
कंयाज्ययाद्युलोकंशस्ययाततोहहोताआश्वलउपरराम ॥ १० ॥ ॥ इत्याश्वलब्राह्मणं ॥ ५ । १ ॥
अथहैनंजारत्कारवआर्तभागःपप्रच्छयाज्ञवल्क्येतिहोवाचकतिग्रहाःकत्यतिग्रहाइत्यष्टौग्रहा
अष्टावतिग्रहाइतिएतेष्टौग्रहाअष्टावतिग्रहाःकतमेतइति ॥ १ ॥

॥ १० ॥ ॥ ॥ प्रथममाश्वलब्राह्मणं ॥ ५ ॥ अथाश्वलोपरत्यनंतरंजारत्कारोरपत्यंजारत्कारवः ऋतभागस्यापत्यंआर्तभा
गः । गृह्णंतिविषयानितिग्रहाःइंद्रियाणि कति । अतिग्रहाःविषयाश्चकति कियन्तइत्युवाचेत्यन्वयः उत्तरमाह ॥ अष्टा
विति । संख्येयान्पृच्छति ॥ एतइति । एतेअष्टौग्रहाअष्टावतिग्रहाश्चोक्ताः । तेकतमेकीदृशाइत्युवाचेत्यन्वयः ॥५॥२॥१॥

बृहदा०
॥ ६१ ॥

उत्तरमाह ॥ प्राणोवाहति । प्राणःघ्राणेंद्रियं ग्रहः । अतिग्रहत्वप्रदर्शनपूर्वंप्राणाख्यातिग्रहंदर्शयति ॥ सइति । सप्रा
णोपानेनापानाभिमन्यमानेनगंधेनातिग्राहेणगृहीतः । अनेनघ्राणंगृह्णातिस्वाभिमुख्येनाहरतीतिगंधोतिग्रहइतिगंधस्यग्रा

प्राणोवैग्रहःसोपानेनातिग्रहेणगृहीतोपानेनहिगंधान्जिघ्रति ॥ २ ॥ वाग्वैग्रहःसनाम्नातिग्र
हेणगृहीतोवाचाहिनामान्यभिवदति ॥ ३ ॥ जिह्वावैग्रहःसरसेनातिग्रहेणगृहीतो जिह्वाहि
रसान्विजानाति ॥ ४ ॥ चक्षुर्वैग्रहःसरूपेणातिग्रहेणगृहीतश्चक्षुषाहिरूपाणिपश्यति ॥ ५ ॥
श्रोत्रंवैग्रहःसशब्देनातिग्रहेणगृहीतःश्रोत्रेणहिशब्दान्शृणोति ॥ ६ ॥ मनोवैग्रहःसकामेना
तिग्रहेणगृहीतोमनसाहिकामान्कामयते ॥ ७ ॥ हस्तोवैग्रहःसकर्मणातिग्रहेणगृहीतोहस्ता
भ्यां हि कर्म करोति ॥ ८ ॥ त्वग्वैग्रहःसस्पर्शेनातिग्रहेणगृहीतस्त्वचाहिस्पर्शान्वेदयतइत्येते
ष्टौग्रहाअष्टावतिग्रहाः ॥ ९ ॥

णातिग्रहत्वमुक्तंभवति । प्राणस्यग्रहत्वंदर्शयति ॥ अपानेनेति । अपानाभिमन्यमानेनघ्राणेनगंधान्जिघ्रतिजीवः हिय
स्मात्तस्मात्प्राणोग्रहइत्यर्थः ॥ ५ ॥ २ ॥ २ ॥ वागवाहति । प्राग्वद्योजना । एवमग्रेपि । इत्येतेअष्टौग्रहाअष्टावतिग्रहाइत्येतत्पर्यं
तंयोजनाध्येया ॥ ५ ॥ २-३-४-५-६ ॥ कामेनकाम्येन ॥ ५ ॥ २-७-८ ॥ उपसंहरति ॥ इत्येतेष्टाविति ॥ ५ ॥ २ ॥ ९ ॥

खंडार्थ-
२१९

॥ ६१ ॥

प्रष्टव्यांतरंपृच्छति ॥ याज्ञवल्क्येति । यदिदंप्रमितंसर्वयस्यमृत्योरन्नंसमृत्युःकादेवता । सचमृत्युर्यस्यादेवतायाअन्नंसाचदे
वताकेतियोजना । आद्यस्योत्तरमग्निरिति । द्वितीयस्योत्तरंसइति । अत्रैकेसोग्निरपांअवभिमानिनःसूर्यस्यान्नमितिवा अ
ग्निपदेनचतुर्मुखोऽशब्देनविष्णुरितिवार्थइत्याहुः । एतज्ज्ञानिनःफलमाह ॥ अपपुनरिति । अपमृत्युंपुनर्मृत्युंपुनर्मृतिंचजयति
अतिक्रामति । मुक्तोभवतीतियावत् । यएवंवेदेतियोज्यं ॥ ५ ॥ २ ॥ १० ॥ मनुष्योज्ञानीनिर्याणकालेकिंब्रह्मनाड्याप्राणैस्सह

याज्ञवल्क्येतिहोवाचयदिदं सर्वमृत्योरन्नंकास्वित्सादेवतायस्यामृत्युरन्नमित्यग्निर्वैमृत्युःसोपाम
न्नमपपुनर्मृत्युंजयति ॥ १० ॥ याज्ञवल्क्येतिहोवाचयत्रायंपुरुषोऽग्नियतउदस्मात्प्राणाःक्रामंत्याहो
३ नेति नेतिहोवाचयाज्ञवल्क्योत्रैवसमवनीयंतेसउच्छ्रयत्याध्मायत्याध्मातोमृतःशेते ॥ ११ ॥

गच्छतिउतयावच्छरीरलयमत्रैवस्थित्वातलयेपश्चाद्गच्छतीतिपृच्छति ॥ याज्ञवल्क्येति । अयमात्मत्वरूपैकगुणोपासकोब्र
ह्मज्ञानीपुरुषोयत्रयदाम्नियतेतदाअस्माज्ज्ञानिदेहात्प्राणावागादींद्रियाभिमानिनःउत्क्रामंति ॥ आहो३नेति । मृतिकाले
इंद्रियाभिमानिभिस्सहब्रह्मज्ञानीब्रह्मनाड्योत्क्रामत्युतनेतिप्रश्नार्थः । उत्तरमाह ॥ नेतिहोवाचेति । अत्रैवसमव(नी)ली
यंते । यावच्छरीरनाशमत्रैवशरीरेतिष्ठंति सज्ञानीउच्छ्रयति स्थूलदेहोभवति । आध्मायति । बाह्यवायुनापूरितोभवति ।
आध्मातोमृतोनिश्चेष्टःशेते । एवंप्रारब्धफलभूतंदेहोच्छ्रयतादिकमनुभूयपश्चान्मुक्तिंगच्छतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ २ ॥ ११ ॥

बृहदा०

॥ ६२ ॥

मुक्तौविशेषंपृच्छति ॥ याज्ञवल्क्येति । अयंपुरुषोब्रह्मज्ञानीयत्रयदाम्रियते मुक्तोभवति तदाएनंजीवंकिंनजहाति नत्यज
तीत्युवाचेत्यन्वयः । उत्तरमाह ॥ नामेतीति । कुतइत्यतआह ॥ अनंतमिति । नाम्नोनंतत्वंकुतइत्यतस्तद्वाच्यानांदे
वानामनंतत्वादित्याह ॥ अनंतावाइति । ब्रह्मरुद्रादिदेवानामनंतत्वात्तन्नामान्यप्यनंतानीत्यर्थः । एतज्ज्ञानिनःफलमाह ॥

याज्ञवल्क्येतिहोवाचयत्रायंपुरुषोभ्रियतेकिमेनंनजहातीतिनामेत्यनंतंवैनामानंतावैविश्वेदेवा
अनंतमेवसतेनलोकंजयति ॥ १२ ॥ याज्ञवल्क्येतिहोवाचयत्रास्यपुरुषस्यमृतस्याग्निंवागप्ये
तिवातंप्राणश्चक्षुरादित्यंमनश्चंद्रंदिशःश्रोत्रंपृथिवींशरीरमाकाशमात्मौषधीर्लोमानिवनस्प
तीन्केशाअप्सुलोहितंचरेतश्चनिधीयतेकायंतदापुरुषोभवतीत्याहरसोम्यहस्तमार्त्तभागाऽऽ
वामेवैतस्यवेदिष्यावोननावेत्तत्सजनइतितौहोत्क्रम्यमंत्रयांचक्राते तौहयदूचतुःकर्महैवतदू
चतुरथयत्प्रशशंसतुःकर्महैवतत्प्रशशंसतुःपुण्योवैपुण्येनकर्मणाभवतिपापःपापेनेति ततो ह
जारत्कारवआर्तभागउपरराम ॥ १३ ॥ ॥ इत्यार्तभागब्राह्मणं ॥ ५ ॥ २ ॥

अनंतमेवेति । यएवंवेदेतिशेषः ॥ ५ ॥ २ ॥ १२ ॥ इदानींसाधारणमृतिप्रकारंपृच्छति ॥ याज्ञवल्क्येति । यत्र यदा ।
वाक्वागभिमानी अग्निंअधिदैवभूतंमूलरूपमप्येति प्राप्नोति । वातं देहस्थवाय्वभिमानीप्राणःमूलरूपं । एवंचक्षुरित्यादाव

खंडार्थः

२। १३

॥ ६२ ॥

पिध्येयं । अत्राध्यात्मगतवागादिदेवानामधिदैवप्राप्तिर्भागशण्वभागशस्तुजीवेनेतिज्ञेयं । तथाचसूत्रं । अद्यादिगतिश्रुते
 रितिचेन्नभाक्तत्वादिति । आत्मादेहप्रेरकतयाहृदिस्थंहरेरूपं आकाशं बहिर्याप्तंस्वकीयरूपं लोहितंरेतश्चतदुभयमानिद्वयं
 अप्सुनिधीयते तदाऽयंपुरुषोजीवः क्रभवति । कुत्रस्थानेतिष्ठतीत्युवाचेत्यन्वयः । इतिपृष्टस्योत्तरंवक्तुं तस्यातिगोप्यत्व
 ज्ञापनायोपोद्धातमाह ॥ आहरेति । हेसोम्यहस्तमाहर । गृहाणदेहीतिवा । हेआर्तभाग । आवामेवएतस्यैतत् त्वत्पृष्टं
 तत्त्वंवेदिष्यावः । नौआवाभ्यांसजनोऽयोग्यजनःएतत्तन्विद्यादित्यर्थः । तौयाज्ञवल्क्यार्तभागौउत्क्रम्योत्थाय । मंत्रयांच
 क्राते । किंमंत्रयामासतुरित्यतउपनिषत्स्वयमाह ॥ तौहेति । यत्कर्मैव । कर्मफलदातृतयाकर्मपदेनभगवान्प्राह्यः ।
 प्रशशंसतुरित्यर्थः । कृतदापुरुषइतिकृतप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ पुण्योवाइति । समृतःपुरुषोयदिपुण्यकर्मातर्हिपुण्येनकर्म
 णातत्स्थेनतन्नामकेनहरिणापुण्योभवति । स्वर्गादिपुण्यलोकस्थोभवति । पापकर्माचेत्पापेनकर्मणापापफलदातृतयापाप
 नामकेनपापस्थेनहरिणापापोनरकादिलोकस्थोभवति । यदिज्ञानीतर्हिज्ञानस्थेनहरिणामुक्तिमाप्नोतीत्यपिग्राह्यं ॥ ततइति ।
 स्वकृतप्रश्नस्योत्तरितत्वात्उपररामतूष्णींबभूवेति ॥ १३ ॥ द्वितीयमार्तभागब्राह्मणं ॥ ४ ॥ ४ ॥ अथार्तभागप्रश्नो

बृहदा०
॥ ६३ ॥

त्तरानंतरं भुज्युर्भुज्युनामा लह्यस्यापत्यं लाह्यायनिः एनंप्रच्छ । एतत्प्रश्नस्य नत्वयोत्तरं वक्तुं शक्यमिति भावेन कांचन कथामाह
॥ याज्ञवल्क्येति । चरकास्तीर्थचारिणः संतो वयं मद्रेषु देशेषु पर्यव्रजाम पयर्टनवंतो भूम । ते वयं काप्यस्य कपिगोत्रोत्पन्नस्य
पतं च (ज) लस्य पतं (ज) चलनाम्नो गृहानैम । अगमाम । तस्य पतं (ज) चलस्य दुहिता पुत्री गंधर्वगृहीता । गंधर्वेणा विष्टाऽऽसी

अथ हैनं भुज्युर्लाह्यायनिः प्रच्छ याज्ञवल्क्येति होवाच मद्रेषु चरकाः पर्यव्रजाम ते पतं (च) जलस्य
काप्यस्य ग्रहानैम तस्यासी दुहिता गंधर्वगृहीता तमपृच्छाम कोसीति सो ब्रवीत् सुधन्वांगिरस इ
तितं यदालोकानां मंतानपृच्छामाथैनमब्रूम कपारीक्षिता अभवन्निति कपारीक्षिता अभवन् सत्वा
पृच्छामि याज्ञवल्क्य कपारीक्षिता अभवन्निति ॥ १ ॥

त् । तंदुहित्रा विष्टं त्वंक इत्यपृच्छाम । सो ब्रवीत् । सुधन्वा आंगिरसो गिरोगोत्रज इत्यब्रवीदित्यर्थः । तं गंधर्वयदालोकानां
तान् निर्णयानपृच्छाम । अथ तदा एनं गंधर्वं कपारीक्षिता अभवन्नित्यब्रूमेत्यर्थः । परितः ईक्षितृत्वात्परीक्षिद्विष्णुः । तत्पुत्रत्वा
त्पारीक्षिताः अतीतानागतकामदेवाज्ञेयाः । द्विरुक्तिरादरार्था । सोहंत्वापृच्छामि ॥ ५ ॥ ३ ॥ १ ॥ एवं पृष्टो याज्ञवल्क्य उवाच ।

खंडार्थः
३१

॥ ६३ ॥

ससुधन्वांगिरसस्तुभ्यमुवाचवै । उक्तवानेवकिल । अहंतुब्रवीमीतिमत्वोत्तरमाह ॥ अगच्छन्वाहति । यत्र लोके अश्व
मेधयाजिनः शताश्वमेधयाजित्वेनाश्वमेधयाजिनइत्युक्ताः अतीतानागतमुक्तेन्द्राःगच्छंति तत् तत्र ते पारीक्षिता अगच्छन्नि
त्युवाचयाज्ञवल्क्यइत्यर्थः।पुनःपृच्छति॥कन्वश्वमेधयाजिनइति । ब्रह्मांडाद्वह्मिष्ठंतीतिवक्तुंब्रह्मांडस्वरूपमेकदेशेनाह ॥

सहोवाचोवाचवैसोगच्छन्वैतेतद्यत्राश्वमेधयाजिनोगच्छंतीति कन्वश्वमेधयाजिनोगच्छंती
ति द्वात्रिंशतंवैदेवरथाहयान्ययंलोकस्तत्समंतं पृथिवीद्विस्तावत्पर्येतितात्समंतं पृथिवीद्विस्ता
वत्समुद्रःपर्येति तद्यावतीक्षुरस्यधारायावद्वामक्षिकायाःपत्रंतावानंतरेणाकाशस्तानिद्रःसुप
र्णोभूत्वावायवेप्रायच्छत्तान्वायुरात्मनिधित्वातत्रागमयद्यत्राश्वमेधयाजिनोभवन्नित्येवमिववै
सवायुमेवप्रशशत्सतस्माद्वायुरेवव्यष्टिर्वायुःसमष्टिरपपुनर्मृत्युंजयतियएवंवेदततोहभुज्युर्ला
ह्यायनिरुपरराम ॥ २ ॥ ॥ भुज्युर्ब्राह्मणं ॥ ५ । ३ ॥

द्वात्रिंशतमिति।द्वात्रिंशतं द्वात्रिंशत् । देवरथस्यपरिवर्तमानस्याहानिमुहूर्तानिदेवरथाहानि।तैर्व्याप्तानियोजनानिदेवरथा
न्यानियावंतियोजनानिदेवस्यसूर्यस्याहोभिःप्रकाशैर्वाव्याप्तानि अयं । सौरप्रकाशव्याप्तोदेशोलोकनामाद्वात्रिंशन्मुहूर्तात्मका
होरात्राभ्यांयावंतंदेशंसूर्यरथःपरिभ्रमतितावतिदेशेसौरप्रकाशः । यावतिचसौरप्रकाशःतावान्देशोलोकइत्युच्यतइत्यर्थः।या

SGDF

बृहदा०

॥ ६४ ॥

वान्लोकनामकोदेशः द्विस्तावत् द्विगुणितस्तावान्देशः काठिण्यात् पृथिवीत्युक्तं तमः । तं लोकनामकं देशं समंतं समंतात् पर्येति । परितो
वर्तते । यावांस्तमः प्रदेशः द्विस्तावत्समुद्रः घनोदकनामातां पृथिवीं समंतं समंतात् पर्येति परितो वर्तते ततस्त्वंडं च सौवर्णं तद्भिन्नं हरिणा
पुरेति ग्राह्यं । यावती क्षुरस्य धारा अग्रं यावद्द्वामक्षिकायाः पत्रं तावान् तत्र सौवर्णां डे अंतरेणाकाशोस्ति । तेन मार्गे णेन्द्रः सामर्थ्यादिन्द्र
नामा पुरुषरूपी गरुडः सुपर्णो भूत्वा सुपर्णरूपी भूत्वा पारीक्षितान् वायवे प्रायच्छत् वायुस्तान् पारीक्षितान् आत्मनि स्वशरीरे धित्वा त
त्रागमयत् यत्र प्रद्युम्ननाम केविष्णौ अश्वमेधया जिनो मुक्तिगा इंद्रा अभवन्निति । यथाहं पारीक्षितानां मोक्षदा तृतया वायुं स्तौमि ।
एवमिव वै । एवमेव वै । सगंधर्वोऽपि वायुमेव प्रशशंस । वेदपुरुषः स्वयं वायुं स्तौति ॥ तस्मादिति । पारीक्षितानां मोक्षदा तृ
त्वाद्वायुरेव व्यष्टिः । वि विविधं प्रत्येकमनेकविधं देवर्षिपितृयक्षगंधर्वमानुषोरगासुरभेदेन यदष्टकं तन्नयतीति व्यष्टिः वायुरेव
समष्टिः सं संपूर्णं यत्सुपर्णे शशेर्बेद्रतस्त्रीरूपाष्टकं तन्नयति प्रेरयतीति समष्टिः । एकादशस्कंधैकादशाध्यायतात्पर्ये तु पंचभूत
मनो बुद्धिरुद्राणां प्रतिदेहकं । बाह्यतश्चापि नेतृत्वाद्वायुर्व्यष्टिः समष्टिक इत्युक्तं । व्यष्टिसमष्टित्वेन वायुज्ञानिनः फलमाह ॥
अपपुनरिति । अपमृत्युं पुनर्मृत्युं मृतिं च जयति अतिक्रामतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ३ ॥ २ ॥ ४ ॥ तृतीयं भुज्युर्ब्राह्मणं ॥ ३ ॥

खंडार्थ.

३१२

॥ ६४ ॥

अथ भुज्युप्रश्नोत्तरानंतरंचक्रस्यापत्यंचाक्रायणउषस्तनामाएनंयाज्ञवल्क्यंप्रच्छ । साक्षादन्यप्रसादंविनाअपरोक्षंयथाभवतित
थाअत्तिअनुभवतिस्वस्वरूपमन्यच्चेतिसाक्षादपरोक्षात् । ब्रह्म । सर्वगुणपूर्णः । यश्चात्मासर्वेषांनियामकः सर्वनियमनेअ
न्यापेक्षानास्तीत्याह ॥ सर्वांतरइति । सर्वसामर्थ्यंस्वांतरेवास्तीतिसर्वांतरइत्यर्थः । सर्वशक्तिमानितियावत् इति यत् यो
मयाश्रुतःतलक्षणेनमेव्याचक्ष्वेतिहोवाचेत्यन्वयः । उत्तरमाह ॥ एषइति । तेतव आत्मानियामकः साक्षादपरोक्षाच्चाद्यु
अथहैनमुषस्तश्चाक्रायणःपप्रच्छयाज्ञवल्क्येतिहोवाचयत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मयआत्मासर्वांतर
स्तंमेव्याचक्ष्वेत्येषतआत्मासर्वांतरःकतमोयाज्ञवल्क्यसर्वांतरोयःप्राणेनप्राणितिसतआत्मा
सर्वांतरोयोपानेनापानितिसतआत्मासर्वांतरोयोव्यानेनव्यानितिसतआत्मासर्वांतरोयउदाने
नोदानितिसतआत्मासर्वांतरो(यःसमानेनसमानितिसतआत्मासर्वांतर)एषतआत्मासर्वांतरः॥१॥
कगुणविशिष्टस्त्वयापृष्टः । एष वक्ष्यमाणइत्यर्थः । एषकइतिपृच्छति ॥ कतमोयाज्ञवल्क्यसर्वांतरइति । सर्वांतरत्वा
दिगुणकःकिंलक्षणकइत्यर्थः । तस्यब्रह्मात्मशब्दप्रवृत्तिनिमित्तान्येवलक्षणानीतिभावेनात्मशब्दार्थमाह ॥ यइति । यःप्रा
णेनप्राणनाम्नामुख्यवायुरूपेणप्राणितिजगत्प्राणनंकरोति सतेतव आत्मासर्वांतरः सर्वशक्त्यादिमत्त्वरूपप्रागुक्तगुणकइ
त्यर्थः । एवमग्रेपियोजनाध्येया ॥ अपानिति । मलादिविसर्जनंप्राणिनांकरोति । व्यानिति । भुक्तमन्नादिकंशरीरेविवि
धंनयति । उदानिति । ऊर्ध्वंनयति । श्वासादिकरोति । समानेनसमानितीत्यपिग्राह्यं । निगमयति ॥ एषतइति । ते

SGDF

बृहदा०

॥ ६५ ॥

आत्मासर्वांतरएषःप्राणादिपंचरूपमुख्यवायुद्वारेणप्राणनादिव्यापारकर्तृत्वलक्षणकइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ४ ॥ १ ॥ वाद्यंतरोक्त
रीत्यादेवतांतराणामपीदंलक्षणंसममतोसाधारणलक्षणंतस्यनामचब्रूहीतिभावेनपुनःपृच्छति ॥ सहोवाचेत्यादिना । गवा
दिस्वरूपेपृष्ठेअसौचतुष्पात्गौरसौचतुष्पादश्वइतियथाकश्चिद्विब्रूयात्तवदेत् । एवमेवैतत्त्वयाव्यपदिष्टंउक्तंभवति । यथाच
तुष्पात्त्वादिलक्षणंगवाश्वादिसाधारणंएवंप्राणनादिकर्तृत्वलक्षणंत्वयोक्तंवाद्यंतरोक्तदिशाहरहिरण्यगर्भादिसाधारणमितिने

सहोवाचोषस्तश्चाक्रायणोयथाविब्रूयादसौगौरसावश्वइत्येवमेवैतद्व्यपदिष्टंभवति यदेवसाक्षा
दपरोक्षाद्ब्रह्मयआत्मासर्वांतरस्तंमेव्याचक्ष्वेत्येषतआत्मासर्वांतरःकतमोयाज्ञवल्क्यसर्वांतरो
नदृष्टेर्द्रष्टारंपश्येर्नश्रुतेःश्रोतारंशृणुयानमतेर्मतारंमन्वीथानविज्ञातेर्विज्ञातारंविजानीयाएष
तआत्मासर्वांतरोऽतोऽन्यदार्तंततोहोषस्तश्चाक्रायणउपरराम ॥ २ ॥ उषस्तब्राह्मणं ॥ ५।४ ॥

दंनिर्णायकमितिभावः ॥ यदेवेति । यएवसाक्षादपरोक्षात्त्वादिगुणकःश्रुतोमयातं अन्यासाधारणलक्षणादियुक्ततयामे
मह्यंव्याचक्ष्वेतिप्रश्नार्थः । एषइत्यादिप्राग्वत् ॥ साकल्येनाज्ञेयत्वंलक्षणमाह ॥ नदृष्टेरित्यादिना । दृष्टेर्द्रष्टारं श्रुतेश्श्रो
तारमित्यादेः द्रष्टव्यस्यद्रष्टारंश्रोतव्यस्यश्रोतारमित्यादिरूपेणदृष्टेरित्यादेर्द्रष्टारमित्यादौकर्मार्पकतयावादृष्टारंदृष्टेःचक्षुषा
नपश्येरित्यादिरूपेणवार्थोज्ञेयः । विज्ञातिशब्दोबुद्धिपरोत्रज्ञेयः । एवंनपश्येःनशृणुयाइत्यादिनाचक्षुराद्यगोचरत्वमेक

खंडार्थ.

४।२

॥ ६५ ॥

मितरासाधारणलक्षणमुक्त्वाचेतनत्वेसत्यार्त्तिशून्यत्वमप्यपरमसाधारणंतत्तुनान्यत्रेतिभावेनाह ॥ अतोऽन्यदिति । अतः
अकारवाच्याद्धरेरित्यर्थः । अन्यत् ब्रह्मादिजीवजातं आर्त्तदुःखीत्यर्थः । अतइत्यनुवादबलादकारवाच्यत्वमपीतरासाधारणं
लक्षणमुक्तंभवति । ततइत्याद्युक्तार्थं ॥ ५ ॥ ४ ॥ २ ॥ चतुर्थमुषस्तब्राह्मणं ॥ ४ ॥ ६ ॥ अथोषस्तोपरमानंतरंकुषीतकेरप

अथहैनंकहोलःकौषीतकेयःपप्रच्छ याज्ञवल्क्येतिहोवाच यदेवसाक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मयआत्मासर्वा
तरस्तमेवमेव्याचक्ष्वेत्ये षतआत्मासर्वातरःकतमोयाज्ञवल्क्यसर्वातरोयोशनायापिपासेशोकं
मोहंजरांमृत्युमत्येत्ये तंवैतमात्मानंविदित्वाब्राह्मणाःपुत्रेषणायाश्चवित्तेषणायाश्चलोकेषणाया
श्चव्युत्थायाथभिक्षाचर्यचरंतियाह्येवपुत्रेषणासावित्तेषणायावित्तेषणासालोकेषणोभेद्येतेई
षणेएवभवत स्तस्माद्ब्राह्मणःपांडित्यंनिर्विद्यबाल्येनतिष्ठासे द्वालयंचपांडित्यंचनिर्विद्याथमुनि
रमौनंचमौनंचनिर्विद्याथब्राह्मणःसब्राह्मणःकेनस्याद्येनस्यात्तेनेदृशएवातोऽन्यदार्त्तंततोहकहोलः
कौषीतकेयउपरराम ॥ १ ॥ कहोलब्राह्मणं ॥ ५ । ५ । ॥ ॥

त्यंकौषीतकेयः कहोलनामामुक्तानांभगवतोभेदज्ञानायप्रागुक्तानुवादपूर्वमुक्तेशयोर्वैलक्षण्यंप्रपच्छेत्याह ॥ अथेत्यादिना॥
तमेवेति ॥ मुक्तवैलक्षण्ययुक्तमेवमेव्याचक्ष्वेत्यर्थः । एषइत्यादिप्रागवत् मुक्तपरमात्मनोर्वैलक्षण्यज्ञानायभगवत्स्वरूपंताव

SGDF

बृहदा०

॥ ६६ ॥

दाह ॥ योशनायेति । यआत्मा अशनायाअशितुमिच्छा पातुमिच्छापिपासा तेअशनायापिपासे । शोकंदुःखं मोहं मिथ्याज्ञानं । जरादेहावस्थाविशेषं । मृत्युमरणं । अत्येति । स्वतएवानाद्यनंतकालेष्वतिक्रम्यवर्तते । एषतआत्मासर्वा तरस्त्वयापृष्टइत्यर्थः । एवंभगवत्स्वरूपमुक्त्वामुक्तस्वरूपमाह ॥ एतमिति । एतमशनायाद्यतिक्रांतप्रागुक्तसाक्षादपरो क्षाच्चादिगुणंआत्मानंविदित्वावैविदित्वैवसाक्षात्कृत्यैव । साक्षात्कृतब्रह्मप्रसादेनैवेतियावत् । ब्राह्मणाःब्रह्माणनवंतः अणगतौ । ब्रह्मप्राप्तिमंतःमुक्ताइतियावत् । भवन्तीतिशेषः । स्वतएवानाद्यनंतकालंशोकाद्यतीतंब्रह्म । मुक्तास्तुतत्प्रसा दायत्तशोकाद्यतिक्रमवंतोऽतस्तयोर्वैलक्षण्यमितिभावः । कथंमुक्ताइत्यतआह ॥ पुत्रेति । अन्योन्यसमुच्चयेचशब्दाः । ईषणानामआकांक्षा । ईषणात्रयादुत्थाय । तत्रितयमपिविहाय ब्राह्मणाभवन्तीत्यन्वयः । यद्वापुत्रेत्यादेरुत्तरेणाथेत्यादि नावैलक्षण्यांतरोक्तिपरग्रंथेनान्वयः । अथमुक्त्यनंतरंभिक्षाचर्यचरंति हरेस्सकाशाद्विपुडानंदभिक्षवोभवन्ति ब्राह्मणा इत्यनुषंगः । मुक्तावपिभिक्षावंतश्चेदुःखिनःस्युरित्यतोऽतीतेषणत्वान्नदुःखित्वमितिभावेनोक्तं । पुत्रेषणायाश्चेत्यादि । ब्रह्मादेर्मुक्तवर्गस्यविपुडानंदभिक्षुत्वाद्धरेरपरिमितानंदत्वात्तयोर्वैलक्षण्यंध्येयमितिभावः । किमेतास्तिस्रोपीषणाअन्यो न्यंस्वतंत्राइत्यतोनेत्याह ॥ याह्येवेति । वित्तस्यप्रायःपुत्रार्थत्वाद्वित्तेषणापुत्रेषणायामंतर्गतैत्यर्थः । पुत्रवित्तयोस्स्वर्गादि लोकहेतुत्वात्पुत्रेषणावित्तेषणेद्वेअपिलोकेषणायामंतर्भवतइत्यर्थः । तथाचैकैवेषणेतिभावः । पुत्रेषणवित्तेषणयोरेवदृष्टवि षयतयैक्यविवक्षयापुत्रवित्तेषणेएकालोकेषणातुअदृष्टविषयत्वादन्येतिद्वेएवईषणेभवतइतिद्वित्वपक्षोप्युभेइत्यतःपूर्वग्राह्यः ।

खंडार्थ.

५।१

॥ ६६ ॥

ननुलोकेषणायायागादिनार्थ्यमानत्वात्कथंलोकेषणायाव्युत्थायेत्युक्तिरित्यतस्तस्याअपित्याज्यत्वमाह ॥ उभेइति । दृष्टा
दृष्टविषयतयाद्विधाभूतेषुत्रेषणवित्तेषणलोकेषणेउभेहियस्मादीषणेएवभवतोतर्ईषणात्वाहुःखरूपेएवेत्यर्थः ॥ यथापूर्वमुक्ता
भिभुकाएवंमुच्यमानोपिभिभुकइतियेनस्यादित्यनेनवक्तुंमुक्तिसाधनान्याह ॥ तस्मादिति । मोक्षेतरलोकेषणायाअपि
दुःखरूपतयाब्रह्मसाक्षात्कारस्यैवपरमपुमर्थमुक्तिहेतुत्वात्ब्राह्मणोब्रह्माणनयोग्यःपांडित्यंआगमजन्यंज्ञानंप्राप्नुयादितिशेषः ।
पांडित्यंनिर्विद्यनितरांलब्ध्वाबाल्येनयुक्तिसहितज्ञानेनमननेनेतियावत् । तिष्ठासेत् । स्थातुमिच्छेत् । मननजज्ञानंसंपादये
दित्यर्थः । एवंपांडित्यंबाल्यंचनिर्विद्य प्राप्य । अथानंतरं मुनि ध्यानीभवति । एवंमौनंध्यानं । चशब्दाच्छ्रवणमननेचनि
र्विद्य । मौनं भगवत्साक्षात्कारंच । प्राप्नोति । अथेश्वरसाक्षात्कारानंतरंब्राह्मणोमुक्तोभवति । सब्राह्मणोमुक्तःयेनस्यात् येन
केनापिभोगेनवर्तेततेनवर्तनेन । ईदृशएवयथासंसारदशायांभिभुकःतथाहरेर्विष्णुडानंदभिभुकएवेत्यर्थः स्तुतयेनुमतिर्वेत्य
धिकरणभाष्यादौतुअथब्राह्मणइतिवाक्यस्यजीवन्मुक्तपरत्वमुपेत्ययेनेत्यस्याधिकारिभेदेनाविधिबंधेनविहितसर्वानुष्ठानप
रत्वं विहितेषुकृतिचिदनुष्ठानपरत्वंयथेष्टाचारविधिपरत्वमित्येवंरूपार्थत्रयपरत्वरूपकामचारार्थकत्वमुक्तं । तथाचसूत्राणि ।
ॐपरामर्शंजैमिनिरचोदनाचापवदतिहि ॐ । ॐअनुष्ठेयंबादरायणःसाम्यश्रुतेः ॐ । ॐ विधिर्वाधारणवदिति । मुक्ता
द्भगवतोवैलक्षण्यांतरमाह ॥ अतइति । अतोभगवतोऽन्यद्ब्रह्मादिमुक्तजातंकदाचिदार्तनतथाभगवानित्यर्थः । ततः ।
स्वकृतप्रश्नस्योत्तरितत्वादित्यर्थः ॥ ५ ॥ ५ ॥ १ ॥ ७ ॥ पंचमंकहोलब्राह्मणं ॥ ७ ॥ ५ ॥ ७ ॥ पूर्वत्रमुक्तेशयोर्भेदज्ञा

॥ ६७ ॥

अथ हैनं गार्गी वाचक्रवी प्रपच्छया ज्ञवल्क्येति हो वाच यदिदं सर्वमप्स्वोतं च प्रोतं चेति कस्मिन्नुख
लवाप ओताश्च प्रोताश्चेति वायौ गार्गी तिकस्मिन्नुखलु वायुरोतश्च प्रोतश्चेत्यंतरिक्षलोकेषु गार्गी तिक
स्मिन्नुखल्वंतरिक्षलोका ओताश्च प्रोताश्चेति गंधर्वलोकेषु गार्गी तिकस्मिन्नुखलु गंधर्वलोका ओता
श्च प्रोताश्चेत्यादित्यलोकेषु गार्गी तिकस्मिन्नुखलवादित्यलोका ओताश्च प्रोताश्चेति चंद्रलोकेषु गार्गी
तिकस्मिन्नुखलु चंद्रलोका ओताश्च प्रोताश्चेति नक्षत्रलोकेषु गार्गी तिकस्मिन्नुखलु नक्षत्रलोका ओ
ताश्च प्रोताश्चेति देवलोकेषु गार्गी तिकस्मिन्नुखलु देवलोका ओताश्च प्रोताश्चेति तींद्रलोकेषु गार्गी तिक
स्मिन्नुखल्विंद्रलोका ओताश्च प्रोताश्चेति प्रजापतिलोकेषु गार्गी तिकस्मिन्नुखलु प्रजापतिलोका ओ
ताश्च प्रोताश्चेति ब्रह्मलोकेषु गार्गी तिकस्मिन्नुखलु ब्रह्मलोका ओताश्च प्रोताश्चेति सहो वाच गार्गी मा
ति प्राक्षीर्माते मूर्धा व्यप(त) सदनति प्रश्न्यां वै देवता मति पृच्छसि गार्गी माति प्राक्षीरिति ततो ह गा
र्गी वाचक्रव्युपरराम ॥ ॥ १ ॥ गार्गी ब्राह्मणं ॥ ५ ॥ ॥ ॥

वल्क्येति संबोध्योवाच । तदाह ॥ यदिति । यदिदं मुक्तमनुष्योत्तमजातं अणु अपि बन्त्यखिलान् भोगानित्यपूशब्द

६१३

॥ ६७ ॥

वाच्येषुमुक्तचक्रवर्तिषु ॐतं आश्रितं नैतदौपचारिकमित्याह ॥ प्रोतमिति । आपःमुक्तचक्रवर्तिनः कस्मिन्नोताश्चप्रोता
 श्चेति पप्रच्छेत्यनुषंगः । प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ वायाविति । प्रधानवायुपुत्रेचक्रनामकेमुक्ते ओताश्चप्रोताश्चेत्युवाचेत्यनुषंगः । एव
 मग्रेपि । हेगार्गीतिसंबोधनं ॥ कस्मिन्मुखलुवायुरिति । मुक्तचक्रनामावायुसुतः गंधर्वलोकेषु गंधर्वाख्यस्यप्रधानवायु
 सुतस्यलोकेषु लोकशब्दोत्रसंसाराद्ब्रह्मानांकानिसुखानीतिव्युत्पत्त्यास्वरूपभूतानुभूयमानानंदपरः । लोकेषुसुखमिति
 मुक्तगंधर्वनामकवायुसुतसुखाधीनंमुक्तचक्रनामकस्वरूपसुखमितियावत् । एवमग्रेपि । गंधर्वलोका गंधर्वाख्यमरुत्स्वरूप
 सुखानुभवाः । अंतरिक्षलोकेषुअंतरिक्षाख्यवायुसुतस्यमरुतोमुक्तस्यसुखेषु ॐताइत्यर्थः । आदित्यलोकेषु मुक्तसूर्यानंदेषु
 चंद्रलोकेषु चंद्रशब्दवाच्यमुक्तानिरुद्धानंदेषु नक्षत्रलोकेषु नक्षत्राख्यमुक्तेंद्रसुखेषु देवलोकेषु रुद्रानंदेषु इंद्रलोकेषु ।
 मुक्तसरस्वत्यानंदेषु प्रजापतिलोकेषु । मुक्तब्रह्मानंदेषु ब्रह्मलोकेषु परब्रह्मानंदेषु । ब्रह्मानंदस्याप्याश्रयप्रश्नेप्रत्युत्तरमाह
 ॥ मातीति । अतिअतिक्रम्यमाप्राक्षीः । प्रश्नमाकार्षीः तेमूर्धाशिरः माव्यप(स)तत् । पतितंनभवेत्कुतःयतस्त्वं अन
 तिप्रश्न्यां आश्रयप्रश्नानर्हीदेवतामतिअतिक्रम्यपृच्छसि तदाश्रयप्रश्नस्यानर्थहेतुत्वान्नैवंप्रश्नंकुर्विति ॥ १ ॥ षष्ठंगार्गिब्रा
 ह्मणं ॥ ४ ॥ पूर्वत्रब्रह्मलोकेषुगार्गीतिमुक्तसर्वाश्रयत्वेनोक्तस्यहरेः । एषतआत्मासर्वांतरइतिनियंतृत्वेनोक्तस्यइहपुनस्सर्वनि
 यंतृत्वमुच्यते । अथेत्युक्तार्थं । अरुणस्यापत्यंआरुणिरुद्दालकोनामतः । वक्ष्यमाणप्रमेयेश्रद्धाजननायआख्यायिकामाह

बृहदा०

॥ ६८ ॥

॥ मद्रेष्वित्यादिना । काप्यस्य कपिगोत्रोत्पन्नस्य नामतःपतंचलस्य गृहेषुयज्ञं यज्ञविद्यामधीयानास्ते प्रसिद्धाव

अथहैनमुद्दालकआरुणिःपप्रच्छ याज्ञवल्क्येतिहोवाच मद्रेष्व(व)सामतेपतंचलस्यकाप्यस्यगृहेषु
यज्ञमधीयानास्तस्यासीद्धार्यागंधर्वगृहीतातमपृच्छामकोसीति सोब्रवीत्कबंधआथर्वणइति सो
ब्रवीत्पतंचलंकाप्यंयाज्ञिकाऽश्व वेत्थनुत्वंकाप्य तत्सूत्रंयेनायंचलोकःपरश्चलोकःसर्वाणिचभूता
निसंदृब्धानिभवन्तीति सोब्रवीत्पतंचलःकाप्योनाहंतद्भगवन्वेदेतिसोब्रवीत्पतंचलंकाप्यंयाज्ञि
काऽश्व वेत्थनुत्वंकाप्यतमंतर्यामिणंयद्भूमंचलोकंपरंचलोकऽसर्वाणिचभूतानियोतरोयमयतीति
सोब्रवीत्पतंचलःकाप्योनाहंतंभगवन्वेदेतिसोब्रवीत्पतंचलंकाप्यंयाज्ञिकाऽश्वयोवैतत्काप्यसूत्रं
विद्यात्तंचांतर्यामिणमिति स ब्रह्मवित्सलोकवित्सदेववित्सवेदवित्सभूतवित्सआत्मवित्ससर्व
विदिति तेभ्योब्रवीत्तदहंवेदतच्चेत्त्वंयाज्ञवल्क्यसूत्रमविद्वाऽस्तंचांतर्यामिणंब्रह्मगवीरुदजसेमूर्धा
तेविपतिष्यतीति वेद्वाअहंगौतमतत्सूत्रंतंचांतर्यामिणमितियोवाइदंकश्चिद्भूयाद्वेदवेदेतियथा
वेत्थतथाब्रूहीति ॥ १ ॥

यं । मद्रेषु मद्रदेशेषुअ(व)साम तत्रस्थिताअभूम तस्य पतं(च)जलस्य भार्यागंधर्वगृहीता गंधर्वाविष्टाआसीत् । कोसी

खंडार्थ.

७१

॥ ६८ ॥

SGDF

तितमपृच्छाम । कबंधनामकोथर्वणःपुत्रइतिसोब्रवीत् । याज्ञिकाश्चयज्ञमधीयानानस्मांश्चकबंधोब्रवीत् । पप्रच्छेत्यर्थः । त
 दाह । वेत्थेति । हेकाप्ययेनायं पृथिव्यादिलोकः । परों तरिक्षादिलोकः । सर्वाणिभूतानिच । संहृद्धानि स्तंभितानि । भवंति
 तत्सूत्रं स्यूतमस्मिन्जगदितिव्युत्पत्त्यासूत्रनामकं । त्वंवेत्थनु जानासिकिं । इत्यब्रवीदित्यन्वयः । पुनःगंधर्वःपप्रच्छेत्याह
 ॥ सोब्रवीत्पतंचलमित्यादि । अत्रगंधर्ववाक्येयोंतरइत्यत्रद्वितीयःयशब्दःपूर्णत्वाद्यइतीर्यतइत्युक्तेःविष्णुवाची । तथाच
 योयः विष्णुः । इममादिलोकंभूतानिचांतरोंतस्थस्सन्यमयति । तमंतर्यामिणंवेत्थनु इत्यब्रवीदितियोजना ॥ तमिति । अंत
 र्यामिणमित्यर्थः । एवंसूत्रांतर्यामिणौ नजानामीतिकाप्येनोक्तेतज्ज्ञानमावश्यकमितिभावेनतौजानतःफलमाहगंधर्वः ॥ सोब्र
 वीदित्यादिना । हेकाप्येतिसंबोधनं इतिविद्यादितीतिपदस्यान्वयः ॥ भूम्यादिलोकादिधारकत्वसर्वलोकाद्यंतर्नियंतृत्वरूप
 स्वविज्ञातप्रकारेणजानीयादित्यर्थः । तंचांतर्यामिणमित्यत्रापि इतिविद्यादित्यन्वेति । ब्रह्मवित्पूर्णवित् लोकानांकर्तृवेदनाहो
 कवित् । देवानांदेवस्यवेदनाद्देववित् । वेदार्थवेदनाद्देववित् भूतनियंतृवेदनाद्भूतवित् आत्मवेदनाद्ब्रह्माप्तज्ञानादात्मवित् सर्व
 सारस्यवेदनात्सर्ववित् इतिशब्दानंतरमुक्त्वेतिशेषः । इत्येवंसूत्रांतर्यामिणोर्ज्ञानफलमुक्त्वा तेभ्यः काप्यप्रभृतिभ्योस्मभ्यं
 सूत्रांतर्यामिस्वरूपमब्रवीत् । तत् सूत्रांतर्यामिणोस्स्वरूपं अहं उद्दालकनामकोहंवेद जानामीति । तच्चसूत्रं तंचांतर्यामिणं ।
 अविद्वानजानंश्चेत्त्वंब्रह्मगवीः ब्राह्मणानांगाः उदजसे आहरसि तर्हितेमूर्धाविपतिष्यतीति उद्दालकउवाचेत्यन्वयः । एवमु

बृहदा०

॥ ६९ ॥

हालकेनोक्तोयाज्ञवल्क्यउत्तरमाह ॥ वेदवाअहमिति । गौतमेत्युद्दालकस्यसंबोधनं । याज्ञवल्क्यउवाचेतियोज्यं । उद्दालकःपुनस्तंप्रत्याह ॥ इदमिति । योवाकश्चित्यःकोपिवेदेतिजानामीतिब्रूयात् । नतुवक्ति । यथायेनप्रकारेणवेत्थतथाब्रूहीत्युवाचोद्दालकइत्यर्थः ॥५॥७॥१॥ एवमुद्दालकेनोक्तोयाज्ञवल्क्यउत्तरमुक्तवानित्याहवेदपुरुषः ॥ सहोवाचेति । सःयाज्ञवल्क्यः । हेगौतम त्वयापृष्टंतत्सूत्रंवायुर्वै मुख्यवायुरेव । प्राक्गंधर्वोक्तंसूत्रलक्षणंवायावस्तीत्याह ॥ वायुनावाइति ।

सहोवाचवायुर्वैगौतमतत्सूत्रं वायुनावैगौतमसूत्रेणायंचलोकःपरश्चलोकःसर्वाणिचभूतानिसं
दृब्धानिभवंतितस्माद्वैगौतमपुरुषंप्रेतमाहुर्व्यसंसिषतास्यांगानीति वायुनाहिगौतमसूत्रेणसं
दृब्धानिभवंतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्यांतर्यामिणंब्रूहीति ॥ २ ॥

सर्वलोकादिस्तंभकत्वंवायोरनुभवारूढंकरोति ॥ तस्मादिति । वायोःसर्वलोकाधारत्वादेववाय्वपगमेप्रेतंपुरुषंप्रत्याहुः । किमिति । अस्यांगानि करचरणाद्यवयवाः व्यसंसिषत अधोपतन्इत्याहुरित्यन्वयः । एवंवायोःसर्वलोकस्तंभकत्वमनुभवारूढंकृत्वासाध्यमाह ॥ वायुनाहीति । संदृब्धानीत्यनंतरंअयंचलोकइत्याद्यनुषज्यते इत्युवाचेतीतिपदस्यपूर्वेणा
न्वयः । उद्दालकोवक्ति ॥ एवमिति । हेयाज्ञवल्क्य एतत्वायुर्वैसूत्रमितित्वयोक्त मेवमेव । नात्रविमतिरस्ति । अंतर्या

खंडार्थ-

७१२

॥ ६९ ॥

GDF

मिणं ब्रूहीत्युवाचोद्दालक इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ७ ॥ २ ॥ आहयाज्ञवल्क्यः ॥ यः पृथिव्यामित्यादिना । पृथुं नारायणं समा-
दायवातिगच्छतीति व्युत्पत्त्या पृथिवीशब्दोत्र गरुडपरः तद्भार्यापरश्च । अत्र भाष्ये ऽनुक्तानामपि शाकल्यब्राह्मणे वक्ष्यमाणं पृथि-
व्यादिदेवतानामत्रापि ग्रहणस्य तत्रैव भाष्ये वक्ष्यमाणत्वात् । यः पृथिव्यां पृथिवीमानिनि गरुडे । तिष्ठन् तत्र प्रविष्टतया तत्स्थः
पृथिव्या अंतरः । अत्र व्यास तीर्थीयटीका रीत्या अतिप्रियत्वाच्च हरेरंतरत्वमुदाहृतमिति स्मृतेरेतद्विषयत्वात् पृथिव्या इत्यादिपंच-
म्याः षष्ठ्यर्थत्वेन पृथिव्याः गरुडस्यांतरोतिप्रिय इत्यर्थ इति भवति । सूत्रभाष्यटीका चंद्रिकयोस्तु बाह्यापेक्षां विनेति श्लोको द्वि-

यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अंतरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरं यः पृथिवी मंतरो यमयत्येष त आ-
त्मांतर्याम्यमृतः ॥ ३ ॥

तीयांतरपदस्यैवार्थद्वयपर इत्युपेत्य पृथिव्या इत्यादिपंचमीस्वारस्यानुसारेणांतरो विविक्त इत्यर्थ उक्तः । एतन्मते पृथिव्या अंत-
रो ऽद्भ्योतर इत्यादिपंचम्यंतपदोपेतवाक्यजातस्यार्थोत्र भाष्ये नोक्त इति ज्ञेयं । यं पृथिवी गरुडो न वेद सा कल्येन । यस्य पृथि-
वी शरीरमिव शरीरं यथा जीवतंत्र तथा पृथिव्यपियत्तंत्रतया यस्य शरीरमिति तमंतः कृत्वा तिष्ठतीति वा शरीरं । यः पृथिवी मंतरो
बाह्यापेक्षां विनारममाणश्च अतिप्रियस्स न्यमयति नियमयति तदीयधर्माणां स्वरूपसत्तायाश्च स्वामीतियावत् । एषः यच्छब्दपंच-
केन निर्दिष्टस्तेतव उद्दालकस्यात्मा स्वामी अमृतो नित्योऽंतर्यामी अंतस्स्वतंत्रस्स न्यमनकर्तेत्यर्थः । एष त इत्युक्तजीवेशभे-
दज्ञापनाय आत्मपदस्य स्वरूपार्थत्वे अत इति षष्ठ्या औपचारिकत्वापातात् । एवमग्रेपि अधिदैवाधिभूताध्यात्मरूपप्रकरणत्र

SGDF

बृहदा०

॥ ७० ॥

यगतविंशतिवाक्यान्यपियोजनीयानि ॥ ५ ॥ ७ ॥ ३ ॥ अप्सुअबभिमानीनि वरुणे ॥ ४ ॥ अग्नौ प्रसिद्धभूताग्निमा
निनि ॥ ५ ॥ अंतरिक्षे हरे । स्वांतर्गतंसर्वंइच्छयाक्षपयेदितिव्युत्पत्त्याहरोत्रांतरिक्षनामा । सर्वस्यांतरिक्षणहेतुनांतरिक्ष

योप्सुतिष्ठन्नज्योंतरोयमापोनविदुर्यस्यापःशरीरंयोपोंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ ४ ॥
योग्नौतिष्ठन्नग्नेरंतरोयमग्निर्नवेदयस्याग्निःशरीरंयोग्निमंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ ५ ॥
योंतरिक्षेतिष्ठन्नंतरिक्षादंतरोयमंतरिक्षंनवेदयस्यांतरिक्षःशरीरंयोंतरिक्षमंतरोयमयत्येषतआ
त्मांतर्याम्यमृतः ॥ ६ ॥ योवायौतिष्ठन्वायोंतरोयंवायुर्नवेदयस्यवायुःशरीरंयोवायुमंतरो
यमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ ७ ॥ योदिवितिष्ठन्दिवांतरोयंद्यौर्नवेदयस्यद्यौःशरीरंयो
दिवमंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ ८ ॥ यआदित्येतिष्ठन्नादित्यादंतरोयमादित्यो
नवेदयस्यादित्यःशरीरंयआदित्यमंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ ९ ॥ योदिक्षुतिष्ठ
न्दिग्भ्योंतरोयंदिशोनविदुर्यस्यदिशःशरीरंयोदिशोंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ १० ॥

नाम्नीवायुभार्याप्यंतरिक्षपदेनग्राह्या ॥ ६ ॥ वायौ मुख्यवायौ ॥ ७ ॥ दिवि सरस्वत्यां उमाचग्राह्या ॥ ८ ॥ आदित्ये

खंडार्ध.

७१०

॥ ७० ॥

सूर्ये ॥ ९ ॥ दिक्षु दिगभिमानिषु ॥ १० ॥ चंद्रतारकइतिद्वंद्वैकवद्भावः । क्रमात्तदभिमानिकामेंद्रयोरित्यर्थः ॥ ११ ॥
आकाशे आकाशाभिमानिनिविष्टेशे ॥ १२ ॥ तामयति ग्लापयतीतिव्युत्पत्त्यातमसिदुर्गायां ॥ १३ ॥ तेजसि चित्प्र

यश्चंद्रतारकेतिष्ठः चंद्रतारकादंतरोयंचंद्रतारकंनवेदयस्यचंद्रतारकः शरीरंयश्चंद्रतारकमंतरोय
मयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ ११ ॥ यआकाशेतिष्ठन्नाकाशादंतरोयमाकाशोनवेदयस्या
काशःशरीरंयआकाशमंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ १२ ॥ यस्तमसितिष्ठःस्तम
सोंतरोयंतमोनवेदयस्यतमःशरीरंयस्तमोंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ १३ ॥ यस्ते
जसितिष्ठःस्तेजसोंतरोयंतेजोनवेदयस्यतेजःशरीरंयस्तेजोंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः
इत्यधिदैवतमथाधिभूतं ॥ १४ ॥ यःसर्वेषुभूतेषुतिष्ठन्सर्वेभ्योभूतेभ्योंतरोयःसर्वाणिभूतानि
विदुर्यस्यसर्वाणिभूतानिशरीरंयःसर्वाणिभूतान्यंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतइत्यधिभूत
मथाध्यात्मं ॥ १५ ॥

कृतौ ॥ इत्यधिदैवतं स्वस्वलोकस्थदेवताजातंतदंतर्यामिनिरूपणंकृतं । अथानंतरंभवनशब्दितोत्पत्त्यधिकारेस्थितत्वाद
धिभूतंसर्वजीवतदंतर्यामिनिरूपणंक्रियतइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ७ ॥ १४ ॥ सर्वेषुभूतेषुमनुष्यादिजीवेषु । इत्यधिभूतं ॥ व्या

SGDF

Shri Gangecharya Digital Foundation

बृहदा०

॥ ७१ ॥

ख्यातप्रायमेतत् ॥ अथानंतरमात्मानंजीवशरीरमधिकृत्यवर्तमानंइंद्रियाभिमानिजातं तदंतर्यामीनिरूप्यतइत्यर्थः ॥ १५ ॥

खंडार्थ.

७।२२

यःप्राणेतिष्ठन्प्राणादंतरोयंप्राणोनवेदयस्यप्राणःशरीरंयःप्राणमंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्य
मृतः ॥ १६ ॥ योवाचितिष्ठन्वाचोंतरोयंवाङ्मवेदयस्यवाक्शरीरंयोवाचमंतरोयमयत्येषतआ
त्मांतर्याम्यमृतः ॥ १७ ॥ यश्चक्षुषितिष्ठश्चक्षुषोंतरोयंचक्षुर्नवेदयस्यचक्षुःशरीरंयश्चक्षुरंतरोयम
यत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ १८ ॥ यःश्रोत्रेतिष्ठश्चोत्रादंतरोयश्चोत्रंनवेदयस्यश्रोत्रंशरीरं
यःश्रोत्रमंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ १९ ॥ योमनसितिष्ठन्मनसोंतरोयंमनोनवे
दयस्यमनःशरीरंयोमनोंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ २० ॥ यस्त्वचितिष्ठश्चो
तरोयंत्वङ्मवेदयस्यत्वक्शरीरंयस्त्वचमंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ २१ ॥ योविज्ञाने
तिष्ठन्विज्ञानादंतरोयंविज्ञानंनवेदयस्यविज्ञानंशरीरंयोविज्ञानमंतरोयमयत्येषतआत्मांतर्या
म्यमृतः ॥ २२ ॥

प्राणे प्राणमानिनि ॥ १६ ॥ एवंवाचिचक्षुषीत्यादावपितदभिमानिनोग्राह्याः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ विज्ञाने

॥ ७१ ॥

SGDF

सर्वजीवाभिमानिनिचतुर्मुखै ॥ २२ ॥ रेतसि रेतोमानिनि । अत्रचेतनमात्रनियमनोक्तावप्यचेतननियमनस्यकैमुत्यसि
द्धत्वाज्जडांतर्यामीनपृथगुक्तः । अंतर्यामिणोमहिमांतरमाह ॥ अदृष्टइति । अदृष्टः चक्षुरगोचरः । द्रष्टा सर्वसाक्षात्कर्ता ।
अश्रुतः साकल्येनश्रवणागोचरः । श्रोता सर्वस्यस्वयंश्रोता । अमतः साकल्येनमननागोचरः । मंता मनोग्राहकः । अविज्ञा
तः विज्ञानलक्षणबुद्ध्यगोचरः । विज्ञाता विज्ञानलक्षणबुद्धिग्राहकः । अतोंतर्यामिणोन्यस्वातंत्र्येणद्रष्टानास्ति । एवंविज्ञाते

योरेतसितिष्ठन्नेतसोतरोयंरेतो न वेदयस्यरेतःशरीरंयोरेतोतरोयमयत्नेषतआत्मांतर्याम्यमृतोऽ
दृष्टोद्रष्टाऽश्रुतःश्रोताअमतोमंताअविज्ञातोविज्ञातानान्योतोस्तिद्रष्टानान्योतोस्तिश्रोताना
न्योतोस्तिमंतानान्योतोस्तिविज्ञातैषतआत्मांतर्याम्यमृतोतोन्यदार्तततोहोहालकआरुणिरुपर
राम ॥ २३ ॥ इत्थंंतर्यामिब्राह्मणं ॥ ५ ॥ ७ ॥ अथहवाचक्रव्युवाचब्राह्मणाभगवंतोहंताहमिमं
द्रौप्रश्नौप्रक्षयामितौचेन्मेवक्षयतिनवैजातुयुष्माकमिमंकश्चिद्ब्रह्मोद्यं जेतेति पृच्छगार्गीति ॥ १ ॥

त्यंतंयोजनाध्येया । कुतो न्यस्यनस्वातंत्र्यमित्यतोदुःखित्वादितिभावेनाह ॥ अतो न्यदार्तमिति । अंतर्यामीत्वनार्तइति
शेषः । अयंचब्राह्मणःभगवद्विषयतयानिर्णीतःसूत्रकृताअंतर्याम्यधिदैवादिषुतद्धर्मव्यपदेशात्इत्यादौ ॥ ५ ॥ ७ ॥ २३ ॥
ससममंतर्यामिब्राह्मणं ॥ पूर्वब्राह्मणे वाचक्रवीजीवानामुत्तरोत्तराश्रितत्वंअंततःसर्वेषांभगवदाश्रितत्वंचपृष्टवतीदत्तो

SGDF

बृहदा०

॥ ७२ ॥

त्तरा अधुनाचित्प्रकृतेस्सर्वाधारत्वं भगवदाश्रितत्वं प्रागृष्टं प्रष्टुं ब्राह्मणानुज्ञार्थं तान्प्रतिकिञ्चिद्वाक्यमुक्तवतीत्याह वेदपुरुषः ॥
अथ हेति । उद्दालकोपरत्यनंतरं । वाचकवी वचक्कुरपत्यं गार्गी । ब्राह्मणानुवाच । किमिति । हे ब्राह्मणा भगवंतः पूज्याः ।
अहमिमं याज्ञवल्क्यं । पुनर्द्वौ प्रश्नौ प्रष्टव्यार्थौ प्रक्षयामि । हंत यदि भवतामनुमतिर्भवेदित्यर्थः । तौ चेत्प्रष्टव्यार्थौ । मे मह्यं ।
वक्ष्यतियाज्ञवल्क्यः तर्हि जातु कदाचित् । युष्माकं मध्ये । कश्चि त्कोपि । इमं याज्ञवल्क्यं । ब्रह्मोद्यं ब्रह्मवादिनं । संतनवै
नैव । जेता भवेदिति ब्राह्मणानुवाचेति पूर्वोक्तान्वयः । विजिगीषुकथात्वात्तस्यांच सभ्यानुज्ञया प्रष्टव्यमिति तदनुज्ञानार्थं तेषां

साहोवाचाहं वै त्वायाज्ञवल्क्ययथा काश्योवा वै देहो वोऽग्रपुत्र उज्ज्यं धनुरधिज्यं कृत्वा द्वौ बाणवंतौ
सपत्नातिव्याधिनौ हस्ते कृत्वोपोत्तिष्ठे देवमेवाहं त्वा द्वाभ्यां प्रश्नाभ्यामुपोदस्थांतौ मे ब्रूहीति पृच्छ
गार्गीति ॥ २ ॥

मुपकाराय तान्प्रत्येवमुक्तवतीति ज्ञेयं ॥ पृच्छ गार्गीतीति । ब्राह्मणा अनुजज्ञिरइतियोज्यं ॥ ५ ॥ ८ ॥ १ ॥ सैवं ब्राह्मणै
रनुज्ञाता गार्गी याज्ञवल्क्यमुवाच । अहं वै त्वा द्वौ प्रश्नौ प्रक्षयामीत्यनुषज्यते । प्रष्टव्यार्थयोरनुत्तरत्वेन महत्त्वं तावद्दृष्टान्तपूर्वक
माह ॥ यथेति । यथाऽग्रपुत्रः क्रूरपुत्रः । काश्यः काश्यां भवो वा वै देहो विदेहराजा वा । उज्ज्यं उद्धतज्यं धनु रधिज्यं अ
धिगतज्यं कृत्वा । बाणवंतौ अयोमयाग्रवंतौ । सपत्नातिव्याधिनौ शत्रुबन्धकौ द्वौ शराविति शेषः ॥ हस्ते गृहीत्वोपोत्तिष्ठे दे

खंडार्थ.

८१२

॥ ७२ ॥

वमेवाहंत्वांद्वाभ्यांप्रश्नाभ्यांउपोदस्थां लिङर्थेलुङ् उपतिष्ठेयं । त्वदाभिमुख्येनतिष्ठेयं । तौमेब्रूहीत्युवाचेत्यर्थः । आहया
ज्ञवल्क्यःपृच्छगार्गीति ॥ ५ ॥ ८ ॥ २ ॥ सैवमुक्त्वावाचकृवी । याज्ञवल्क्येतिसंबोध्योवाच । दिवः द्युशब्दवाच्यात्स्वर्ग
लोकात् । ऊर्ध्वं उपरि । यदस्ति । पृथिव्याअवा(र्वा)गधस्ताद्यदस्ति । द्यावापृथिवी द्यावाभूम्योः । अंतरा मध्ये । यदस्ति ।
इमे द्यावापृथिवीच । भूतंअतीतंच । भवच्च वर्तमानंच । भविष्यदागामिचेति यदाचक्षतेज्ञानिनः । तत्सर्वंकस्मिन्ओतं

साहोवाचयदूर्ध्वंयाज्ञवल्क्यदिवोयद(वा)र्वाक्पृथिव्यायदंतराद्यावापृथिवीइमेयद्भूतंचभवच्च
भविष्यच्चेत्याचक्षतेकस्मिंस्तदोतंचप्रोतंचेति ॥ ३ ॥ सहोवाचयदूर्ध्वंगार्गिदिवोयदूर्वाक्पृथिव्या
यदंतराद्यावापृथिवीइमेयद्भूतंचभवच्चभविष्यच्चेत्याचक्षतआकाशेतदोतंचप्रोतंचेति ॥ ४ ॥ सा
होवाचनमस्तेस्तुयाज्ञवल्क्ययोमएतंव्यवोचोथापरस्मैधारयस्वेति पृच्छगार्गीति ॥ ५ ॥

चप्रोतंचेत्युवाचेत्यर्थः ॥ ३ ॥ सएवंपृष्ठोयाज्ञवल्क्यउवाच । किमुवाचेत्यतउक्तानुवादपूर्वमुत्तरमाहेत्याहोपनिषत् ॥ यदूर्ध्वमि
त्यादिना । यदाचक्षतेतत्रआकाशेआसमंतात्काशमानत्वहेतुनाआकाशशब्दितेश्रीतत्वेओतंचप्रोतंचेत्युवाचेत्यन्वयः ॥ ४ ॥
सा लब्धप्रथमप्रश्नपरिहारा । उवाचहकिल किमिति । हेयाज्ञवल्क्य । यस्त्वं । मेमदीयं । एतं दुरुत्तरंप्रश्नार्थं । व्यवोचः वि
विच्योक्तवानसि । अतस्तेतुभ्यंनमोस्तु । अथेत्यर्थांतरे । अपरस्मै अन्यस्मै प्रश्नाय । धारयस्व मनोधत्स्वेत्युवाचेत्यर्थः । पृच्छगा

बृहदा०

॥ ७३ ॥

गीत्याहयाज्ञवल्क्यः॥५॥ आकाशशब्दितप्रकृतेस्सर्वाधारत्वमनुपचरितमितिवाचयितुं पूर्वपृष्टमेव पुनः पृच्छति ॥ साहेति॥६॥
विदिताभिप्रायोयाज्ञवल्क्यः यदूर्ध्वमित्यादिना उक्तानुवादपूर्वमनुपचरितमेव सर्वाधारत्वं प्रकृतेरित्याह आकाशएवेत्येवकारेण

साहोवाचयदूर्ध्वं याज्ञवल्क्यदिवोयदवाक्पृथिव्यायदंतरायावापृथिवीइमेयद्भूतंचभवच्चभ
विष्यच्चेत्याचक्षते कस्मिंस्तदोतंचप्रोतंचेति ॥ ६ ॥ सहोवाचयदूर्ध्वं गार्गिदिवोयदवाक्पृथि
व्यायदंतरायावापृथिवीइमेयद्भूतंचभवच्चभविष्यच्चेत्याचक्षत आकाशएवतदोतंचप्रोतंचेति कस्मि
न्मुखल्वाकाशओतश्चप्रोतश्चेति ॥ ७ ॥ सहोवाचैतद्वैतदक्षरंगार्गिब्राह्मणाअभिवदंत्यस्थूलमन
ण्वह्रस्वमदीर्घमलोहितमस्लेहमच्छायमतमोवाय्वनाकाशमसंगमरसमगंधमचक्षुष्कमश्रोत्रमवा
गमनोतेजस्कमप्राणममुखममात्रमगोत्रमजरमभयममृतमरजोऽशब्दमविवृतमसंवृतमपूर्वमन
परमनंतरमबाह्यं नतदश्नातिकिंचन नतदश्नातिकश्चन ॥ ८ ॥

स्वाभिप्रेतं लब्ध्वा वाचकवीद्वितीयं पृच्छति ॥ कस्मिद्विवति ॥ ७ ॥ एवं पृष्टस्य याज्ञवल्क्यस्सर्वाधारप्रकृत्याधारत्वं हरेर्महिमोक्तिपूर्
वमाह ॥ एतद्वाइत्यादिना खंडचतुष्टयेन । तत् प्रकृत्याश्रयत्वेन वक्ष्यमाणं । अक्षरं चतुर्विधनाशहीनतया अक्षरपदवाच्यं ब्रह्म ए
तत् एतल्लक्षणकं । ब्राह्मणा अभिवदंति वै । एतच्छब्दार्थव्यनक्ति ॥ अस्थूलमित्यादिना । प्राकृतस्थूलसूक्ष्मह्रस्वदीर्घवैलक्षण्यादस्थू

खंडार्थ.

८८

॥ ७३ ॥

लमित्याद्युच्यते। सूत्रभाष्यादौ तु अस्थूलादिपदैः स्थौल्यादिविरुद्धाणुत्वादिग्रहइत्यप्युक्तं। अलोहितमितिलोहिताद्युपलक्षितप्रा-
कृतरूपरहितं। एवमस्नेहमित्यपि ज्ञेयं। अच्छायं छायाशब्दिताविद्याहीनं। यद्वा व्याप्तत्वाच्छायाहीनं। अतमः आवर-
णहीनं। अवाय्वनाकाशमतेजस्कमिति पञ्चभूतास्पृष्टदेहं। असंगं अलेपं। असमित्यादेः प्राकृतरसगंधादिहीनमित्यर्थः। अते-
जस्कं प्राकृतवर्चोहीनं। अप्राणं प्राकृतप्राणापानादिहीनं। अमुखं मुखोपलक्षितप्राकृतदेहहीनं। अमात्रं मितिहीनं। भिन्नांशशून्यं

एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि सूर्या चंद्रमसौ विधृतौ तिष्ठत एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि
द्यावापृथिव्यौ विधृते तिष्ठत एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि निमेषा मुहूर्ता अहोरात्राण्यर्धमा-
सामासाकृतवः संवत्सरा इति विधृता स्तिष्ठं एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि प्राच्यो न्यायः
स्यंदं ते श्वेतेभ्यः पर्वतेभ्यः प्रतीच्योऽन्यायां यांच दिशम न्वेतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि ददतो म-
नुष्याः प्रशंसन्ति यजमानं देवादीं विपितरो न्वायत्ताः ॥ १ ॥

वा। स्वापेक्षया अंतरं बाह्यं नेत्यनंतरं अबाह्यं सर्वापेक्षया स्वयमेवांतरं बाह्यं चेत्यर्थः। तदक्षरं किंचन नाश्नाति उपजीवनार्थं नास्ति
अशुभं नास्तीति वा। जीवाद्यं नास्तीति वार्थः। कश्चन कोपितदक्षराख्यं ब्रह्म नाश्नाति नास्ति। स्वातंत्र्यान्न केनापि अद्यत इति भावः।
तदाह सूत्रे। अन्यभावव्यावृत्तेश्चेति ॥ ५ ॥ ८ ॥ ८ ॥ प्रकृतिद्वारा सर्वाधारत्वं हरेरनायासेनैवेति भावेनाह याज्ञवल्क्यः ॥ एतस्य

SGDF

Sri Ganga Digital Foundation

बृहदा०

॥ ७४ ॥

वाइति । एतस्यप्रागुक्तगुणकस्य । प्रशासनेवै प्रशब्दोक्तानन्याधीनासंकुचिताज्ञायां आज्ञानिमित्तमेव । सूर्याचंद्रमसौ सर्वपरि
ज्ञातृत्वाद्वाहकत्वाभ्यांहेतुभ्यांक्रमात्सूर्याचंद्रपदोक्तौ ब्रह्मरुद्रौ । विधृतौ विशेषणधृतौतिष्ठतः । एवमग्रेपि । द्यावापृथिव्यौ दी
प्यमानत्वपृथुत्वहेतुभ्यांक्रमात्स्यावापृथिवीशब्दितेश्रीभूमी । निमेषादिशब्दास्तदभिमानिपराः । इतिशब्दआद्यर्थः । प्राच्यः
प्राक्प्रवहंत्यः । अन्याः काश्चन । श्वेतेभ्यः श्वेतनामकेभ्यः । प्रतीच्यः प्रत्यक्पश्चिमसमुद्रं प्रतिप्रवहंत्यः । अन्याः काश्चन । किं
बहुना । यांयांदिशमनुस्यंदंते एतस्याक्षरस्यप्रशासनएवस्यंदंतइत्यर्थः । ददतोदानंकुर्वतः पुरुषान् । मनुष्याः प्रशंसन्ति स्तुवंति ।

योवाएतदक्षरंगार्ग्यविदित्वाऽस्मिल्लोकेजुहोतियजतेतपस्तप्यतेबहूनिवर्षसहस्राण्यंतवदेवा
स्यतद्भवतियोवाएतदक्षरंगार्ग्यविदित्वाऽस्माल्लोकात्प्रैतिसकृपणोऽथयएतदक्षरंगार्ग्यविदित्वा
ऽस्माल्लोकात्प्रैतिसब्राह्मणः ॥ १० ॥

यजमानं यागकर्तारं । देवाः प्रशंसन्तीत्यनुषंगः । उच्छिष्टपिंडावसरेदवीं पितरोन्वायत्ताः । अनुसृत्यस्थिताः । तदेतत्सर्वं एतस्याक्षर
स्यप्रशासनएवेत्यर्थः । तदाहसूत्रे । साचप्रशासनादिति । एतस्यवाइत्याद्यभ्यासआदरार्थः ॥ ५॥८॥१॥ एतदक्षरस्यज्ञानम
वश्यसंपाद्यमितिभावेनतदज्ञानज्ञानयोरनर्थपुमर्थावाहयाज्ञवल्क्यः ॥ योवाइति । जुहोति अग्नौहविःप्रक्षिपति । यजते ।
देवतोद्देशेनहविर्ददाति । तपः कृच्छ्रचांद्रायणादि । तप्यते तपति करोतीतियावत् । बहूनिवर्षसहस्राणीत्येतज्जुहोतीत्यादिषु

खंडार्थः

८१०

॥ ७४ ॥

त्रिष्वप्यन्वेति । अस्या नात्मविदः । तद्धोमादिकं । अंतवदेव नश्वरफलमेवभवति । प्रैति मृतोभवति । सकृपणः शो
च्यः । अथेत्यर्थांतरे । ब्राह्मणोमुक्तोभवति ॥ ५ ॥ ८ ॥ १० ॥ महिमांतरमाह ॥ तद्वाएतदिति । अन्यैःसाकल्ये
नादृष्टं । स्वयंचतथासर्वद्रष्टृ । एवमग्रेपि । अमृतं मनोगोचरं । स्वयंमंतृ मनोज्ञातृ । अविज्ञातं बुद्ध्यगोचरं । विज्ञातृ बु
द्धिज्ञातृ । यद्वाअदृष्टमित्यादिनासाक्षात्कारश्रवणमननध्यानानांसाकल्येनाविषयइत्युच्यते । अक्षरंद्रष्टृश्रोत्रितिकथमु

तद्वाएतदक्षरंगार्ग्यदृष्टंद्रष्टृश्रुतंश्रोत्रमृतंमंत्रविज्ञातंविज्ञातृनान्यदतोस्तिद्रष्टृनान्यदतोस्तिश्रो
तृनान्यदतोस्तिमंतृनान्यदतोस्तिविज्ञात्रेतस्मिन्मुखल्वक्षरेगार्ग्याकाशओतश्चप्रोतश्चेति ॥ ११ ॥
साहोवाचब्राह्मणाभगवंतस्तदेवबहुमन्यध्वंयदस्मान्नमस्कारेणमुच्यध्वं नवैजातुयुष्माकमिमंक
श्चिद्ब्रह्मोयंजेतेतिततोहवाचक्रव्युपरराम ॥ १२ ॥ इत्यक्षरब्राह्मणं ॥ ५ ॥ ८ ॥

च्यते । द्रष्टृतरादेर्भावादित्यतआह ॥ नान्यदिति । अतोक्षरादन्यत्स्वातंत्र्येणद्रष्टृनास्तीत्यर्थः । एवमग्रेपि । यदर्थमियताग्रं
थेनाक्षरस्यमहिमोक्तस्तदिदानीमाह ॥ एतस्मिन्निति । तद्वाएतदित्यादिनोक्तमाहात्म्यवत्यक्षरेचतुर्विधनाशहीनेविष्णा
वित्यर्थः । तदाहसूत्रे । अक्षरमंबरान्तधृतेरिति ॥ ५ ॥ ८ ॥ ११ ॥ एवंलब्धप्रश्नद्वयोत्तरा सावाचक्रवी । ब्राह्मणानुवाच ।
हेब्राह्मणाः भगवंतःयूयमस्माद्याज्ञवल्कयात् । नमस्कारेणमुच्यध्वं मुक्ताभवत । मयायदुच्यतेतदेवबहुमन्यध्वं । कुतइत्यतउक्तं

बृहदा०
॥ ७५ ॥

नेति । युष्माकंमध्येकश्चिदिमं । ब्रह्मोद्यं ब्रह्मिष्ठं । याज्ञवल्क्यं । जातु कदापि । जेतानैवास्त्यतइतियोजना ॥५॥८॥१२॥
इत्यष्टममक्षरब्राह्मणं ॥ ॥ अथ वाचक्रवीप्रश्नोत्तरानंतरं । शकलस्यापत्यंशाकल्योविदग्धनामा । एनंयाज्ञवल्क्यंदेवाः
कतीतिपप्रच्छ । सयाज्ञवल्क्यः । एतया वक्ष्यमाणया । निविदा निविच्छब्दितमंत्रेण । वैश्वदेवस्यशस्त्रस्य निविदियावंतोदेवा

अथहैनंविदग्धःशाकल्यःपप्रच्छकतिदेवायाज्ञवल्क्येति सहैतयैवनिविदाप्रतिपेदेयावंतोवैश्व
देवस्यनिविद्युच्यंते त्रयश्चत्रीचशतात्रयश्चत्रीचसहस्रेत्योमितिहोवाचकत्येवदेवायाज्ञवल्क्येति
त्रयस्त्रिंशदित्योमितिहोवाच कत्येवदेवायाज्ञवल्क्येतिषडित्योमितिहोवाच कत्येवदेवाया
ज्ञवल्क्येतित्रयइत्योमितिहोवाच कत्येवदेवायाज्ञवल्क्येतिद्वावित्योमितिहोवाच कत्येवदेवा
याज्ञवल्क्येत्यध्यर्धइत्योमितिहोवाच कत्येवदेवायाज्ञवल्क्येत्येकइत्योमितिहोवाचकतमेतेत्र
यश्चत्रीचशतात्रयश्चत्रीचसहस्रेति ॥ १ ॥

उच्यंते तावतोदेवान् । प्रतिपेदे ज्ञातवान् । तांनिविदंपठति ॥ त्रयश्चेति ॥ त्रयश्चत्रीचशता त्रयस्त्रिंशच्छतानि । त्रयश्च
त्रीचसहस्रा । त्रयस्त्रिंशत्सहस्राणीत्यर्थः । अनेककोटिसंख्याकत्वेपिदेवानांतेषुत्रयस्त्रिंशत्सहस्रसंख्याकादेवाःअधिकास्ते
षुचत्रयस्त्रिंशद्देवाअधिकाइत्येवमुक्तं । याज्ञवल्क्योक्तमुत्तरमंगीकरोति । ओमित्युवाचहशाकल्यः । त्रयस्त्रिंशत्सहस्रेत्युक्त

खंडार्थ-

९।१

॥ ७५ ॥

देवेषूत्तमान्पृच्छतिशाकल्यः ॥ कत्येवेति । उत्तरमाह ॥ त्रयस्त्रिंशदिति । एवमग्रेपिप्रश्नपरिहारार्थोज्ञेयौ । ओमित्य-
भ्युपगमश्चज्ञेयः । अधिकतयाआक्रुद्धोध्यर्थः । संख्येयस्वरूपाणिपृच्छति ॥ कतमइति । त्रयस्त्रिंशत्संख्याकास्त्रयस्त्रिंशत्स-
हस्रसंख्याकाश्चदेवाः कतमेकीदृशाइतिसर्वेसमाः किंवान्यूनाधिकभावमापन्नाइतिप्रश्नार्थः ॥५॥९॥१॥ सएवंपृष्टोयाज्ञवल्क्यः
त्रयस्त्रिंशदेवदेवाः । तु विशिष्टाः । एषां त्रयस्त्रिंशद्देवानां । एतेत्रयस्त्रिंशत्सहस्रसंख्याकादेवाः । महिमानः महि

सहोवाचमहिमानएवैषामेतेत्रयस्त्रिंशत्त्वेवदेवाइतिकतमेतेत्रयस्त्रिंशदित्यष्टौवसवएकाद-
शरुद्राद्वादशादित्यास्तएकत्रिंशदिंद्रश्चैवप्रजापतिश्चत्रयस्त्रिंशदिति ॥ २ ॥ कतमेवसवइ-
त्यग्निश्चपृथिवीचवायुश्चांतरिक्षंचादित्यश्चद्यौश्चचंद्रमाश्चनक्षत्राणिचैतेवसवएतेषुहीद्वसुसर्व-
हितमितितस्माद्वसवइति ॥ ३ ॥

नामाहात्म्येनमानःपरिमिताः । न्यूनाःअतःपरिवारभूताएवेतियावत् इत्युवाचेत्यर्थः । तुशब्देनविशेषितान्देवान्पृच्छति ॥
कतमेतइति । इंद्रश्चप्रजापतिश्चत्रयस्त्रिंशौ त्रयस्त्रिंशत्संख्यापूरकौइत्युवाचयाज्ञवल्क्यइत्यर्थः ॥५॥९॥२॥ अष्टानांस्वरूपं
पृच्छति॥कतमइति॥अग्रंविष्णुंनयतीत्यग्निःसुपर्णः॥पृथिवी सौपर्णी॥वायुः सूत्रात्मामुख्यवायुः । अंतरिक्षं तत्सत्नीश्रद्धानाम्नी॥
आदित्यः शिवः॥द्यौः तद्भार्योमादेवी॥चंद्रमाः कामः॥कामस्यानिरुद्धपितृत्वेनतदनुविष्टत्वादनिरुद्धःपृथङ्नोक्तः॥नक्षत्राणींद्रः

बृहदा०

॥ ७६ ॥

रूपबाहुल्याद्बहुवचनानाम्भानिरुक्तिर्भाष्येध्येया । एतेवसवइति कुतएषांवसुत्वमित्यतआह ॥ एतेषुहीति । वसतीतिवसुजगत्
इदंसर्ववसु । एतेष्वष्टसुदेवेषुहितं निहितमिति । हि यतस्तस्माद्वसवइति । वसनिवासइत्यस्मात् अंतर्णीतण्यर्थादुप्रत्ययेवासयंतिजग
दिति वसवइत्युक्तंभवति ॥ ५ ॥ ९ ॥ ३ ॥ पुरुषे जीवोवर्तमानाः प्राणाः । ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियप्रेरकाः । इमे प्रसिद्धाः । दक्षाग्निप्रमुखावायु
पुत्राः दश । आत्मा बुद्धिमानीबृहस्पतिः एकादशः । शिवान्यरुद्राणामपि प्राणाविष्टत्वेन दक्षादिग्रहणेन गृहीतत्वान्नपृथगुक्तिः ।

कतमेरुद्राइतिदशेमेपुरुषेप्राणाआत्मैकादशस्तेयदास्माच्छरीरान्मर्त्यादुत्क्रांमंत्यथरोदयंतितद्य
द्रोदयंतितस्माद्रुद्राइति ॥ ४ ॥ कतमआदित्याइतिद्वादशवैमासाः संवत्सरस्यैतआदित्याएते
हीदंसर्वमाददानायंति ते यदिदंसर्वमाददानायंतितस्मादादित्याइति ॥ ५ ॥

कथंरुद्रत्वमेषामित्यतोनिर्वक्ति ॥ तइत्यादिना । ते प्राणाः आत्माच । मर्त्यात्स्त्रियमाणात्शरीरात् । अथतदास्त्रियमाणसंव
धिनोजनान्तेप्राणाद्यारोदयंति । यद्रोदयंतितत्तस्माद्रुद्राइत्युच्यंतइत्यर्थः । रुद्रिअश्रुविमोचनइत्यतोंतर्णीतण्यर्थाद्रूप
त्ययेरुद्रइतिसिद्धेरितिभावः ॥ ५ ॥ ९ ॥ ४ ॥ संवत्सरस्यसंवत्सरात्मककालस्यद्वादशमासावैप्रसिद्धाः । एतेद्वादशमासा
भिमानीनोधात्रयमविवस्वत्पूषत्वष्टसवितृभगपर्जन्यवरुणमित्रयमचंद्रशब्दिताआदित्याः । तेष्वदित्यशब्दंनिर्वक्ति ॥
एतइति । एतेद्वादशादित्याः इदंसर्वप्राणिनामायुरादिकंआददानाःयंतिगच्छंति । तेयद्यस्मादिदंसर्वमाददानायंतितस्मादा

खंडार्थ.

९५

॥ ७६ ॥

दित्याइत्युच्यंतइत्यर्थः । आङ्पूर्वाभ्यांदाणूदानेयाप्रापणइत्याभ्यांङप्रत्ययेददातेरिदादेशेचादित्यइतिरूपसिद्धेरितिभावः ।
अश्विनिर्ऋतिकुबेरविनायकानामुत्तमत्वेऽप्यर्थमांशधातृविधातृसूर्येषुविशेषावेशान्नपृथगुक्तिः ॥ ५ ॥ ९ ॥ ५ ॥ अशनिरिति
वज्राभिमानीवायुर्जेंद्रः पशवः पश्वभिमानीजयंतइत्यर्थः । अपकृष्टोपिजयंतोमन्वावेशान्नयस्त्रिंशत्सूक्तः ॥ ६ ॥ त्रयस्त्रिंश
त्सुषडुत्तमाउक्तास्तान्पृच्छति ॥ कतमेषडिति । पप्रच्छेत्यनुषंगः । उत्तरमाह ॥ अग्निश्चेति । अग्न्यादिशब्दितावसुत्वेनो

कतमइंद्रःकतमःप्रजापतिरितिस्तनयितुरेवेंद्रोयज्ञःप्रजापतिरिति कतमःस्तनयितुरित्यशनि
रितिकतमोयज्ञइतिपशवइति ॥ ६ ॥ कतमेषडित्यग्निश्चपृथिवीचवायुश्चांतरिक्षंचादित्यश्चद्यौ
श्चेतेषडेतेषुहीदं सर्वेषडिति ॥ ७ ॥ कतमेतेत्रयोदेवाइतीमएवत्रयोलोकाएतेषुहीमेसर्वेदेवाइति
कतमौतौद्वौदेवावित्यन्नंचैवप्राणश्चेति ॥ ८ ॥

क्ताएवग्राह्याः । एतेषांपण्णांत्रयस्त्रिंशत्सुवरत्वेहेतुमाह ॥ एतेषुहीति । इदंषड्षट्कं ज्ञानविज्ञानैश्वर्यवीर्यश्रीयशोरूप
गुणषट्कं । एतेषुगरुडादिषुसर्वसंणर्णहि यतोतःएतेषडुत्तमाइत्यर्थः ॥ ७ ॥ षट्सूक्तमांस्त्रीन्पृच्छति ॥ कतमेतइति । इमे
एवप्राक्अग्निवाय्वादित्यशब्दितावींद्रवायुमहेश्वराःस्वस्वभार्याणामाश्रयत्वाद्वाज्ञानरूपत्वाद्वालोकाइत्युक्तास्त्रयइत्यर्थः । क
थमेषांपङ्भ्योप्युत्तमत्वमित्यतआह ॥ एतेषुहीमेसर्वेदेवाइति । आयत्ताइतियोज्यं । इतियतोतुत्तमाइत्यर्थः । ब्रह्म

बृहदा०

॥ ७७ ॥

शेषयोर्वायुरुद्रपदसाम्यात्तयोः पृथगनुक्तिः । त्रिष्वपि द्वौ वरावित्युक्तं प्राक् । तौ पृच्छति ॥ कतमाविति । अन्नं प्रागंतरिक्ष
पदोक्ताश्रद्धा प्राणस्तत्पतिर्मुख्यवायुः ॥ ५ ॥ ९ ॥ ८ ॥ प्राकृतयोरध्यर्धोधिकइत्युक्तं तंपृच्छति ॥ कतमइति । यः सर्व
लोकाश्रयतयापवते अयं वायुरध्यर्धइति । तदाहुर्वायोरध्यर्धत्वविषयेनुत्पत्तिमाहुः । किमिति अयं वायुः यद्यस्मादेकइवैवपव
ते अथ तस्मात् । कथमध्यर्धः । अर्धेनाधिको ह्यध्यर्धइति वाच्यत्वादिति उत्तरमाह ॥ यदस्मिन्निति । यद्यस्मादस्मि
न्वायौ । इदं सर्वं बुद्धिस्थं ज्ञानादिगुणजातं अध्याप्नोत् आधिक्येन ऋद्धमभूत् । तेन हेतुनाध्यर्धइत्येव न त्वर्धेनाधिकोध्यर्ध

कतमोध्यर्धइतियोऽयं पवतइतितदाहुर्यदयमेकइवैवपवतेथकथमध्यर्धइतियदस्मिन्निदं सर्वमध्या
प्नोत्तेनाध्यर्धइतिकतमएकोदेवइतिप्राणइतिसब्रह्मत्यदित्याचक्षते ॥ ९ ॥

इति । यद्वाकथमध्यर्धइतिप्रश्नस्यगुणसमृद्धिमत्त्वादध्यर्धइत्युत्तरेकृते सति कथमस्यगुणसमृद्धत्वमित्यतस्तदाहुरित्यादि
वाक्यं । तत् गुणसमृद्धतयोत्तमत्वमाहुः । यद्यस्मादयं वायुरेकइवैव मुख्यइव स्वतंत्रइवैवेतिवा पवते अतो हेतोरध्यर्धइ
त्यर्थः । वायोरपि विष्णोरुत्तमस्य सत्त्वादेकइवेत्युक्तं द्वयोरेकोधिकइत्युक्तं तंपृच्छति ॥ कतमएकइति ॥ प्राणइतीति ॥
आसमंतात्प्रकृष्टः प्राणानंदो यस्य स प्राणो विष्णुः एकइत्युच्यते । अन्यस्य तादृशस्याभावादुत्तमइत्यर्थः । श्रीस्तदत्यंतांतरंगत्वा
न्नपृथगुक्ता कुतस्तस्योत्तमतेत्यत आह ॥ सइति । सप्राणनामा विष्णुः ब्रह्म गुणपूर्णः यथाश्रुत्यादाबुदितस्तथैवा

खंडार्थः

९।९

॥ ७७ ॥

विकारेणानंतकालेषुयातिवर्ततइतित्यत्इत्याचक्षते ज्ञानिनइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ९ ॥ ९ ॥ प्रष्टव्यार्थज्ञानिनःफलोक्तिपूर्वप्रष्ट
व्यंपृच्छति ॥ पृथिव्येवेति । एवशब्दःप्रसिद्धिपरः । प्रसिद्धापृथिव्येव । यस्य पुरुषस्या यतनं यत्पुरुषाभिमन्य
माना यस्यपुरुषस्याग्निः । अत्तीतिव्युत्पत्त्याअग्निनाम्नीअग्निस्थारमा । लोकः मनोवृत्तिरूपबाह्यप्रकाशहेतुः ।

पृथिव्येवयस्यायतन मग्निलोको मनोज्योति र्योवैतंपुरुषंविद्यात्सर्वस्यात्मनःपरायणंसवैवेदिता
स्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतंपुरुषंसर्वस्यात्मनःपरायणंयमात्थयएवायंशारीरःपुरुषःसएषवदै
वशाकल्य तस्यकादेवतेत्यमृतमितिहोवाच ॥ १० ॥ कामएवयस्यायतनंहृदयंलोको मनो
ज्योति र्योवैतंपुरुषंविद्यात्सर्वस्यात्मनःपरायणंसवैवेदितास्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतंपुरुषं
सर्वस्यात्मनःपरायणंयमात्थयएवायंकाममयःपुरुषःसएषवदैवशाकल्यतस्यकादेवतेतिस्त्रियह
तिहोवाच ॥ ११ ॥

यस्यपुरुषस्यमनःबोधरूपतयामनोनाम्नीमनस्थारमा ज्योतिः स्वरूपज्ञस्यभिव्यक्तिहेतुः । तंसर्वस्यात्मनोजीवजातस्यपरायण
मुत्तमाश्रयंपुरुषं योवैयएवाधिकारीविद्याज्जानीयात् । सवैसएववेदिताज्ञानीस्यात्तंपुरुषंहेयाज्ञवल्क्यवेत्थकिमितिप्रच्छेतियो
ज्यं । उत्तरमाह याज्ञवल्क्यः । वेदवाइति । यमात्थतंपुरुषंसर्वस्यात्मानं परायणमहंवेदवै जानाम्येव । तमाहयएवायंशा

बृहदा०

॥ ७८ ॥

रीरःसर्वजीवाभिमानीपुरुषःस्वायंभुवोमनुःसएषत्वयापृष्टः पुनःपृच्छेत्याहयाज्ञवल्क्यः ॥ वदैवशाकल्येति । पृच्छैवेत्यर्थः ।
पृच्छति तस्यशारीरपुरुषस्यमनोःकादेवतानियमनादिकर्त्रीति अमृतं वायुरितिहोवाच ॥ ५ ॥ ९ ॥ १० ॥ एवमग्रेतनखंडसप्तक
स्यापियोजनाध्येया । कामएव मनोवृत्तिविशेषःस्त्रीरागः । हृदयंहृदयनाद्धृदयनाम्नीबुद्धिस्थारमा । लोकःबाह्यप्रकाशहेतुः ।

रूपाण्येवयस्यायतनंचक्षुर्लोकोमनोज्योतिर्योवैतंपुरुषंविद्यात्सर्वस्यात्मनःपरायणं सवैवेदिता
स्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतंपुरुषं सर्वस्यात्मनःपरायणंयमात्थयएवासावादित्येपुरुषःसएषवदै
वशाकल्यतस्यकादेवतेतिसत्यमितिहोवाच ॥ १२ ॥ आकाशएवयस्यायतनं श्रोत्रंलोकोमनो
ज्योतिर्योवैतंपुरुषंविद्यात्सर्वस्यात्मनःपरायणं सवैवेदितास्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतंपुरुषं
सर्वस्यात्मनःपरायणंयमात्थयएवायं श्रोत्रःप्रातिश्रुत्कःपुरुषःसएषवदैवशाकल्यतस्यकादेवते
तिदिशइतिहोवाच ॥ १३ ॥

यस्येत्यनुषज्यते मनोनाम्नीज्योतिः । स्वरूपज्ञानाविर्भावहेतुः । एवमग्रेपि । काममयः कामाभिमानीप्रद्युम्नः । स्त्रियः श्री
सरस्वत्युमाः ॥ ११ ॥ रूपाणिशुक्लादीनि । दृष्टिहेतुत्वहेतुनाचक्षुर्नाम्नीचक्षुस्थारमा । आदित्येपुरुषः रुद्रः । सत्यं चतुर्मुखः ॥ १२ ॥
आकाशएव भूताकाशएव । श्रोत्रं श्रवणहेतुतयाश्रोत्रनाम्नीश्रोत्रस्थारमा । श्रोत्रः श्रोत्रगतः । प्रतिशृणोतीतिप्रातिश्रुत्कःपु

खंडार्थः

९।१३

॥ ७८ ॥

रुषः । चंद्रः । दिशो गरुडशेषदक्षाः ॥ ५ ॥ ९ ॥ १३ ॥ तमएवां धकारएव । अत्रोत्तरखंडद्वयेचप्रागुक्तनिरुक्त्याबुद्धिस्थारमै
वहृदयपदार्थः । सर्वत्रमनःशब्देनापिरमैव । छायाभिमानीनिर्ऋतिः । मृत्यु र्यमः ॥ १४ ॥ रूपाण्येव प्रसि

तमएवयस्यायतनं हृदयं लोकोमनोज्योतिर्यो वैतंपुरुषं विद्यात्सर्वस्यात्मनः परायणं स वै वेदि
तास्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतंपुरुषं सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थय एवायं छायाभिमानीः पुरुषः स ए
षवदैवशाकल्यतस्यकादेवतेतिमृत्युरितिहोवाच ॥ १४ ॥ रूपाण्येवयस्यायतनं चक्षुर्लोकोमनो
ज्योतिर्यो वैतंपुरुषं विद्यात्सर्वस्यात्मनः परायणं स वै वेदितास्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतंपुरुषं
सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थय एवायमादर्शोपुरुषः स एषवदैवशाकल्यतस्यकादेवतेत्यसुरितिहो
वाच ॥ १५ ॥ आपएवयस्यायतनं हृदयं लोकोमनोज्योतिर्यो वैतंपुरुषं विद्यात्सर्वस्यात्मनः परा
यणं स वै वेदितास्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतंपुरुषं सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थय एवायमप्सु
पुरुषः स एषवदैवशाकल्यतस्यकादेवतेतिवरुणइतिहोवाच ॥ १६ ॥

द्धानि । चक्षुश्चक्षुस्थारमा । आदर्शो दर्पणे । पुरुषः तदभिमानीसूर्यः । असुः अंतर्गतोवायुः ॥ १५ ॥ आपो जडभूताः ।

बृहदा०

॥ ७९ ॥

अप्सुपुरुषः पर्जन्यः । वरुणः प्रसिद्धः ॥५॥९॥१६॥ रेतएव प्रसिद्धं । पुत्रमयःपुरुषः पुत्राभिमानिशक्रः । प्रजापतिः प्रजापाल
कोब्रह्मा ॥१७॥ एवमतिप्रश्नान्कुर्वंतंप्रतिशाकल्येति संबोध्योवाचयाज्ञवल्क्यः किमितितदाह ॥ त्वांस्विदिति । इमेब्राह्मणाः ।
त्वांस्वित् त्वांकिल । अंगारावक्रयणं । अक्रता३ अकृषत अकुर्वन् । मृतिर्दयाविशेषद्योतिका । अरे शाकल्यांगारविक्षेपहेतुभूत
काष्ठमेते अकुर्वन् त्वंनजानासि । ब्रह्मसंघप्रेरितस्त्वंमदभिमुखोभूत्वाबहुप्रश्नान्पृच्छसि । मत्कोपेनतवक्षेमः कथंभविष्यति । अल

रेतएवयस्यायतनं हृदयंलोकोमनोज्योतिर्यौवैतंपुरुषंविद्यात्सर्वस्यात्मनःपरायणं सवैवेदि
तास्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतंपुरुषं सर्वस्यात्मनःपरायणंयमात्थयएवायंपुत्रमयःपुरुषस्सएष
वदैवशाकल्यतस्यकादेवतेतिप्रजापतिरितिहोवाच ॥ १७ ॥ शाकल्येतिहोवाचयाज्ञवल्क्य
स्त्वांस्विदिमेब्राह्मणाअंगारावक्रयणमक्रता३इति ॥ १८ ॥ याज्ञवल्क्येतिहोवाचशाकल्यो
यदिदंकुरुपांचालानांब्राह्मणानत्यवादीः किंब्रह्मविद्वानितिदिशोवेदसदेवाः सप्रतिष्ठाइति ॥ १९ ॥

मियतेतिदययातंप्रत्युवाचेत्यर्थः । अंगारावक्रयणंतेइतस्ततोविक्षिप्यंतेयेनसकाष्ठविशेषोंगारावक्रयणशब्दार्थः ॥१८॥ तद्वचन
मगणयन्पुनस्तज्जयेच्छयापृच्छति ॥ याज्ञवल्क्येति । कुरुपांचालानांसंबन्धिनस्तद्देशीयानितियावत्ब्राह्मणानति अतिक्रम्य ।
अवज्ञायेतियावत् । मामंगारावक्रयणमक्रतेतियद्वादीः । तत्किंब्रह्मविद्वानितिबुद्ध्याअवादीरितिशाकल्येनपृष्टोयाज्ञवल्क्यः ।

खंडार्थः

९।१९

॥ ७९ ॥

सत्यंअरेअहंब्रह्मविद्वानेवेतिभावेनाह ॥ दिशोवेदसदेवाःसप्रतिष्ठाइति । अहंदिशःसदेवाःअभिमानिदेवतासहिताः । सप्र
तिष्ठाःसाधाराःवेद ॥ १९ ॥ एवंयाज्ञवल्क्येनोक्तेपृच्छतिशकल्यः ॥ यदिति । यत् यदि । सदेवादिशःवेत्थतर्हि । अस्यांप्राच्यांदि
शि । किंदेवतोसिकादेवताअधिष्ठात्रीज्ञातायेनसकिंदेवतोसि । एतद्दिगधिष्ठात्रीकांदेवतांज्ञात्वावर्तसेतद्वदेतिप्रश्नार्थः । उत्तरमा
ह ॥ आदित्यदेवतइति । आदित्योदेवताप्राक्दिगधिष्ठात्रीज्ञातायेनसआदित्यदेवतोऽस्मीतिशेषः । आदित्यंप्राक्दिगधिष्ठा

यदिशोवेत्थसदेवाःसप्रतिष्ठाःकिंदेवतोस्यांप्राच्यांदिश्यसीतिआदित्यदेवतइति सआदित्यः
कस्मिन्प्रतिष्ठितइति चक्षुषीतिकस्मिन्चक्षुःप्रतिष्ठितमिति रूपेष्वितिचक्षुषाहिरूपाणिपश्य
तिकस्मिन्चक्षुःप्रतिष्ठितानीतिहृदयइतिहोवाचहृदयेनहिरूपाणिजानातिहृदयेह्येवरूपाणि
प्रतिष्ठितानिभवन्तीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २० ॥

तारंजानामीत्यर्थः । दिशःसदेवाःसप्रतिष्ठावेदेत्यत्रसदेवइत्यंशःपृष्टःउत्तरितश्च । अधुनासप्रतिष्ठइत्यंशंपृच्छति ॥ सआदित्यः
कस्मिन्प्रतिष्ठितइति । तस्योत्तरं ॥ चक्षुषीति । दृष्टिशक्तिप्रेरकेचक्षुर्मानिनिस्वायंभुवमनाविति । कस्मिन्चक्षुःप्रतिष्ठित
मित्यस्योत्तरं ॥ रूपेष्विति । रूपाभिमानीड्रे तदुपपादयति ॥ चक्षुषेति । स्वायंभुवमनुनातत्प्रसादेनरूपाणिपश्यतीत्यर्थः ।
रूपाणिरूपाभिमानीड्रःकस्मिन्नित्यस्योत्तरं ॥ हृदयइति । बुद्धिमान्युमायांप्रतिष्ठितानीत्येतदुपपादयति ॥ हृदयेनेति । निग

बृहदा०

॥ ८० ॥

मयति ॥ हृदये ह्येवेति । तदुक्तमभ्युपैति ॥ एवमेवैतदिति ॥ ५॥ १॥ २० ॥ एवमुत्तरखंडचतुष्टयेऽपि प्रश्नोत्तरपरवाक्ययोजना
ध्येया । यज्ञे यज्ञमानिन्यनिरुद्धे । दक्षिणायां दक्षिणाभिमानिन्यां रतिदेव्यां । श्रद्धायां श्रद्धामानिनिकामे । तदुपपादकं ॥ य

किं देवतोऽस्यां दक्षिणायां दिश्यसीति यमदेवत इति स यमः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति यज्ञ इति कस्मिन्नुय
ज्ञः प्रतिष्ठित इति दक्षिणायां मिति कस्मिन्नु दक्षिणा प्रतिष्ठितेति श्रद्धायां मिति यदा ह्येव श्रद्धात्तेऽथ
दक्षिणां ददाति श्रद्धायां ह्येव दक्षिणा प्रतिष्ठितेति कस्मिन्नु श्रद्धा प्रतिष्ठितेति हृदय इति होवाच हृद
येन हि श्रद्धां जानाति हृदये ह्येव श्रद्धा प्रतिष्ठिता भवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २१ ॥ किं देवतो
स्यां प्रतीच्यां दिश्यसीति वरुणदेवत इति स वरुणः कस्मिन् प्रतिष्ठित इत्यप्स्वितिकस्मिन्वापः प्रति
ष्ठिता इति रेतसीति कस्मिन्नु रेतः प्रतिष्ठित मिति हृदय इति तस्मादपि प्रतिरूपं जातमाहुर्हृदयादिव
सृष्टो हृदयादिव निर्मित इति हृदये ह्येव रेतः प्रतिष्ठितं भवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २२ ॥

दाहीत्यादि । हृदय इतीति प्राग्वत् । बुद्धिमान्युमायामित्यर्थः । एवमग्रेऽपि ॥ २१ ॥ अप्सु अबभिमानी चंद्रे । रेतसि रेतोमानि बृह
स्पतौ । हृदये उमायां । तस्मादपि तस्मादेव । जातं । प्रतिरूपं पुत्रमाहुर्वैदिकाः । किमिति किंपितृहृदयादिवायं पुत्रः सृष्टः विनिस्सृ
तः । हृदयादिव निर्मित इत्याहुरित्यन्वयः । यत एवमतो हृदय एव रेतः प्रतिष्ठित मित्यर्थः । हृदये देवे रेतो देवः प्रतिष्ठित इत्यर्थः ॥ २२ ॥

खंडार्थः

१।२२

॥ ८० ॥

दीक्षायां दीक्षामानिन्यांशतरूपायां । सत्ये स्वायंभुवमनौ । तस्मादपि तस्मादेव । दीक्षितं पुरुषं सत्यं वदेत्याहुः । तस्मात्सत्ये
ह्येव दीक्षाप्रतिष्ठितेति निगमनं । हृदये उमायां ॥ २३ ॥ ध्रुवायां प्राचीदक्षिणामध्यमायां दिशि । वाचि वागभिमानि बृह

किं देवतो स्यामुदीच्यां दिश्यसीति सोमदेवत इति स सोमः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति दीक्षायामितिक
स्मिन्नुदीक्षाप्रतिष्ठितेति सत्य इति तस्मादपि दीक्षितमाहुः सत्यं वदेति सत्ये ह्येव दीक्षाप्रतिष्ठिते
तिकस्मिन्नु सत्यं प्रतिष्ठितमिति हृदय इति होवाच हृदये न हि सत्यं जानाति हृदये ह्येव सत्यं प्रतिष्ठितं
भवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २३ ॥ किं देवतो स्यां ध्रुवायां दिश्यसीत्यग्निदेवत इति सोऽग्निः कस्मि
न्नु प्रतिष्ठित इति वाची तिकस्मिन्नु वाक् प्रतिष्ठितेति हृदय इति कस्मिन्नु हृदयं प्रतिष्ठितमिति ॥ २४ ॥
अहल्लिकेति होवाच याज्ञवल्क्यो यत्रैतदन्यत्रास्मन्मन्यासै यद्धेतदन्यत्रास्मत्स्याच्ञानोवैनद
द्युर्वयांसि वै न द्विमश्रीरन्निति ॥ २५ ॥

स्पतौ । हृदये उमायां ॥ २४ ॥ कस्मिन्नु हृदयं प्रतिष्ठितमित्युमाया अप्याश्रये पृष्ठे याज्ञवल्क्यः आक्षिपति ॥ अहल्लिकेति ।
अहर्ज्ञानं लीनमस्येति अहर्लीकः । स एवाहल्लिकः । हे अज्ञेत्यर्थः । अहल्लिकेति संबोध्योवाच । कुतस्तस्याज्ञत्वमित्यत उच्यते ।
यत्र यत् । एतत् हृदयं । हृदयमानिनीमुमां । अस्मत् अहंकाराभिमानिरुद्रात् अन्यत्र । मन्यासै मन्यसे जानासि । प्रसिद्धमपि

बृहदा०

॥ ८१ ॥

रुद्राश्रितत्वमज्ञात्वात्वंकस्मिन्प्रतिष्ठितमितिपृच्छसि । अतोऽज्ञेति । तस्यारुद्रानाश्रितत्वेबाधकमाह ॥ यच्चीति । यत् यदि । एतत्तूहदयं । हृदयमानिनीउमा । अस्मत् अहंकाराभिमानिरुद्रात् अन्यत्रस्यात् । तदनाश्रितास्यादितियावत् । तर्हिबुद्धिमान्युमायाः देहाभिरक्षणोपयोगिबुद्धिशक्त्यभावप्रसंगेनैतच्छरीरंश्वानोवाऽद्युः । वयांसिवैनच्छरीरंविमश्रीरन् विकर्षेरन् । कस्या

कस्मिन्नृत्वंचात्माचप्रतिष्ठितौस्त(स्थ)इति प्राणइति कस्मिन्नप्राणःप्रतिष्ठितइत्यपानइति कस्मिन्नपानःप्रतिष्ठितइतिव्यानइति कस्मिन्नव्यानःप्रतिष्ठितइत्युदानइति कस्मिन्नूदानःप्रतिष्ठितइतिसमानइति सएषनेतिनेत्यात्माऽगृह्योनहिगृह्यतेऽशीर्योनहिशीर्यतेऽसंगोनहिसज्जयतेऽसितोनव्यथतेनरिष्य इत्येतान्यष्टावायतनान्यष्टौलोकाअष्टौदेवाअष्टौपुरुषाःसयस्तान्पुरुषान्निरूह्यप्रत्यूह्यात्यक्रामत्तत्त्वौपनिषदंपुरुषंपृच्छामितंचेन्मेनविवक्ष्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीतितंहनमेनेशाकल्यस्तस्यहमूर्धाविपपातापिहास्यपरिमोषिणोस्थीन्यपजहुरन्यन्मन्यमानाः ॥ २६ ॥

पिजीवनंनस्यादितिभावः । इत्युवाचयाज्ञवल्क्यइतीतिपदान्वयः ॥ ५ ॥ ९ ॥ २५ ॥ एवमाक्षेपपूर्वमुक्तोपिशाकल्यःरुद्रोमयोरप्याश्रयंपृच्छति ॥ कस्मिन्निति । त्वंचाहंचेतिरूपवानहंकाराभिमानिरुद्रः । आत्मेत्युक्तबुद्धिमानिन्युमाचेत्येतौ द्वौकस्मिन्प्रतिष्ठितौ(स्त)स्थइतिपप्रच्छेत्यर्थः । प्राणे प्राणनामकेशेषइत्युवाचयाज्ञवल्क्यइत्यर्थः । अपाने अपाननाम्नयांभा

खंडार्थ-

९।२६

॥ ८१ ॥

रत्यां । व्याने व्यानाभिधेवायौ । उदाने उदाननाभ्यांचश्रीदेव्यां । समाने समाननामकेहरौ । कुतःसमाननाम्नोहरेःसर्वाधा
रत्वमित्यतआह ॥ सएषइति । स कतमएकोदेवःप्राणइतीत्युक्तः । सएषः समाननामाआत्माविष्णुः इतिन दुःखास्पृष्टर
मावन्नभवति । इतिन दुःखस्पृष्टब्रह्मादिवच्चनेत्यर्थः । यद्वा । इतिन बद्धब्रह्मादिवन्न । इतिन रमादिमुक्तवच्चनेत्यर्थः । तत्रहे
तुमाह ॥ अगृह्यइत्यादि । अगृह्यः साकल्येनग्रहणायोग्यः । कुतएवमित्यतःसाकल्येनगृह्यतइत्यत्रमानाभावादित्याह ॥
नहीति । साकल्येनगृह्यतइत्यत्रप्रमाणंनस्तीत्यर्थः । अशीर्यः कारणात्कालतोपिवाविशरणशून्यः । कुतइत्यतो ॥ नहीति ।
पूर्ववदर्थः । एवमग्रेपि । असंगः सर्वत्रसन्नपितत्कृतदोषलैपशून्यः । नहीतिप्राग्वत् । असितः नकदाचिद्वृद्धः । नव्यथते
दुःखीभवतीत्यत्रप्रमाणंनहीत्यर्थः ॥ नरिष्यइतीति । कालत्रयेपिनाशहीनइत्यर्थः । अत्रनहिरिष्यतइत्यपिवाक्यंग्राह्यं
प्रकरणबलात् । एवंशाकल्यप्रश्नस्यसर्वस्योत्तरमुक्त्वासामर्षोयाज्ञवल्क्यःशाकल्यंस्वयंपृच्छति ॥ एतानीति । एतानि पृथिव्ये
वयस्यायतनमित्यादिनोक्तानिपृथिव्यादीनिअष्टावायतनानि । अग्निलोकइत्यादिनाउक्ताअष्टौलोकाः । अमृतमितिहोवाचेत्या
दिनोक्ताअष्टौदेवाः । शारीरःपुरुषइत्यादिनोक्ताअष्टौपुरुषाः । स प्रसिद्धो । यस्तान्पुरुषान् । आयतनलोकदेवानपीत्यपिग्राह्यं ।
निरूह्य पुरुषाद्यपेक्षांविनैवनिरूह्य निर्गत्य । स्थितेनेतिशेषः । बहिष्ठरूपेणेतियावत् । ऊढ्वा प्रत्यूह्य । प्रतिप्रति तत्तदंतर्यामि
रूपेणोह्यऊढ्वा । अत्यक्रामत् अतिक्रांतवान् । तंऔपनिषदं उपनिषदेकगम्यं । पुरुषं त्वा त्वांपृच्छामि । तंपुरुषंचेद्यदि । मेमह्यं ।
त्वंवि विशेषेणनवक्ष्यसि । तर्हितैमूर्धाशिरः ऽविपतिष्यतीत्युवाचयाज्ञवल्क्यः । शाकल्यस्तंयाज्ञवल्क्यपृष्टंभगवंतं । नमेने नाज्ञा

बृहदा०

॥ ८२ ॥

सीतहकिल । तस्यमूर्धाविपपातह । नकेवलमयंमृतःकिंतुअस्य शाकल्यस्य । अस्थीन्यपिपरिमोषिणस्तेनाअन्यन्मन्यमानाः

खंडार्थ.

९।२८

अथहोवाचब्राह्मणाभगवंतोयोवःकामयतेसमापृच्छतुसर्वेवामापृच्छतयोवःकामयतेतंवःपृच्छा-
मिसर्वान्वावःपृच्छामीतितेहब्राह्मणानदधृषुः ॥ २७ ॥ तान्हैतैःश्लोकैःपप्रच्छ ॥ यथावृक्षोवन-
स्पतिस्तथैवपुरुषोमृषा ॥ तस्यलोमानिपर्णानित्वगस्योत्पाटिकावहिः ॥ त्वचएवास्यरुधिरंप्रस्यं-
दित्वचउत्पटः ॥ तस्मात्तदातृणात्प्रैतिरसोवृक्षादिवाहतात् ॥ मांसान्यस्यशर्कराणिकीनाटं-
स्नावतःस्थिरं ॥ अस्थीन्यंतरतोदारूणिमज्जामज्जोपमाकृता ॥ यद्वृक्षोवृक्णोरोहतिमूलान्नवतरः-
पुनः ॥ मर्त्यःस्विन्मृत्युनावृक्णःकस्मान्मूलात्प्ररोहति ॥ रेतसइतिमावोचतजीवतस्तत्प्रजाय-
ते ॥ धानारुहइववैवृक्षोजसाप्रेत्यसंभवः ॥ यत्समूलमावृहेयुर्वृक्षंनपुनराभवेत् ॥ मर्त्यःस्विन्मृ-
त्युनावृक्णःकस्मान्मूलात्प्ररोहति ॥ जातएव न जायतेकोन्वेनंजनयेत्पुनः ॥ विज्ञानमानंदंब्रह्म-
रातिर्दातुःपरायणं ॥ तिष्ठमानस्यतद्विदइति ॥ २८ ॥ इतिशाकल्यब्राह्मणं ॥ ५ । ९ ॥ इतिश्री-
बृहदारण्यकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

रजतंमन्यमानाः अपजहुः अपहतवंतः ॥ ५ ॥ ९ ॥ २६ ॥ अथ शाकल्यपातानंतरं । याज्ञवल्क्यउवाच । हेब्राह्मणाःभगवंतःवो

॥ ८२ ॥

युष्माकंमध्येयःकामयतेमांप्रष्टुमिच्छतीत्यर्थः।समांपृच्छतुसर्वेवायूयमांपृच्छतवा । यद्वावःयुष्माकंमध्येयःकामयतेयाज्ञवल्क्यो
 मांपृच्छत्वितिच्छतीतियावत्।तमहंपृच्छामिसर्वान्बोयुष्मान्वापृच्छामीत्युवाचेत्यन्वयः।एवंतेनोक्तास्तेब्राह्मणाःनदधृषुःधैर्यं
 तोनाभवन्॥२७॥ तान्ब्राह्मणानेतैर्वक्ष्यमाणश्लोकैःपप्रच्छयाज्ञवल्क्यः।महाप्रलयानंतरंजीवस्यदेहयोगरूपोत्पत्तिकर्ताकइति
 प्रष्टुंतस्यनित्यत्वंतावदाह ॥ यथेति । यथावनस्पतिः वनस्पतौ । व्यत्ययात्।वृक्षइत्ययंशब्दो अमृषा अन्वर्थस्तथैव।पुरुषः
 पुरुषइत्ययंशब्दः अमृषा अन्वर्थएव । वृक्षपदप्रवृत्तिनिमित्तंवृक्पणत्वंयथावनस्पतौविद्यते । तथापुरुकालेसत्वरूपंपुरुष
 पदप्रवृत्तिनिमित्तंपुरुषेविद्यतएव । तथाचोक्तनिमित्तेनपुरुषपदवाच्यत्वात्जीवोनित्यःसिध्यतीतिभावः । वृक्षसदृशतया
 प्रकृतपुरुषस्यशरीरेहेयत्वज्ञापनायवृक्षसारूप्यंवक्ति ॥ तस्येत्यादिना । तस्यपुरुषस्यदेहस्यलोमानि पर्णानि । वृक्षपर्णा
 नीव अस्यपुरुषदेहस्य । त्वक् लोमाश्रयभूतंचर्म । बहिरुत्पाटिका । वृक्षस्यबहिर्भूतत्वगिव । तद्वनक्ति ॥ त्वचइति ।
 यथास्यवनस्पतेःत्वचउत्पटोनिर्यासःप्रस्यंदि । तथास्यपुरुषस्यत्वचएवरुधिरं प्रस्यंदि । तदेवव्यनक्ति ॥ तस्मादिति ।
 तस्मात्साम्यादेव । तस्मादाहतावृक्षाद्रसइवआतृणा त्सम्यक्छिन्नादेहा द्रुधिरंप्रैति प्रकर्षेणएति । निर्गच्छति । वृक्षदेह
 योःसाम्यांतरमाह ॥ मांसांनीति । शर्कराणिवृक्षशकलस्थानीयानिमांसानि । स्नावतःस्थिरं स्नावास्थिमध्येयत्स्थिरंवि
 द्यतेअस्थिसल्लीनंतकीनाटमिव दारुसंश्लिष्टपाशवत् । पुरुषस्यास्थीनि वृक्षस्यांतरेविद्यमानदारूणीव । वृक्षांतस्थसारभूत
 दारूणीव । वनस्पतिमज्जा पुरुषमज्जोपमाकृता । एवंपुरुषस्यवृक्षसाम्यमुपपाद्याधुनानाशोत्पत्तिमत्त्वेनापिसाम्योक्तिपूर्वय

बृहदा०

॥ ८३ ॥

तपष्टव्यंतपृच्छति ॥ यदिति । यद्यथा । वृक्णः छिन्नो । वृक्षो मूलान्नवतरः पुनः प्ररोहति उत्पद्यते । तथामृत्युनावृक्णः मर्त्यः
स्वित्मर्त्योऽपि । पुनः पुरुषांतरात् प्ररोहति । सवृक्षो मर्त्यश्च कस्मात् मूलात् कारणात् प्ररोहति उत्पद्यते । वृक्षपुरुषयोः स्वातंत्र्ये
णोत्पादकः कः किंलक्षणकश्चेति प्रश्नाभिप्रायः । याज्ञवल्क्यः । स्वयमेव संभावितकारणांतरमाशंक्य निराह ॥ रेतस इतीति ।
हे ब्राह्मणाः रेतसः सकाशात् पुरुषः प्ररोहतीति मावोचत मैवं वदत । कुत इत्यत उक्तं ॥ जीवत इति । यस्मात् तद्रेतो जीवतः पि
त्रादेः प्रजायते । मया तु अंजसाप्रेत्य स्थितस्य महाप्रलयानंतरं संभवः उत्पादकः क इति पृच्छ्यते । न हितदारेतो स्तीति भावः । वृक्ष
स्य बीजजन्यत्वस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वात् तदुत्पादकप्रश्नो न युक्त इत्यत उक्तं ॥ धानारुह इव वै वृक्ष इति । धाना बीजं । बीजरुह इ
व वृक्षो न वस्तुतः स्वातंत्र्येण तज्जन्य इत्यर्थः । नन्वथापि वृक्षो मूलाद्रोहतीत्युक्तत्वात् कथमुत्पादकप्रश्न इति चेन्न । तस्यांगीकार
वादमात्रत्वात् कुत इत्यतस्तमपि पक्षं दूषयति ॥ यदिति । यद्यदासमूलं वृक्षं पुरुषाः आवृहेयुः उद्धर्तयेयुः । तदा उन्मूलो वृक्षः
पुनरा सम्यक् । न भवेत् किं । यथा एवं मृत्युनावृक्णः मर्त्यः स्वित्मर्त्योऽपि पुनर्न भवेत् किं । भवेदेव । वृक्षो मर्त्यश्च तत्कस्मा
न्मूलात् प्ररोहतीत्यर्थः । एवं याज्ञवल्क्येन पृष्टे पुरुषस्य पुनरुत्पादकं भगवंतं जानंतोऽपि ब्राह्मणाः तत्पृष्टं सर्ववक्तुमशक्तत्वाच्चूर्णीं ब
भूवुः । अतः स्वयमेवोत्तरमाह याज्ञवल्क्यः ॥ जात एवेति । विज्ञानं पूर्णज्ञानरूपं । आनंदं पूर्णसुखरूपं । ब्रह्म परब्रह्मैव ।
सृज्यसर्जनकारणमिति शेषः । सृष्टावानंदोद्रेक एव हेतुरिति द्योतनायानंदमिति विशेषणं । सृष्ट्युपयुक्तसर्वज्ञोक्त्यर्थं विज्ञान

खंडार्थः

१२८

॥ ८३ ॥

GDF

मिति । ब्रह्मणोपिजनकोस्तिकिमित्यतोनेत्याह ॥ जातएवेति । अयंभगवान्जातएवानादिकालतश्चिदानंददेहयुक्ततया विर्भूतएवातो न जायते । तस्मादेनंकोनुजनयेत्नकोपीति । नकेवलमयंसृष्टिकर्तैवकिंतु । दातुः स्वोद्देशेनहविरादिदातुः यजमानस्यरातिरिष्टः तद्विदोब्रह्मविदश्चतिष्ठमानस्य नित्यंतद्भावनावतस्तु । परायणं परमाश्रयइत्युवाचयाज्ञवल्क्यइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ९ ॥ २८ ॥ नवमंशाकल्यब्राह्मणं ॥ इतिश्रीमत्कण्वोपनिषदर्थसंग्रहेराघवेन्द्रयतिकृतेपंचमो

जनकोहवैदेहआसांचक्रेऽथहयाज्ञवल्क्यआवब्राजतंहोवाच याज्ञवल्क्यकिमर्थमचारीः पशू
निच्छन्नण्वंतानित्युभयमेवसम्प्राळितिहोवाच ॥ १ ॥

ध्यायः ॥ ५ ॥ ११ ॥ आगतानामृषीणांमध्येयोब्रह्मिष्ठस्तंगुरुत्वेनवरीतुंश्रेष्ठत्वनिर्णयायहिकथायांकारितायां याज्ञवल्क्य
स्यश्रेष्ठत्वेऽवधारितेसति । तंगुरुत्वेनजनकोवब्रह्मविदोहोवाचाध्याये । वैदेहो विदेहदेशाधीशोजनकनामा । आसांचक्रे बभूव ।
हकिल । अव्यग्रमनाआसीदितियावत् । अथ तदा । याज्ञवल्क्यआवब्राज आजगाम । तंहोवाच जनकइत्यनुपंगः । अ
चारीः पर्यटनमकार्षीः । संभावितंकोटिद्वयंस्वयमेवोदृंकयति ॥ पशूनिति । किंपशूनिच्छन्नुताण्वंता न्वक्तुमितिशेषः ।
इत्युवाचजनकइत्यन्वयः । अण्वंतानित्यस्याणुर्भगवान् । तद्विषयान्निर्णयानित्यर्थः । उभयंपशूनाण्वंतवचनंचेत्युभयमुद्दि

बृहदा०

॥ ८४ ॥

इयैवसंचरामि हेसम्राडितिहोवाचयाज्ञवल्क्यः ॥ ६ ॥ १ ॥ १ ॥ यद्यण्वंतान्वक्तुमागतस्तर्हिमह्यमुपदिशेतिराज्ञापार्थितोयाज्ञव

यत्तेकश्चिदब्रवीत्तच्छृणवामेत्यब्रवीन्मेजित्वाशैलि(नो)निर्वाग्वैब्रह्मेतियथामातृमान्पितृमाना
चार्यवान्ब्रूयात्तथातच्छैलिनोब्रवीद्वाग्वैब्रह्मेत्यवदतोहिकिस्यादित्यब्रवीत्तुतेतस्यायतनंप्रतिष्ठां
नमेब्रवीदित्येकपाद्वाएतत्सम्राडितिसवैनोब्रूहियाज्ञवल्क्य वागेवायतनमाकाशःप्रतिष्ठाप्रज्ञेत्ये
नदुपासीत काप्रज्ञतायाज्ञवल्क्य वागेवसम्राडितिहोवाच वाचावैसम्राड्बन्धुः प्रज्ञायत ऋग्वे
दोयजुर्वेदःसामवेदोथर्वांगिरसइतिहासःपुराणंविद्याउपनिषदःश्लोकाःसूत्राण्यनुव्याख्याना
निव्याख्यानानीष्टंहुतमाशितंपायितमयंचलोकःपरश्चलोकःसर्वाणिचभूतानिवाचैवसम्राट्प्र
ज्ञायंते वाग्वैसम्राट्परमंब्रह्म नैनंवाग्जहातिसर्वाण्येनंभूतान्यभिक्षरंतिदेवोभूत्वादेवानप्येति
यएवंविद्वानेतदुपास्ते हस्त्यृषभंसहस्रंददामीतिहोवाचजनकोवैदेहःसहोवाचयाज्ञवल्क्यःपि
तामेमन्यतनाननुशिष्यहरेतेति ॥ २ ॥

ल्क्यः । अन्येभ्यःश्रुतादप्यधिकंविवक्षुरन्येभ्योविदितमनुवदेत्याह ॥ यदिति । ते तुभ्यं । कश्चिज्ज्ञानी । यदब्रवीत्तत्ताव
द्वयंशृणवामेत्युवाचयाज्ञवल्क्यः । एवमुक्तोराजावक्ति ॥ अब्रवीदिति । मेमह्यं । शिलिनस्यापत्यंशैलिनो । जित्वानामामु

खंडार्थ.

१२

॥ ८४ ॥

निः । ब्रह्म गुणपूर्णं । वक्तृत्वहेतुना वाङ्नामकमब्रवीत् । इत्याह जनकः । शैलिनोपदिष्टं स्तोतुं याज्ञवल्क्यः तस्य आसत्त्वमाह ॥
 यथेति । मातृपित्राचार्यशिक्षितः पुरुषो यथास्वशिष्याय ब्रूयात् तथा तत्वाग्वैब्रह्मेत्येतदब्रवीत् । वाग्वैब्रह्मेत्येतदुपपादयति ॥
 अवदतो वक्तृत्वहीनस्य किं फलं स्यात् न किमपि । अतो वक्तृत्वदातृत्वाद्वाक्ब्रह्मेत्यर्थः । इत्युवाच याज्ञवल्क्य इत्यन्वयः । तस्य
 वाङ्नामकस्य हरेः आयतनं स्थानं प्रतिष्ठां प्रतिमां ते तुभ्यमब्रवीत् । तुशब्दः काकर्थे । अब्रवीत् किमित्यर्थः । एवं याज्ञवल्क्येन पृष्ठोरा
 जोवाच ॥ न मे ब्रवीदिति । तं प्रति मुनिराह । हे सम्राट् एतत् जित्वोपदिष्टं उपास्यस्य हरेर्वाङ्नामकत्वमेकपाद्वै इति । आयतनप्र
 तिमादेर्मुमुक्षुणा ज्ञेयत्वात् तस्य चानुपदेशादसंपूर्णमेतदित्यर्थः । एवमुक्तः स सम्राडाह ॥ स इति । हे याज्ञवल्क्य । सर्वैर्ब्रह्मिष्ठत्वेन प्र
 सिद्धस्त्वं नोऽस्मभ्यं ब्रूहि । आयतनादिकमिति शेषः । एवमुक्तो मुनिराह ॥ वागेवेति । प्रसिद्धवागिन्द्रियमेवायतनमधिष्ठा
 नं । आकाशः आसमंताद्दीप्तत्वादाकाशनाम्नीरमा । प्रतिष्ठा प्रतिमा । एतत् एतत्प्रज्ञेत्युपासीत । राजाह ॥ का प्रज्ञतेति ।
 धर्मधर्मिणोरभेदबुद्ध्योत्तरमाह ॥ वागेव सम्राडिति होवाचेति । वाङ्नामकं भगवद्रूपमेवेत्यर्थः । तस्य प्रज्ञतामुपपादय
 ति । वाचेति ॥ वाचा वै वाङ्नामकं भगवद्रूपेण वै बंधुः प्रज्ञायते । को बंधुरित्यत आह ॥ ऋगिति । ऋगादेर्बन्धुत्वमिष्टोपा
 यबोधकत्वेन ज्ञेयं । ऋगादिपदार्थाः व्यक्ताः । विद्येत्यमिताक्षरं पंचरात्रमुच्यते । श्लोकपदेन मिताक्षरं पंचरात्रमुच्यते । सू
 त्राणि ब्रह्मसूत्रादीनि । अनुव्याख्यानपदेन वेदव्याख्यानबृहत्तर्कादिविस्तारग्रंथसंग्रहः । व्याख्यानपदेन ब्रह्मतर्कादिवेदव्या
 ख्यानसंग्रहः । इष्टं यजनं । हुतं दानं । आशितं अशितं अन्नदानं । पायितं जलपानं । अयंच भूम्यादिलोकः । परश्च स्वर्गादि

बृहदा०
॥ ८५ ॥

लोकः । सर्वाणिभूतानिवाचैवप्रज्ञायंते । निगमयति ॥ वाग्वाइति । एवमुपासकस्यफलमाह ॥ नैनमिति । योधि
कारी । एव मायतनादियुक्तत्वेनवाङ्नामकं । एतत् परमंब्रह्म । विद्वानुपास्ते । एन मधिकारिणं । वाक् वाङ्नामकंब्रह्म ।

खंडार्थः
१३

यदेवतेकश्चिदब्रवीत्तच्छृण्वामेत्यब्रवीन्मउदंकः शौल्बायनः प्राणोवैब्रह्मेतियथामातृमान्पितृमा
नाचार्यवान्ब्रूयात्तथातच्छौल्बायनोब्रवीत्प्राणोवैब्रह्मेत्यप्राणतोहिक्किंस्यादित्यब्रवीत्तुतेतस्या
यतनंप्रतिष्ठानमेब्रवीदित्येकपाद्वाएतत्सम्राडितिसवैनोब्रूहियाज्ञवल्क्य प्राणएवायतनमाका
शःप्रतिष्ठाप्रियमित्येनदुपासीतकाप्रियतायाज्ञवल्क्यप्राणएवसम्राडितिहोवाच प्राणस्यैवस
म्राड्कामायाऽयाज्यंयाजयत्यप्रतिगृह्यस्यप्रतिगृह्यात्पितत्रवधाशंकंभवतियांदिशमेतिप्राणस्यैव
सम्राड्कामाय प्राणोवैसम्राट्परमंब्रह्मनैनंप्राणोजहातिसर्वाण्येनंभूतान्यभिक्षरंतिदेवोभूत्वा
देवानप्येतियएवंविद्वानेतदुपास्तेहस्त्यृषभंसहस्रंददामीतिहोवाचजनकोवैदेहःसहोवाचया
ज्ञवल्क्यःपितामेमन्यतनाननुशिष्यहरेतेति ॥ ३ ॥

नजहाति । सः देवा न्देवत्वं । अप्येति प्राप्नोति । ततोदेवोभूत्वास्वोत्तमदेवसायुज्यमाप्नोति । ततोब्रह्मणासहभगवंतंप्रा
प्नोतीत्यर्थः । तत्रमुक्तौसर्वाणिभूतानितदवरमुक्तचेतनानिएनंमुक्तमभिक्षरंति अस्मैसर्वभोगान्दुहंतीत्यर्थः । देवत्वायोग्यो

॥ ८५ ॥

मनुष्यश्चेत्तज्ज्ञानीतदादेवलोकस्थःसन्देवसायुज्यंप्राप्यस्वावरैःपूज्यतइतिज्ञेयं । एवमुपदिष्टःसम्राट्क्षत्रियत्वात्स्वोचितगु
रुदक्षिणादानप्रतिज्ञामकरोदित्याह ॥ हस्त्यृषभमिति । द्वंद्वैकवद्भावः । सहस्रं सहस्रसंख्योपेतं । किमुवाचेत्यतआह
॥ पितामेऽमन्यतेति । अननुशिष्य शिष्यायोपदेष्टव्यंसर्वमनुपदिश्य । गुरुदक्षिणांनाहरेत । नगृह्णीयादिति । मेपिता
अमन्यत । व्यजानात् । अतःसमग्रमुपदिश्यगृह्णामीत्युवाचयाज्ञवल्क्यइत्यर्थः ॥ ६ ॥ १ ॥ २ ॥ यदेवेत्यादिखंडपंचके
प्येवमेवप्रश्नोत्तररूपतयायोजनाध्येया । शुल्बायनस्यापत्यंशौल्बायनः । उदंकोनामतः । ब्रह्म प्राणोवै जगत्प्राणयनात्प्राणशब्दितं
वै । प्रसिद्धं । इत्यब्रवीदुदंकइत्यन्वयः । अप्राणतः उच्छ्वासनिःश्वासरहितस्य । तद्व्यापारकर्तृप्राणशब्दितभगवद्रूपहीनस्ये
तिवा । किंस्यात् । नकिमपि । प्रवृत्तिमात्रपरिलोपःस्यादित्यर्थः । प्राणएव प्राणापानादिरूपोवायुरेवायतनं स्थानं । ए
नत्प्राणनामकंप्रियमित्युपासीत । तस्यप्रियत्वमुपपादयति ॥ प्राणस्यैवेति । हेसम्राट् । प्राणस्थस्यप्राणनाम्नोहरेरेवकामा
यसंप्रीत्यै । भोजनंभवेदितिशेषः । तादृशभोगार्थमेवाज्ञोपिजनः । प्राणस्य प्राणनाम्नोहरेः । कामाय इच्छयैवायाज्यं शू
द्रादिकमपियाजयति । अप्रतिगृह्यस्य प्रतिग्रहानर्हस्यसकाशात्प्रतिगृह्णाति । प्राणस्यकामेनयांदिशमेतितत्रवधाशंकं चौर्य
कर्मभवत्यतःप्राणःप्रियइत्यर्थः । वधआशंक्यतेयेनकर्मणातद्वधाशंकमितिव्युत्पत्त्याचौर्यकर्मवधाशंकपदार्थः । निगमयति ॥

Foundation

बृहदा०
॥ ८६ ॥

प्राणोवैसम्राट्परमं ब्रह्मेति ॥ नैनं प्राणः इति । प्राणः प्राणस्थः तन्नामा हरिर्नजहातीत्यर्थः ॥ ६ ॥ १ ॥ ३ ॥ वृष्णस्या
पत्यं वा (ष्णिः) णः बर्कुर्नामतः । ब्रह्म चक्षुर्वै सर्वदर्शनाच्चक्षुर्नामकं वै अपश्यतः दर्शनादिप्रदचक्षुर्नामकहरिहीनस्य किं

यदेव ते कश्चिदब्रवीत्तच्छृण्वामेत्यब्रवीन्मेव (कुं) इकुर्वा णश्चक्षुर्वै ब्रह्मेति यथा मातृमान्पितृमा
नाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तद्राष्णो ब्रवीच्चक्षुर्वै ब्रह्मेत्यपश्यतो हि किं स्यादित्यब्रवीत्तु ते तस्यायतनं प्र
तिष्ठां न मे ब्रवीदित्येकपाद्वा एतत्सम्राडिति सवैनो ब्रूहियाज्ञवल्क्यचक्षुरेवायतनमाकाशः प्र
तिष्ठासत्यमित्येन दुपासीत कासत्यतायाज्ञवल्क्यचक्षुरेव सम्राडिति होवाच चक्षुषा वै सम्राट्प
श्यंतमाहुरद्राक्षीरिति स आहाद्राक्षमिति तत्सत्यं भवति चक्षुर्वै सम्राट्परमं ब्रह्म नैनं चक्षुर्जहाति
सर्वाण्येनं भूतान्यभिक्षरंति देवो भूत्वा देवानप्येत्येवं विद्वानेतदुपास्ते हस्त्यृषभः सहस्रं ददा
मीति होवाच जनको ह वै देहः सहोवाच याज्ञवल्क्यः पिता मेऽमन्यत नाननुशिष्यहरेतेति ॥ ४ ॥

स्यात् । जाग्रदर्शनहेतुभूतस्य विश्वाख्यस्य भगवद्रूपस्य चक्षुःस्थस्याभावे पदार्थदर्शनमात्रलोपेन प्रवृत्त्यादिर्न स्यादिति भावः ।
चक्षुरेव चक्षुरिन्द्रियमेवायतनं स्थानं चक्षुःस्थस्य हरेः सत्यत्वमुपपादयति ॥ चक्षुषेति । चक्षुषा चक्षुर्नामकेन तत्स्थेन विश्वाख्य
रूपेण तत्प्रेरणयेति यावत् । पश्यंतं पुरुषं प्रत्याहुः । अन्ये पुरुषा अद्राक्षीरिति स पश्यन्पुरुष आह ॥ अद्राक्षमिति । पुनर्दृष्टं चे

खंडार्थः

१४

॥ ८६ ॥

GDF

San Ganga Library, Varanasi

तद्वस्तुसत्यं यथास्थितं भवत्यतः चक्षुर्नामकस्य हरेः यथार्थज्ञानहेतुत्वाच्चक्षुःस्थं ब्रह्म सत्यं भवतीत्यर्थः । अत्र चक्षुःस्थविश्वारूप-
 पस्य सत्यार्थविषयकदर्शनहेतुत्वोक्त्या सत्यत्वोपपादनमुपलक्षणं । शब्दस्पर्शरूपरसगंधादिज्ञानहेतुत्वाच्च सत्यत्वं ध्येयं । अत-
 यदेव ते कश्चिद्ब्रवीत्तच्छृण्वामेत्यब्रवीन्मे गर्दभी विपीतो भारद्वाजः श्रोत्रं वै ब्रह्मेति यथा मातृमा-
 न्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तद्भारद्वाजो ब्रवीच्छ्रोत्रं वै ब्रह्मेत्यशृण्वतो हि किं स्यादित्यब्रवीत्तु ते त-
 स्यायतनं प्रतिष्ठां न मे ब्रवीदित्येकपाद्वा एतत्सम्राडिति स वै नो ब्रूहि याज्ञवल्क्य श्रोत्रमेवायतनमा-
 काशः प्रतिष्ठाऽनंत इत्येन दुपासीत कानंततायाज्ञवल्क्य दिश एव सम्राडिति होवाच तस्माद्वै सम्रा-
 डपियां कां च दिशं गच्छति नैवास्या अंतं गच्छत्यनंता हि दिशः दिशो वै सम्राट् श्रोत्रं श्रोत्रं वै सम्राट्
 परमं ब्रह्म नैनं श्रोत्रं जहाति सर्वाण्येनं भूतान्यभिक्षरंति देवो भूत्वा देवानप्येतिय एवं विद्वानेत दुपा-
 स्ते हस्त्यृषभं सहस्रं ददामीति होवाच जनको ह वै देहः सहोवाच याज्ञवल्क्यः पिता मे मन्यत नाननु-
 शिष्य हरेतेति ॥ ५ ॥

एव चक्षुःस्थविश्वरूपस्य कंठस्थानागमने सति चक्षुर्निमीलनं सर्वबाह्येन्द्रियव्यापारोपरतिश्च भवतीति ज्ञेयं ॥ नैनमिति । एनमु-
 पासकं । चक्षुर्नामकं चक्षुःस्थं ब्रह्म न जहातीत्यर्थः ॥ ६ ॥ १ ॥ ४ ॥ गर्दभी गर्दभदेशीयः । विपीतो नामतः । भारद्वाजस्यापत्यं भार-
 द्वाजः । ब्रह्म श्रोत्रं वै श्रवणशक्तिदत्वाच्छ्रोत्रनामकं वै इत्यब्रवीदित्यन्वयः । अशृण्वतः श्रवणव्यापारदातृ भगवद्धीनस्य किं स्यात् ।

बृहदा०
॥ ८७ ॥

सच्छास्त्रश्रवणादेरसंभवादतस्तद्वातृत्वाच्छ्रोत्रं ब्रह्मेत्यर्थः । श्रोत्रमेव श्रोत्रेन्द्रियमेवायतनं स्थानं ॥ दिश एवेति । दिक्षु स्थितो दिङ्नामा विष्णुरेवेत्यर्थः । दिगंतर्गतस्य विष्णोरनंतत्वमुपपादयति ॥ तस्मादिति । हेसम्राट् हि यतो दिशोऽनंताः दिक्षु स्थितो दिङ्नामा विष्णुः सर्वव्यापी । तस्माद्वै तस्मादेव । यः कोपि । यांकांच दिशं तन्नामकभगवदधिष्ठितां दिशं । गच्छति । अस्याः

यदेव ते कश्चिद्ब्रवीत्तच्छृण्वामेत्यब्रवीन्मे सत्यकामो जाबालो मनोवै ब्रह्मेति यथामातृमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तज्जाबालो ब्रवीन्मनोवै ब्रह्मेत्यमनसो हि किं स्यादित्यब्रवीत्तु ते तस्यायतनं प्रतिष्ठानं मे ब्रवीदित्येकपाद्वा एतत्सम्राडिति सवैनो ब्रूहि याज्ञवल्क्य मन एवायतनमाकाशः प्रतिष्ठाऽऽनंद इत्येन दुपासीत कानंदता याज्ञवल्क्य मन एव सम्राडिति होवाच मनसा वै सम्राट् स्त्रियमभिहार्यते तस्यां प्रतिरूपः पुत्रो जायते स आनंदो मनोवै सम्राट् परमं ब्रह्म नैनं मनोजहाति सर्वाण्येनं भूतान्यभिक्षरंति देवो भूत्वा देवानप्येति य एवं विद्वानेत दुपास्ते हस्त्यृषभं सहस्रं ददामीति होवाच जनको वै देहः सहोवाच याज्ञवल्क्यः पिता मे मन्यत नाननुशिष्य हरेतेति ॥ ६ ॥

दिशो तस्य सानं गच्छतीत्यर्थः । यदधिष्ठितदिशामेवानंतत्वं सो नंत इति किमुवाच्यमिति भावः । ननु दिङ्नामकस्य दिक्षु स्थितस्य हरेरनंतत्वे श्रोत्रांतःस्थस्य चानंतत्वेनोपासनं कथमित्यत आह ॥ दिशो वै सम्राट् श्रोत्रमिति । दिक्षु स्थितमेवरूपं श्रोत्रस्थमित्यर्थः । एनमुपासकं श्रोत्रं श्रोत्रस्थं तन्नामकं ब्रह्म न जहातीत्यर्थः ॥ ६ ॥ १॥ ५॥ जबालाया अपत्यं जाबालः । सत्यकामो नामतः ।

खंडार्थः
१६

॥ ८७ ॥

ब्रह्म मनोवै मंतृत्वतो मनोनामकं वै । इत्यब्रवीदित्यन्वयः । अमनसः मननशक्तिदातृ मनोनामकभगवद्रूपहीनस्य किं स्यात् । मननादेरसंभवात् । मन एव मनोरूपेन्द्रियमेवायतनं । एनन्मनोनामकं ब्रह्म आनंदः आनंदहेतुरित्युपासीत । आनंदता आनंद

यदेव ते कश्चिद्ब्रवीत्तच्छृण्वामेत्यब्रवीन्मे विदग्धः शाकल्यो हृदयं वै ब्रह्मेति यथामातृमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तच्छाकल्यो ब्रवीद्दृदयं वै ब्रह्मेत्यहृदयस्य किं स्यादित्यब्रवीत्तु ते तस्यायतनं प्रतिष्ठानं मे ब्रवीदित्येकपाद्वा एतत्सम्राडिति सवैनो ब्रूहि याज्ञवल्क्य हृदयमेवायमायतनमाकाशः प्रतिष्ठास्थितिरित्येन दुपासीत कास्थितता याज्ञवल्क्य हृदयमेव सम्राडिति होवाच हृदयं वै सम्राट् सर्वेषां भूतानां मायतनं हृदयं वै सम्राट् सर्वेषां भूतानां प्रतिष्ठा हृदये हेव सम्राट् सर्वाणि भूतानि प्रतिष्ठितानि भवंति हृदयं वै सम्राट् परमं ब्रह्म नैनं हृदयं जहाति सर्वाण्येनं भूतान्यभिक्षरंति देवो भूत्वा देवानप्येति य एवं विद्वानेत दुपास्ते हस्त्यृषभं सहस्रं ददामीति होवाच जनको वै देहः सहोवाच याज्ञवल्क्यः पिता मे मन्यत नाननुशिष्य हरेतेति ॥ ७ ॥ इति षडाचार्यब्राह्मणं ॥ ६ ॥ १ ॥ ॥ ८ ॥

हेतुता । मनोगतस्य हरेरानंदहेतुत्वमुपपादयति ॥ मनसेति । मनसा मनोनामकभगवदधिष्ठितेन मनसा । पुमान् स्त्रियम

बृहदा०

॥ ८८ ॥

भिहार्यते अभिगच्छति । तस्यां स्त्रियां । प्रतिरूपो ऽनुरूपः । पुत्रो जायते । सजातःपुत्रः । आनंदः आनंदहेतुः । एवंयद
धिष्ठितमनोव्यापारेणजातःपुत्रःसुखहेतुःसआनंदरूपोहरिःसुखहेतुरितिकिमुवाच्यमित्यर्थः । एन मुपासकं । मनो मनोनामकं
मनःस्थं ब्रह्म । नजहातीत्यर्थः ॥ ६ ॥ १ ॥ ६ ॥ विदग्धोनामतः । शकलस्यापत्यं शाकल्यः । ब्रह्म हृदयं वै । हृदयतइतिव्युत्पत्त्याहृद
यनामकं वै इत्यब्रवीत् । अहृदयस्य बुद्धिहेतुहृदयनामकभगवद्धीनस्य किं स्यात् । न किमप्यतो बुद्धिदातृत्वाद् हृदयं ब्रह्मेत्यर्थः । हृदयं
प्रसिद्धमेवा यतनं स्थानं । स्थितिहेतुरित्यर्थः । स्थितिता स्थितिहेतुता । उत्तरमाह ॥ हृदयमेवेति । हृदयनामकं हृदयगत
मेव । हृदये सर्वशो व्याप्तं प्रादेशपरिमितं तथा हृत्कर्णिकामूलगतं अंगुष्ठाग्रप्रमाणकं । तथा हृत्कर्णिकाग्रगतमंगुष्ठमात्रपरि
मितंचेति भगवद्रूपत्रयमेव स्थितिहेतुरित्यर्थः । आद्यस्य हृदयनाम्नो हरेः स्थितिहेतुत्वमुपपादयति ॥ हृदयं वा इति । हृदयं
हृदयनामकं । हृदयमभिव्याप्य स्थितं । प्रादेशपरिमितं रूपं सर्वेषां भूतानामा यतनं स्थानं वै । द्वितीयतृतीयरूपयोः स्थितिहेतुता
मुपपादयति ॥ हृदयं वा इति । हृत्कर्णिकामूलगतं । हृत्कर्णिकाग्रगतंच सर्वेषां भूतानां प्रतिष्ठा धारकं सदा सुप्तौ चेति ज्ञेयं ।
तद्व्यनक्ति ॥ हृदये ह्येवेति । हृत्कर्णिकामूलगते विष्णुरूप एव सर्वाणि भूतानि सदा प्रतिष्ठितानि भवंतीत्यर्थः । तथा हृदये हृदय
नाम्नि । कर्णिकाग्रगते हरौ सर्वाणि भूतानि विशेषतोऽपि सुप्तौ प्रतिष्ठितानि भवंतीत्यर्थः । एनमुपासकं । हृदयं हृदयनामकरूपं

खंडार्थः

१७

॥ ८८ ॥

नजहातीत्यर्थः । शिष्टंप्राग्वत् ॥ ६ ॥ १ ॥ ७ ॥ इतिषडाचार्यब्राह्मणं ॥ जनकोहवैदेहःस्वयोग्यरूपज्ञानंश्रोतुंकूर्चात्सिं
हासनादवरुह्यउपावसर्पन् उपसत्तिकुर्वन् कृत्वेतियावत् । उवाच तदाह ॥ नमइत्यादि । अनु अनुरूपं । ममयोग्यज्ञा
नंयथाभवतितथा । मा मांशाधिशिक्षयेत्युवाचेत्यर्थः । एवमुक्तोयाज्ञवल्क्यःमुक्तौयत्स्वात्मनाप्राप्यंतद्रूपमुपास्यैवमुक्तोभ
वतीतिभावेनप्राप्यंपृष्ठवानसिकिमितिराजानंपृच्छति ॥ सहोवाचेत्यादिना । हेसम्राट् । यथाकश्चित्त्वाद्दशःसम्राट् राजा

जनकोहवैदेहःकूर्चादुपावसर्पन्नुवाचनमस्तेस्तुयाज्ञवल्क्यानुमाशाधीतिसहोवाचयथावैसम्राणम
हांतमध्वानमेष्यन्नथंवानावंवासमाददीतैवमेवैताभिरुपनिषद्भिःसमाहितात्मास्येवंवृंदारकआ
ढ्यःसन्नधीतवेदउक्तोपनिषत्कहतोविमुच्यमानःकगमिष्यसीतिनाहंतद्भगवन्वेदयत्रगमिष्यामी
त्यथैतेऽहंतद्वक्ष्यामियत्रगमिष्यसीतिसहोवाचब्रवीतुभगवानिति ॥ १ ॥

महांतमध्वानं मार्गं । स्थलेजलेवाएष्यन् गच्छन् । यथाक्रमं रथंनावंवा । समाददीत एवमेवैताभिःपूर्वोक्ताभिः । वाग्वैब्रह्मेत्या
दिभिरुपनिषद्भिःसमाहितात्मा स्वस्थमानसः । असि । एवंदृश्यमानप्रकारेणवृंदारकः वृंदैःभृत्यादिसंघैःप्राप्यतमः । आढ्यः
धनीसन्नप्यधीतवेदःउक्तोपनिषत्कःव्याख्यातोपनिषत्कः त्वमित्यतःसंसाराद्विमुच्यमानःकगमिष्यसीतिपृष्ठोराजावक्ति ॥
नाहमिति । यत्रगमिष्यामितन्मयाप्राप्यंअहंनवेदेत्युवाचराजेत्यर्थः । मुनिराह ॥ अथेति । एवंतर्हीत्यथशब्दार्थः । ते

बृहदा०

॥ ८९ ॥

तुभ्यं । राजावक्ति ॥ ब्रवीतु भगवानिति ॥ ६ ॥ २ ॥ १ ॥ मुनिरुपदिशति ॥ इंधइति । योयंप्रसिद्धः सर्वेषांदक्षि
णेऽक्षन् अक्षणिवर्तमानः पुरुषः दीप्तत्वादिंधोवैनाम प्रसिद्धः । एष मुक्तौ राजभिः प्राप्यः । अतः स एव तच्चृदिस्थः उपास्यः ।
तं राजहृदयांतर्गतं । एतं दक्षिणाक्षिस्थं । इंधनामानंसंतं इंद्रइति परोक्षेणाप्रसिद्धनाम्ना आचक्षते देवाः । कुत एव माहुरित्यत

इंधो ह वै नामैष योयंदक्षिणेक्षन्पुरुषस्तं वा एतमिंधं संतमिंद्रइत्याचक्षते परोक्षेणैव परोक्षप्रिया इव
हि देवाः प्रत्यक्षद्विषः ॥ २ ॥ अथैतद्वामेक्षणिपुरुषरूपमेषास्य पत्नी विराट् तयोरेष स स्तावो य एषो
तर्हृदय आकाशोऽथैनयोरेतदन्नं य एषो तर्हृदये लोहितपिंडोऽथैनयोरेतत्प्रावरणं यदेतदंतर्हृदये जा
लकमिवाथैनयोरेषासृतिः संचरणीयैषा हृदयादूर्ध्वानाड्युच्चरति यथा केशः सहस्रधा भिन्न एव मस्यै
ताहितानामनाड्यो तर्हृदये प्रतिष्ठिता भवंत्येताभिर्वा एतदास्रवदास्रवति तस्मादेष प्रविविक्ता हा
रतर इवैव भवत्यस्माच्छारीरादात्मनः ॥ ३ ॥

आह ॥ परोक्षेति । हि यस्माद्देवाः परोक्षप्रियाः । अप्रसिद्धनाम्नैव भगवदुपदेशप्रियाः । प्रत्यक्षद्विषः प्रसिद्धनाम्ना हरेरुप
देशद्वेषिणः । प्रत्यक्षोपदेशे अयोग्यानामपि ज्ञानप्राप्तेः तेषां सम्यग्ज्ञानाभावस्य देवानां प्रियत्वादिति भावः । तदाह सूत्रे अना
विष्कुर्वन्नन्वयादिति । साधून् प्रतिप्रत्यक्षोपदेशस्येष्टत्वात् परोक्षप्रिया इवेतीव शब्दः ॥ ६ ॥ २ ॥ २ ॥ दक्षिणाक्षिगतभगव

खंडार्थः

२।३

॥ ८९ ॥

द्रूपमहिमानं उपास्यान्तरोक्तिपूर्वमाह ॥ अथेति । अन्यदपीत्यथशब्दार्थः । एतत् वामे अक्षणि स्थितपुरुषरूपं चोपास्यमिति शेषः । एषा प्रसिद्धा विराट्नाम्नी श्रीरस्याक्षि स्थितस्य हरेः पत्नी । तयो रिन्द्रविराजोरेष संस्तावः सर्ववेदरूपस्तुतिः य एषो तर्ह्यदय आकाशः आसमन्तात्काशमानः कर्णयोः पिधाने सति सर्वजीवानां घोषात्मना प्रतीयमान इति यावत् । एष संस्ताव इति पूर्वेणा न्वयः । अथ य एष प्रसिद्धो हृदये हृत्कमलरूपे लोहितपिण्डः कर्णिकारूपः । स एनयो रिन्द्रविराजोरन्नं । तत्र स्थित्वाऽन्नस्यादना ज्ञेतोरन्नमित्युच्यते । अथ यदेतत्प्रसिद्धं हृदये तर्जालकमिव स्थितं त्वपारूपं तदेनयोः पूर्वोक्तं द्रविराजोः प्रावरणमन्तर्वस्त्रस्थानीयं । अथ या एषा हृदया हृदयमारभ्योर्ध्वनाडी ऊर्ध्वब्रह्मरंध्रपर्यन्तं वर्तते । एषा एनयोः संचरणी संचरणहेतुभूता सृतिमार्गः । हृदयलोहितपिण्डे स्थितस्य हरेराहारं वक्तुमाह ॥ यथेति । यथा केशः सहस्रधाभिन्नः एवमेताः प्रसिद्धाः हिताः नाम । जीवस्य हितकृत्त्वाद्धरेः सन्निधियुतत्वाद्वा हिता इति प्रसिद्धानाञ्चः सहस्रधाभिन्नाः अस्य जीवस्य हृदये तः प्रतिष्ठिता भवन्ति । एताभिः हितानामकनाडीभिः । एतत् मस्तकस्थितममृतमास्रवत्स्रवत्स्वभावमास्रवतिस्यन्दते आगच्छति तदत्ति इंधनामा हरिरित्युच्यते । तस्मात्तददनादेष इंधः अस्माच्छारीरादात्मनोजीवात् प्रविविक्ताहारतरो विलक्षणाहार एव भवति । अव

बृहदा०

॥ ९० ॥

तारेषुस्थूलमपिभुंक्तइतिइवशब्दः । व्याख्यातमेतत्सप्तमेगीताभाष्ये ॥ ६ ॥ २ ॥ ३ ॥ चतुर्दिक्षुइंधस्यसेवकानाह ॥
तस्येत्यादिना । प्रांचः प्राचीदिगवस्थिताः प्रणेतृत्वहेतुनाप्राणनामकाःइंद्राग्नीतद्भार्येचेतिचत्वारः । तस्यहरेःप्राचीदि
क् प्राच्यांदिशितिष्ठंतीत्यर्थः । अत्रप्राच्यादिपदेनसकोणाश्चतस्रोदिशोविवक्षिताइतिज्ञेयं । एवमग्रेपियोजनाध्येया । दक्षिणाः
दक्षिणदिशिस्थिताः प्राणनामानः यमनिर्ऋतीतद्भार्येचेतिचत्वारः । प्रत्यंचः प्रतीचीदिक्स्थिताःप्राणाः वरुणवायूतद्भार्ये

तस्यप्राचीदिक्प्रांचःप्राणादक्षिणादिक्दक्षिणाःप्राणाःप्रतीचीदिक्प्रत्यंचःप्राणा उदीचीदिगु
दंचःप्राणा ऊर्ध्वादिगूर्ध्वाःप्राणा अवाचीदिगवांचःप्राणाः सर्वादिशःसर्वेप्राणाः सएषनेतिने
त्यात्माऽगृह्योनहिगृह्यतेऽशीर्योनहिशीर्यतेअसंगोनहिसज्यतेऽसितोनव्यथतेनरिष्यइत्यभयंवै
जनकप्राप्तोसीतिहोवाचयाज्ञवल्क्यःसहोवाचजनकोहवैदेहोऽभयंत्वागच्छताद्याज्ञवल्क्ययोनो
भगवन्नभयंवेदयसेनमस्तेस्त्वमेविदेहाअयमहमस्मि ॥ ४ ॥ द्वितीयंकूर्चब्राह्मणं ॥ ६ ॥ २ ॥ ॥

इतिचत्वारः । उदंचः उत्तरदिक्स्थिताः सोमेशानौतद्भार्येचेतिचत्वारः । ऊर्ध्वाः ऊर्ध्वदिगवस्थिताः । प्राणाः चतुर्मुख
मुख्यवायूतद्भार्येचेतिचत्वारः । अवांचः अधोदिगवास्थिताः शेषकामौतद्भार्येचेतिचत्वारः अवाक्दिशिप्रतितिष्ठंतीत्यर्थः ।
एवमुक्तदिशासर्वेप्राणाइंद्राद्याः । सर्वदिक्षुस्थिताः । हरिपरिवारतयातिष्ठंतीत्यर्थः । इंधस्यमहिमांतरमाह ॥ सएषइत्या

खंडार्थः

२।४

॥ ९० ॥

दिना । व्याख्यातमिदं वाक्यं पूर्वाध्याये शाकल्यब्राह्मणां लभागे । हे जनक त्वं । अभयं संसारभयाभावं प्राप्नोसीति हो
वाचयाज्ञवल्क्यः । एवमुक्तो राजोवाच । हे भगवन् याज्ञवल्क्य यत्त्वत्प्रसादान्नोऽस्माकं अभयं वेदयसे प्रापयसि । तत्त्वा त्वां ।
गच्छतात् । त्वत्प्रसादादागतमभयं त्वत्तृप्तयेस्तु । नान्यद्वयं तव प्रतिकर्तुं शक्नुम इत्यर्थः । ते तु भ्यं न मोस्तु । इमे मदीयाः विदेहाः ।
विदेहदेशास्तव । अयमहं तवास्मि । तव भृत्योऽस्मीत्युवाचेत्यन्वयः ॥ ६ ॥ २ ॥ ४ ॥ इति द्वितीयं कूर्चब्राह्मणं ॥ ॥

जनकं ह वै देहं याज्ञवल्क्यो जगाम समेनेन वदिष्य इत्यथ ह यज्जनकश्च वै देहो याज्ञवल्क्यश्चाग्निहो
त्रे समूदाते तस्मै ह याज्ञवल्क्यो वरं ददौ सह कामप्रश्नमेव वव्रेत ह तस्मै ददौ तं ह सम्राडेव पूर्वः प
प्रच्छ ॥ १ ॥

विद्यांतरमाह ॥ जनकमित्यादिना । जनकं ह वै देहं प्रतियाज्ञवल्क्यः जगाम । किमर्थमित्यत आह ॥ समिति । एनेन
अनेन राज्ञा । संवदिष्ये संवादं करिष्ये । इति तेन संवादार्थं स्वयमेव कुतो जनकं प्रत्यगमदित्यत आह ॥ अथ हेति । यद्यस्मा
ज्जनकश्च याज्ञवल्क्यश्च पूर्वमग्निहोत्रगृहे समूदाते संवादं कृतवन्तौ । तदा तस्मै प्रसन्नः सन् मुनिर्वरं ददौ । सराजा स्वयमेवागमनं
कामप्रश्नमेव वरं च ययाचे ह किल । तं याचितं वरमस्मै ददौ । ततः कारणात् स्वयमेवानाहूतो जगामेत्यर्थः । एवं वरस्य दत्तत्वा
द्यथेष्टं पृच्छेति याज्ञवल्क्योक्त्यनंतरं यद्यपि प्रष्टव्यं तथाप्यौत्सुक्यवशात्तं सम्राडेव । पूर्वः पूर्व । पप्रच्छ प्रश्नमकरोत् ॥ ६ ॥ ३ ॥ १ ॥

तदाह ॥ याज्ञवल्क्येति । अयंपुरुषः संसारिजीवः । किं ज्योतिर्ज्ञानसाधनं यस्य स किं ज्योतिरिति बहुव्रीहिः । किमस्य ज्ञानसाधनमित्यर्थः । इति पृष्ट उत्तरमाह मुनिः ॥ आदित्यज्योतिरिति । बहुव्रीहिरयमपि । एवमग्रेपि । ज्योतिः शब्दोत्र ज्ञानसाधनपरोध्येयः । हेतिशब्दः आदित्यस्य ज्योतिष्प्रसिद्धत्वार्थः । एवमग्रेपि । तदेवोपपादयति ॥ आदित्येनै

याज्ञवल्क्यकिं ज्योतिरयंपुरुष इत्यादित्यज्योतिःसम्राडिति होवाचादित्येनैवायं ज्योतिषाऽऽस्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपल्येतीत्येवमेवैतयाज्ञवल्क्य ॥ २ ॥ अस्तमित आदित्ये याज्ञवल्क्यकिं ज्योतिरेवायंपुरुष इति चंद्रमा एवास्य ज्योतिर्भवतीति चंद्रमसैवायं ज्योतिषास्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपल्येतीत्येवमेवैतयाज्ञवल्क्य ॥ ३ ॥ अस्तमित आदित्ये याज्ञवल्क्यचंद्रमस्यस्तमिते किं ज्योतिरेवायंपुरुष इत्यग्निरेवास्य ज्योतिर्भवतीत्यग्नौ नैवायं ज्योतिषास्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपल्येतीत्येवमेवैतयाज्ञवल्क्य ॥ ४ ॥

वेति । बाह्यतेजोतरव्यावृत्त्यर्थोत्रैव शब्दः सर्वत्र ज्ञेयः । आदित्येन ज्योतिषा अयं जीवः । आस्ते उपविशति । पल्ययते परितो गच्छति । कर्म कुरुते । विपल्येति प्रत्यावर्तते इति शब्दो हेत्वर्थः । इति हेतोरादित्यज्योतिरयं जीव इत्यर्थः । मुनिनोक्तमर्थमंगीकृतवान्राजेत्याह ॥ एवमेवेति ॥ ६ ॥ ३ ॥ २ ॥ एवमेवोत्तरखंडचतुष्टयेपि प्रश्नप्रतिवचनोपपादनवाक्यानामर्थोध्येयः ॥ ३-४ ॥ वागेवेति । शब्दव्यवहार एवेत्यर्थः । तस्य ज्योतिष्प्रसिद्धत्वादुपपादयति ॥ तस्मादिति ।

यत्र देशे । स्वः स्वकीयः । पाणिर्हस्तो । न विनिर्जायते न ज्ञायते । गाढांधकारदेश इत्यर्थः । अथ तादृशदशायां यत्र देशे वा गुच्छरति आह्वानादिशब्दं करोति । तत्र तं देशं प्रत्युपन्येत्येव । उपगच्छत्येवेति हेतोः वागेव ज्योतिरित्यर्थः ॥ ५ ॥ सुप्तौ ज्ञानहेतुं पृच्छति ॥ अस्तमित इत्यादिना । आत्मैव परमात्मैवेत्यर्थः । कथं सुप्तौ हरेः जीवज्योतिष्प्रमित्यत आदित्यादिज्यो

अस्तमित आदित्ये याज्ञवल्क्यचंद्रमस्यस्तमिते शांतेऽग्नौ किं ज्योतिरेवायंपुरुष इति वागेवास्य ज्योतिर्भवतीति वाचैवायं ज्योतिषास्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपल्येतीति तस्माद्वै सम्राडपि यत्र स्वः पाणिर्न विनिर्जायतेऽथ यत्र वा गुच्छरत्युपैव तत्र न्येतीत्येवमेवैतयाज्ञवल्क्य ॥ ५ ॥ अस्तमित आदित्ये याज्ञवल्क्यचंद्रमस्यस्तमिते शांतेऽग्नौ शांतायां वाचिकिं ज्योतिरेवायंपुरुष इत्यात्मैवास्य ज्योतिर्भवतीत्यात्मनैवायं ज्योतिषास्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपल्येतीति ॥ ६ ॥ कतम आत्मेति योयं विज्ञानमयः प्राणेषु ह्यंतर्ज्योतिः पुरुषः स समानः सन्नुभौ लोकावनुसंचरति ध्यायतीव लेलायतीव सहिस्वप्नोभूत्वे मं लोकमतिक्रामति मृत्योरुप्राणि ॥ ७ ॥

तिर्दशायामपि हरिरेव जीवस्य ज्ञानहेतुः स नृगमनागमनादिहेतुः किमुवाच्यं सुप्तौ ज्ञानहेतुरिति भावेनाह ॥ आत्मनैवायमित्यादि ॥ ६ ॥ ३ ॥ ६ ॥ जीवदेहेंद्रियादिभ्योतिर्विवेकेनात्मनो प्रसिद्धेः पृच्छति ॥ कतम इति । जीवदेहादितो विवे

बृहदा०

॥ ९२ ॥

केनात्मानमाह । योयमिति ॥ योविज्ञानमयः पूर्णज्ञानरूपः । प्राणेष्विन्द्रियेषु । हृद्यंतःजीवहृदयांतः । ज्योतिर्ज्ञानहेतुःसन्वर्तते पुरुषः । अयमात्मेत्यर्थः । तदाहसूत्रे । ज्योतिर्दर्शनादिति । तस्यमहिमानमाह ॥ ससमानइति ॥ सआत्मा । समानः निर्विकारःसन्नुभौलोकौभूलोकद्युलोकौ । तथा जाग्रत्सुप्तिस्थानेचजीवमादायेतिशेषः । अनुसंचरति । आत्मनोमहिमांतरमाह ॥ ध्यायतीवेति । जीवंध्याययतीत्यंतर्णीतोणिजत्रोत्तरत्रचज्ञेयः । जिवस्यध्यानेस्वातंत्र्यंनास्तिहरेरेवेतिद्योतनार्थमिवशब्दः । लेलायतीव । लाआदाने । जीवंग्राहयतिआदापयतीत्यर्थः । सहरिः । स्वप्नो

सवाऽयंपुरुषोजायमानःशरीरमभिसंपद्यमानःपाप्मभिःसंसृज्यतेसउत्क्रामन्त्रियमाणःपाप्मनोविजहाति ॥ ८ ॥

भूत्वा । जीवस्यस्वापको भूत्वा । भूलोकप्रापकोभूत्वाच । मृत्योरूपाणि बहुपापहेतुतयामृत्युरूपात्मकंजाग्रदाख्यं भूलोकाख्यंचातिक्रामति । अतिक्रामयति । जीवंदक्षिणाक्षिरूपजाग्रद्देशान्निष्क्राम्यसुप्तिदेशरूपहृदयस्थंकरोति । भूलोकांनिष्क्राम्यद्युलोकस्थंकरोतीत्येवमस्यप्रकरणस्यद्वयार्थपरताध्येया ॥ ६ ॥ ३ ॥ ७ ॥ सवाअयंपुरुषः । योयंविज्ञानमयः पुरुषइत्युक्तः । ससमान इत्यादिनाप्रकृतःपुरुषोहरिः । जायमानः । तस्यव्याख्या ॥ शरीरमभिसंपद्यमानइति ॥ जीवमादायस्वयमेवपितृप्रवेशद्वारामातृदेहंप्रविश्याभिनवेदहंप्रतिपद्यतइतिस्वातंत्र्याभिप्रायेणेयमुक्तिः । यद्वाजायमानो

खंडार्थः

३८

॥ ९२ ॥

जीवंजनयन्शरीरमभिसंपादयन्नितिव्याख्येयं । संसृज्यते जीवस्यफलदानायतत्कृतपापान्युपादत्तइतिभावेनसंसृज्यतइ
त्युक्तिः । उत्क्रामन्नित्यस्यविवरणं ॥ म्रियमाणइति । स्वयमेवजीवमादायदेहान्निष्क्रामतीतिस्वातंत्र्याभिप्रायेणै
वमुक्तिः । उत्क्रामयन्मारयन्नितिवाव्याख्या । विजहाति । मुक्तिरूपफलदानायजीवंपापफलादानाज्जहातीत्यर्थः । यदातु
किंज्योतिरयंपुरुषइत्युपक्रांतःआत्मज्योतिश्चेन्नोक्तोजीवःसवाअयंपुरुषइतिपरामृश्यते । तदातुयथाश्रुतएवार्थः । नण्यर्थत्वेन

तस्यवाएतस्यपुरुषस्यद्वेएवस्थानेभवतइदंचपरलोकस्थानंचसंध्यंतृतीयंस्वप्नस्थानंतस्मिन्संध्येस्था
नेतिष्ठन्नेतेउभेस्थानेपश्यतीदंचपरलोकस्थानंचाथयथाक्रमोयंपरलोकस्थानेभवतितमाक्रममा
क्रम्योभयान्पाप्मनआनंदांश्चपश्यतिसयत्रप्रखपित्यस्यलोकस्यसर्वावतोमात्रामुपादायस्वयं
विहृत्यस्वयंनिर्मायस्वेनभासास्वेनज्योतिषाप्रस्वपित्यत्रायंपुरुषःस्वयंज्योतिर्भवति ॥ ९ ॥

व्याख्या ॥ ६ ॥ ३ ॥ ८ ॥ आत्मैवास्यज्योतिरित्युक्तात्मनःस्थितिस्थानमाह । तस्यवाएतस्येति ॥ तस्यै तस्य नियंतृत्वेनप्र
सिद्धस्यपुरुषस्यहरेः । द्वेएवस्थानेभवतः । इदंचपरलोकस्थानंचेतीतिशब्दोध्येयः । भूलोकस्वर्गलोकरूपं । जाग्रत्सुषु
प्तिदेशरूपंचेतिद्वेस्थानेभवतइत्यर्थः । संध्यं जाग्रत्सुषुप्तिसंधौभवंसंध्यं । तृतीयं स्वप्नस्थानं । जीवस्य स्वाप्नवासनाम
यपदार्थप्रदर्शनस्थानं । कंठदेशइतियावत् । तथाद्युभूंसंधौभवंसंध्यं । स्वप्नस्थानशब्दितमंतरिक्षं । तृतीयंस्थानमित्यप्यर्थः ।

तस्मिन्संध्येस्थाने कंठदेशेतरिक्षेचतिष्ठन्निदं च परलोकस्थानं चेत्युभेस्थाने जाग्रत्सुषुप्तिस्थानभूतदक्षिणाक्षिहृदयरूपस्थाने पृथिवीद्युलोक रूपस्थाने च पश्यति । अथ जाग्रत्सुषुप्तिस्थानदर्शनानंतरं । अयं पुरुषो हरिः परलोकस्थाने सुप्त्याख्ये द्युलोकाख्ये च जाग्रत्स्थानाद्भूलोकाच्च गंतव्ये यथाक्रमो यो मार्गो भवति । तत्क्रमं मार्गं स्वप्नाख्यं कंठदेशं तरिक्षं चाक्रम्य प्राप्य । तत्र स्थित्वेति यावत् । उभयानित्यस्य विवरणं । पाप्मनः आनंदांश्च पश्यति । जाग्रद्दशायां भूलोके जीवेनानुभूयमानानि पापफलभूतदुःखानि सुप्तौ द्युलोके चानुभूयमानानंदादींश्च पश्यतीत्यर्थः । स आत्मा यत्र यदा स्वपिति जीवं स्वापयति द्युलोकं वा प्रा-
नतत्र रथानरथयोगानपंथानो भवंत्यथ रथान्नरथयोगान्पथः सृजते न तत्रानंदमुदः प्रमुदो भवंत्यथानं-
दान्मुदः प्रमुदः सृजते न तत्र वेशांताः पुष्करिण्यः स्रवंत्यो भवंत्यथ वेशांतान्पुष्करिण्यः स्रवंत्यः सृजते
सहिकर्ता ॥ १० ॥

पयति । स्वापप्रकारं व्यनक्ति ॥ अस्येति । अस्य लोकस्य जनस्य । सर्वावतः आसमंतात् सर्ववतः सर्वविषयी कुर्वन् ज्ञानानी-
तियावत् । मात्रामिन्द्रियशक्तिं चोपादाय स्वयं विहृत्यापहृत्य । जीवं बाह्यव्यापारहीनं कृत्वा । स्वयं निर्माय वासनामयान् स्वा-
प्नपदार्थानन्यादृशान् स्वर्गस्थात्रथादीनुत्पाद्य । स्वेन स्वकीयेन । स्वरूपभूतेनेति वा । भासा बाह्यप्रकाशेन । वर्चोरूपेण । स्वेन
ज्योतिषांतरप्रकाशेन । प्रस्वपिति । जीवं स्वापयति स्वर्गं वा प्रापयति । अत्रास्मिन् स्वापादिकाले । अयं पुरुषो हरिः । स्वयमे-
व जीवस्य ज्योतिर्भवतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ३ ॥ ९ ॥ तृतीयं स्वप्नस्थानमिति प्रकृतस्वप्नावस्थां विविच्य दर्शयति ॥ नतत्रेति ।

तत्र स्वप्नावस्थायामंतरिक्षे च द्युलोके च । रथाः न प्राक्स्थिताः । रथयोगा रथे युज्यमाना अश्वादयः । अथ तस्माद् रथादीन् सृज-
त इत्यर्थः । आनंदाः स्वरूपसुखानि । मुदः विषयजन्यसुखानि । प्रमुदः प्रकृष्टविषयजन्यसुखानि । वेशांताः वेद्यागृहाः ।
पुष्करिण्यः सरांसि । स्रवंत्यो नद्यः । न केवलमेतावत् । सर्वस्यापिकर्तेत्याह ॥ सहिकर्तेति । हिप्रसिद्ध इत्यर्थः । तदाह
सूत्रे । संध्ये सृष्टिराह हीति । सुषुप्तिमोक्षोभयविवक्षयैतद्वचनमित्यादि भाष्यानुसारात् । तस्य वा एतस्येत्यादिकं संसारमो-
क्षपरतया पियोज्यं । तथाहि । तस्यैतस्य पुरुषस्य द्वे एव स्थाने भवतः इदं च संसारावस्थारूपं परलोकस्थानं मोक्षाख्यं चेति ।
संध्यंतृतीयं स्वप्नस्थानं संसारमोक्षोभयसंधौ भवंतृतीयं जीवन्मुक्त्याख्यावस्थारूपं । तस्मिन् जीवन्मुक्त्याख्ये स्वप्नस्थानश-
ब्दितेतिष्ठन्नेते उभेस्थाने । पश्यति । इदं च परलोकस्थानं च । अथ संसारमुक्त्युभयदर्शनानंतरं । अयं पुरुषो जीवः । परलो-
कस्थाने मोक्षे गंतव्ये । यथाक्रमो यन्मार्गो भवति । तमाक्रमं मार्गं जीवन्मुक्त्याख्यमाक्रम्योभयान् । तस्यैव विवरणं संसा-
रेनुभूयमानपापफलानि दुःखानि । मोक्षेऽनुभूयमानानंदांश्च पश्यति । स भगवान्यत्र यदा प्रस्वपिति प्रस्वापयति मोक्षं प्राप-
यति । तंप्रकारमेव व्यनक्ति । अस्य लोकस्य मुच्यमानस्य । सर्वावतः वृत्तिरूपसर्वज्ञानानि । मात्रामिन्द्रियाभिमानि देवां-
श्चोपादाय । स्वयं विहृत्य सांसारिकसर्वव्यापारहीनं कृत्वा स्वयं निर्माय मुक्तौ भोगसाधनपदार्थानुत्पाद्य । स्वेन भासा स्वेन
ज्योतिषा । प्रस्वपिति मोक्षं प्रापयति । अत्रास्मिन् मोक्षेऽयं पुरुषो हरिरस्य जीवस्य स्वयमेव विशेषतो ज्योतिर्भवति ज्ञानोद्धो-
धको भवतीत्यर्थः । नतत्रेत्यादि प्राग्वत् । तदाह सूत्रे । स्वाप्ययसंपत्योरन्यतरापेक्षमाविष्कृतं हीति ॥ ६ ॥ ३ ॥ १० ॥

बृहदा०

॥ ९४ ॥

स्वप्नाद्यवस्थाप्रेरको भगवानित्युक्तार्थे श्लोकाः संतीति प्रतिज्ञाय तानुदाहरति ॥ तदेतद्वृत्तिः । तत् तत्र । स्वप्नेन सुप्त्या स्वर्गे
ण मोक्षेण वा । शारीरं जीवं अभिप्रहृत्य संयोज्य । स्वयमसुप्तः सुप्तान्सुप्त्यवस्थागतान् स्वर्गगतान् मोक्षगतांश्च । शारीरान् जीवान्
भिचाकशीति पश्यति । एवं सुप्त्यवस्थादर्शनानंतरं । शुक्रं शोकेन रत्याचयुक्तं जीवमादाय । पुनः स्थानं जाग्रदाख्यं भूलो
काख्यं सृष्टिस्थानं वा एतीत्यर्थः । कीदृशो भगवानित्यत आह ॥ हिरण्मय इति । हिरौ रत्यानंदौ पूर्णौ यस्येति । स्वर्णवर्णं

तदेतेश्लोका भवंति स्वप्नेन शारीरमभिप्रहृत्या सुप्तः सुप्तान् भिचाकशीति ॥ शुक्रमादाय पुनरेति
स्थानं हिरण्मयः पुरुष एकहंसः ॥ ११ ॥ प्राणेन रक्षत्रवरं कुलायं बहिष्कुलायादमृतश्चरित्वा ॥
स ईयतेऽमृतो यत्र कामः हिरण्मयः पुरुष एकहंसः ॥ १२ ॥ स्वप्नांत उच्चावचमीयमानो रूपाणि देवः
कुरुते बहूनि ॥ उतेव स्त्रीभिः सह मोदमानो जक्षदुते वापि भयानि पश्यन् ॥ १३ ॥

त्वाद्वा हिरण्मयः । प्रधानहंसरूपत्वादेकहंसः पुरुष इति ॥ ६ ॥ ३ ॥ ११ ॥ न केवलं शारीर एव स्वप्नदर्शक इत्याह ॥ प्राणेनेति । अमृतः पुरुषः । प्राणेन मुख्यवायुना । अवरं दुःखहेतुतयानीचं कुलायं जीवदेहं । रक्षन् स्वप्ने जीवमादाय एकेनांशेनेतियोज्यं ।
कुलायाच्छरीराद्वा हिश्चरित्वा पुनरेति स्थानमित्यनुषज्यते । कुत्र नयतीत्यत उक्तं ॥ स ईयते इति । सोमृतो हिरण्मय एक
हंसः पुरुषो हरिः यत्र कामः काम्यमानो रूपादिविषयः । ईयते दृश्यते तत्र चरित्वेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ३ ॥ १२ ॥ स्वप्नावस्थाप्रेरकः

खंडार्थः

३१३

॥ ९४ ॥

किंभूतइत्यतआह ॥ स्वप्नांतइति । देवः । स्वप्नांते स्वप्नस्थाने । उच्चावचमीयमानः वासनामयेषूच्चावचेषुगजमशका
दिषुप्रविशन्स्वस्यबहूनिउच्चावचानिरूपाणिरुकुते । उतशब्दश्चशब्दार्थः । उत किंच । स्त्रीभिश्चित्प्रकृतिरूपाभिःसहमोद
मानइव मोदरूपस्यस्त्रीभिःसहमोदोविडंबनंइतीवशब्दः । उत किंच । जीवस्यभयानिपश्यन्नपि । जक्षदिव हसन्निव मंद
हासस्यनित्यत्वादिवशब्दः ॥ ६ ॥ ३ ॥ १३ ॥ एवमवस्थाप्रेरकंहरिंपश्यंतिकिंनेत्याह ॥ आराममिति । अस्यहरेराराम

आराममस्यपश्यंतिनतंपश्यतिकश्चनेति ॥ तंनायतंबोधयेदित्याहुर्दुर्भिषज्यंहास्मैभवतियमेष
नप्रतिपद्यतेऽथोखल्वाहुर्जागरितदेशएवास्यैषइति यानिह्येवजाग्रत्पश्यतितानिसुप्तइत्यत्रायं
पुरुषःस्वयंज्योतिर्भवति सोहंभगवतेसहस्रंददाम्यतऊर्ध्वंविमोक्षायब्रूहीति ॥ १४ ॥

माक्रीडास्थानं शरीरं स्वप्नपदार्थजातंवा । पश्यंति तंनपश्यतिकश्चनेत्याहुरितीतिपदस्यान्वयः । भगवंतमजानंतंज्ञानीबो
धयेत्किंनेत्याह ॥ तमिति । अयतं यत्नहीनमयोग्यजनंप्रति । तं भगवंतं । नबोधयेदित्याहुर्विद्वांसः । कुतोयंनबोध्य
इत्यतआह ॥ दुर्भिषज्यमिति । एषहरिर्यंपुरुषं । नप्रतिपद्यते नप्राप्नोति । यत्प्रतिपत्तिविषयोनभवति । सर्वथापितुतए
वोभयलिंगादितिसूत्रोक्तन्यायात् । अस्मै अस्य । दुर्भिषज्यंभवति अनिष्टमेवभवति । अभीष्टंनकिमपिसिध्यतीत्यर्थः ।
असुप्तःसुप्तानभिचाकशीतीतिस्वप्नाद्यवस्थायामास्थितस्यहरेर्यत्सर्वद्रष्टृत्वमुक्तं । तद्वनक्ति ॥ अथोखल्विति । तस्मादेवखलु

बृहदा०

॥ ९५ ॥

स्वप्नाद्यवस्थास्वपिसर्वद्रष्टृत्वादेव खलु एष जीवस्य स्वप्नसुप्तिदेशः । अस्य हरेर्जागरितदेश एवेत्याहुरार्याः । तद्विवृणोति ॥ यानीति । यानि जाग्रत् जागरिते पश्यति । तानि सुप्ते स्वप्नसुषुप्तिकालेऽपि पश्यति । हि प्रसिद्धं । एवं स्वप्नसुप्त्यवस्थाप्रेरकत्वमुक्तोपसंहरति ॥ अत्रेति । अत्र स्वप्नसुप्त्याद्यवस्थायां । अयं पुरुषो हरिः । जीवस्य स्वयमेव ज्योतिर्भवति । एवं श्रुत्वा राजा गुरुदक्षिणां प्रतिजज्ञ इत्याह ॥ सोहमिति । त्वयोपदिष्टोहं । सहस्रं हस्त्यृषभसहस्रं । अत ऊर्ध्वं इतः परं । विमोक्षा

सवा एष एतस्मिन् संप्रसादे रत्वा चरित्वा दृष्ट्वैव पुण्यं च पापं च पुनः प्रतिन्यायं प्रतियोन्या द्रवति स्वप्नायैव स यत्तत्र किञ्चित् पश्यत्यनन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुष इत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्यसोहं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षायैव ब्रूहीति ॥ १५ ॥

य विशिष्टमोक्षाय । ब्रूहीति राजोवाचेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ३ ॥ १४ ॥ प्रागुक्तमेव हरेरवस्थाप्रेरकत्वं पूर्वसंकलयोक्तं अधुनाविविच्य सुप्तिस्वप्नजाग्रदवस्थाप्रेरकत्वं प्रत्येकं स्पष्टमाह याज्ञवल्क्यः ॥ सवा इत्यादिना । स एष हरिः । संप्रसादे सम्यक् प्रसीदति जीवोऽस्यामिति व्युत्पत्त्या सुप्तौ । रत्वा रमणं कृत्वा । चरित्वा । पुण्यं च पापं च दृष्ट्वैव ननु तत्कृतविकारवानित्येवकारार्थः । रत्वा चरित्वा च प्रतिन्यायमवस्थांतरं प्रवर्तनीयमिति न्यायमनुसृत्य प्रतियोन्या पदव्या । स्वप्नायैव जीवस्य स्वप्नप्राप्तयेव । द्रवति स्वप्नदेशं गच्छति । सुप्त्यादौ दृष्टपदार्थाभिलाषेण सज्जते किं नेत्याह ॥ स यत्तत्रेति । स हरिः तत्र सुप्त्यादौ यत्किञ्चित् पश्यति

खंडार्थः

३।१५

॥ ९५ ॥

तेन नानाविधस्वाप्नपदार्थदर्शनेनानन्वागतः अलिप्तो भवति । दर्शनकृतविकारवान्नभवतीत्यर्थः । तत्रहेतुः ॥ असंगोहीति ।
इत्युवाचयाज्ञवल्क्यइत्यर्थः । तदुक्तमंगीकृत्यदक्षिणांप्रतिजज्ञइत्याहवेदपुरुषः ॥ एवमेवेत्यादिना । पूर्वोक्तानामपिमो
क्षार्थत्वमस्येव तथापिपुनःपुनर्ज्ञानांतराधिक्येनातिशयोमुक्तावस्तीतितदभिप्रायेणातऊर्ध्वविमोक्षायब्रूहीत्युक्तिरितिज्ञेयं ।

सवाएषएतस्मिन्स्वप्नेरत्वाचरित्वादृष्टैवपुण्यंचपापंचपुनःप्रतिन्यायंप्रतियोन्याद्रवतिबुद्धांतायै
वसयत्तत्रयत्किंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेनभवत्यसंगोह्यंपुरुषइत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्यसोहंभगव
तेसहस्रंददाम्यतऊर्ध्वविमोक्षायैवब्रूहीति ॥ १६ ॥ सवाएषएतस्मिन्बुद्धांतरेत्वाचरित्वादृष्टै
वपुण्यंचपापंचपुनःप्रतिन्यायंप्रतियोन्याद्रवतिस्वप्नांतायैव ॥ १७ ॥ तद्यथामहामत्स्वउभेकू
लेअनुसंचरतिपूर्वचापरंचैवमेवायंपुरुषएतावुभावंतावनुसंचरतिस्वप्नांतंचबुद्धांतंच ॥ १८ ॥

एवमुत्तरखंडद्वयेऽपियोजनाध्येया ॥ ६ ॥ ३ ॥ १५ ॥ बुद्धांतायैव जाग्रत्स्थानायैवेत्यर्थः । एवंस्वप्नांतायैवेत्यस्यार्थोध्येयः ॥ १६ ॥
अत्रस्वप्नशब्दःस्वप्नसुषुप्तभयाभिप्रायः । बाह्याज्ञानस्योभयत्रसाम्येनात्रोभयोरेकीकरणेनोक्तिः ॥ १७ ॥ स्वप्नस्थानाज्जा
ग्रत्स्थानंजाग्रत्स्थानात्स्वप्नस्थानंभगवान्जीवमादाययातीत्युक्तं । तद्दृष्टांतेनव्यनक्ति ॥ तद्यथेति । तन्निदर्शनंयथेत्यर्थः ।
यथामहामत्स्यःनद्याःपूर्वचापरंचेत्युभेकूलेअनुसंचरति । एवमेवायंपुरुषोहरिः । स्वप्नांतंचबुद्धांतंचेत्येता वंतौ स्थाने ।

बृहदा०
॥ ९६ ॥

स्वप्नशब्दोत्रोभयपरइत्युक्तंध्येयं । अनुसंचरति ॥ ६ ॥ ३ ॥ १८ ॥ जीवस्यस्थितिप्रकारं दृष्टान्तपूर्वमाह ॥ तद्यथेति ।
इयेनोवासुपर्णोवाऽस्मिन्नाकाशेविपरिपत्य इतस्ततःपतित्वा । श्रान्तः पक्षौसंहृत्य संकुच्य । सल्लयायैव स्वनीडायैव ।
ध्रियते गच्छति । एवमेवायंपुरुषोजीवःजागरितेसंसारेश्रान्तः । एतस्मैअंतायसुप्तिमुक्तिरूपदेशाय । धावति गच्छति ।

तद्यथास्मिन्नाकाशेइयेनोवासुपर्णोवाविपरिपत्यश्रान्तःसंहृत्यपक्षौसल्लयायैवध्रियतएवमेवायं
पुरुषएतस्माअंतायधावतियत्रसुप्तोनकंचनकामंकामयतेनकंचनस्वप्नंपश्यति ॥ १९ ॥ तावा
अस्यैताहितानामनाड्योयथाकेशःसहस्रधाभिन्नस्तावताणिग्नान्तिष्ठन्ति शुक्लस्यनीलस्यपिंगल
स्यहरितस्यलोहितस्यपूर्णाअथयत्रैनंघ्नन्तीवजिनन्तीवहस्तीवविच्छाययतिगर्तमिवपततियदेवजा
ग्रद्भयंपश्यतितदत्राविद्ययामन्यतेऽथयत्रदेवइवराजेवाहमेवेदंसर्वोस्मीतिमन्यतेसोऽस्यपरमो
लोकः ॥ २० ॥

यत्रसुप्तिमुक्तिदेशे । सुप्तः । आनंदरूपंसुशब्दार्थहरिं । प्राप्नोजीवः । नकंचनकामं कामयते । नकंचनस्वप्नंपश्यति । एतस्मा
इत्यन्वयः ॥ ६ ॥ ३ ॥ १९ ॥ जीवस्यसुप्तिस्थानमाह ॥ तावाइति । अस्य पुरुषस्य । जीवस्यशरीरेताः प्रसिद्धाः । एताःवक्ष्य
माणाः । हितानामनाड्यः । यथाकेशःसहस्रधाभिन्नः । तावताअणिग्निसूक्ष्मरूपेणतिष्ठन्ति । तासांहितत्वंकुतइत्यतोभगव

खंडार्थ.

३।२०

॥ ९६ ॥

दधिष्ठानत्वादितिभावेनाह ॥ शुक्लस्येति । शुक्लादिवर्णोपैतरूपपंचकेनपूर्णाः । अच्छिद्रतयानुप्रविष्टा इत्यर्थः । तासांम
ध्येसुषुम्ना तत्रसुप्तिंयातीतिशेषः । अथ यत्र । यासुकंठदेशेस्थितासुनाडीषु । स्थितोजीवः । एनंस्वप्नदृष्टमात्मानं । अन्येघ्नं
तीवपश्यति । बाह्यार्थवैलक्षण्यादिवशब्दः । कदाचित्जिनंतीव ताडयंतीवपश्यति । एवंस्वात्मानंहस्तीव गजइव । पश्यति ।
अन्यःकश्चनैनंविच्छाययति भयेनविगतशोभंकरोतीवपश्यति । गर्तं जीर्णकूपादिकंप्रति । तन्मध्यइतियावत् । पततीवप
श्यति । जाग्रदिवभयंचपश्यति । अत्रपश्यतीत्युक्त्याप्राप्तदर्शनस्वातंत्र्यंजीवस्यनिराह ॥ यदेवेति । यदायस्यांदशायां
तद्वाअस्यैतदतिच्छंदाअपहतपाप्माऽभयंरूपंतद्यथाप्रिययास्त्रियासंपरिष्वक्तोनबाह्यंकिंचन
वेदनांतरमेवमेवायंपुरुषःप्राप्तेनात्मनासंपरिष्वक्तोनबाह्यंकिंचनवेदनांतरंतद्वाअस्यैतदाप्तकाम
मात्मकाममकामंरूपंशोकांतरं ॥ २१ ॥

यद्भयादिकंजाग्रद्वस्तुवत्पश्यतितद्वस्त्वत्राविद्यया अःब्रह्म तद्विद्यया भगवन्मत्तैव मन्यते पश्यति । नस्वातंत्र्येणेत्यर्थः ।
सुप्तौमुक्तौचनकंचनकामंकामयतइत्युक्तं तर्हिकथंतिष्ठतीत्यतआह ॥ यत्रेति । यत्रसुप्तौमुक्तौवादेवइवराजेव । भोगापेक्षया
पूर्तिर्भवतीतिदेवदृष्टांतः । प्रत्यक्षदर्शनार्थंराजदृष्टांतइतिज्ञेयं । अहमेवेदंसर्वोस्मिस्वयोग्यतयागुणपूर्णोस्मीतिमन्यते । विष
यभो(गानन्वितः)गेनविनास्वरूपानंदेनैवपूर्णइत्यहमेवेत्येवशब्दः । सहरिरस्यजीवस्यपरमोलोकःआश्रयः ॥ ६ ॥ ३ ॥
॥ २० ॥ पूर्णत्वमस्यकुतोऽभूदित्यतआह ॥ तद्वाइति । अस्य भगवतः । तत्प्रसिद्धमेवैतद्रूपं । अतिच्छंदाः अतिक्रान्ता

बृहदा०

॥ ९७ ॥

निष्ठंदांसियेनासावतिष्ठंदाः साकल्येनवेदाप्रतिपाद्यः । अपहतपाप्मा । अभयं भयहीनरूपं । भगवद्रूपस्यैवंविधत्वेप्रकृ-
तेकिमायातमित्यतोभगवत्प्राप्त्यापूर्णत्वमस्येतिसदृष्टांतमाह ॥ तद्यथेति । प्रिययास्त्रियासंपरिष्वक्तःआलिङ्गितोबाह्यंकिंच-
नघटादिकंचनवेद आंतरंदुःखादिकंचनवेद । स्त्रीपरिष्वंगसुखेनैवपूर्णोभवति । एवमेवायंपुरुषोजीवःप्राज्ञेनबाह्यपदार्थाज्ञाप-
केनहरिणासंपरिष्वक्तःसुप्तःमुक्तोवानबाह्यंकिंचनवेदनांतरं भगवत्प्राप्त्यास्वयोग्यपूर्णानंदानुभवप्राप्त्यातृप्तोभवतीत्यर्थः ।

अत्रपिताऽपिताभवति माताऽमातालोकाअलोकादेवाअदेवावेदाअवेदाअत्रस्तेनोऽस्तेनोभ-
वतिभ्रूणहाऽभ्रूणहाचांडालोऽचांडालःपौलकसोऽपौलकसःश्रमणोऽश्रमणस्तापसोऽतापसोन-
न्वागतंपुण्येनानन्वागतंपापेनतीर्णोहितदासर्वाच्छोकान्हृदयस्यभवति ॥ २२ ॥

प्रकृतभगवद्रूपस्यगुणानाह ॥ तद्वाइति । अस्यात्मनःतत्प्रसिद्धमेतद्रूपंआप्तकामं आप्ताएवतत्वाप्तव्याःकामाथेनतदाप्तकामं।
पूर्णसुखरूपत्वादात्मैवकाम्यतइत्यात्मकामं विषयकामनारहितं । शोकानामंतेनाभावेनैवरमतइति । शोकंविनैवरमतइति
शोकांतरं ॥ ६ ॥ ३ ॥ २१ ॥ यत्रसुप्तोऽनकंचनकामंकामयतइति । प्रकृतसुप्तिमोक्षस्वरूपंस्पष्टमाह ॥ अत्रपितेत्यादिना ।
उक्तगुणेनभगवतासंपरिष्वक्तोजीवःपूर्वपुत्राणांपितात्रसुप्तोमुक्तोवाऽपिताभवति । पुत्रादिप्रकृतश्राद्धादिफलंभुंक्तइत्यर्थः ।

खंडार्थः

३१२२

॥ ९७ ॥

पूर्वस्वपुत्राणां माताऽत्र सुप्तौ मुक्तौ अमाता भवति । पुत्रदुःखेनादुःखित्वात् । एवमग्रेऽपि योजना । लोकाः लोकाभिमानिनः । अलोकाः लोकाभिमानहीनाः । देवाः देवाभिमानिनः । अदेवाः वर्षणादिस्वस्वजगद्व्यापारहीनाः प्रजाकृतयज्ञादिभुजोनेति चार्थः । पूर्ववेदाः वेदाभिमानिनः । अवेदाः वेदाभिमानहीनाः । अस्तेन इत्यादेः पापफलस्याननुभवाभिप्रायो ध्येयः । श्रमणो यतिः । अश्रमणः यतिधर्मादुद्भूतरूपत्वादतापसः तपश्चरणादुत्थितत्वात् । पापेन प्राचीनानिष्टपुण्येनानन्वागतः अलिप्तः । पापफलाप्ययात्पापेनानन्वागतः । तदा सुप्तौ मुक्तौ च सर्वांश्छोकान्तीर्णोऽतिक्रान्तो । हृदयस्य हृदयत इति हृदयस्थस्य हरेः ।

यद्वैतन्नपश्यति पश्यन्वैतन्नपश्यति न हि द्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं यत्पश्येत् ॥ २३ ॥

शेषभूतो भवति । हियतो त इति ॥ ६ ॥ ३ ॥ २२ ॥ देशकालान्तरे भगवानिवान्योऽप्यवस्थाप्रेरकोऽस्ति किमित्याशंकां स युक्ति कं निराह ॥ यद्वैतमित्यादिना । पूर्वत्र प्रकृतं ब्रह्म यद्वस्तु द्वैतं द्वैतत्वेन समाभ्यधिकत्वेन न पश्यति । तत् द्वितीयं समाभ्यधिकं वस्तु न तु नैवास्ति । भगवतोऽदर्शनमात्रेण कथं तदभाव इत्यत आह ॥ पश्यन्वैतन्नपश्यतीति । विद्यमानं सर्वं पश्यन्नपि तन्नपश्यत्यतो नास्त्येव तदिति भावः । ननु विद्यमानमपि द्वैतं भ्रान्त्यानपश्यतीति किं न स्यादित्यत आह ॥ नहीति । विपरिलोपोऽयथार्थत्वं न ह्यस्तीत्यर्थः । कुत इत्यत उक्तं ॥ अविनाशित्वान्नित्यत्वान्निर्दोषत्वादिति वा । दुष्टेषु नष्टपदप्रयोग

बृहदा०

॥ ९८ ॥

दर्शनात् । व्यासतीर्थटीकायांतु पश्यन्वैतद्वैतं वस्तुनेत्येव पश्यत्यतोनेत्युक्त्वा । नास्तीति प्रत्ययो भ्रांतिः किं न स्यादित्यतो न हीति वाक्यं । इतोऽपि द्वैतं नेत्याह ॥ तत इति । ततो भगवतो न्यद्वितीयं द्रष्टुं । तन्नैवास्ति । यद्द्रष्टुं ततो हरेर्विभक्तं विरुद्धं । पश्येदतो न्यस्य द्रष्टुरभावात्सर्वद्रष्टृभागवता भ्रांतिहीनेनादृष्टत्वात्प्रत्युत नास्तीत्येव दृष्टत्वात् द्वैतशब्दितं हरेः समाभ्यधिकमवस्थाप्रेरकमन्यद्वस्तुनेत्यर्थ उक्तः । तत्त्वनिर्णयटीकायांतु शुक्लस्य नीलस्येत्यादि पूर्ववाक्ये परस्परं विलक्षणानां रूपवद्भिर्भगवद्रूपैर्नाडीनां व्यासत्वमुक्तं । तेन तद्रूपाणां भेदः प्राप्तः । तथा तद्वा अस्यैतदाप्तकाममात्मकाममकामं रूपमिति षष्ठ्यारूपरूपिणो

यद्वैतज्ञजिघ्रति जिघ्रन्वैतज्ञजिघ्रति न हि घ्रातुर्घ्रातेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं यज्जिघ्रेत् ॥ २४ ॥

भेदश्च तन्निराकर्तुं यद्वैतमिति वाक्यं । हृदयस्य भवतीति हृदयशब्देन प्रकृतं ब्रह्म भगवान् यद्यस्माच्छुक्लादिकं रूपं स्वतः अन्योन्यं द्वैतं भिन्नं न पश्यति । तत्तद्वितीयं भिन्नं न तु नास्त्येव । तावता कथमभाव इत्यतः पश्यन्सर्वज्ञोऽपि तं न पश्यति । एवं तर्हि जीवजडात्मकमपि विश्वं किंततो न भिन्नं नेत्याह । यद्यस्माद्भगवान् । यत्जीवजडादिकं विभक्तं स्वतो भिन्नं पश्येत्तस्मात् ततो न्यदेव । भगवता भेदेन दृष्टत्वेऽपि कुतो भिन्नमित्यत उच्यते ॥ नहीति । अविनाशित्वान्निर्दोषत्वादित्युपलक्षणं । अबाधितत्वाच्चेत्यर्थ उक्तः । तदुक्तं भाष्ये । यदवतारादिकं द्वैतत्वेन न पश्यति न तु तत्ततो द्वितीयमित्यादि ॥ ६ ॥ ३ ॥ २३ ॥ न केवलं भग

खंडार्थः

३।२४

॥ ९८ ॥

वान्चक्षुषाद्वितीयं न पश्यतीति किंतु । सर्वेन्द्रियैर्द्वितीयं न पश्यतीत्याह ॥ यद्वैतं न जिघ्रतीत्यादिना खंडससकेन । योजना

यद्वैतन्नरसयते रसयन्वैतन्नरसयते न हिरसयितूरसयते विपरिलोपो विद्यते ऽविनाशित्वान्न तु तद्वि
तीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं यद्वसयेत् ॥ २५ ॥ यद्वैतन्न वदति वदन्वैतन्न वदति न हि वक्तुर्वक्तेर्विपरि
लोपो विद्यते ऽविनाशित्वान्न तु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं यद्वदेत् ॥ २६ ॥ यद्वैतन्न शृणोति
शृण्वन्वैतन्न शृणोति न हि श्रोतुः श्रुतेर्विपरिलोपो विद्यते ऽविनाशित्वान्न तु तद्वितीयमस्ति ततो न्य
द्विभक्तं यच्छृणुयात् ॥ २७ ॥ यद्वैतन्न मनुते मन्वानो वैतन्न मनुते न हि मंतुर्मतेर्विपरिलोपो विद्यते ऽ
विनाशित्वान्न तु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं यन्मन्वीत ॥ २८ ॥ यद्वैतन्न स्पृशति स्पृशन्वैतन्न
स्पृशति न हि स्पृष्टुः स्पृष्टेर्विपरिलोपो विद्यते ऽविनाशित्वान्न तु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं य
त्स्पृशेत् ॥ २९ ॥

तु प्राग्वदेव ज्ञेया । घ्रातेः घ्राणसंबन्धिज्ञानस्य ॥ ६ ॥ ३ ॥ २४ ॥ रसयतेः रसज्ञानस्य ॥ २५ ॥ वक्तेः वागिन्द्रियव्यापारस्य । विपरिलो
पो ऽसत्यत्वं ॥ २६ ॥ श्रुतेः श्रोत्रज्ञानस्य ॥ २७ ॥ मतेः मानसज्ञानस्य ॥ २८ ॥ स्पृष्टेः स्पर्शनज्ञानस्य ॥ २९ ॥ विज्ञातेर्वि

बृहदा०

॥ ९९ ॥

शेषज्ञानस्य ॥ ६ ॥ ३ ॥ ३० ॥ ततो न्यद्विभक्तं यत्पश्येत्ततो न्यद्विभक्तं यज्जिघ्रेदित्यादि नोक्तमुपसंहरति ॥ यत्रवान्यदिवेति । यत्र यदा । अन्यद्भगवद्व्यतिरिक्तं । स्वतंत्रमिव भवेत् । इवशब्दोल्पस्वातंत्र्यवान्स्यादित्यर्थः । तत्र तदैवान्यो भगवदन्यः पुरुषोऽन्यद्भगवद्द्रष्टादन्यत्पश्येज्जिघ्रेदित्यादियुज्यते । तदन्यत्स्वतंत्रं नास्तीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ एवं द्रष्टृतरनिषेधमुपसंहृत्य स एव सर्वद्रष्टे

यद्वै तन्न विजानाति विजानन्वै तन्न विजानाति न हि विज्ञातुर्विज्ञातेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशि
त्वान्न तु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं यद्विजानीयात् ॥ ३० ॥ यत्र वा अन्यदिव स्यात्तत्रान्यो
न्यत्पश्येदन्योन्यज्जिघ्रेदन्योन्यद्रसयेदन्योन्यद्वेदन्योन्यच्छृणुयादन्योन्यन्मन्वीतान्योन्यत्स्पृ
शेदन्योन्यद्विजानीयात् ॥ ३१ ॥ सलिल एको द्रष्टा द्वैतो भवत्येष ब्रह्मलोकः सम्राडिति हैनमनुश
शासयाज्ञवल्क्य एषास्य परमा गतिरेषास्य परमा संपदेषोस्य परमो लोक एषोस्य परम आनंद एतस्यै
वानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्ति ॥ ३२ ॥

त्युक्तमुपसंहरतीति वा । अन्यस्य स्वतंत्रं द्रष्टृतरस्याभावे यद्वै तं पश्यतीत्युक्तं सुस्थमित्याहेति वा सलिल एको द्रष्टेत्यादेर्गमनिका
ध्येया । सलिले प्रकृतिरूपे सलील इति प्रथमा वा । एकः समवर्जितः । अद्वितीयः विरोधिद्वितीयशून्यः । द्रष्टा भवति तिष्ठ
ति । विष्णुरेव स्वतंत्रो द्रष्टानान्य इति कुत इत्यत आह ॥ एष इति । हे सम्राट् एष आत्मा । ब्रह्मपूर्णलोको ज्ञानं यस्यासौ ब्रह्मलो

खंडार्थः

३।३२

॥ ९९ ॥

GDF

कइतिहैनंजनकमनुशशासयाज्ञवल्क्यः । हरेर्महिमांतरमाह ॥ एषास्येति । अस्यहरेरेषागतिःपरमा सर्वगतत्वात् । अस्यै
 षासंपत्परमा पूर्णैश्वर्यात् । अस्यैषलोकः ज्ञानं । परमः सर्वविषयकत्वात् । अस्यैषआनंदःपरमःपूर्णत्वात् । आनंदस्यपरम
 सयोहवैमनुष्याणांराद्धःसमृद्धोभवत्यन्येषामधिपतिस्सर्वैर्मानुष्यकैर्भोगैःसंपन्नतमःसमनुष्या
 णांपरमआनंदोऽथयेशतमनुष्याणामानंदाःसएकःपितृणांजितलोकानामानंदोऽथयेशतंपितृणां
 जितलोकानामानंदाःसएकोगंधर्वलोकआनंदोऽथयेशतंगंधर्वलोकआनंदाःसएकःकर्मदेवानामानं
 दोयेकर्मणादेवत्वमभिसंपद्यंतेऽथयेशतंकर्मदेवानामानंदाःसएकआजानदेवानामानंदोयश्चश्रोत्रि
 योऽवृजिनोऽकामहतोऽथयेशतमाजानदेवानामानंदाःसएकःप्रजापतिलोकआनंदोयश्चश्रोत्रि
 योऽवृजिनोऽकामहतोऽथयेशतंप्रजापतिलोकआनंदाःसएकोब्रह्मलोकआनंदोयश्चश्रोत्रियोऽवृ
 जिनोऽकामहतोऽथैषएवपरमआनंद एषब्रह्मलोकःसम्राडितिहोवाचयाज्ञवल्क्यःसोहंभगवते
 सहस्रंददाम्यतऊर्ध्वविमोक्षायैवब्रूहीत्यत्रहयाज्ञवल्क्योबिभयांचकारमेधावीराजासर्वेभ्योमां
 तेभ्यउदरौत्सीदिति ॥ ३३ ॥

तांव्यनक्ति ॥ एतस्यैवेति । अन्यानिभूतानिब्रह्मादिमुक्तान्यप्येतस्यहरेरानंदस्यमात्रांप्रतिबिंबरूपविपुलकमुपजीवंतिअनु
 भवंति ॥ ६ ॥ ३ ॥ ३२ ॥ किमेकप्रकारेणमुक्तानिभूतानिआनंदमात्रामुपजीवंतीत्यतःतारतम्येनेत्याह ॥ सयइत्यादिना ।

SGDF

Sri Ganga ... Foundation

बृहदा०

॥१००॥

सप्रसिद्धः । योयंमनुष्याणां चक्रवर्तिनां । राद्धःमुक्तःसयोग्यसाधनपूर्तिमत्त्वेनसमृद्धःअतोराद्धइत्यर्थः । अन्येषामधिपतिः ।
मानुष्यकैर्मनुष्यत्वदशायांज्ञानोत्तरकृतदानादिफलभूतैर्भोगैःसंपन्नतमोभवति । समनुष्याणांपरमआनंदःआविर्भूतस्वरूपानं
दःउक्तगुणविशिष्टस्ययआनंदःसपूर्वावधिभूतोमानुषानंदउच्यतइत्यर्थः । अथेत्यर्थांतरे । येमानुषानंदाउक्ताःतेशतगुणिता
श्चेत्सएकःपितृणामानंदइत्यर्थः । पितृन्विशिनष्टि ॥ जितेति । जितलोकानां प्राप्तस्वयोग्यपूर्णब्रह्मज्ञानानां । मुक्तानामि
तियावत् । अत्रप्रकरणेलोकशब्दोज्ञानपरः । अथोक्तकक्ष्योत्तरतइत्यर्थः । एवमग्रेपि । जितलोकानांमुक्तानापितृणांयेशत
मानंदाःसएकोगंधर्वलोके । गंधर्वाणामुक्तौ । गंधर्वाणांलोकेब्रह्मज्ञाने नित्योदितब्रह्मज्ञानदशायामितियावत् । मुक्तावेवनि
त्योदितज्ञानमितिगंधर्वलोकपदेनगंधर्वमुक्त्यर्थलाभोध्येयः । एवमग्रेप्यर्थोज्ञेयः । कर्मदेवाःकइत्यतआह ॥ यइति । येकर्म
णादेवत्वंप्राप्नुवंतितेकर्मदेवाइतिपूर्वेणान्वयः । आजानदेवानांजातेभ्योवराणामिंद्रादीनामित्यर्थः । तान्विशिनष्टिमुक्तत्वज्ञा
पनाय ॥ यश्चेति । वचनव्यत्ययः । ये श्रोत्रियाःप्राप्तश्रवणफलाः । अवृजिनो दुःखहीनाः । अकामहताः कामोपद्रवहीना
श्चेतिचशब्दान्वयः । तेषांआजानजदेवानामित्यन्वयः । प्रजापतीनारुद्राणांशेषाणामितियावत् । लोके ब्रह्मज्ञानेप्रागुक्त
दिशा । मुक्तावितियावत् । येप्रजापतयः श्रोत्रियत्वादिगुणकास्तेषामितिप्राग्वज्ज्ञेयं । ब्रह्मलोकेब्रह्मणांविर्चिचानांविष्णुज्ञाने
मुक्तावितियावत् । यश्चेतिप्राग्वत् । ज्ञानपादीयानुव्याख्यानेतु तस्मादमुक्तसुखगंतारतम्यंपृथक्पृथक् । उक्त्वायश्चेतिमुक्ता

खंडार्थः

३।३३

॥१००॥

नांतारतम्यंसुखेश्रुतिः । आहेतिमुक्तामुक्तपरतयास्यार्थउक्तः । हेसम्राट् एवं तारतम्यस्थितानिब्रह्मादीनिमुक्तान्येतस्यैवा
नंदस्यमात्रामुपजीवंतियस्मादथ तस्मादेषएवपरमानंदः निरतिशयपूर्णानंदः । एषब्रह्मलोकः पूर्णज्ञानः । इतिहोवाचयाज्ञव
ल्क्यः । सम्राडाह ॥ सोहमिति । अत्र एवंराज्ञापृष्टेसति । याज्ञवल्क्योविभयांचकार भीतवान् । भयहेतुमाह । मेधावी
प्रज्ञावान्राजा सर्वेभ्यःप्रश्नकर्तृभ्यःतेभ्यः आश्वलादिभ्यःमांडदारौत्सी दुत्कृष्टतयाऽवरोधंकृतवानिति । रहस्यं स्वायोग्यं ।

सवाएषएतस्मिन्स्वप्नांतरेत्वाचरित्वाट्टैवपुण्यंचपापंचपुनःप्रतिन्यायंप्रतियोन्याद्रवतिबुद्धांता
यैव ॥ ३४ ॥ तद्यथाऽनःसुसमाहितमुत्सर्जद्यायादेवमेवायंशारीरआत्माप्राज्ञेनात्मनाऽन्वारू
ढउत्सर्जद्यातियत्रैतदूर्ध्वोच्छ्वासीभवति ॥ ३५ ॥

यदिमामेषपृच्छति । तदातदपिवक्तव्यंभविष्यतित्वत्पृष्टंसर्ववक्ष्यामीति राज्ञेवरस्यदत्तत्वादितिभीतिरभूदितिभावः ॥ ६ ॥ ३ ॥
॥ ३३ ॥ अतिप्रयत्नतोयावत्सुखादिकंमुक्तौप्राप्तुंशक्यंतावतःसंप्राप्त्यैज्ञानपरंपरांक्रमात्प्रष्टुकामःएकमेकंविज्ञायपुनस्ततस्ततोवरं
ज्ञानंमांविमोक्षायब्रूहीतिराज्ञापृष्टोविद्यांतरमाह ॥ सवाइति । जीवास्वातंत्र्यज्ञापनायजीवमादायहरिरेवजाग्रदादिषुसंया
तीतिनियमइतिज्ञापयितुमुक्तमेवतात्पर्यज्ञापनायपुनरनूदितमितिज्ञेयं ॥ ३४ ॥ एवंसुप्त्याद्यवस्थाईशाधीनेत्युक्तं अधुनाप्र

तिमरणं मुक्तिकालीनंमरणंचेशायत्तमितिभावेनमरणस्वरूपमाह ॥ तद्यथेति । तन्निदर्शनंयथा । सुसमाहितं पुमधिष्ठितं । अनः शकटं । ग्रामादिकंउत्सर्जद्यायात्गच्छेत् । एवमेवायंशरीरः शरीरमानीआत्माजीवः । यत्र यदा । ऊर्ध्वोच्छ्वासीभवति । ए तदेतस्मिन्काले । प्राज्ञेनात्मनाहरिणान्वारूढः देहंउत्सर्जन्परित्यज्ज्याति ॥ ३५ ॥ नकेवलंसाधारणमरणएवभगवतान्वारूढो जीवः किंतुमोक्षरूपमरणेपीत्याह ॥ सइति । सोयं जीवो । यत्र यदा । अणिमानं न्येति निगच्छति । भगवत्प्रा

सयत्रायमणिमानंन्येतिजरयावोपतपतावाणिमानंनिगच्छतितद्यथाअंश्वोदुंबरंवापिप्पलंवाबं धनात्प्रमुच्यतएवमेवायंपुरुषएभ्योंगेभ्यःसंप्रमुच्यपुनःप्रतिन्यायंप्रतियोन्याद्रवतिप्राणायैव॥३६॥

स्तिरूपमोक्षंगंतुमिच्छतीतियावत् । तदाप्राज्ञेनात्मनान्वारूढइतिपूर्वेणान्वयः । कदाभगवंतमेतीत्यतआह ॥ जरयेति । जरया चरमवयोधर्मेण । उपतपतारोगादिनावाऽणिमानंनिगच्छति । ननुसर्वेपिजरया चरमवयसाऽणिमानंयंत्यतःकथमुपतपतावेतिपक्षांतरोक्तिरित्यतोनायंनियमइतिदृष्टांतोक्तिपूर्वमाह ॥ तद्यथेति । तन्निदर्शनंयथा । आश्वोदुंबरंवा पिप्पलमश्वत्थंवाबंधनात्प्रमुच्यते । अत्राम्नादिशब्दाआम्नादिफलपराः । आम्नादिफलंआम्नादिवृक्षात्पतति । एवमेवायंपुरुषो जीवः । कलौबाल्ये । त्रेतायामध्यमेवयसि । कृतेचरमेवयसि । एभ्योंगेभ्यः शरीरावयवेभ्यः । शरीरादित

इतिवा । संप्रमुच्यप्रतिन्यायं पूर्वावस्थातोवस्थांतरंप्राप्यमितिन्यायमनुसृत्य । प्राणायैववायवएव द्रवति । वायुद्वाराभगवं तंप्राप्यभगवदधिष्ठितोगच्छतीति ॥ ६ ॥ ३ ॥ ३६ ॥ सजीवोयदाभगवंतंगच्छतितदाविशेषमाह ॥ तद्यथेति । तन्निदर्शनंयथा आयांतं आगच्छंतं । राजानंदृष्टोग्राः अंगरक्षकाः । प्रत्येनसो योधाः । सूताः सारथयः । ग्रामण्यश्च

तद्यथाराजानमायांतमुग्राःप्रत्येनसःसूतग्रामण्योन्नैःपानैरावसथैःप्रतिकल्पंतेऽयमायात्ययमागच्छतीत्येवंहैवंविदंसर्वाणिभूतानिप्रतिकल्पंत इदंब्रह्मयातीदमागच्छतीति ॥ ३७ ॥

तद्यथाराजानंप्रयियासंतमुग्राःप्रत्येनसःसूतग्रामण्योभिसमायंत्येवमेवमात्मानमंतकालेसर्वे प्राणाअभिसमायंतियत्रैतदूर्ध्वोच्छ्वासीभवति ॥ ३८ ॥ इतिज्योतिर्ब्राह्मणं ॥ ६ ॥ ३ ॥

भूपालाः । सूतग्रामण्यो जनपदस्थाःराजसमीपस्थाश्चेति । तत्रजनपदस्थाःसूतग्रामण्यः । अन्नैःपानैरावसथैरावास स्थानैःपूजांप्रतिकल्पंतेकल्पयंति । कथंतेषांराजागमनज्ञानमित्यतआह ॥ अयमिति । अयंध्वजआगच्छतितस्मादयंराजाआयातीतिज्ञात्वाप्रतिकल्पंतइत्यन्वयः । एवमेवंविदंपूर्वोक्तप्रकारेणभगवदपरोक्षज्ञानिनमायांतंदृष्ट्वासर्वाणिभूतानिअर्चिरादिदैवतानिपूजांप्रतिकल्पंते । ननुज्ञानिन्यागतेदेवाःकुतस्तत्पूजांकुर्युरुग्रादिवत्तेषांतद्भृत्यत्वाभावादित्यतआह ॥

बृहदा०

॥१०२॥

इदमिति । इदं मुक्तजीवस्वरूपं आगच्छत्यनेन सहेदं परं ब्रह्मायातीति तत्पूजार्थं प्रतिकल्पंत इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ३ ॥ ३७ ॥
मुक्तजीवमादाय भगवति प्रतिष्ठमाने शरीरस्थाः प्राणाः किं कुर्वन्तीत्यतः तेषां भगवंतमनुगच्छन्तीति सदृष्टांतमाह ॥ तद्यथेति ॥ राजानं
प्रयियासंतं गंतुमिच्छंतं । राजा सहस्थिताः उग्राः प्रत्येनसः सूतग्रामण्यः । अभिसमायन्ति । एवमेवैवमात्मानं मुक्तमादाय ग
च्छंतं । तं हरिं अंतकाले मुक्तिकाले । सर्वे प्राणाः शरीरस्थाः वागादीन्द्रियदेवाः अभितः समायन्ति । अग्न्यादिगतिश्रुतेरिति सूत्रं तु स
सारिविषयं । अंतकालमेवाह ॥ यत्नेति ॥ ६ ॥ ३ ॥ ३८ ॥ इति ज्योतिर्ब्राह्मणं ॥ तद्यथाऽनइत्यादिनोक्तं प्रतिमरण

स यत्रायमात्मा बल्यं न्येत्यसंमोहमिव न्येत्यथैनमेते प्राणा अभिसमायन्ति स एतास्ते जोमात्रा सम
भ्याददानो हृदयमेवान्ववक्रामति स यत्रैव चाक्षुषः पुरुषः पराङ्पर्यावर्ततेऽथारूपज्ञो भवति ॥ १ ॥

प्रकारं अंत्यमरणप्रकारं च विविच्य दर्शयति ॥ स यत्रायमात्मेत्यादिना । स पूर्वोक्तः प्रसिद्धः । आत्मा जीवो । यत्र
यदा । बल्यं सर्वेषां बलकारिणं हरिं । नितरामेत्यप्राप्य । मृतेः पूर्वसंमोहमिव विमुग्धत्वमिव । न्येति प्राप्नोति । मृतेः पूर्व
विमुग्धत्वं प्राप्य यदा विष्णुं यातीति यावत् । अथ तदा । एनं बल्यं विष्णुं । एते प्राणाः तत्तत्स्थानस्थिताः । तेजःस्वरूपिणो देवाः ।
अभिसमायन्ति । स जाग्रत्प्रवर्तकत्वेन चक्षुःस्थो हरिः । ते जोमात्राः तेजःस्वरूपभूताः देवताः । समभ्याददानः चक्षुःस्थानाद् हृद
यमेवान्ववक्रामति गच्छति । स एष चाक्षुषो दक्षिणाक्षिस्थः । पुरुषो भगवान् । पराङ् बहिर्यार्पारं कुर्वन् स्थितो यत्र यदा

खंडार्थः

४।१

॥१०२॥

प्रत्यङ्पर्यावर्तते । अंतरागच्छति । हृदयं प्रतिगच्छति । अथ तदा । विष्णुवाश्रितो जीवः । अरूपज्ञो भवति । तदान किंचिद्वाह्यं जानातीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ४ ॥ १ ॥ कुतो न जानातीत्यतोऽज्ञत्वनिमित्तं वदन्नूपाज्ञत्वमुपलक्षणमिति भावेनाह ॥ एकी भवतीति । जीवेश्वरौ सदा हृदि स्थौ संतौ । जाग्रदृशायां रूपांतरैश्चक्षुरादिस्थानेषु तिष्ठतः । यदा हरिः चक्षुरादिस्थरूपैः हृदयस्थरूपेण चैकी

एकी भवति न पश्यतीत्याहुरेकी भवति न जिघ्रतीत्याहुरेकी भवति न रसयत इत्याहुरेकी भवति न वदतीत्याहुरेकी भवति न शृणोतीत्याहुरेकी भवति न मनुत इत्याहुरेकी भवति न स्पृशतीत्याहुरेकी भवति न विजानातीत्याहुस्तस्य हैतस्य हृदयस्याग्रं प्रद्योतते तेन प्रद्योतेनैष आत्मानिष्क्रामति चक्षुषो वामूर्ध्नो वान्येभ्यो वा शरीरदेशेभ्यस्तमुत्क्रामंतं प्राणो नूत्क्रामति प्राणमनूत्क्रामंतं सर्वे प्राणा अनूत्क्रामंतिस विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववक्रामति तं विद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च ॥ २ ॥

भवति तदा जीवोऽपि चक्षुरादिस्थरूपैः हृदयस्थस्वरूपेणैकी भवति । तदा जीवो वाह्यं न पश्यति न जिघ्रतीत्याहुः प्राज्ञा इत्यर्थः । एतच्च देवाद्युत्तमजीवविषयं ध्येयं । अन्येषां तु सदा हृदयदेश एवावस्थानेन जाग्रदादौ दक्षिणाक्ष्यादिस्थानेषु भिमानातिशयमात्रत्वात् । उक्तं ह्येतरेयभाष्ये द्वितीयाध्याये । न हि जीवस्याक्षणिपृथक् शिरोबाह्यादिकं विद्यते । हृदि स्थमेव हितस्य रूपमित्यादि । एकी भावानंतरं किं भवतीत्यत आह ॥ तस्य हैतस्येति । भगवंतं प्राप्तस्य स्वकीयरूपैरेकी भावं प्राप्तस्य बाह्यपदार्थाज्ञस्य जीवस्य ज्ञानि

नःहृदयस्याग्रंभगवत्तेजसाप्रद्योतते प्रकाशते । तथाचसूत्रं । तदोग्रज्वलनंतत्प्रकाशितद्वारइत्यादि । तेनप्रद्योतितेन प्रकाशितनाडीद्वारेण । एषआत्माहरिः । जीवमादायशरीरान्निष्क्रामति । केनद्वारेणेत्यतआह ॥ चक्षुषोवेत्यादि । यदिमुच्यमानोजीवःसूर्यलोकेचिरंस्थित्वा मुक्तिमेति । तदातंजीवमादायआदित्याभिमतचक्षुर्द्वाराएषआत्माहरिःनिष्क्रामति । यदातु सत्यलोकेवासमेति । तदामूर्ध्वएवनिष्क्रामति । यदातुश्रोत्रादिमानिलोकेस्थित्वापश्चान्मुक्तिंगंतुंयोग्यःतदातमादायान्येभ्यःशरीरदेशेभ्यःतत्तद्देवताभिमतमानदेहावयवेभ्योनिर्गतीत्यर्थः । एवंउत्क्रामंतंविष्णुमनुसृत्यप्राणोमुख्यवायुरुत्क्रामति । एनमु

तद्यथातृणजलायुकातृणस्यांतंगत्वाअन्यमाक्रममाक्रम्यात्मानमुपसंहरत्येवमेवायमात्मेदंशरीरंनिहत्याविद्यांगमयित्वान्यमाक्रममाक्रम्यात्मानमुपसंहरति ॥ ३ ॥

त्क्रामंतंप्राणमनुसृत्यसर्वेप्राणाःशरीरस्थाःदेवाःउत्क्रामन्ति । तदाहरिःकथंभवतीत्यतआह ॥ साविज्ञानइति । सविष्णुःविज्ञानेनजीवेनसहितोभवति । सभगवान्विज्ञानंजीवमेवान्ववक्रामत्यारूढो गच्छति । एनमारूढगच्छंतं भगवंतमनुसृत्यविद्याकर्मणी विद्याकर्माभिमानिनौविरिंचगरुडौ । समन्वारभेते गच्छतः । पूर्वप्रज्ञा योग्यताभिमानिनीरमाचान्वारभतइति ॥ ६ ॥ ४ ॥ २ ॥ तेनैषनिष्क्रामतीत्युक्तंनिष्क्रमणंविशदयति ॥ तद्यथेति । तन्निदर्शनंयथेति । तृणज(लायुका)लूका जंतुविशेषःतृणस्यांतंगत्वाअन्यमाक्रम मवष्टंभभूतंतृणांतरं । आक्रम्य प्राप्य । आत्मानंपूर्वतृणादुपसंहरति आदत्ते । पूर्वतृणं परित्यजतीति यावत् । एवमेवायमात्माहरिर्जीवस्यशरीरंनिहत्यनिवर्त्यविद्यादानेनाविद्यांगमयित्वाऽन्यमाक्रमंजीवस्यशुद्धं

स्वरूपमाक्रम्यात्मानंजीवस्याशुद्धरूपादुपसंहरतिआदत्ते ॥ ६ ॥ ४ ॥ ३ ॥ जीवंनवतरं करोतीतिप्रागभिप्रेतमर्थंसदृष्टांतमाह ॥ तद्यथेति । पेशस्करी सुवर्णकारः । पेशसः सुवर्णस्य । मात्रा मंशं । उपादायतद्गतमलंनिहत्य शुद्धमंशमुपादायेत्यर्थः । अन्यदि तद्यथापेशस्करीपेशसोमात्रामुपादायान्यन्नवतरंकल्याणतरंरूपंतनुतएवमेवायमात्मेदंशरीरंनिहत्याविद्यांगमयित्वान्यन्नवतरंकल्याणतरंरूपंकुरुतेपित्र्यंवागांधर्वंवादैवंवाप्राजापत्यंवा ब्राह्मंवान्येषांवाभूतानां ॥ ४ ॥ सवाअयमात्माब्रह्मविज्ञानमयोमनोमयःप्राणमयश्चक्षुर्मयःश्रोत्रमयःपृथिवीमयअपोमयोवायुमयाकाशमयस्तेजोमयोतेजोमयःकाममयोकांममयःक्रोधमयोक्रोधमयोधर्ममयोधर्ममयस्सर्वमयस्तद्यदेतदिदंमयोदोमयइतियथाकारीयथाचारीतथाभवतिसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवतिपुण्यःपुण्येनकर्मणाभवतिपापःपापेनाथोखल्वाहुःकाममयएवायंपुरुषइतिसयथाकामोभवतितत्कुरुतेतत्कर्मकुरुतेतदभिसंपद्यते ॥ ५ ॥

वनवतरंप्रागननुभूतंकल्याणतरं मलापकर्षणा द्रूपं कटकादिकं । तनुते कुरुते । एवमेवायमात्माहरिर्जीवस्यस्वर्णमलस्थानीयमिदंशरीरंनिहत्याविद्यांगमयित्वेत्यादिव्यक्तं । प्राजापत्यं प्रजापतिशब्दितरुद्रसंबन्धि । ब्राह्मं ब्रह्मसंबन्धि । अन्येषांभूतानांमनुष्योत्तमानांरूपमित्यन्वेति ॥ ६ ॥ ४ ॥ ४ ॥ नानाप्रकारेणपित्रादिजीवरूपंकरोतीत्युक्तं तद्धटनायतस्यमहि

बृहदा०

मानमाह ॥ सवाइति । शुद्धमुक्तस्वरूपकर्तृत्वेनप्रकृतोहरिःदूरस्थत्वात्सइत्युक्तौवै । समीपस्थत्वादयमित्युच्यते । आत्मा व्यासः । ब्रह्म गुणपूर्णः । विज्ञानमयः पूर्णज्ञानस्वरूपः । अत्रसर्वत्रमयद्राचुर्यार्थः स्वरूपार्थश्चध्येयः । सर्वमंतृस्वरूप त्वान्मनोमयः । बलपूर्णस्वरूपत्वात्प्राणमयः । सर्वद्रव्यस्वरूपत्वाच्चक्षुर्मयः । सर्वश्रोतृस्वरूपत्वाच्छ्रोत्रमयः । सर्वाधारस्वरूप त्वात्सुगंधस्वरूपत्वाच्चपृथिवीमयः । सर्वतृप्तिकरत्वादापोमयः । अम्मयइतिवक्तव्येछांदसोनिर्देशः । सर्वकर्तृस्वरूपत्वाद्वायुमयः । अवकाशप्रदत्वादाकाशमयः । पूर्णतेजःस्वरूपत्वात्तेजोमयः । अप्राकृततेजःस्वरूपत्वादतेजोमयः । सृष्ट्यादीच्छास्वरूपत्वा त्काममयः । अकाममयःप्राकृतेच्छाशून्यः । सर्वदुष्टप्रतीपत्वात्क्रोधमयः । अक्रोधमयः जीवक्रोधसदृशक्रोधशून्यः । सुखादि धर्मस्वरूपत्वाद्धर्ममयः । अधर्ममयःप्राकृतधर्मशून्यः । सर्वमयःप्रकृत्यादिसर्वप्रधानः । सर्वगुणप्रधानश्च । अत्रातेजोमयो क्रोधमयइत्याद्युक्तिरुपलक्षणं । पूर्वत्रविज्ञानमयइत्यादावपिसर्वत्राविज्ञानमयोऽमनोमयोप्राणमयोऽचक्षुर्मयइत्यादितन्निषेध वाक्यानिग्राह्याणि । तेषामर्थस्तुप्राकृतज्ञानमनआदिलक्षणज्ञानादिरहितत्वादविज्ञानमयइत्यादिरूपेणाप्राकृतस्वरूपत्वादत न्मयइतीरितइतिभाष्येव्यक्तः । तत्तत्तत्तीतवर्तमानकालयोरेकप्रकारं । यत्तद्ब्रह्मांडाच्छरीराद्वाबहिरंतश्चैकप्रकारं । एतत् वर्तमानभविष्यत्कालयोरेकप्रकारं । वर्तमानजगत्प्रधानत्वादिदंमयः । वर्तमानस्वरूपत्वाच्चेदंमयः । अतीतानागतप्रधान त्वादतीतानागतस्वरूपत्वाच्चादोमयः । यदर्थहरेःसवाइत्यादिनामहिमोक्तःतदाह ॥ इतीति । हेत्वर्थोत्रेतिशब्दः । इति यतःसवाइत्यादिनोक्तगुणयुक्तोऽतःसहरिःयथाकारी जीवंयथाकरोति । यथाचारी यथाचारयति । तथातथाभवतिजीवः ।

814

112081B

तदेवव्यनक्ति ॥ साधुकारीति । सहरिजीवंसाधुंकरोतिचेत्साधुर्भवतिजीवः । पापंकरोतिचेज्जीवं पापोभवतिजीवइत्यर्थः । ईश्वरएवजीवंसाधुंपापंकरोतिचेत्किंपुण्यपापकर्मणोःकृत्यमित्यतःतत्कारितेनकर्मणातथाभवतीत्याह ॥ पुण्यइति । ईश्वराधीनत्वंजीवस्यवृद्धसंमत्याद्रढयति ॥ अथोखल्विति । अथोतस्मादीशाधीनत्वाज्जीवस्यायंपुरुषोजीवः । काममयः ईश्वरेच्छाधीनइतिप्राज्ञाआहुः । कुतः सभगवान्यथाकामोभवति । तत्क्रतुः तथाकामोभवति । इत्थंकरिष्याम्येवेतिनिश्चयरूपः

तदेषश्लोकोभवति ॥ तदेवसक्तःसहकर्मणैतिलिंगमनोयत्रनिषक्तमस्य ॥ प्राप्यांतंकर्मणस्तस्य यत्किंचेहकरोत्ययं ॥ तस्माल्लोकात्पुनरेत्यस्मैलोकायकर्मणइतिनुकामयमानोथाकामयमानोयो कामोनिष्कामआसकामआत्मकामोनतस्यप्राणाउत्क्रामंतिब्रह्मैवसन्ब्रह्माप्येति ॥ ६ ॥

कामःक्रतुशब्दार्थः । यत्क्रतुर्भवतितन्निष्ठावान्भवति । तत्कर्मकुरुते । यत्कर्मकुरुतेतदनुगुणंफलंसंपद्यते । प्राप्नोति । तस्मादीशेच्छाधीनोजीवइति ॥ ६ ॥ ४ ॥ ५ ॥ भगवत्प्रेरितोजीवःकर्मकुर्वस्तत्फलमभिसंपद्यतइत्युक्तार्थमंत्रोस्तीत्याह ॥ तदेषइति । तत् तत्रोक्तार्थे । अस्य संसारिणः । लिंगं शरीरं मनश्च । यत्रयस्मिन्फलेनिषक्तंनितरांसक्तं । तत्रफलेसक्तःपुरुषः । तदेवफलं । तत्साधनीभूतस्वकृतकर्मणासहएति गच्छति । अयंपुरुषः यत्किंचेहलोके । कर्मकरोति । तस्यकर्मणोतमवसानं प्राप्यतस्माल्लोका त्कर्मफलभूतात्स्वर्गादेः । पुनरस्मैलोकाय भूलोकाय । एत्यागच्छति । किमर्थंकर्मणे कर्मकर्तुं । मुक्तामुक्त

बृहदा०

॥१०५॥

योर्द्वयोरपिप्रकृतत्वात्किंपरोयमंत्रइत्यतःउपनिषत्स्वयमेवाह ॥ इतिनुकामयमानइति । संसारीत्यर्थः । उक्तइतिशेषः । संसारिणंनिरूप्य मुक्तस्वरूपमाह ॥ अथाकामयमानइति । अथेत्यर्थांतरे । योऽकामःअकारवाच्यविष्णुकामः । निष्कामःअयोग्यकामनारहितः । अकामयमानः । योग्यकामस्यापिकदाचिदेवोद्भूतत्वेनासर्वकालीनत्वात् । अकामयमानः । कामिताशेषप्राप्तेराप्तकामः । चिदानंदस्वरूपआत्मैवकामःकाम्योयस्येत्यात्मकामः । तस्य एवंभूतस्यमुक्तस्य । प्राणाःनोत्क्रामंति ।

तदेषश्लोकोभवति ॥ यदासर्वेप्रमुच्यंतेकामायेस्यहृदिश्रिताः ॥ अथमर्त्योमृतोभवत्यत्रब्रह्मसमश्नुतइति ॥ तद्यथाहिनिलयनीवल्मीकेमृताप्रत्यस्ताशयीतैवमेवेदंशरीरंशेतेथाऽयमशरीरोमृतःप्राणोब्रह्मैवतेजएवसोहंभगवतेसहस्रंददामीतिहोवाचजनकोवैदेहः ॥ ७ ॥

पुनर्नम्रियंतइत्यर्थः । प्रलयेकथमित्यतआह । समुक्तोब्रह्मैवसञ्जीवएवसन् । जीवभावापरित्यागेनैव । परंब्रह्माप्येति । प्रलयेभगवदुदरंप्रविशतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ४ ॥ ६ ॥ नतस्यप्राणाउत्क्रामंतीत्युक्तार्थेमंत्रमुदाहरति ॥ तदेषइति । अस्य संसारिणः । येहृदि(श्रि)स्थिताः अंतःकरणगताःकामास्तेसर्वेयदाप्रमुच्यंते । तदामुक्तोभवति । अथमुक्त्यनंतरंमर्त्यः पूर्वमरणशीलः । मुक्त्यनंतरममृतोभवति मृतिहीनोभवति । अत्रमुक्तौप्रतिप्रलयेच । ब्रह्मसमश्नुतेप्राप्नोति । ज्ञानिनोदेहत्यागप्रकारंदर्शयति देहस्यहेयत्वज्ञापनाय ॥ तद्यथेत्यादिना । तन्निदर्शनंयथा । अहिःसर्पःनिलीयतेऽस्यामितिअहिनिलयनी सर्पत्वक् ।

खंडार्थ-

४।७

॥१०५॥

वल्मीकेप्रत्यस्ता परित्यक्ता । मृता जीवहीना । शयीत । एवमेवेदंशरीरंजीवेनपरित्यक्तंशेते । मुक्त्यनंतरंजीवोनम्रियतइत्युक्तं । तर्हिमुक्तेशयोःकोविशेषइत्यतआह ॥ अथेति । अथमुक्त्यनंतरमेवायंजीवोशरीरोभवति । नम्रियतइतियावत् । प्राणोऽमृतः कदापिनम्रियते । कःप्राणइत्यतआह ॥ ब्रह्मैवेति । नकेवलंप्राणाख्यंपरंब्रह्मैवनित्यमुक्तं । किंतुशरीरपीत्याह ॥ तेजइति । श्रीतत्त्वमेवचामृतंकदापिनमृतमित्यर्थः । एवंश्रुत्वाराजागुरुदक्षिणांप्रतिजज्ञइत्याह ॥ सोहमिति ॥ ७ ॥

तदेतेश्लोकाभवन्ति ॥ अणुःपंथाविततःपुराणोमांस्पृष्टोनुवित्तोमयैव ॥ तेनधीराअपियन्तिब्रह्मविदःस्वर्गलोकमितऊर्ध्वोविमुक्ताः ॥ ८ ॥ तस्मिच्छुक्लमुतनीलमाहुःपिंगलंहरितंलोहितंच ॥ एषपंथाब्रह्मणाहानुवित्तस्तेनैतिब्रह्मवित्पुण्यकृत्तैजसश्च ॥ ९ ॥

भगवान्मोक्षदातेत्युक्तार्थेमंत्राःसंतीत्याह ॥ तदेतइति । तत्तत्रपूर्वोक्तार्थे । अणुर्विततो व्याप्तः । सुखहेतुस्वप्राप्तिसाधनत्वात्पंथाः । पुराणोऽनादिः । मां श्रियं । श्रियेतियावत् । स्पृष्टः आश्रितः । श्रीपतित्वादितिभावः । मयैव श्रियैव । अनुवित्तो ज्ञातः । ऊर्ध्वः सर्वतोविशिष्टः । योभगवान्तेनतत्प्रसादेन । धीराः ब्रह्मविदः । इतः संसाराद्विमुक्ताः । स्वर्गस्वरूपभूतरमणज्ञानात्मकंलोकंवैकुण्ठादिक मपियन्ति प्राप्नुवन्ति ॥ ६ ॥ ४ ॥ ८ ॥ तृतीयज्योतिर्ब्राह्मणे तावताणिम्रातिष्ठन्तिशुक्लस्यनीलस्येत्यादिनोक्तार्थेमंत्रंपठति ॥ तस्मिन्निति । तस्मिन्हरौ तस्यहरेरित्यर्थः । शुक्लंवासुदेवाख्यं नीलमनि

बृहदा०

॥१०६॥

रुद्धाख्यं पिंगलसंकर्षणाख्यं हरितंप्रद्युम्नाख्यं लोहितंनारायणाख्यं इतिपंचरूपाणिसंतीत्याहुरितियोज्यं । उतशब्दश्चशब्दार्थे । एष पंचरूपोहरिःपंथाः सुखहेतुस्वप्राप्तिसाधनत्वाद्ब्रह्मणा चतुर्मुखेन । अनुवित्तोज्ञातः । ह प्रसिद्धं । ब्रह्मवित् परब्रह्मज्ञानी । तैजसः महातेजोरूपश्रीतच्चज्ञानी । पुण्यकृतभगवत्कर्मकर्तापि । तेनैवभगवत्प्रसादेनैवप्रागुक्तस्वर्गलोकशब्दितविष्णुलोकमेतिप्राप्नोति । एतेनब्रह्मादिप्रसादेनैवमुक्तिसंभवेकिमीश्वरप्रसादेनेतिनिरस्तं ॥ ९ ॥ नकेवलंभगवज्ज्ञानमेव

अंधंतमःप्रविशंतियेऽविद्यामुपासते ॥ ततोभूयइवतेतमोयउविद्यायांरताः ॥ १० ॥

अनंदानामतेलोकाअंधेनतमसावृताः ॥ तांस्तेप्रेत्याभिगच्छंतियेऽविद्वांसोबुधोजनाः ॥ ११ ॥

मुक्तिहेतुःकिंतुमिथ्याज्ञाननिंदासमुचितमेवेतिभावेनाह ॥ अंधमिति । येअविद्यां विद्याविरुद्धमिथ्याज्ञानं । तद्विषयमन्यथाकारमितियावत् । उपासते तेअंधंतमःप्रविशंति । ये विद्यायांउ एव तत्त्वज्ञानएव । रतानमिथ्याज्ञाननिंदकाइतियावत् । ते ततःअन्यथोपासकाद्भूयइव । किंचिद्विशेषेणतमःप्रविशंतीत्यनुषंगः ॥ १० ॥ सत्यप्युपदेष्टरिभगवद्द्वेषात्तत्त्वमविदुषांमिथ्याज्ञानिनामनर्थमंत्रेणाह ॥ अनंदाइति । बोधयतीतिभुत् । तस्माद्बुधः । ज्ञानिनःसकाशाद्भगवत्स्वरूपमविद्वांसोये जनाःतेप्रेत्यअंधेन आंध्यहेतुनातमसा । आवृताः । अनंदाः सुखविरुद्धदुःखरूपाः । तेप्रसिद्धाःयेलोकाःतानभिगच्छंति

खंडार्थ.

४।११

॥१०६॥

॥ ६ ॥ ४ ॥ ११ ॥ प्राज्ञेनात्मनान्वारूढइत्यादिनाजीवेशयोर्भेदउक्तः तद्वाढ्यायाभेदविदोदोषमाहमंत्रेण ॥ आत्मान
मिति । चेच्छब्दोयद्यर्थे । यदिपुरुषोजीवः । अयंपरमात्माअहमस्मीतिभगवंतंविजानीयात् । ज्ञातुंयोग्यः स्यात्तर्हि किमिच्छ
नूतस्यविवरणं । कस्यकामाय कस्मैकामाय । किमर्थमितियावत् । शरीरमनुसंज्वरेत् संतापयेद्दुःखीभवेदित्यर्थः । जीवः
स्वस्यभगवत्तादात्म्यानुसंधानयोग्यश्चेत्कुतोदेहच्छेदादिनादुःखीस्याद्धरेरेदुःखित्वादितिभावः ॥ १२ ॥ भगवज्ज्ञानंमुक्तिहेतु

आत्मानं चेद्विजानीयादयमस्मीतिपुरुषः ॥ किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥ १२ ॥
यस्यानुवित्तःप्रतिबुद्धआत्मास्मिन्संदो(हे)घेगहनेप्रविष्टः ॥ सविश्वकृत्सहिसर्वस्यकर्तातस्यलोकः
सउलोकएव ॥ १३ ॥ इहैवसंतोथविद्मस्तद्वयंनचेदवेदीर्महतीविनष्टिः ॥ यएतद्विदुरमृतास्ते
भवंत्यथेतरेदुःखमेवापियंति ॥ १४ ॥

रित्यत्रमंत्रांतरमाह ॥ यस्येति । हि यस्मा त्सआत्मा सर्वस्यकर्ता । तस्मात्सविश्वकृत् । मुख्यवायोःकर्ता । अस्मिन्संदोहे
देहे । गहने हृदयगुहायां प्रविष्टः । प्रतिबुद्धः सर्वज्ञः । सआत्मायस्य येनोपासकेनानुवित्तो ज्ञातः । तस्योपासकस्य । लोकः
सउलोकएव प्रसिद्धोभगवल्लोकएवभवतीत्यर्थः । तदाहसूत्रे तन्निष्ठस्यमोक्षोपदेशादिति ॥ १३ ॥ गुरूपदेशेनैवज्ञानंसंपा
द्यमन्यथानर्थइत्यत्रमंत्रमाह ॥ इहैवेति । अथ ज्ञानिसद्भावकाले । इह अस्मिन्जन्मन्येव । संतः सज्जनाः वयं । तत्परंब्रह्म ।

बृहदा०

॥१०७॥

विद्मः जानीमइतिमंत्रद्रष्टृवचनं । कालांतरेसंपाद्यतामिति वदंतं प्रत्याह ॥ नेति । नचेदवेदीः परंब्रह्मनजानीयाश्चेदितिसाधुजनं प्रत्युच्यते । तर्हि महती विनष्टिः । गुरूपदेशजन्यज्ञानस्यफलमाह ॥ यएतदिति । एतं ब्रह्मगुरूपदेशेनयेविदुस्ते अमृताः मुक्ता भवन्ति । अवेदिन उक्तां विनष्टिं व्यनक्ति । अथेत्यर्थान्तरे । इतरे गुरूपदेशोलंघनवन्तः दुःखमेव प्राप्नुवन्तीति ॥ ६ ॥ ४ ॥ १४ ॥ भगवतो मुक्तिहेतुत्वे मंत्रांतरमाह ॥ यदैतमिति । ये भूतभव्यस्येशानं । देवं क्रीडादिगुणविशिष्टं । एतमात्मानं । यदांज

यदैतमनुपश्यन्त्यात्मानं देवमंजसा ॥ ईशानं भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते ॥ १५ ॥

यस्मादर्वाक् संवत्सरोहोभिः परिवर्तते ॥ तद्देवाज्योतिषां ज्योतिरायुर्होपासते मृतं ॥ १६ ॥

यस्मिन्पंचपंचजना आकाशश्च प्रतिष्ठितः ॥ तमेव मन्य आत्मानं विद्वान्ब्रह्मा मृतो मृतं ॥ १७ ॥

साऽनुपश्यन्ति । ततः आत्मज्ञानानंतरं न विजुगुप्सते । आत्मानं गोक्षुं नेच्छति । भयाभावादिति भावः ॥ १५ ॥ तद्यदेतदि दंमयोऽदोमय इत्यत्र हरेरविकारत्वमुक्तं तत्रमंत्रमाह ॥ यस्मादिति । अहोभिः सह संवत्सरो यस्मादर्वाक् परिवर्तते तस्मिन् वि कारं कर्तुमसमर्थ इति यावत् । तज्ज्योतिषां ज्योतिः ज्योतिष्प्रदं आयुः । अचलं अमृतं नित्यमुक्तं । देवा उपासते । ह प्रसिद्धं ॥ १६ ॥ हरेरेव मुक्तिहेतुत्वे मंत्रांतरं पठति ॥ यस्मिन्निति । यस्मिन् देहस्थे हरौ । पंचपंचजनाः प्रतिपुरुषं पंचपंचजनाः । प्रतिष्ठिताः आकाशो मूलप्रकृतिश्च प्रतिष्ठितः स्थितः । तमेवात्मानं । मन्ये जानामि । किंतज्ज्ञानेनेत्यत उक्तं ॥ विद्वानिति ।

खंडार्थ.

४१७

॥१०७॥

अमृतं ब्रह्म विद्वानमृतो मुक्तो भवति ॥ ६ ॥ ४ ॥ १७ ॥ केते पंचजना इत्यतः ज्योतिषां ज्योतिरिति प्रागुक्तं ज्योतिरेकं अन्ये
चत्वारः प्राणादय इति भावेन तद्वेदिनः फलं चाह ॥ प्राणस्य प्राणमित्यादिना । प्राणादेः प्राणनादिप्रदं । ये विदुः ते । पुराणं
पुरातनं । अग्र्यं श्रेष्ठं । ब्रह्म । निचिक्युः प्राप्नुयुरिति । तदाह सूत्रे । प्राणादयो वाक्यशेषात् ज्योतिषैकैषामसत्यन्न इति
॥ १८ ॥ शुक्लस्य नीलस्येत्यादिनोक्तं भगवद्रूपाणां विज्ञानमय इत्यादिनोक्तं गुणानां च भेददर्शिनोऽनर्थं ब्रह्मापरोक्षज्ञानकरणं वदन्ने

प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरुत श्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो ये मनो विदुस्ते निचिक्युर्ब्रह्म पुराणमग्र्यं ॥ १८ ॥
मनसैवानुद्रष्टव्यं नेह नानास्ति किंचन ॥ मृत्योः समृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति ॥ १९ ॥
एकधैवानुद्रष्टव्यमेतदप्रमयं ध्रुवं ॥ विरजः पराकाशादज आत्मा महान् ध्रुवः ॥ ॥ तमेव धीरो
विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वीत ब्राह्मणः ॥ नानुध्यायेद्ब्रह्म ह्यच्छब्दान्वाचो विग्लापनं हितदिति ॥ २० ॥

वाह ॥ मनसैवेति । इह ब्रह्मणि । किंचन रूपगुणादिकं नानाभिन्नं नास्तीत्यर्थः । इह ब्रह्मणि । किंचन रूपादिकं । नाना
भिन्नं । इव शब्दाद्भिन्नाभिन्नं वा पश्यति समृत्योः मृत्युं अंधंतमः प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ तर्हि कथं ज्ञेयमित्यत आह ॥ एकधैवेति ।
तस्मादिति ग्राह्यं । भेदज्ञानेऽनर्थसत्त्वात् । अप्रमयं परिमितिहीनं । ध्रुवं नित्यं । विरजः निर्दोषं रजोपलक्षितसर्वदोषरहितं । आ
काशान्मूलप्रकृतेः परं एतद्ब्रह्म । एकधैव एकप्रकारेणैव । गुणक्रियादिभिः सविशेषाभेदेनैव । द्रष्टव्यमित्यर्थः । मनसेत्यनुष

बृहदा०

॥१०८॥

ज्यते । मनसःश्रवणादिकंसहकारीतिभावेनाह ॥ अजइत्यादिना । धीरोधैर्यशाली । ब्राह्मणो ब्रह्माणनयोग्योनरः
योऽजःजननहीनः । महान परिच्छिन्नः । ध्रुवःनित्यःआत्मातमेवपरोक्षतोविज्ञाय । प्रज्ञां साक्षात्कारं । कुर्वीत संपादयेत् ।

सवाएषमहानजआत्मायोयंविज्ञानमयःप्राणेषुयएषोतर्हृदयआकाशस्तस्मिच्छेते सर्वस्यवशीस
र्वस्येशानःसर्वस्याधिपतिःसनसाधुनाकर्मणाभूयान्नो एवासाधुनाकनीयानेवसर्वेश्वरएषभूताधि
पतिरेषभूतपालएषसेतुर्विधरणएषांलोकानामसंभेदायतमेतंवेदानुवचनेनब्राह्मणाविविदिषं
तियज्ञेनदानेनतपसानाशकेनैतमेवविदित्वामुनिर्भवत्ये तमेवप्रब्राजिनोलोकमिच्छंतःप्रव्रजंत्ये
तद्धस्मवैतत्पूर्वेविद्वांसःप्रजांनकामयंते किंप्रजयाकरिष्यामोयेषांनोयमात्मायंलोकइति तेह
स्मपुत्रेषणायाश्चित्तेषणायाश्चलोकेषणायाश्चव्युत्थायाथभिक्षाचर्यंचरंति याह्येवपुत्रेषणासावि
त्तेषणायाचित्तेषणासालोकेषणोभेह्येतेईषणेएवभवतःसएषनेतिनेत्यात्मागृह्योनहिगृह्यतेशी
योंनाहिशीर्यतेऽसंगोनहिसज्यतेऽसितोनव्यथतेनरिष्यइत्येतमुहैवैतेनतरतइत्यतःपापमकरवमि
त्यतःकल्याणमकरवमित्युभेउहैवैषएतेतरतिनैनंकृताकृतेतपतः ॥ २१ ॥

तमेवेत्युक्तैवकारव्यावर्त्यमाह ॥ नानुध्यायेदिति । कुतो न ध्यायेन्नाभ्यसेदित्यत उक्तं ॥ वाचइति । तत् अन्यविषयक
बहुशब्दव्यवहरणं । वाचोवागिन्द्रियस्य । विग्लपनं श्रमकरमतइत्यर्थः । इतिशब्दःश्लोकसमाप्तौ ॥ ६ ॥ ४ ॥ २० ॥ अज

खंडार्थ.

४।२१

॥१०८॥

आत्मामहान्ध्रुवइतिश्रवणात्पूर्वमंत्रस्यचतुर्मुखपरत्वप्रतीतितदनुवादपूर्वनिराह ॥ सवाएषइति । एष मंत्रोक्तोमहानज
 आत्मा । सवै सएव । सकः यत्रैषएतत्सुप्तोभूद्यएषविज्ञानमयःपुरुषस्तदेषांप्राणानांविज्ञानेनविज्ञानमादाययएषोतर्हृदय
 आकाशस्तस्मिच्छेतइतिवाक्येयोयंविज्ञानमयःप्राणेषुतिष्ठतीत्युक्तः यश्चयएषप्रसिद्धोतर्हृदये हृदयांतर्वर्तमानआकाशस्तस्मि
 न्शेतइत्युक्तः सवाइत्यर्थः । तस्यमहिमानमाह ॥ सर्वस्येति । सर्वमस्यवशेवर्ततइतिसर्वस्यवशी । सर्वस्येशस्यब्रह्मरुद्रादे
 रनश्चेष्टकइतिसर्वस्येशानः । सर्वस्यब्रह्मरुद्रादेःसकाशाद्गुणैरधिकःपालकश्चेतिसर्वस्याधिपतिः । यश्चसप्रसिद्धोहरिःजीववत्सा
 धुनाकर्मणाभूयान्न । नोएवनैवासाधुनाकर्मणाकनीयान्पुण्यपापकृतविकारोनास्त्येवेत्यर्थः । एषसर्वेश्वरः । एषभूताधिपतिः
 भूतएवपूर्वकालमारभ्यैवाधिपतिर्नास्याधिपत्यमादिमदित्यर्थः । एषभूतपालः । अनादिकालमारभ्यैवपालकइत्यप्यवधेयं । य
 श्चैषएषांलोकानांसंभेदायअसांकर्षाय । विधरणः विधारणसमर्थःसेतुराश्रयइति । तदाहसूत्रे । ॐधृतेश्वमहिम्नोस्यास्मिन्नुपल
 ङ्घेरिति । तमेतमुक्तगुणवंतं । ब्राह्मणाः ब्रह्माणनयोग्याः । वेदानुवचनेन वेदाध्ययनेन । यज्ञेनदानेन । तपसा कृच्छ्रचांद्राय
 णादिकायक्लेशरूपतपसा । अनाशकेनो पवासेन । विविदिषन्ति वेदितुमिच्छन्ति । तदाहसूत्रे । सर्वापेक्षाचयज्ञादिश्रुतेरश्ववदि
 ति । वेदनफलमाह ॥ एतमिति । एतं पूर्वोक्तमहिमयुक्तमेवविदित्वा । मुनिः ज्ञानरूपो । मुक्तोभवति । किंचएतंभगवंतमे
 वलोकं आश्रयं । इच्छंतः प्रार्थयमानाः । प्रब्राजिनः प्रव्रजनयोग्याः । प्रव्रजन्ति निषिद्धकाम्यकर्मत्यागरूपसंन्यासवंतोभवं
 ति । उपनिषत्स्वोक्तार्थेपूर्वाचारंप्रमाणयति ॥ एतदिति । एतद्भगवानेवाश्रयइत्येतत्प्रमेयं । विद्वांसःपूर्वे प्रजांप्रजादिकं

नकामयंतेहस्मै । प्रजाद्यकामनेहेतुमाह ॥ किमिति । येषांनोऽस्माकं । अयं पूर्वोक्तमहिमयुक्तोहरिःआत्मास्वामी
अयं लोकः आश्रयश्च । तेवयंकिंप्रजयाकरिष्यामइतिभावेनप्रजानंकामयंतइत्यन्वयः । तेहस्मेत्यादिवाक्यंपूर्वाध्यायेपंच
मेकहोळब्राह्मणेव्याख्यातं । विदित्वेत्युक्तवेदनकर्मणोहरेःमहिमांतरमाह ॥ सएषनेतीति । एतदपिवाक्यंव्याख्यातं

तदेतद्वचाभ्युक्तं एषनित्योमहिमाब्राह्मणस्य नवर्धतेकर्मणानोकनीयान्तस्यैवस्यात्पदवित्तंविदि
त्वानलिप्यतेकर्मणापापकेनेति ॥ तस्मादेवंविच्छांतोदांतउपरतस्तिक्षुःसमाहितोभूत्वात्म
न्येवात्मानंपश्यतिसर्वमात्मानंपश्यतिनैनंपापमातरतिसर्वपाप्मानंतरतिनैनंपापमातपतिसर्व
पाप्मानंतपतिविपापोविरजोविचिकित्सोब्राह्मणोभवत्येषब्रह्मलोकःसम्राडितिहोवाचयाज्ञ
वल्क्यःसोहंभगवतेविदेहान्ददामिमांचापिसहदास्यायेति ॥ २२ ॥

पूर्वाध्यायांत्यभागे । मुक्तिस्वरूपमाह ॥ एतमिति । अतो हरेःसकाशा तत्प्रेरणयेतियावत् । अहंपापमकरवं । कल्या
णमकरवमिति । एतेभावनेएतं मुक्तमेव । नतरतो नैवव्याप्नुतः । मुक्तंभावनेकुतोनतरतइत्यतःतत्स्वामिनस्तत्तरणादित्याह
॥ उभेइति । एषहरिः । एते उभे भावनेतरति नित्यंतीर्णोवर्तते । भगवतस्तत्तरणंनामकिमित्यतआह ॥ नैनमिति ।
एनंकृताकृतेपुण्यपापेनतपतइति । पुण्याकरणपापकरणनिमित्तविकारोनैवतस्यास्तीत्यर्थः ॥ २१ ॥ भगवंतंपुण्यपापेनतपतः ।

तज्ज्ञानिनंमुक्तंचनतपतइत्युक्तार्थमंत्रमाह ॥ तदेतदिति । ब्रह्मणावेदेनअण्यतेगम्यतइतिब्राह्मणोविष्णुः । ब्रह्माणइतिव
क्तव्येस्वरव्यत्ययआधिक्यार्थः । तस्यविष्णोः । एष पूर्वोक्तोमहिमा नित्यः । कुतःशुभकर्मणानवर्धतेपापकर्मणानोकनीयान् ।
तस्यनित्यमहिमोहरेः । पदवित्स्वरूपज्ञानी । स्यात् । तंविदित्वा । पापकेनकर्मणा । नलिप्यते । इतिशब्दोऽङ्गसमा
प्त्यर्थः । तस्माद्भगवज्ज्ञानस्यमुक्तिहेतुत्वात् । एवंवित् भगवज्ज्ञानंमुक्तिहेतुरितिजानन् । शांतो भगवन्निष्ठः । दांतो नि
गृहीर्तेन्द्रियः । उपरतः उपसमीपेहृदिस्थेविष्णावितियावत् । रमतइत्युपरतः विष्णुविषयसंतोषवानित्यर्थः । तितिक्षुःइंद्रस
हिष्णुः । समाहितः । यथावस्तुज्ञानीभूत्वा । आत्मन्येव स्वस्मिन्नेवस्थितमात्मानं हरिं । पश्यति पश्येत् । कथंज्ञातव्यइ
सवाएषमहानजआत्मान्नादोवसुदानोविंदतेवसुयएवंवेद ॥ २३ ॥

त्यतआह ॥ सर्वमिति । पूर्णमात्मानंपश्येदित्यर्थः । तथाज्ञानिनःफलमाह ॥ नैनमिति । एनंज्ञानिनं । पाप्मा नतरति
नप्राप्नोति । प्रत्युतायमेवसर्वपाप्मानं । तरति तीर्णोवर्तते । एतदेवविवृणोति ॥ नैनमिति । एवंनैनंरजस्तरति । नैनंविचि
कित्सासंदेहःतरतीत्यपिध्येयं । कुतएतदित्यतस्तदुपास्यस्यहरेःपापाद्यस्पृष्टत्वादित्याह ॥ विपापइति । नित्यंविपापो
विरजोविरागो अविचिकित्सोअपगतसंदेहोभवतिब्राह्मणोवेदगम्योहरिःयतःअतस्तज्ज्ञान्यपितादृशइतिहेसम्राडेषहरिःब्र
ह्मलोकःपरिपूर्णज्ञानस्वरूपइतिहोवाचयाज्ञवल्क्यः । एवंश्रुतभगवत्स्वरूपोराजागुरुदक्षिणांप्रतिजज्ञइत्याह ॥ सोहमिति ।
॥ २२ ॥ विद्यांतरमाह ॥ सवाइति । अन्नमत्तीत्यन्नादः ॥ वसुददातीतिवसुदानः । एतज्ज्ञानिनःफलमाह ॥ विंदतेव

बृहदा०

॥११०॥

सुयएवंवेदेति । वसु । धनं ॥२३॥ विद्यांतरमाह॥सवाइति । अजरो जराहीनः । नमरिष्यतीत्यमरः । अमृतो मृतिहीनः ।
अभयः भयहीनः । ब्रह्मणोऽभयत्वं श्रुतिप्रसिद्धमित्याह ॥ अभयंवैब्रह्मेति । तथाज्ञानिनःफलमाह ॥ अभयंहीति ।

सवाएषमहानजआत्माजरोमरोमृतोभयोब्रह्माभयंवैब्रह्माभयंहिवैब्रह्मभवतियएवंवेद ॥ २४ ॥
इतिशारीरब्राह्मणं ॥ ६ । ४ ॥ अथहयाज्ञवल्क्यस्यद्वेभार्येबभूवतुःमैत्रेयीचकात्यायनीचतयोर्ह
मैत्रेयीब्रह्मवादिनीबभूवस्त्रीप्रज्ञैवतर्हि कात्यायन्यथहयाज्ञवल्क्योन्यद्वृत्तमुपाकरिष्यन् ॥ १ ॥
मैत्रेयीतिहोवाचयाज्ञवल्क्यःप्रव्रजिष्यन्वाअरेऽहमस्मात्स्थानादस्मिहंततेनयाकात्यायन्यांतं
करवाणीति ॥ २ ॥ साहोवाचमैत्रेयीयन्नुमद्वयंभगोःसर्वापृथिवीवित्तेनपूर्णास्यात्स्यांन्वहंतंतेना
मृताहोनेतिनेतिहोवाचयाज्ञवल्क्योयथैवोपकरणवतांजीवितंतथैवतेजीवितंस्यादमृतत्वस्यतु
नाशास्तिवित्तेनेति ॥ ३ ॥

यएवंवेदतस्यब्रह्मअभयंभवति । भयराहित्यं करोतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ४ ॥ २४ ॥ चतुर्थेशारीरब्राह्मणं ॥ ६ ॥ ४ ॥ भग
वतोतर्यामित्वेनोक्तंसर्वप्रेरकत्वंसर्वथाज्ञेयमितिभावेनपुनःप्रागुक्तमेवब्राह्मणमावर्तयति ॥ अथहयाज्ञवल्क्यस्येति । तर्हि
तदानीं अन्यद्वृत्तं संन्यासाश्रमं । प्राग्वदर्थःसर्वत्रज्ञेयः ॥ १ ॥ २ ॥ हेभगोः इयंसर्वापृथिवीवित्तेनपूर्णाभेयत्स्यात्तेनाह

खंडार्थ.

५।३

॥११०॥

साहोवाचमैत्रेयीयेनाहं नामृतास्यां किमहं तेन कुर्याय देव भगवान्वेत्थ तदेव मे ब्रूहीति ॥४॥ सहोवाच
 याज्ञवल्क्यः प्रिया वै खलु नो भवति सती प्रियामवृधंतर्हि भवत्येतद्वाख्यास्यामि व्याचक्षाणस्य तु मे नि
 दिध्यासखेति ॥५॥ सहोवाच न वा अरे पत्युः कामाय पतिः प्रियो भवत्यात्मनस्तु कामाय पतिः प्रियो भ
 वति न वा अरे जायायै कामाय जाया प्रिया भवत्यात्मनस्तु कामाय जाया प्रिया भवति न वा अरे पुत्राणां
 कामाय पुत्राः प्रिया भवंत्यात्मनस्तु कामाय पुत्राः प्रिया भवंति न वा अरे वित्तस्य कामाय वित्तं प्रियं भव
 त्यात्मनस्तु कामाय वित्तं प्रियं भवति न वा अरे पशूनां कामाय पशवः प्रिया भवंत्यात्मनस्तु कामाय पशवः
 प्रिया भवंति न वा अरे ब्रह्मणः कामाय ब्रह्म प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय ब्रह्म प्रियं भवति न वा अरे क्षत्रस्य
 कामाय क्षत्रं प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय क्षत्रं प्रियं भवति न वा अरे लोकानां कामाय लोकाः प्रिया भ
 वंत्यात्मनस्तु कामाय लोकाः प्रिया भवंति न वा अरे देवानां कामाय देवाः प्रिया भवंत्यात्मनस्तु कामा
 य देवाः प्रिया भवंति न वा अरे वेदानां कामाय वेदाः प्रिया भवंत्यात्मनस्तु कामाय वेदाः प्रिया भवंति
 न वा अरे भूतानां कामाय भूतानि प्रियाणि भवंत्यात्मनस्तु कामाय भूतानि प्रियाणि भवंति न वा अरे
 सर्वस्य कामाय सर्वं प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय सर्वं प्रियं भवत्यात्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो
 निदिध्यासितव्यो मैत्रेयात्मनि खल्वरेदृष्टे श्रुते मते विज्ञात इदं सर्वं विदितं ॥ ६ ॥

ममृतास्याकिंनुउताहोनेति । सामैत्रेयुवाचेतियोजना ॥ ४ ॥ हेभवति नोऽस्माकंप्रियावैखलुप्रीतिविषयः । सतीसाध्वी ।
 ब्रह्मतंपरादाद्योन्यत्रात्मनोब्रह्मवेदक्षत्रंतंपरादाद्योन्यत्रात्मनःक्षत्रंवेदलोकास्तंपरादुर्योन्यत्रात्म
 नोलोकान्वेददेवास्तंपरादुर्योन्यत्रात्मनोदेवान्वेददेवास्तंपरादुर्योन्यत्रात्मनोवेदान्वेदभूतानि
 तंपरादुर्योन्यत्रात्मनोभूतानिवेदसर्वतंपरादाद्योन्यत्रात्मनःसर्ववेदेदंब्रह्मेदंक्षत्रमिमेलोकाइमे
 देवाइमेवेदाइमानिभूतानीदं सर्वयदयमात्मा ॥ ७ ॥ सयथादुंदुभेर्हन्यमानस्यनबाह्याच्छब्दान्
 शक्रुयाद्ब्रह्णायदुंदुभेस्तुग्रहणेनदुंदुभ्याघातस्यवाशब्दोगृहीतः ॥ ८ ॥ सयथाशंखस्यध्मायमान
 स्यनबाह्याच्छब्दांश्चक्रुयाद्ब्रह्णायशंखस्यतुग्रहणेनशंखध्मस्यवाशब्दोगृहीतः ॥ ९ ॥ सयथावीणायै
 वाद्यमानायैनबाह्याच्छब्दांश्चक्रुयाद्ब्रह्णायवीणायैतुग्रहणेनवीणावादस्यवाशब्दोगृहीतः ॥ १० ॥
 सयथाद्रौघाग्रेरभ्याहितस्यपृथग्धूमाविनिश्चरंत्येवंवाअरेऽस्यमहतोभूतस्यनिःश्वसितमेवैतद्यद्व
 ग्वेदोयजुर्वेदःसामवेदोथर्वागिरसइतिहासःपुराणंविद्याउपनिषदःश्लोकाःसूत्राण्यनुव्याख्याना
 निव्याख्यानानीष्टंहुतमाशितंपायितमयंचलोकःपरश्चलोकःसर्वाणिचभूतान्यस्यैवैतानिस
 र्वाणिनिःश्वसितानि ॥ ११ ॥

प्रियांवाचमवृधत् अवर्धयत्भवतीतिकर्तृन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ जीवस्यज्ञानरूपत्वंदृष्टांतोक्तिपूर्व

माह ॥ सयथासैधवघनइति । लवणखंडःयथानंतरोऽबाह्यः । बाह्याभ्यंतरविशेषाभावेनकृत्स्नःलवणरसघन एव एवंअरे
 मैत्रेयिअयमात्मानंतरोऽबाह्यः । बाह्याभ्यंतरविशेषहीनतयाकृत्स्नःप्रज्ञानघनएवसन्एतेभ्यो देहारंभक्तभूतेभ्यः । समु

सयथासर्वासामपांसमुद्रएकायनमेवंसर्वेषांस्पर्शानांत्वगेकायनमेवंसर्वेषांरसानांजिह्वेकायन
 मेवंसर्वेषांगंधानांनासिकेकायनमेवंसर्वेषारूपाणांचक्षुरेकायनमेवंसर्वेषांशब्दानांश्रोत्रमेकाय
 नमेवंसर्वेषांसंकल्पानांमनएकायनमेवंसर्वासांविद्यानांहृदयमेकायनमेवंसर्वेषांकर्मणांहस्तावे
 कायनमेवंसर्वेषामानंदानामुपस्थएकायनमेवंसर्वेषांविसर्गाणांपायुरेकायनमेवंसर्वेषामध्वनां
 पादावेकायनमेवंसर्वेषांवेदानांवागेकायनंसयथासैधवघनोनंतरोऽबाह्यःकृत्स्नोरसघनएवैवंवा
 अरेऽयमात्मानंतरोऽबाह्यःकृत्स्नःप्रज्ञानघनएवैतेभ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवानुविनश्यतिनप्रे
 त्यसंज्ञास्तीत्यरेब्रवीमीतिहोवाचयाज्ञवल्क्यः ॥ १२ ॥

त्थायोत्पन्नः सन्तान्येवभूतान्येवानुविनश्यति भूतापगमेनमुक्तोभवति । प्रेत्य मुक्त्यनंतरं । संज्ञा ज्ञानं । नास्तीतिब्रवी
 मीतिहोवाचयाज्ञवल्क्यः ॥ १२ ॥ वृत्तिज्ञानंमुक्तस्यनास्ति । मुक्तविषयज्ञानममुक्तस्यनास्तीतिवायाज्ञवल्क्याभिप्रायमजा

SGD F

बृहदा०

॥११२॥

नंतीसर्वथाज्ञानशून्यत्वमुक्तवानिति विपरीतं जानंती पृच्छति ॥ साहोवाचेति । अहंअहेयमिमंपरमात्मानंजीवोनवैनैवजा
नातीत्यत्रैवावश्यावगंतव्यप्रमेयएवभगवान्मामांमोहांतमोहाख्यनाशंआपिपत् । प्रापयामासेतिहोवाचेतियोजना । स्वाभि

खंडार्थ.

५१४

साहोवाचमैत्रेय्यत्रैवमाभगवान्मोहांतमापिपन्नवाअहमिमंविजानातीति सहोवाचनवाअरे
हंमोहंब्रवीम्यविनाशीवाऽरेयमात्मानुच्छित्तिधर्मा ॥ १३ ॥ यत्रहिद्वैतमिवभवतितदितरइत
रंपश्यतितदितरइतरंजिघ्रतितदितरइतरंरसयतेतदितरइतरमभिवदतितदितरइतरंशृणो
तितदितरइतरंमनुतेतदितरइतरंस्पृशतितदितरइतरंविजानातियत्रत्वस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्के
नकंपश्येत्तत्केनकंजिघ्रेत्तत्केनकंरसयेत्तत्केनकमभिवदेत्तत्केनकंशृणुयात्तत्केनकमन्वीततत्केनकं
स्पृशेत्तत्केनकंविजानीयाद्येनेदंसर्वंविजानातितत्केनविजानीयात्सएषनेतिनेत्यात्माऽगृह्योनहि
गृह्यतेऽशीर्योनहिशिर्यतेऽसंगोनहिसज्यतेऽसितोनव्यथतेनरिष्यतिविज्ञातारमरेकेनविजानी
यादित्युक्तानुशासनासिमैत्रेय्येतावदरेखल्वमृतत्वमितिहोक्त्वायाज्ञवल्क्योविजहार ॥ १४ ॥
मैत्रेयीब्राह्मणं ॥ ६ ॥ ५ ॥

प्रायमाह । याज्ञवल्क्यः ॥ सहोवाचेत्यादिना । प्राग्विवाथोध्येयः ॥ ६ ॥ ५ ॥ १३ ॥ अविनाशीत्यादिनावौद्धाभिमतमोक्षं

॥११२॥

अनुच्छित्तिधर्मेत्यनेन तार्किकाभिमतं यत्र हीत्यादिना ऽद्वैत्यभिमतं मोक्षं च निरस्यते इत्युक्तानुशासना ऽसि मंत्रेयीत्युक्तवोपसंहरति ॥ एतावदरेखत्वमृतत्वमिति । अविनष्टस्वस्वरूपः अनुच्छिन्नज्ञानसुखादिधर्मः सन्जीवः स्वरूपभूत सर्वेन्द्रियैर्भगवद्विषयकज्ञानविषयभोगादिमानित्येव खत्वमृतत्वं मोक्ष इत्यर्थः । ततः किमकरोदित्यत आह वेदपुरुषः । इत्युक्त्वामैत्रेयीप्रत्युपदि

अथ वंशः पौतिमाष्योगौपवनात् गौपवनः पौतिमाष्यात् पौतिमाष्योगौपवनात् गौपवनः कौशिकात् कौशिकः कौडिन्यात् कौडिन्यः शांडिल्याच्छांडिल्यः कौशिकाच्च गौतमाच्च गौतमः ॥ १ ॥
आग्निवेश्यादाग्निवेश्योगार्ग्यात् गार्ग्योगार्ग्याद्गार्ग्योगौतमात् गौतमः सैतवात् सैतवः पाराशर्यायणात् पाराशर्यायणोगार्ग्यायणाद्गार्ग्यायणउद्दालकायनादुद्दालकायनोजावालायनाज्जावालायनोमाध्यंदिनायनान्माध्यंदिनायनः सौकरायणात् सौकरायणः काषायणात् काषायणः सायकायनात् सायकायनः कौशिकायनेः कौशिकायनिः ॥ २ ॥

इयविजहार यथेष्टविहारमकरोदित्यर्थः ॥ १४ ॥ पंचमं मंत्रेयी ब्राह्मणं ॥ ५ ॥ अध्यायद्वयोक्तविद्यासु बुभुत्सु श्रद्धाजननाय तासां विद्यानां प्रवर्तकानृषीनाह ॥ अथ वंश इत्यादिना । अत्र पंचम्यंतैरुपदेष्टारः प्रथमांतैरुपदेश्याः निर्दिश्यंत इति ज्ञेयं ।

बृहदा०

॥११३॥

घृतकौशिकाद्धृतकौशिकः पाराशर्यायणात्पाराशर्यायणःपाराशर्यात्पाराशर्यो जातूकर्ण्यजा
तूकर्ण्यआसुरायणाच्चयास्काच्चासुरायणस्त्रैवर्णेस्त्रैवर्णिरौपंचधनेरौपंचधनिरासुरेरासुरिर्भारद्वा
जाद्वारद्वाजआत्रेयादात्रेयोमांटेमांदिगीतमाद्गौतमोवात्स्याद्रात्स्यःशांडिल्याच्छांडिल्यःकै
शोर्यात्काप्यात्कैशोर्यःकाप्यःकुमारहारितात्कुमारहारितोगालवाद्गालवोविदर्भात्कौडिन्या
त्विदर्भात्कौडिन्योवत्सनपातोबाभ्रवाद्बत्सनपाद्बाभ्रवःपथःसोभरात्पंथाःसौभरोऽयास्यादां
गिरसादयास्यांगिरसआभूतेस्त्वाष्ट्रादाभूतिस्त्वाष्ट्रोविश्वरूपात्त्वाष्ट्राद्विश्वरूपस्त्वाष्ट्रोश्विभ्याम
श्विनौदधीचआथर्वणाद्ध्यङ्गुथर्वणोथर्वणोदैवादथर्वादौमृत्योःप्राध्वंसनान्मृत्युःप्राध्वंसनः
प्रध्वंसनात्प्रध्वंसनएकऋषेरेकऋषिर्विप्रचित्तेर्विप्रचित्तिर्व्यष्टेर्व्यष्टिःसनारोःसनारुःसनातना
त्सनातनःसनकात्सनकःपरमेष्ठिनःपरमेष्ठीब्रह्मणोब्रह्मस्वयंभुब्रह्मणेनमः ॥ ६ ॥ ६ ॥ इतिबृहदा
रण्यकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अत्राश्विप्रभृतिभ्योथर्वप्रभृतेराधिक्याभावेपिततःउपदेशंलीलयागृह्णंतीतितारतम्याविरोधः ॥ १ ॥ इतिवंशब्राह्मणं ॥ ६ ॥

खंडार्थ.

६।१

॥११३॥

SGDF

॥ इति श्रीकाण्वोपनिषदर्थसंग्रहे राघवेन्द्रयतिकृते षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ चतुर्ष्वध्यायेषूक्तानां भिन्नाः शेषभूता विद्याः स
प्तमाष्टमाभ्यां निरूप्यन्ते ॥ तत्र भगवतोऽवताराणां आविर्भावतिरोभावलक्षणां विद्यामाह ॥ पूर्णमद इति । अदो मूलरूपं पूर्णं
इदं अवताररूपं पूर्णं । पूर्णात् मूलरूपात् पूर्णमवताररूपमुदच्यते उद्गच्छति । आविर्भवति । पूर्णस्य मूलरूपस्य यदवताररूपं
पूर्णं । तदात्मन्यादाय एकीभूय पूर्णमूलरूपमेवावशिष्यते । अवतिष्ठत इत्यर्थः । अवतारिणो मूलरूपस्य हरेः स्वरूपमाह ॥

पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते । पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥ १ ॥ ॐ ३ खं ब्रह्म खं पु
राणं वायुरं खमिति हस्माह कौरव्यायणी पुत्रो वेदो यं ब्राह्मणा विदुर्वेदोऽनेनैनयद्वेदितव्यं ॥ २ ॥
प्रथमं ब्राह्मणं ॥ ७ । १ ॥

॥ ओमिति । मूलरूपं सर्वगुणपूर्णत्वादोमित्युच्यते । प्रकाशरूपत्वात् खं । व्याप्तत्वात् ब्रह्म । सुखरूपत्वात् खं । अनादित्वात् पु
राणं । वायोरतिदत्वाद्वायुरं । ख्यातत्वात् खं । इति कौरव्यायणी पुत्रो बलभद्र आह स्मह । अयं हरिः ज्ञानरूपत्वात् । वेद इति
यं ब्राह्मणाः विदुः न केवलं ज्ञानरूपत्वाद्देद इति ब्राह्मणा विदुः । किंतु ज्ञानहेतुत्वाच्च वेद इत्युच्यत इत्याह ॥ वेदो नेनैनेति । वेद उ
अनेन एन इति पदविभागः । यं ब्राह्मणाः विदुः । अनेन एन उ निर्दोषत्वहेतुना अकारवाच्येनैव वेदितव्यं ज्ञातव्यं यत्तद्वेदजी

बृहदा०

॥११४॥

वोतोवेदत्यर्थः ॥ २ ॥ प्रथमब्राह्मणं ॥ ६ ॥ सर्वप्राणिसाधारणानुष्ठेयमाह ॥ त्रया इति । प्राजापत्याः प्रजापतेर्ब्रह्मणः पुत्राः । त्रयाः त्रिविधाः । ब्रह्मार्थचरणंब्रह्मचर्यं । नोऽस्मभ्यं उपदेष्टव्यं भवान्ब्रवीत्विति देवाः ब्रह्माणं प्रत्यूचुरितियोजना । एवमग्रेपि । एवमुक्त उपदिदेशेत्याह ॥ तेभ्यो देवेभ्य इति । दइत्यक्षरं देवेभ्य उपदिश्यतदर्थो ज्ञातः किं भवद्भिरित्यप्युवाचेत्याह ॥ व्यज्ञासिष्टा इति । ज्ञातवन्तः किमित्यर्थः । उवाचेत्यनुकर्षः । व्यज्ञासिष्टेति वक्तव्ये व्यज्ञासिष्टा इति पुनः प्रश्नद्योतकः ।

त्रयाः प्राजापत्याः प्रजापतौ पितरि ब्रह्मचर्यं मूषुर्देवामनुष्या असुरा उषित्वा ब्रह्मचर्यं देवा ऊचुर्ब्रवी
तु नो भवानिति तेभ्यो हैतदक्षरमुवाच दइति व्यज्ञासिष्टा इति व्यज्ञासिष्मेति होचुर्दाम्यतेति न आ
त्थेत्योमिति होवाच व्यज्ञासिष्टेति ॥ १ ॥

एवमग्रेपि । एवं पृष्टा देवाः ज्ञातवन्तः स्म इत्युचुरित्याह ॥ व्यज्ञासिष्मेति । दाम्यत सद्गुणोच्छ्रितत्वे हेतुना अहंकारवन्तो मा भवते
ति नोऽस्मान्प्रत्यात्थ कथितवानसीति व्यज्ञासिष्मेत्युचुरित्यर्थः । तत्र ब्रह्मासंवादमकरोदित्याह ॥ ओमिति । यूयं दइत्युक्त
स्यार्थं व्यज्ञासिष्ट भवन्तो ज्ञातवन्त इति ओं अंगीकृतवानस्मीति होवाचेति । प्रजापतिरित्यनुकर्षः । एवमग्रेपि प्रश्नप्रत्युत्तरयोजना

खंडार्थः

११४

॥११४॥

ज्ञेया ॥ ७ ॥ २ ॥ १ ॥ एनं प्रजापतिं । दत्तेति निष्कामनयामुक्तिहेतुज्ञानसाधनदेवाद्युद्देशेनहविरादिदानंकुरुतेतिन
आत्थेत्यूचुरित्यर्थः ॥ दयध्वं प्राणिषुदयांकुरुतेत्यर्थः । तदेतदेव ब्राह्मणोपदिष्टमेव । एषादैवीवाक् । स्तनयित्नुर्दाम्यत दत्त

अथहैनंमनुष्याऊचुर्ब्रवीतुनोभवानितितेभ्योहैतदेवाक्षरमुवाचदइतिव्यज्ञासिष्टाऽइतिव्यज्ञा
सिष्मेतिहोचुर्दत्तेतिनआत्थेत्योमितिहोवाचव्यज्ञासिष्टेति ॥ २ ॥ अथहैनमसुराऊचुर्ब्रवीतुनो
भवानितितेभ्योहैतदेवाक्षरमुवाच दइतिव्यज्ञासिष्टाऽइतिव्यज्ञासिष्मेतिहोचुर्दयध्वमिति
नआत्थेत्योमितिहोवाचव्यज्ञासिष्टेतिनतदेतदेवैषादैवीवागनुवदतिस्तनयित्नुर्ददइति दाम्यत
दत्त दयध्व मितितदेतत्रयं शिक्षेदमंदानंदयामिति ॥ ३ ॥ द्वितीयब्राह्मणं ॥ ७ । २ ॥
एषप्रजापतिर्यद्दयमेतद्ब्रह्मैतत्सत्यंतदेतत्रयक्षरं हृदयमितिहृदयेकमक्षरं (माहरं) मभिहरंत्य
स्मैस्वाश्चान्येचयएवंवेददइत्येकमक्षरंददत्यस्मैस्वाश्चान्येचयएवंवेदयमित्येकमक्षरमेतिस्वर्गलोकंय
एवंवेद ॥ १ ॥ तृतीयं ब्राह्मणं ॥ ७ । ३ ॥

दयध्वमितिभावेनददइतित्रिरनुवदति । तत्तस्माद्ब्रह्मणैवमुपदिष्टत्वात्दमं दानं दया मित्येतत्रयंसर्वोपिशिक्षेत् अनुतिष्ठे
दित्यर्थः ॥ ७ ॥ २ ॥ ३ ॥ इतिद्वितीयब्राह्मणं ॥ ७ ॥ चतुर्मुखभगवद्विषयांविद्यामाह ॥ एषप्रजापतिरिति । यद्दयमिति

नामतद्वाच्यः एषः प्रकृतः । प्रजापतिः प्रजापतिपदोक्तो ब्रह्मा हरिश्चेत्यर्थः । यज्ञभागहरणा ज्ञानदाना दव्यवधानेन हरिप्राप्ते निमित्तेन हृदयनाम ब्रह्मणः । हरेस्तु स्वभागहरणा दानानां फलयापनादिति ज्ञेयं । एतद् हृदयनामकं प्रजापतिशब्दितं द्वयं ब्रह्म एतद् हृदयनामकं द्वयं सत्यं । सद्गुणरूपत्वात् सत्यनामकं च । हृदयशब्दवर्णार्थतया चोपासनमावश्यकमिति भावेनाह ॥ तदेतत् त्र्यक्षरमिति । तत्प्रजापतिनामभूतं । हृदयमित्येतन्नाम त्र्यक्षरमिति । तानि क्रमेण निर्दिश्य तद्वेदिनः फलमाह ॥ हृदय इत्येकमक्षरमिति । यज्ञभागहरणात् हृदयमुच्यते ब्रह्मा । स्वभागहरणाद् हरिर्हृदयमुच्यते । हरतेऽविच्छ । योधिकारी एव मुक्तनिमित्तेन

तद्वैतदेतदेव तदा सत्यमेव स यो हैतं महद्यज्ञं प्रथमजं वेद सत्यं ब्रह्मेति जयती माँल्लोकान् जित इन्व साव सद्य एव मेतं महद्यज्ञं प्रथमजं वेद सत्यं ब्रह्मेति सत्यं ह्येव ब्रह्म ॥ १ ॥ चतुर्थं ब्राह्मणं ॥ ७ । ४ ॥

हृदय इत्येकमक्षरं । एतदक्षरार्थत्वेन वेद । अस्मै ज्ञानिने स्वाश्च स्वकीयाश्चान्ये च आहरन्ति । इष्टमितियोज्यं । योधिकारी एवं ज्ञानदानाद् हृदय इत्येकमक्षरं । एतदक्षरार्थत्वेन वेद । अस्मै स्वाश्चान्ये च ददति । प्रयच्छन्ति । अन्येभ्यो हत्वाऽस्मै प्रयच्छन्तीत्यभिप्रायादाहरन्ति ददतीत्यनयोर्न पौनरुक्त्यं । योधिकारी एव मनन्यद्वारेण परब्रह्मयानात् गमनात् । ब्रह्माण्यमित्येकाक्षरार्थत्वेन वेद । तथानुणां फलयापनात् इत्यक्षरार्थं हरिश्चेदसस्वर्गाख्यं विष्णुलोकमेति प्राप्नोतीति ॥ १ ॥ तृतीयं ब्राह्मणं ॥ ७ ॥ प्रकृतमगवन्निष्ठं विद्यान्तरमाह ॥ तद्वैतदिति । तत्तत्त्वाभिर्विकारत्वात् । वैप्रसिद्धं एतदेव तत् तादृशतत्त्वादिगुणयुक्तं । नान्य

तादृशमित्यर्थः । सत्यमेवेत्येवकारस्तदित्यत्रान्वेति । तदेव नारायणाख्यं ब्रह्मैव सत्यं । मुमुक्षुभिः साद्यतया प्राप्यतया वासुदेवाख्यमास आसीत् । तज्ज्ञानिनः फलमाह ॥ सय इति । योधिकारी । एवं तत्तत्त्वादिगुणयुक्तं । महद्यज्ञं महायाज्यं । प्रथमजं प्रथममाविर्भूतं । सत्यं मुमुक्षुभिरासाद्यं वासुदेवाख्यं रूपं ब्रह्मेति वेद । स इमाँल्लोकान् जयति । भूम्यादिलोकजयोनाम धर्मज्ञानादिसाधनपूर्तिर्धर्म्या । ऐहिकप्राप्तिरानुषंगिकीति भावेनाह ॥ जित इन्व साविति । य एव

आप एवेदमग्र आसु स्ता आपः सत्यमसृजन्त सत्यं ब्रह्म ब्रह्म प्रजापतिं प्रजापतिर्देवां स्ते देवाः सत्यमेवोपासते तदेतत् त्र्यक्षरं सत्यमिति सद्यित्येकमक्षरं तीत्येकमक्षरं यमित्येकमक्षरं प्रथमोत्तमे अक्षरे सत्यं मध्यतो नृत्तं तदेतद नृत्तमुभयतः सत्येन परिगृहीतं सत्यं भूयमेव भवति नैवं विद्वांसमनृतं हि नस्ति ॥ १ ॥

मेतं महद्यज्ञं प्रथमजं सत्यं ब्रह्मेति वेद । तेनासौ परलोको जित एव असत् आसीदिति । सत्यं ब्रह्मेत्युपासनं नाविद्यमानोपासनमित्याह ॥ सत्यं ह्येव ब्रह्मेति ॥ १ ॥ इति चतुर्थं ब्राह्मणं ॥ ७ ॥ भगवद्विषयविद्यान्तरमाह ॥ आप इति । इदमग्रे अस्य प्रपंचस्याग्रे आप एव । आसमन्तात् सर्वगुणान्पि बलानुभवतीति वा पातीति वा । आप इत्युक्तो नारायण आसीदित्यर्थः । शब्दस्वाभाव्याद्बहुवचनं । ताः आपो नारायणः सत्यं मुमुक्षुभिरासाद्यं वासुदेवाख्यमसृजन्त असृजत् । सत्यं किमित्यत आह ॥ सत्यं

बृहदा०

॥११६॥

ब्रह्मेति । ब्रह्म वासुदेवाख्यं ब्रह्म प्रजापतिं ब्रह्माण मसृजदित्यनुकर्षः । प्रजापतिर्देवानसृजतेत्यनुषंगः । तस्मादितिशेषः । पितृत्वाद्धेतोः । तेदेवाः ब्रह्मादयः । सत्यमेव सत्याख्यं वासुदेवमेवो पासते । सत्याख्योपास्तिः सत्यशब्दार्थयुक्तत्वेनेतिभावे नाह ॥ तदेतदिति । त द्वासुदेववाचिसत्यमित्येतत्पदं त्र्यक्षरं । तानिनिर्दिशति ॥ सदित्येकमक्षरमित्यादिना । प्रथमो तमे आद्यंतेअक्षरे सत्यं सत्ये साधुत्वार्थे मध्यतो मध्येविद्यमानमक्षरमनृतं ततत्वान्मिथ्याज्ञानार्थकं तदेतदनृतंमिथ्याज्ञाना

तद्यत्तत्सत्यमसौसआदित्योयएषएतस्मिन्मंडलेपुरुषोयश्चायंदक्षिणेक्षन्पुरुषस्तावेतावन्योन्य
स्मिन्प्रतिष्ठितौरश्मिभिरेषोस्मिन्प्रतिष्ठितः प्राणैरयमसुष्मिन्सयदोत्क्रमिष्यन्भवतिशुद्धमेवै
तन्मंडलंपश्यतिनैनमेतेरश्मयः प्रत्याययन्ति ॥ २ ॥

र्थकंती(ति)त्यक्षरं उभयतः पार्श्वद्वये । सत्येन सदित्यनेनयमित्यनेनचाक्षरेणपरिगृहीतं । सत्यभूयमेवभवति । साध्वर्थमेवभव
ति । मिथ्याज्ञानसादनहेतुनासदितिपूर्वाक्षरेणोक्तेनहरिणामिथ्याज्ञाननाशनहेतुनाच । यमित्युत्तराक्षरेणोक्तेनचहरिणासंद
ष्टंती(ति)त्यनेनोक्तमिथ्याज्ञानंसाधुषुव्यासिकथंलभेतेतिभावः । एतद्विद्यावेदिनःफलमाह ॥ नैनमिति । विद्वांसं एत
द्विद्याज्ञानिनमेनमनृतंमिथ्याज्ञानंनहिनस्ति । नबाधतइति ॥ ७ ॥ ५ ॥ १ ॥ प्रकृतवासुदेवस्यरूपद्वयविषयंविद्यांतरमाह ॥
तद्यदिति । तत्प्रसिद्धंयत्प्रकृतंवासुदेवाख्यं सत्यंत दसौसआदित्यः हविषामादानादादित्यनामा । कआदित्यइत्यतआह ॥

खंडार्थ.

५।२

॥११६॥

यएषइति । एतस्मिन्मंडलेपुरुषोयोवर्ततेएषहरिरादित्यइत्यर्थः । यश्चायंदक्षिणेऽक्षन्अक्षणिपुरुषोस्ति सोपिसत्यमितियो
ज्यं । तावेतौरूपविशेषावन्योन्यस्मिन्प्रतिष्ठितौ । सूर्यमंडलेस्थितोऽक्षणितिष्ठति । अक्षिगतोमंडलेप्रतिष्ठितोस्तीत्यर्थः ।
स्थितिप्रकारंदर्शयति ॥ रश्मिभिरिति । एष मंडलस्थो रश्मिभिरस्मिन्नक्षणिप्रतिष्ठितः । अय मक्षिगतः । प्राणैश्चक्षुरादि
भिरमुष्मिन्मंडले स्थितइत्यर्थः । मंडलस्थोक्षिस्थइति कुतइत्यतआह ॥ सइति । स दक्षिणाक्षिस्थोहरिः । यदास्माच्छ

यएषएतस्मिन्मंडलेपुरुषस्तस्थभूरितिशिरएकंशिरएकमेतदक्षरं भुवइतिबाहूद्वौबाहूद्वेएते
अक्षरे सुवरितिप्रतिष्ठा द्वेप्रतिष्ठेद्वेएतेअक्षरे तस्योपनिषदहरितिहंतिपाप्मानंजहातिचयएवंवेद ॥३॥

रीरादुक्रमिष्यन्भवति । तदैवम्रियमाणोजीवः । शुद्धमेव रश्मिहीनमेव । मंडलंपश्यति । रश्मीनामभावान्नपश्यतिकिमित्यत
आह ॥ नैनमिति । एतेविद्यमानाअपिरश्मयःएनंनप्रत्याययंति । आत्मविषयकप्रतीतिंनजनयंतीत्यर्थः । केषांचिन्मृति
समयेकेषांचित्सप्तभिर्दिनैरितिज्ञेयं ॥ ७ ॥ ५ ॥ २ ॥ सूर्याक्षिस्थितवासुदेवरूपयोर्ध्यानार्थमवयवनामान्याह ॥ यएषइ
त्यादिनाखंडद्वयेन । यएषएतस्मिन्मंडलेपुरुषोदक्षिणाक्षणिचपुरुषोहरिः । तस्यशिरः दृष्ट्यावाचाचभावयतिरक्षतीतिभूरि
त्युच्यते । शिरसोभूर्नामत्वंयुक्तमित्याह ॥ एकंशिरइति । एतदक्षरं । भूरित्येतदक्षरं तस्याक्षिमंडलयोःस्थितस्य । दक्षिणोत्तर

बृहदा०
॥११७॥

बाहूक्रमादुत्पादनविनाशहेतुत्वनिमित्ताभ्यांभुइतिवइतिचाक्षरद्वयप्रतिपाद्यतयाभुवइत्युच्येते । बाह्वोर्भुवइत्यक्षरद्वयार्थत्वमु
पपादयति ॥ द्वौबाहूइति । तस्यप्रतिष्ठाप्रतिष्ठे । दक्षिणोत्तरपादौक्रमात्सुखज्ञानदातृत्वरूपनिमित्ताभ्यांसुवरित्यक्षरद्वयेनोच्ये
ते । तदुपपादयति ॥ द्वेप्रतिष्ठेइति । मंडलाक्षिस्थितयोर्नामाह ॥ तस्येति । उपनिषद्रहस्यं । सर्वलोकप्रकाशनहेतुनाऽह
रितिअहेयत्वहेतुनाऽहमितिनामेत्यर्थः । अहर्दिनंप्रकाशश्चेतिप्रागुक्तस्मृतेः । एतज्ज्ञानिनःफलमाह ॥ हंतिपाप्मानमिति ।

योयंदक्षिणेक्षन्पुरुषस्तस्यभूरितिशिरएकंशिरएकमेतदक्षरं भुवइतिबाहूद्वौबाहूद्वेएतेअक्षरे
सुवरितिप्रतिष्ठाद्वेप्रतिष्ठेद्वेएतेअक्षरे तस्योपनिषद्रहमितिहंतिपाप्मानंजहातिचयएवंवेद ॥४॥
पंचमंब्राह्मणं ॥ ७ । ५ ॥ मनोमयोयंपुरुषो भाः सत्य स्तस्मिन्नंतर्हृदये यथाव्रीहिर्वायवोवा
सएषसर्वस्येशानःसर्वस्याधिपतिःसर्वमिदंप्रशास्ति यदिदंकिंच ॥ षष्ठब्राह्मणं ॥ ७ । ६ ॥

कानिचित्पापानिहंति । कानिचित्पापाभिमानिकल्यादीनिजहाति त्यजतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ५ ॥ ४ ॥ इतिपंचमंब्राह्मणं ॥
भगवद्विषयविद्यांतरमाह ॥ मनोमयइति । अयंपुरुषोहरिः । मनोमयो ज्ञानप्रधानः । महाज्ञानइतियावत् । भाः प्रकाश
रूपः । सत्यः सद्गुणात्मकः । तस्मिन्जीवसंबंधिनि अंतर्हृदयेहृदयमध्ये । तिष्ठतीतिशेषः । तस्यपरिमाणंवृष्टांतेनाह ॥ यथेति ।
व्रीहिर्वा यवोवा यत्परिमाणस्तत्परिमाणस्तिष्ठतीत्यर्थः । तस्यमहिमांतरमाह ॥ सर्वस्येति । ईशानां रुद्रादीनामनश्चेष्टकः ।

खंडार्थ-
६।१

॥११७॥

सर्वस्यजगतोऽधिपतिःस्वामी । यदिदंकिंचजगत् इदंसर्वप्रशास्तिनियमयतीति ॥ ७ ॥ ६ ॥ १ ॥ षष्ठं ब्राह्मणं ॥ भगव
द्विषयविद्यांतरमाह ॥ विद्युदिति । विशेषेणद्यति खंडयतिअज्ञानादिकमितिवा । सर्ववेदनाद्वा । विद्युद्ब्रह्मेत्याहुः । वेदवेदिन
इतियोज्यं । कुतोब्रह्मविद्युदित्युच्यतइत्यतस्तस्यार्थस्वयमेवाह ॥ विदानादिति । विशेषेणखंडनाद्वेदनाद्वाविद्युदित्यर्थः ।
दोअवखंडनेविदज्ञानइतिधातोः । फलमाह ॥ विद्यतीति । योधिकारीएनंभगवंतमेवमज्ञानादिखंडकत्वेनवासर्ववेदनहेतु

विद्युद्ब्रह्मेत्याहुर्विदानाद्विद्युत्विद्यत्येनंपापमनोयएवंवेदविद्युद्ब्रह्मेतिविद्युद्धेवब्रह्म ॥ सप्तमब्रा
ह्मणं ॥ ७ ॥ ७ ॥ वाचंधेनुमुपासीततस्याश्चत्वारःस्तनाःस्वाहाकारोवषट्कारोहंतकारःस्वधाका
रस्तस्यैद्वौस्तनौदेवाउपजीवंतिस्वाहाकारंचवषट्कारंचहंतकारंमनुष्याःस्वधाकारंपितरस्तस्याः
प्राणऋषभोमनोवत्सः ॥ अष्टमब्राह्मणं ॥ ७ । ८ ॥

त्वेनवाविद्युद्ब्रह्मेतिवेद । हरिःतस्यपाप्मनोविद्यति । विशेषेणद्यतिखंडयति । तथास्वात्मानंविद्यतिवेदयतीत्यर्थः । विद्युत्त्वेन
हरेर्ज्ञानंनमिथ्याज्ञानमितिभावेनाह ॥ विद्युद्धेवब्रह्मेति ॥ ७ ॥ ७ ॥ १ ॥ इतिसप्तमंब्राह्मणं ॥ सर्वविद्यासिद्धयं
गभूतांसरस्वतीविषयविद्यामाह ॥ वाचमिति । वाचंवाग्देवींसरस्वतीं धेनुरूपतयास्थितामुपासीत । तस्याश्चत्वारः
स्तनाः । चतुर्भिःस्तनैरभिमन्यमानाइत्यर्थः । तान्निर्दिशति ॥ स्वाहाकारइत्यादिना । स्वधाकारइतीतिशब्दोयोज्यः ।

बृहदा०

॥११८॥

तस्यै तस्याः गोरूपायाः । द्वौस्तनौ स्तनद्वयाभिमन्यमानौस्वाहाकारं वषट्कारं चेत्येतौ । देवाः उपजीवंतीत्यर्थः । मनुष्याः पितर इत्यत्रोपजीवंतीत्यनुषंगः । तस्याः गोरूपायाः वाचः प्राणो मुख्यवायुः । ऋषभः पतिः । मनो मनोमानी रुद्रः वत्सः ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ १ ॥ इत्यष्टमं ब्राह्मणं ॥ भगवद्विषयविद्यां तरमाह ॥ अयमग्निरिति । यो यमंतः पुरुषे जीवांतरास्ते । अयं हरिरग्निः अंगशब्दितप्राणिशरीरनेतृतया अग्निनामा । जाठराग्नौ स्थितः वैश्वानरो वैश्वानरनामा च । विश्वगुणपूर्णत्वाद् वैश्वः नरीयतेन

अयमग्निर्वैश्वानरो यो यमंतः पुरुषे येनेदमन्नं पच्यते यदिदमद्यते तस्यैष घोषो भवति यमेतत्कर्णावपि धाय शृणोति स यदोत्क्रमिष्यन् भवति नैनं घोषं शृणोति ॥ नवमब्राह्मणं ॥ ७ । ९ ॥

नश्यतीति नरः वैश्वश्चासौ नरश्चेति वैश्वनरः स एव वैश्वानर इत्युच्यते । तस्य व्यापारमाह ॥ येनेति । येन जाठराग्निस्थेन यदिदं प्राणिभिरद्यते इदमन्नं पच्यते । जीर्णं करोति । तस्य कर्मणि षष्ठी । हरेरेष घोषो भवति । जाठराग्निस्थ हरि विषयको वायुना क्रियमाणः स्तुतिरूपो घोषो भवतीत्यर्थः । सर्वप्रत्यक्षः स घोष इत्याह ॥ यमिति । एतत् एतौ । स घोषो हरेः स्तुतिरितिकथं ज्ञायत इत्यत आह ॥ स यदेति । स हरिः यदाऽस्माच्छरीरादुत्क्रमिष्यन् भवति । तदा जीवः एनं घोषं शृणोति । तदेव मरणसूचक

खंडार्थः

९।१

॥११८॥

GDF

मित्यर्थः ॥७॥९॥१॥ इति नवमं ब्राह्मणं ॥ मुमुक्षोरत्यपेक्षितमार्गविषयां विद्यामाह ॥ यदेति । यदा पुरुषो जीवः अस्मा लोकाद्देहात्प्रैति निर्गच्छति । वायुं मुख्यवायुपुत्रं प्रवहं । तदा ह सूत्रे । वायुशब्दादविशेषविशेषाभ्यामिति । स वायुस्तत्र वायुलोके । तस्मै ज्ञानिने । तत ऊर्ध्वगमनाय । विजिहीते विवरं करोति । कथं यथा रथचक्रस्य खं विवरं तथेति । तेन छिद्रेण स ज्ञानी ऊर्ध्वः

यदा वै पुरुषोऽस्मा लोकात्प्रैति स वायुमागच्छति तस्मै स तत्र विजिहीते यथा रथचक्रस्य खं तेन स ऊर्ध्व आक्रमते स आदित्यमागच्छति तस्मै स तत्र विजिहीते यथा लंबरस्य खं तेन स ऊर्ध्व आक्रमते स चंद्रमसमागच्छति तस्मै स तत्र विजिहीते यथा दुंदुभेः खं तेन स ऊर्ध्व आक्रमते स लोकमागच्छत्यशोकमहिमं तस्मिन् वसति शाश्वतीः समाः ॥ दशमं ब्राह्मणं ॥ ७ । १० ॥

ऊर्ध्वगतिः सन्नाक्रमते गच्छति । स ऊर्ध्व आक्रांतः आदित्यं सूर्यमागच्छति तस्मा इत्यादि प्राग्वत् । लंबरस्य वाद्यविशेषस्य । दुंदुभेर्वाद्यविशेषस्य सलोकमित्यतः प्राक्सविद्युतमागच्छति । तत ऊर्ध्वमाक्रमते स वैद्युतमिति वाक्यशेषो ध्येयः । वैद्युतेनैवेति सूत्रात् । स ज्ञानी मुख्यवायुं प्राप्तः । अशोकमहिमं शोकोपलक्षितसर्वोपप्लवरहितमहिमोपेतं । लोकं विष्णुलोकमागच्छति । तस्मिं लोके शा

श्वतीःसमाः अनंतवत्सरा न्वसति।अनावृत्तिःशब्दादनावृत्तिःशब्दादितिसूत्रात्॥७॥१०॥१॥विद्यांतरमाह॥एतदिति।यद्व्या
धितस्तप्यतेपुमानेतद्विष्णवे परमंतपइत्येवंचितयेत्।योधिकारी।व्याधिभिस्तपनंहरयेत्तपइत्येवंवेद सपरमंलोकंजयत्येव प्रामो
एतद्वैपरमंतपोयद्व्याधितस्तप्यतेपरमं॥हैवसलोकंजयतियएवंवेदै तद्वैपरमंतपोयंप्रेतमरण्यंहरं
तिपरमंहैवसलोकंजयतियएवंवेदै तद्वैपरमंतपोयंप्रेतमग्नावभ्यादधतिपरमं॥हैवसलोकंजयति
यएवंवेद ॥ एकादशब्राह्मणं ॥ ७।११॥ अन्नं ब्रह्मेत्येकआहुस्तन्नतथा पूयतिवाअन्नमृतेप्राणा
त्प्राणोब्रह्मेत्येकआहुस्तन्नतथा शुष्यतिवैप्राणकृतेअन्नादेतेत्वेवदेवतेएकधाभूयंभूत्वापरमतांग
च्छत स्तद्धस्माहप्रातृदःपितरंकिंस्विदेवैवंविदुषेसाधुकुर्याकिमेवास्माअसाधुकुर्यामितिहस्मा
हपाणिनामाप्रातृदःकस्त्वेनयोरेकधाभूयंभूत्वापरमतांगच्छतीतितस्माउहैतदुवाचवीत्यन्नं वैवि
अन्नेहीमानिसर्वाणिभूतानिविष्टानि रमिति प्राणोवैरं प्राणेहीमानिसर्वाणिभूतानिरमंते
सर्वाणिहवाअस्मिन्भूतानिविशंतिस्वाणिभूतानिरमंतेयएवंवेद ॥ द्वादशब्राह्मणं ॥ ७।१२॥
त्येव ह।यंप्रेतं दाहायारण्यं श्मशानं हरंति तदपिविष्णवेपरमंतपइतिचिंतनीयमित्यर्थः।एतज्ज्ञानिनःफलमाह॥ परमंहैवेति।
प्राग्वदर्थोज्ञेयः।यंप्रेतंशवमग्नौअभ्यादधतिदहंति।तदपिविष्णवेपरमंतपइतिविद्यात्।वेदिनःफलमाह॥ परमंहैवेति।
मृतस्यकथमेतच्चिंतनमितिशंकातु अक्लेशितोपिक्लेशादीनतीतैष्यानितिस्मृत्यानिरस्या ॥ ७॥११॥१॥ ब्रह्मवायुविषयां

विद्यामाह ॥ अन्नं ब्रह्मेति । अन्नमानीचतुर्मुखःब्रह्मास्वकार्येभगवदन्यानपेक्षइत्येकेआहुः । तत्तथानभवति । प्राणात्मु
ख्यवायुतकृते । अन्नंअन्नोपजीविशरीरंपूयति दुर्गंधोपेतंभवति । प्राणः मुख्यवायुः । भगवदन्यानपेक्षःस्वकार्यकरइत्येके
आहुः । तत्तथानभवति । अन्नाहते प्राणःशुष्यति । अन्नप्राणयोरन्योन्यानुपजीवित्वेपूयत्वशोषत्वयोःप्राप्तेःकारणादेतेत्वेव
देवते अन्नप्राणारूये । एकधाभूयं एकत्वं । भूत्वानुप्राप्यान्योन्यानुग्राह्यतांप्राप्येतियावत् । परमतां भद्रत्वं गच्छतः । अन्न
प्राणावन्योन्यानुग्रहवंतावितिकुतइत्यतस्तयोस्तथाभावंज्ञानिप्रशंसापूर्वकमाख्यायिकयादर्शयति ॥ तद्धस्माहेति । प्रतृदो
वसिष्ठस्तपुत्रःप्रातृदः । एवंविदुषे ब्रह्मवायू अन्योन्यापेक्षावेवकार्यक्षमाविति विदुषे । ज्ञानिने । साधु भद्रं । किंस्वि
त्किंनु । कुर्या । असाधु अभद्रंवा । किंनुकुर्या । साधुनातिशयः असाधुनाबाधो नास्यशक्यः । कृतकृत्यत्वादितिपितर
माहस्मेतियोजना । एवंब्रह्मवायुज्ञानिनंप्रशस्य स पाणिनामा प्रातृदःअन्योन्यापेक्षिणोरनयोरन्नप्राणयोर्मध्येकस्तु कोवा ।
एकधाभूय मेकत्वं । भूत्वा प्राप्यान्यानुप्रविष्टःसन्नितियावत् । परमतां प्रयोजनविशेषवत्तांगच्छतीतिपुनःपितरंवसिष्ठमा
हस्म । तस्मैएवंपृष्ठवते । प्रातृदाय । प्रतृदःपिता । वीत्येतदु एतदेवोत्तरमुवाचह । किमित्यतआह ॥ अन्नंवैवीति ।
अन्नेब्रह्मणि । विशब्दंनिर्वक्ति ॥ अन्नेहीति । अन्नमानिब्रह्मणि सर्वाणिभूतानि । निविष्टानिप्रविष्टानि । विशतेरंतर्णीत
प्यर्थात्किंप्यंतलोपेचवीतिरूपमितिभावः ॥ रमितीति । उत्तरमुवाचतस्माइतियोज्यं । रमितिकिमित्यतआह ॥ प्राणो
वैरमिति । रमितिशब्दंप्राणेनिर्वक्ति ॥ प्राणेहीति । रमतेरंतर्णीतप्यर्थात्किंपिरूपमितिभावः । ब्रह्मा प्रवेशप्रदः ।

बृहदा०

॥१२०॥

प्राणो रतिप्रदः । इत्यनयोरन्योन्यानुप्रवेशेनतुल्यमेवप्रयोजनमित्युत्तरोक्तेस्तात्पर्यज्ञेयं । एतज्ज्ञानिनःफलमाह ॥ सर्वा
णीति । योधिकारीअन्नमानिनिचतुर्मुखेसर्वप्राणिनांप्रवेशः प्राणेनच रमणमित्येवंप्रकारेणवेद । अस्मिन्ज्ञानिनिसर्वाणिभू
तानिनिविशंति सर्वाणिभूतानिरमंतइति ॥ ७ ॥ १२ ॥ १ ॥ द्वादशब्राह्मणं ॥ चतुर्भिर्ब्राह्मणैर्मुख्यवायुविषयांविद्यामाह ॥
उक्थमिति । सर्वोत्थापकंनिरूप्यतइति । प्रतिज्ञातंकिमित्यतआह ॥ प्राणोवाउक्थमिति । तस्योक्थत्वंनिरुच्यदर्श

उक्थं प्राणोवाउक्थं प्राणोहीदंसर्वमुत्थापयत्युद्धास्माउक्थविद्वीरस्तिष्ठत्युक्थस्यसायुज्यंसलो
कतांजयतियएवंवेद ॥ १ ॥ यजुः प्राणोवैयजुः प्राणेहीमानिसर्वाणिभूतानियुज्यंते युज्यंते
हास्मैसर्वाणिभूतानिश्रैष्ठ्याययजुषःसायुज्यंसलोकतांजयतियएवंवेद ॥ २ ॥

यति ॥ प्राणोहीति । उत्थापयतिसृजतइतिवास्वस्वव्यापारेषुवर्तयतीतिवार्थः । ज्ञानिनःफलमाह ॥ उदिति । योधि
कारी एवमुत्थापनहेतुत्वेनप्राणंवेद । अस्मै ज्ञानिने । उक्थविद्वीरःपुत्रःउत्तिष्ठह । उत्पद्यतेह । उक्थस्यप्राणस्यसायुज्यं
समानलोकतांजयति । प्राप्नोति ॥ ७ ॥ १३ ॥ १ ॥ यजुः मुक्तप्राप्यउच्यतइत्यर्थः । किंयजुरित्यतआह ॥ प्राणोवैयजु
रिति । केनहेतुनेत्यतआह ॥ प्राणेहीति । इमानिसाधुरूपाणियुज्यंतेमुक्तौहियतोतःयजुरिति । ज्ञानिनःफलमाह ॥
युज्यंतेहेति । श्रैष्ठ्यायासैयुज्यंते । एतस्यश्रैष्ठ्यायानुकूलानिभवन्तीत्यर्थः । यजुषःयजुर्नाप्नोवायोः ॥ ७ ॥ १३ ॥ २ ॥

खंडार्थः

१३।२

॥१२०॥

साम सामनामकःनिरूप्यतइत्यर्थः । प्राग्वद्योजना ॥ प्राणेहीति । प्रविष्टानीतियोज्यं । सम्यञ्चिहियतोतःसम्यक्करणा
त्सामेत्युच्यतइत्यर्थः । अस्मैअस्यश्रैष्ठ्यायसर्वाणिभूतानिसम्यञ्चिकल्पंते । अनुकूलानिभवंतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ १३ ॥ ३ ॥
क्षत्र मुच्यतइत्यर्थः । प्राणस्यक्षत्रत्वंप्रसिद्धमित्याह ॥ प्राणोहिवैक्षत्रमिति । केनहेतुनेत्यतआह ॥ त्रायतेहैनमिति ।

साम प्राणोवैसाम प्राणेहीमानिसर्वाणिभूतानिसम्यंचि सम्यंचिहास्मैसर्वाणिभूतानिश्रैष्ठ्या
यकल्पंतेसाम्नःसायुज्यंसलोकतांजयतियएवंवेद ॥ ३ ॥ क्षत्रं प्राणोवैक्षत्रं प्राणोहिवैक्षत्रंत्राय
तेहैनंप्राणःक्षणितोःप्रक्षत्रमक्षत्रंप्राप्नोति क्षत्रस्यसायुज्यंसलोकतांजयतियएवंवेद ॥ ४ ॥
त्रयोदशब्राह्मणं ॥ ७ ॥ १३ ॥ भूमिरंतरिक्षंद्यौरित्यष्टावक्षराण्यष्टाक्षरंहवाएकंगायत्र्यैपदमेतदु
हैवास्याएतत्सयावदेषुत्रिषुलोकेषुतावद्धजयतियोस्याएतदेवंपदंवेद ॥ १ ॥

क्षणितोः क्षतादेनंजीवंत्रायतेहइतियतोतःक्षत्रमिति । अक्षत्रंरक्षकरहितंजीवं । शिष्टंप्राग्वत् ॥ ७ ॥ १३ ॥ ४ ॥ इतित्र
योदशब्राह्मणं ॥ सर्वापेक्षितगायत्रीनिष्ठांविद्यामाह ॥ भूमिरित्यादिना । तत्रतावलोकवेदवायुस्थान्यनिरुद्धप्रद्युम्नसंक
र्षणारूयानित्रीणिरूपाणिपादत्रयप्रतिपाद्यानीत्याह ॥ भूमिरिति । द्यौरित्यत्राक्षरद्वयंध्येयं । इत्यष्टावक्षराणि । गायत्र्यै
गायत्र्याः । एकंपदं एकःपादः । अष्टाक्षरमित्यष्टाक्षरसाम्योक्त्याभूम्यंतरिक्षद्युलोकेषुस्थितंभूम्याद्यष्टाक्षरात्मकपदत्रयवाच्यं

SGDF

Shri Jagadgururaj Gopal Chaturvedi

अनिरुद्धरूपंगायत्र्या अष्टाक्षरात्मकप्रथमपादप्रतिपाद्यमित्यर्थो भिमतइति भावेनाह ॥ एतदिति । एतद्भूम्यादिगतं तच्छब्दवाच्यमनिरुद्धाख्यं रूपं एतदुहैव । एतदेव हि । अस्याः गायत्र्याः एतत्पादप्रतिपाद्यमित्यर्थः । एतज्ज्ञानिनः फलमाह ॥ स या वदिति । यो मुख्योधिकारी ब्रह्मा अस्याः गायत्र्याः एतदेवं भूम्यादिलोकस्थं पदं गायत्रीप्रथमपादप्रतिपाद्यमनिरुद्धं । वेद । स ज्ञानी । एषु त्रिषु लोकेषु यावदस्तियावद्दूरं व्यक्त्या भिव्याप्यतिष्ठति । पदप्रतिपाद्यमनिरुद्धाख्यं रूपं तावज्जयति मुक्तः सन्तावद्वा

ऋचो यजूंषि सामानीत्यष्टावक्षराण्यष्टाक्षरं हवा एकं गायत्र्यै पदमेतदुहैवास्या एतत् स यावतीयं त्रयीविद्या तावज्जयति यो स्या एतदेवं पदं वेद ॥ २ ॥

मोति भूम्यादिलोकानामधिपतिर्भूत्वा यशस्वी श्रीमांश्च भवतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ १४ ॥ १ ॥ ऋगित्यष्टाक्षरात्मकऋगादिपदवाच्यं ऋगादिषु स्थितं प्रद्युम्नाख्यं रूपं । गायत्र्यै गायत्र्याः अष्टाक्षरात्मकद्वितीयपादप्रतिपाद्यमित्यभिप्रायेणाह ॥ एतदुहैवास्या एतदिति । यो गायत्र्या एतत् ऋगादिस्थं । पदं द्वितीयपादप्रतिपाद्यं वेद ॥ स यावतीयं त्रयीविद्येति । ऋगादिवेदत्रयगतं प्रद्युम्नाख्यं रूपं यावदभिव्याप्य वर्तते व्यक्त्यात्मना तावज्जयति व्याप्नोति । ऋगाद्याधिपत्यादिमांश्च भवतीत्यपि ध्येयं । मुख्याधिकारी मुक्तब्रह्मेत्यर्थः ॥ ७ ॥ १४ ॥ २ ॥ व्यानइत्यत्र त्र्यक्षरं ज्ञेयं । प्राणादिवायुस्थमष्टाक्षरात्मकप्राणादिपदवाच्यं

संकर्षणाख्यं रूपं गायत्र्यै गायत्र्या अष्टाक्षरात्मकतृतीयपादप्रतिपाद्यमिति भावेन प्राणइत्यादिस्ववाक्यार्थं व्यनक्ति ॥ एतदुहैवास्या एतदिति ॥ यावदिदं प्राणीति । प्राणादिवायुस्थसंकर्षणाख्यं रूपं तावज्जयति सर्वप्राणाधिपत्यादिमांश्च भवतीत्यर्थः । शिष्टं प्राग्वत् ॥ ७ ॥ १४ ॥ ३ ॥ गायत्रीचतुर्थपादप्रतिपाद्यमाह ॥ अथेति । अथ त्रिपाद्युक्त्यनंतरं चतुर्थपादमुच्यतइत्यर्थः । अस्याः गायत्र्याः तुरीयं पदमेतदेवेति योजना । तुरीयं पदं विशिनष्टि ॥ दर्शतं पदं परोरजाइति । दर्शतं प्रत्य

प्राणोपानो व्यानइत्यष्टावक्षराण्यष्टाक्षरं हवा एकं गायत्र्यै पदमेतदुहैवास्या एतत् स यावदिदं प्राणि तावज्जयति यो स्या एतदेवं पदं वेद ॥ ३ ॥ अथास्या एतदेव तुरीयं दर्शतं पदं परोरजाय एष तपति यद्वै चतुर्थं तत्तुरीयं दर्शतं पदमिति ददृश इव ह्येष परोरजाइति सर्वमुद्यैष रज उपर्युपरितपति एव ह वै श्रिया यशसा तपति यो स्या एतदेव पदं वेद ॥ ४ ॥

क्षमिव स्थितं । रजसः रजोगुणात्मकप्रधानात्परइति व्युत्पत्त्या परोरजाइत्युक्तो वासुदेवः । प्रणवाख्यतुरीयपादप्रतिपाद्यइत्यर्थः । एतदित्युक्तं किमित्यत आह ॥ य एष तपतीति । सूर्यमंडले स्थित्वा तपति । यासत्वात्मिकारमा तत्र स्थो वासुदेवः एतत्तुरीयं पदमित्यर्थः । तुरीयमिति किमित्यत आह ॥ यद्वाइति । यद्वै तुरीयं तच्चतुर्थमित्यर्थः । दर्शतमिति किमित्यतस्तं व्यनक्ति ॥ दर्शतमिति ॥ ददृश इव ह्येष इति । एषः गायत्रीचतुर्थपादप्रणवप्रतिपाद्यः सूर्यमंडलस्थरमादेवी स्थो वासुदेवः ददृश इव दृष्ट इव ।

बृहदा०

॥१२२॥

तदधीनतेजःपुंजस्यसूर्यमंडलस्यदृश्यमानत्वात्सोपिदृशइवातोदर्शतमित्युच्यतेतुरीयंपदमित्यर्थः । परोरजाइत्येतद्विवृणो
ति ॥ परोरजाइतीति । एषतुरीयपादप्रणवार्थोवासुदेवःसर्वमु रजः सर्वामेवरंजनाद्रजःशब्दितांप्रकृतिं । उपर्युपरि तस्या
अपिउत्तमःसंस्तपति प्रकाशते । हियतोतःपरोरजाइत्युच्यतइत्यर्थः । ज्ञानिनःफलमाह ॥ एवमिति । योधिकारीअस्याः

सैषागायत्र्येतस्मिंस्तुरीयेदर्शतेपदेपरोरजसिप्रतिष्ठितातद्वैतत्सत्येप्रतिष्ठितं चक्षुर्वैसत्यंचक्षुर्हिवै
सत्यं तस्माद्यदिदानींद्वौविवदमानावेयातामहमदर्शमहमश्रौषमितियएवब्रूयादहमदर्शमिति
तस्माएवश्रद्धध्यामतद्वैतत्सत्यंबलेप्रतिष्ठितंप्राणोवैबलंतत्प्राणेप्रतिष्ठितंतस्मादाहुर्बलं सत्यादोजी
यइत्येवमेषागायत्र्यध्यात्मंप्रतिष्ठितासाहैषागयांस्तत्रेप्राणावैगयास्तत्प्राणांस्तत्रेतद्यद्गयांस्त
त्रेतस्माद्गायत्रीनामसयामेवासूसावित्रीमन्वाहैषैवसासयस्माअन्वाहतस्यप्राणांस्त्रायते ॥ ५ ॥

गायत्र्याःएतदेवपदंतुरीयपादरूपप्रणवप्रतिपाद्यंवासुदेवंवेद सएवमेव श्रियायशसा तपति प्रकाशतइत्यर्थः ॥ ७ ॥ १४ ॥ ४ ॥
गायत्रीप्रतिपाद्यमुक्त्वातदभिमानिदेवतामाह ॥ सैषेति । सैषागायत्री गायत्र्यभिमानिनीदेवताक्रमात्श्रीब्रह्मब्रह्माण्वा
त्मिका एतस्मिंस्तुरीयेदर्शतेपदे । परोरजसि वासुदेवे । प्रतिष्ठिता तदाश्रिता । पदानामर्थःप्रागुक्तः । भगवदाश्रितत्वमेवपरं
परोक्त्याव्यनक्ति ॥ तद्वाइत्यादिना । तद्वाएत ऋमिरंतरिक्षमित्यादिनोक्तंजगत्सत्ये सन्हरिरस्मिन्यातीतिव्युत्पत्त्यासत्य

खंडार्थः

१४।५

॥१२२॥

SGDF

नामकेशेषे । प्रतिष्ठितं आश्रितं । किंसत्यमित्यत उक्तं ॥ चक्षुर्वै सत्यमिति । सत्यं चक्षुर्वै । उपलक्षणमेतत् । चक्षुः सूर्यमंडलाभिमा
 नीवा । इति प्रसिद्धमेवैतदित्याह ॥ चक्षुर्हि वै सत्यमिति । चक्षुषः सत्यत्वं प्रसिद्धमेवेत्युक्तं दर्शयति ॥ तस्मादिति । तस्माच्चक्षु
 षः सत्यत्वादेव यत् । यदि । कस्मिंश्चिदर्थे । इदानीं विवदमानौ द्वावेयाता मागच्छतां । किमिति अहमदर्शमश्रौषमिति विवदमाना
 वित्यर्थः । यएवाहमदर्शमिति ब्रूयात्तस्मै । एतत्तदीयमेव वचनं श्रद्धायां विश्वसेमेति । एवं चक्षुषः सत्यत्वमुपपाद्यतदाश्रयमाह ॥ त
 द्वाएतदिति । तज्जगदाधारभूतं चक्षुः सूर्यमानि सत्यनामकं शेषरूपं बले प्रतिष्ठितं । आश्रितं । किंबलमित्यत आह ॥ प्राण इति ।
 प्राणो मुख्यवायुर्बलं वै बलदेवता वै । तत्सत्यं प्राणे प्रतिष्ठितं । तत्कुत इत्यतो व्यनक्ति ॥ तस्मादिति । ओजीयः श्रेष्ठं । तद्वा एत
 द्बलं गायत्र्यां प्रतिष्ठितमित्यपि ज्ञेयं । यदर्थं परंपरोक्ता तदिदानीमाह ॥ एवमेवैषेति । एषा बलशब्दितप्राणाधारभूता गा
 यत्रीमानिनीश्रीः । अध्यात्मं । आत्मनामधिपतौ हरौ । प्रतिष्ठिताश्रिता । केन निमित्तेन सा गायत्रीत्युक्तेत्यत आह ॥ गयां
 स्तत्र इति । तद्व्यनक्ति ॥ प्राणा इति । प्राणा वै गयास्तत्प्राणान् भक्तप्राणान् । तत्रैरक्षति । तद्यद्गयांस्तत्रे । तस्मात्प्राणानां
 रक्षणाद्गायत्रीनाम तदभिमानिदेव्याः श्रिय इत्यर्थः । श्रुत्यादौ सा वित्रीतिकाचिदुच्यते । सा किं गायत्री । तद्विज्ञेयतोने
 त्याह ॥ स इति । परोरजा इति प्रकृतो हरिः यामेवामुंसावित्री । अन्वाह वदति । सैषैव गायत्र्यैव । सविष्णुर्यस्मै ब्रह्मणे ता
 मन्वाहब्रूते । तस्य ब्रह्मणः प्राणान्सर्वदा पुत्रवत्त्रायते सेत्यर्थः ॥ ७॥ १४॥ ५॥ स्वयं गायत्रीं सावित्रीमुक्त्वा केषांचित्पक्षमनूद्य निराह ॥

तामिति । एकेतामेतामनुष्टुभं । तत्सवितुर्वृणीमहेवयंदेवस्यभोजनं । श्रेष्ठंसर्वधातमंतुरंभगस्यधीमहि । इतिद्वात्रिंशदक्ष
रात्मिकामनुष्टुबाख्यांऋचंसावित्रीमाहुः । तद्वचनप्रकारमाह ॥ वागनुष्टुबिति । तद्वाचंतांवाचमनुष्टुबाख्यांसावित्रीमनु
ब्रूमइति । निषेधति ॥ नतथाकुर्यादिति । स्वमतमाह ॥ गायत्रीमेवसावित्रीमनुब्रूयादिति । गायत्र्युपासकस्यफ

तांहैतामेकेसावित्रीमनुष्टुभमन्वाहुर्वागनुष्टुपतद्वाचमनुब्रूमइति नतथाकुर्याद्वायत्रीमेवसावि
त्रीमनुब्रूयाद्यदिहवाअप्येवंविद्बह्विप्रतिगृह्णाति नहवैतद्वायत्र्याएकंचनपदंप्रति ॥ ६ ॥
सयइमांस्त्रील्लोकान्पूर्णान्प्रतिगृह्णीयात्सोस्याएतत्प्रथमंपदमाप्नुयादथयावतीयंत्रयीविद्याय
स्तावत्प्रतिगृह्णीयात्सोस्याएतद्वितीयंपदमाप्नुयादथयावदिदंप्राणियस्तावत्प्रतिगृह्णीयात्सोस्या
एतत्तृतीयंपदमाप्नुयादथास्याएतदेवतुरीयंदर्शतंपदंपरोरजायएषतपतिनैवकेनचनान्यंकुतउए
तावत्प्रतिगृह्णीयात् ॥ ७ ॥

लोक्तिव्याजेनगायत्रीमहिमानमाह ॥ यदिहवाइति । एवंविद्यदिबह्विप्रतिगृह्णातीव । प्रतिग्रहदोषाभावसूचनार्थइवशब्दः ।
तत्प्रतिगृहीतंबह्विगायत्र्याःएकंचनएकमपिपदंप्रतिनहैवभवति । हेतिनिश्चयः । एकपादविज्ञानफलायापिनालमित्यर्थः
॥७॥१४॥६॥ गायत्र्युपासकस्यफलांतरमाह ॥ सयइमानित्यादिना । स प्रसिद्धो । यो धिकारीविरिंचः । इमान्पूर्णान्

त्रील्लोकान्विष्णोःप्रतिगृह्णीयात् । सःअस्याःगायत्र्याःप्रथमंपदमाप्नुयात्प्रथमपादोपासनाफलमाप्नुयात् । यो ब्रह्मा । या
वतीत्रयीविद्या । तावत् तावती । विष्णुतःप्रतिगृह्णीयात्सअस्याःगायत्र्याएतद्वितीयंपदं द्वितीयपादोपासनाफलमाप्नुयात् ।
अथयःयावदिदंप्राणि चेतनजातं । तावद्विष्णुतःप्रतिगृह्णीयात्स्वामीभवेदितियावत् । अस्याएतत्तृतीयपादोपासनाफलमा
प्नुयात् । अथास्याः गायत्र्याः । एतदेवतुरीयंदर्शतंपदंपरोरजायएषतपति दर्शतंहृष्टमिवस्थितं । रजसःप्रधानालक्ष्म्याः

तस्याउपस्थानंगायत्र्यस्येकपदीद्विपदीत्रिपदीचतुष्पद्यप(द्य)दसिनहिसंपद्यसे नमस्तेतुरीयायद
र्शतायपदायपरोरजसेसावदोमाप्रापदितियद्विष्णोदसावस्मैकामोमासमृद्धीतिवानहैवास्मैस
कामऋध्यतेयस्माएवमुपतिष्ठतेऽहमदःप्रापमितिवा ॥ ८ ॥

परं यत्सूर्यमंडलगं । एतत्तुरीयंपदंप्रणवाख्यचतुर्थपादप्रतिपाद्यंवासुदेवाख्यं । रूपंकेनचनकेनापिनैवाप्यं । गायत्र्याःप्र
थमादिपादत्रयप्रतिपाद्यस्यानिरुद्धादिरूपत्रयस्यत्रिलोकादिमात्रव्यापितंयातद्व्यापनसंभवेपिचतुर्थपादप्रतिपाद्योवासुदेवःसर्व
व्यापीतिचतुर्थपादप्रतिपाद्योपासकस्यतद्व्यापनरूपफलंनैवलभ्यतइत्यर्थः । चतुर्थपादोपासनाफलंकेनापिनाप्यतइतिकुतइत्यत
आह ॥ कुतउएतावत्प्रतिगृह्णीयादिति । वासुदेवोनंतत्वाद्यावत्प्राप्नोतितावत्कुतःप्रतिगृह्णीयात् । नकुतोपि ॥ ७ ॥
॥ १४ ॥ ७ ॥ गायत्र्युपासनाप्रकारमाह ॥ तस्याइति । उपस्थानं मंत्रकरणकस्तुतिप्रकारोनिरूप्यतइत्यर्थः । हेगायत्रि

बृहदा०

॥१२४॥

त्वमेकपदीअसि । एकैकपादस्यअष्टाक्षरत्वात्प्रणवस्याप्यकारोकारमकारनादबिंदुघोषशांतातिशांतभेदेनाष्टाक्षरत्वात्प्रणवे
नसहपादचतुष्टयस्यापिप्रत्येकंगायत्रीत्वविवक्षयोच्यते एकपद्यसीति । पादःप्रणवयुक्तश्चेत्द्विपदीति । द्विपद्यसि । प्रणवे
नविनात्रिपदीअसि । सप्रणवाचतुष्पद्यसि । अपद्यसीत्युक्तंतत्कुतइत्यतआह ॥ नहिसंपद्यसइति । ब्रह्मणोन्येनमुख्यतो
नगम्यसइतिअपदीअसि । नमस्तेतुरीयायदर्शतायपदायपरोरजसे । एवमुपासकोयद्विष्यात्तयंद्विष्यात् । असौद्वेष्यः । अदःका

एतद्धवैतज्जनकोवैदेहोबुडिलमाश्वतराश्विमुवाचय(न्नभो)बृहोतद्गायत्रीविदब्रूथाअथकथंहस्ती
भूतोवहसीतिमुखंह्यस्याःसम्राणनविदांचकारेतिहोवाचतस्याग्निरेवमुखंयदिहवाअपिबह्विवा
ग्रावभ्यादधतिसर्वमेवतत्संदहत्येवंहैवैवंविद्यद्यपिबह्विवापंपंकुरुतेसर्वमेवतत्संपसायशुद्धःपूतो
जरोमृतःसंभवति ॥ ९ ॥ चतुर्दशब्राह्मणं ॥ ७ । १४ ॥

मितंमाप्रापत् । नैवप्राप्नुयात् । अस्मैद्वेष्यायअसौकामःमासमृद्धिः समृद्धोमाभूदितिचोपासिताचेद्गायत्री । तदाअस्मैद्वेष्याया
सौकामोनैवक्रुध्यतेह समृद्धोनैवभवति । यदात्वहमदःकामितंप्रापंप्राप्नुयामितिबुद्ध्यायस्मैकामायगायत्रीमुपतिष्ठतेउपास्तेसागा
यत्रीतस्मैकामपूर्तिकरिष्यत्येवेतियोज्यं॥७॥१४॥८॥उपासितागायत्रीसर्वप्रतिग्रहदोषंहंतीत्येतदाख्यायिकयाह ॥ एतदिति ।
जनकोहवैदेहःआश्वतराश्विअश्वतराश्वगोत्रजं । बुडिलनामकं तदेतद्वक्ष्यमाणमुवाचह । भोअहंगायत्रीविदितियदब्रूथाः । तन्न ।

खंडार्थ.

१४।९

॥१२४॥

यदिवेत्यथतर्हि कथं हस्तीभूतः मूर्खः सन् प्रतिग्रहदोषं वहसीत्युवाचेत्यन्वयः । एवमुक्तः स हेसम्नाद् अस्याः गायत्र्याः मुखं प्रथमाक्षरं
देवतां न विदां चकार । न ज्ञातवानतो हं दोषवाहकोऽसीत्युवाच । वेदपुरुषः स्वयं गायत्रीमुखमाह ॥ तस्या इति ॥ तस्याः गायत्र्याः
अग्निः अग्निमंडलगोऽग्रणीत्वहेतुनाग्निनामाग्निवर्णः परशुरामः । मुखं प्रथमाक्षरदेवता । मुखज्ञानपूर्वकं गायत्र्युपासकस्य फलं
दृष्टान्तपूर्वमाह । यदि हेति ॥ यद्यपि बह्विव बह्वपि तृणतूलादिकं अग्नावभ्यादधति प्रक्षिपंति । तत्सर्वसंदहत्येवाग्निः ।

हिरण्यमयेन पात्रेण सत्यस्यापि हितं मुखं ॥ तत्त्वं पूषन्नपावृणु सत्यधर्माय दृष्टये ॥ पूषन्नेकर्षेयमसूर्यप्रा
जापत्यव्यूहरश्मीन् समूहते जोयत्ते रूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि ॥ यो सावसौ पुरुषः सोहमस्मि वा
युरनिलममृतमथेदं भस्मांतं शरीरं । ॐ इत्युक्त्वा स्मरकृतं स्मरकृतोऽस्मरकृतं स्मर ॥ अग्नेन यमुप
थाराये अस्मान् विश्वानि देववयुनानि विद्वान् । युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनोभूयिष्ठांते नमोऽक्तिं विधेम ॥
पंचदशब्राह्मणं ॥ ७ । १५ ॥ इति बृहदारण्यके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

यथेत्युपमार्थ इवशब्दः । एवं हैव एवमेव । एवं वित् । यद्यपि बह्विव पापं कुरुते सर्वमेव तत्संप्साय भक्षयित्वा भस्मीकृत्य स्वयं शुद्धः
पूतोऽन्यानपि पवित्रं कुर्वन्नजरोमृतः संभवति ॥ ७ ॥ १४ ॥ ९ ॥ चतुर्दशब्राह्मणं ॥ गायत्र्यर्थत्वेन प्रकृतस्य हरेः सूर्यनि
ष्ठस्योपासनांतरमाह ॥ हिरण्यमयेनेति । हिरण्यमयमिव हिरण्यं ज्योतिर्मयं । पिबत्युदकं तमसः त्रायते जगदिति पात्रं । हि

SGDF

बृहदा०

॥१२५॥

रप्मयेनपात्रेण । सूर्यमंडलेन । सत्यस्य सद्गुणपूर्णस्य । सूर्यमंडलस्थस्यतवमुखमुपलक्षणंवपुः । सर्वदाऽपिहितमस्ति । हेपू
षन्पूर्ण । त द्वपुः । त्वंसत्यधर्माय सत्यंभगवंतंहृदयेधारयतीतिव्युत्पत्त्यात्वद्भ्यानादिमतेभक्तायमह्यं । दृष्टये ममत्वदर्शनाय ।
अपावृणु अपगतावरणंकुरु । हेपूषन्पूर्ण । एकर्षेसर्वविषयकज्ञानादिमन् । यम सर्वनियामक । उदकादेरूरीकरणात् । सूर्य प्रजाप
तिज्ञेयतयाप्राजापत्य । रश्मीन् मदीयस्वरूपज्ञानाख्यरश्मीन् । व्यूह विस्तारय । तेजः बाह्यवृत्तिज्ञानं । समूह विस्तार
य । तथैवेशावास्यटीकोक्तेः । तथाचयत्तेरूपंकल्याणतमंतद्रूपं । तेप्रसादादहंपश्यामि । मुख्यवायुगतभगवदुपास्तिमाह ॥
योसाविति । योसौप्रसिद्धःअसौ सप्तम्यंतमिदं । असुनामकेप्राणे स्थितइतिशेषः । सोऽहेयत्वादहमित्युक्तः । असुत्वमेयत्व
हेतुभ्यामस्मीत्युक्तः । तंचपश्यामीत्यन्वयः । यमसूर्यादौस्थितस्यतन्नाशेन नाशोस्तिकिमित्यतआह ॥ वायुरिति । यद्यपी
दंशरीरंभस्मांतं तथाप्यमृतोभगवा न्कुतःअःहरिःनिलोनिलयनमाश्रयोयस्यसः अनिलं अनिलः भगवदाश्रितोवायुरप्य
मृतं । अमृतःकिमुपरमात्मा । वायोरमृतत्वंनित्यज्ञानत्वेनज्ञेयं । प्रणवप्रतीकंप्रार्थयते ॥ ओमिति । ॐ ३ अमृतत्वादिगु
णयुक्तः । क्रतो ज्ञानरूप । हरे । मामितिशेषः । स्मर अनुग्रहेण कृतंमदीयध्यानादिकं । स्मरतज्ज्ञात्वामय्यनुग्रहोन्मुखोभ
व । अग्निप्रतीकस्थभगवत्प्रार्थनांकरोति ॥ अग्रइति । अंगाख्यदेहनेतृतयाऽग्निनामकअग्निस्थहरे । अस्मान्सुपथा । चिं
रादिमार्गेण । राये मोक्षाख्यवित्ताय । नय प्रापय । कुतःहेदेव अस्मदीयानि । वयुनानि ज्ञानानि । विद्वान् जानन् ।
जुहुराणं । अस्मानित्यनुषज्यते अस्मानल्पीकुर्वत्पापं । अस्मात् पंचमीयं । अस्मत्तःयुयोधि वियोजय । वयंतेतुभ्यंभूयिष्ठां

खंडार्थ.

१५।१

॥१२५॥

भक्त्याद्युपेतां । नमः नमइत्युक्तिंविधेम कुर्मः । नतुतत्प्रतिकर्तुंशक्नुमइति ॥ इतिवृहदारण्यकोपनिषदर्थसंग्रहेसप्तमो
 ध्यायः ॥ ७ ॥ एतदध्यायार्थःसप्तमादावेवोक्तः । आदौप्राणादिविषयाविद्याआह ॥ योहवाइत्यादिना । योधिकारी ।
 ज्येष्ठं वयसोत्तमं । श्रेष्ठं गुणतउत्तमं । वेद । स स्वानांसजातीयानांमध्ये । ज्येष्ठःश्रेष्ठश्चभवति । हवै कोवाज्येष्ठःश्रेष्ठश्चे
 त्यतआह ॥ प्राणोवाइति । प्राणस्यज्यैष्ठ्यश्रेष्ठ्यज्ञानिनोज्यैष्ठ्यादिकंभवतीत्येतदपिजानतःफलोक्त्याप्राणस्यज्यैष्ठ्य
 योहवैज्येष्ठ्यश्रेष्ठ्यवेद ज्येष्ठश्चश्रेष्ठश्चस्वानांभवति प्राणोवैज्येष्ठ्यश्रेष्ठ्यज्येष्ठ्यश्रेष्ठ्यस्वानां
 भवत्यपिचयेषांबुभूषतियएवंवेद ॥ १ ॥ योहवैवसिष्ठांवेदवसिष्ठःस्वानांभवतिवाग्वैवसिष्ठाव
 सिष्ठःस्वानांभवत्यपिचयेषांबुभूषतियएवंवेद ॥ २ ॥ योहवैप्रतिष्ठांवेदप्रतितिष्ठतिसमेप्रतिति
 ष्ठतिदुर्गेचक्षुर्वैप्रतिष्ठाचक्षुषाहिसमेचदुर्गेचप्रतितिष्ठतिप्रतितिष्ठतिसमेप्रतितिष्ठतिदुर्गेयएवंवेद ॥३॥
 श्रेष्ठ्येसाधयति ॥ ज्येष्ठश्चश्रेष्ठश्चस्वानामिति । योधिकारी । एवंवायोज्यैष्ठ्यादिज्ञानिनोज्यैष्ठ्यादिकंभवतीतिवेद
 सोपिस्वानांमध्येज्येष्ठःश्रेष्ठश्चभवति । नकेवलमेतावदित्याह ॥ अपिचेति । येषांमध्येश्रेष्ठोभवितुमिच्छतितेषुमध्येपिश्रे
 ष्ठोभवतीत्यर्थोध्येयः । एवमग्रेतनखंडपंचकेपिव्याख्याध्येया ॥ ८ ॥ १ ॥ १ ॥ वसिष्ठः वसतामुत्तमः । वाग्वै वागिंद्रि
 यदेवतावह्निर्वै ॥ २ ॥ प्रतितिष्ठति । समे समदेशेप्रतितिष्ठति । दुर्गेउन्नतप्रदेशेस्वर्गादौ । चक्षुर्देवस्यप्रतिष्ठात्वंकुतइत्यतः
 प्रतिष्ठाहेतुत्वादित्याह । चक्षुषाहीति ॥३॥ संपदं सर्ववेदाभिसंपत्तिहेतुं । यंकामंकामयतेसकामोस्मैवेदिनेसंपद्यते । श्रोत्रदेवस्य

बृहदा०

॥१२६॥

संपत्त्वमुपपादयति ॥ श्रोत्रेहीति ॥ ४ ॥ आयतनमाश्रयइत्यर्थः । जनानां स्वजातिभिन्नजनानां । मनोभिमानिनःशेषाद्याः ॥ ८ ॥ १ ॥ ५ ॥ प्रजापतिं । प्रजजननहेतुं । रेतोवै रेतोभिमानीवरुणोवै । यएवंवेदेतिचरमवाक्यज्ञानिनःफलं भवतीत्यपियोवेदतस्यापितत्फलंभवतीत्यर्थःसर्वत्रध्येयः ॥ ६ ॥ प्राणस्यश्रेष्ठत्वंमीमांसयासमर्थितमितिभावेनाख्यायिका

योहवैसंपदंवेदसंहास्मैपद्यतेयंकामंकामयते श्रोत्रंवैसंपच्छ्रोत्रेहीमेसर्वेवेदाभिसंपन्नाःसंहा
स्मैपद्यतेयंकामंकामयतेयएवंवेद ॥ ४ ॥ योहवाआयतनंवेदायतनंस्वानांभवत्यायतनंजनानां
मनोवाआयतनमायतनंस्वानांभवत्यायतनंजनानांयएवंवेद ॥ ५ ॥ योहवैप्रजापतिंवेदप्रजा
यतेहप्रजयापशुभीरेतोवैप्रजापतिःप्रजायतेहप्रजयापशुभिर्यएवंवेद ॥ ६ ॥ तेहेमेप्राणाअहंश्रे
यसेविवदमानाब्रह्मजग्मुस्तद्धोचुःकोनोवसिष्ठइतितद्धोवाचयस्मिन्वउत्क्रांतइदंशरीरंपापी
योमन्यतेसवोवसिष्ठइति ॥ ७ ॥

माह ॥ तेहेमइति । तइतिप्राणवाक्प्रभृतयःप्रागुक्तप्राणादिदेवाः । अहंश्रेयसे अहंश्रेयानहंश्रेयानित्येतदर्थेविवदमानाः
विवादंकुर्वतः । ब्रह्म परंब्रह्म । जग्मुः प्राप्ताः । तद्ब्रह्महरिं । नोस्माकंमध्येकोवसिष्ठः वसतामुत्तमइतिश्रेष्ठइतिवाऊचुरित्यर्थः।

खंडार्थः

१७

॥१२६॥

GDF

तद्ब्रह्मयस्मिन्नुत्क्रांते इदं ब्रह्मणः शरीरं । पापीयः शवकल्पं मन्यते लोक इति शेषः । सः वोयुष्माकं मध्ये । वसिष्ठः श्रेष्ठ इत्युवाचे
त्यर्थः ॥ ८ ॥ १ ॥ ७ ॥ एवं हरिणोक्ता देवाः पुनरागत्य ब्रह्म देहस्थाः श्रेष्ठं च विज्ञस्यै पृथक् पृथक् देहादुत्क्रांता इत्याह ॥ वाग्घोच
क्रामेत्यादिना खंडपंचकेन । वाक् वाग्भिमानी देव उच्चक्राम ब्रह्म देहान्निर्जगाम । सा वाक् संवत्सरं प्रोष्य प्रवासं कृत्वा ।

वाग्घोचक्राम सा संवत्सरं प्रोष्यागत्योवाच कथमशकतमदृते जीवितुमिति ते होचुर्यथाऽकला
अवदंतो वाचा प्राणंतः प्राणेन पश्यंतः चक्षुषा शृण्वंतः श्रोत्रेण विद्वांसो मनसा प्रजायमाना रे तसै
व मजीविष्मेति प्रविवेश ह वाक् ॥ ८ ॥ चक्षुर्होचक्राम तत्संवत्सरं प्रोष्यागत्योवाच कथमशक
तमदृते जीवितुमिति ते होचुर्यथा अंधा अपश्यंतश्चक्षुषा प्राणंतः प्राणेन वदंतो वाचा शृण्वंतः श्रोत्रे
ण विद्वांसो मनसा प्रजायमाना रे तसैव मजीविष्मेति प्रविवेश ह चक्षुः ॥ ९ ॥

आगत्य हे देवाः मदृते मां विना । जीवितुं कथमशकत शक्ता अभवतेत्युवाच । इत्युक्तास्ते देवाः यथाऽकलाः मूकाः अवदंतः
एवमजीविष्मेत्युचुरित्यन्वयः । प्राणंत इत्यादिव्यक्तं । प्रजायमानाः प्रजां जनयंत इत्यर्थः । एतद्वचनं श्रुत्वा पश्चाद्देहं प्रविवेश
शवाक् ह किल ॥ ८ ॥ चक्षुरित्यादि खंडचतुष्कयोजनाप्येव ज्ञेया । त चक्षुः । अंधाः चक्षुषाऽपश्यंतो यथा एवमित्यन्वयः ॥ ९ ॥

बृहदा०

॥१२७॥

॥ १० ॥ मुग्धाः षण्मासबालायथेत्यर्थः ॥ ११ ॥ क्लीबाः नपुंसकाः । अप्रजायमानाः अप्रजनयन्तः ॥ १२ ॥ तेषामशक्ति

श्रोत्रंहोच्चक्राम तत्संवत्सरंप्रोष्यागत्योवाच कथमशकतमदृतेजीवितुमिति तेहोचु र्यथाबधि
राअशृण्वन्तःश्रोत्रेणप्राणन्तःप्राणेनवदन्तोवाचापश्यन्तश्चक्षुषाविद्वांसोमनसाप्रजायमानारेतसैव
मजीविष्मेतिप्रविवेशहश्रोत्रं ॥ १० ॥ मनोहोच्चक्रामतत्संवत्सरंप्रोष्यागत्योवाचकथमशकत
मदृतेजीवितुमितितेहोचुर्यथामुग्धाअविद्वांसोमनसाप्राणन्तःप्राणेनवदन्तोवाचापश्यन्तश्चक्षुषा
शृण्वन्तःश्रोत्रेण प्रजायमानारेतसैवमजीविष्मेतिप्रविवेशहमनः ॥ ११ ॥ रेतोहोच्चक्रामतत्संव
त्सरंप्रोष्यागत्योवाचकथमशकतमदृतेजीवितुमितितेहोचुर्यथाक्लीबाअप्रजायमानारेतसाप्राण
न्तःप्राणेनवदन्तोवाचापश्यन्तश्चक्षुषाशृण्वन्तःश्रोत्रेणविद्वांसोमनसैवमजीविष्मेतिप्रविवेशहरेतः
॥१२॥ अथहप्राणउत्क्रमिष्यन्यथामहासुहयःसैधवःपट्टीशशंकून्संवृहेदेवहैवेमान्प्राणान्संब
बर्ह तेहोचुर्माभगवउत्क्रमीर्नवैशक्ष्यामस्त्वदृतेजीवितुमितितस्योमेबलिकुरुतेतितथेति ॥ १३ ॥

प्रकटनानंतरं । प्राणःमुख्यवायुः । उत्क्रमिष्य न्ब्रह्मदेहादूर्ध्वनिर्गमिष्यन्सयथासैधवः सिंधुदेशीयः । महासुहयः । ऊर्ध्वग

खंडार्थ-

११३

॥१२७॥

मिष्यन्पट्वीशशंकून्पादचतुष्टयेगलेचबध्यमानरज्ज्वाधाराणीन्संवृहेत् उन्मूलयेत् । एवंहैव एवमेवहेमान्प्राणान्वगादीन्दे
वान्संबवर्ह उदमूलयत् । स्थातुमशक्तानकरोदितियावत् । तेस्थातुमशक्ताःवागादिदेवाःहेभगवन्मोत्क्रमीः उत्क्रांतोमाभूः ।
त्वदृते । वयंजीवितुंनैवशक्यामइत्यूचुः । एवमुक्तःप्राणोवक्ति ॥ तस्योमइति । उ हेदेवाः । तस्यमेअतिबलिष्ठस्यममबलिं

साहवागुवाचयद्वाअहंवसिष्ठास्मित्वंतद्वसिष्ठोसीतियद्वाअहंप्रतिष्ठास्मित्वंतत्प्रतिष्ठोसीति च
धुर्यद्वाअहंसंपदस्मित्वंतत्संपदसीतिश्रोत्रं यद्वाअहमायतनमस्मित्वंतदायतनमसीतिमनोय
द्वाअहंप्रजातिरस्मित्वंतत्प्रजातिरसीतिरेतःतस्योमेकिमन्नंकिंवासइति यदिदंकिंचआश्वभ्यआ
कृमिभ्यआकीटपतंगेभ्यस्तत्तेऽन्नमापोवासइति नहवाअस्यानन्नंजग्धंभवति नानन्नंपरिगृहीतं
यएवमेतदनस्यान्नंवेदतद्विद्वांसःश्रोत्रियाअशिष्यंतआचामंत्यशित्वाचाचामंत्येतमेवतदनमन
ग्रंकुर्वंतोमन्यंतेतस्मादेवंविद्वाअशिष्यन्नाचामेदशित्वाचाचामेत् ॥१४॥ इतिप्रथमंब्राह्मणं ॥

पूजांकुरुतेतिउवाचेतियोज्यं । एवमुक्तास्तेदेवाःतथेत्यूचुरित्यर्थः ॥ ८ ॥ १ ॥ १३ ॥ तथेत्युक्तादेवाःप्रत्येकंस्वस्वासाधा
रणधर्मस्तदधीनइतितस्मैसमर्पितवंतइत्याह ॥ साहवागुवाचेत्यादिना । वसिष्ठास्मिवसतामुत्तमास्मीतियत्त्वंतद्वसि
ष्ठोसि त्वदधीनंतद्वसिष्ठत्वमित्यर्थः । एवमग्रेपियोजनाध्येया । प्रतिष्ठा स्थितिहेतुरितिचक्षुरुवाचेतिशेषः । इतिश्रोत्रमुवा

बृहदा०
॥१२८॥

चेत्याद्यपि(ज्ञे)नेयं । एवमुक्तःप्राणआह ॥ तस्योमइति । उ हेदेवाः । तस्यमे सर्वस्वामिनोमम । किमन्नंकिंवासः
इत्युवाचप्राणः । एवमुक्तादेवाआहु र्यदिदमिति । श्वकृमिकीटपतंगपर्यंतंप्राणिभिर्यदिदंकिंचाद्यतेतत्तेसर्वातर्यामिणः
तवान्नं याआपःपीयंतेताआपःतेवासोवस्त्रमित्यूचुरितियोजना । एतज्ज्ञानिनःफलमाह ॥ नहवाइति । योधिकारीएवं
देवैरुपकृष्टत्वप्रकारेणैतत्सर्वप्राणिभिरद्यमानंअन्नंअनस्यान्नंवेद । अस्य एवंवेदिनःअनन्नंजग्धंभक्षितंनभवतिहवै । अनन्नं
परिगृहीतंनभवति । एतद्विद्वांसोज्ञानिनःश्रोत्रियाःछंदोध्येतारःअशिष्यंतःअन्नभोजनंकरिष्यंतःआचामंति । अशित्वाभु

श्वेतकेतुर्हवाआरुणेयःपंचालानांपरिषदमाजगाम सआजगामजैबलिंप्रवाहणंपरिचारयमाणं
तमुदीक्ष्याभ्युवादकुमारा३इतिसभो३इतिप्रतिशुश्रावा नुशिष्टोन्वसिपित्रेत्योमितिहोवाच ॥ १ ॥

क्त्वाचाचामंति । तत्तेनभोजनोपक्रमावसानयोःकृताचमनेनैतंअन्नमनग्रंवसनोपेतंकुर्वंतोमन्यंते । तस्मादेवंविद्वानशिष्यन्
आचामेत् । अशित्वाचाऽऽचामेदिति ॥ ८ ॥ १ ॥ १४ ॥ प्रथमब्राह्मणं ॥ आख्यायिकापूर्वविद्यांतरमाह ॥ श्वेत
केतुरिति । अरुणायाअपत्यंश्वेतकेतुर्नाम्नापांचालानां पंचालदेशीयानां परिषदं सभामाजगाम । जिविलस्यापत्यंजैबलिं
प्रवाहणाख्यंराजानंपरिचारयमाणं भृत्यैःपरिचर्याकारयंतं । सश्वेतकेतुराजगाम प्राप । राजा । तंश्वेतकेतुमुदीक्ष्यदृष्ट्वाकुमा
रा३इतित्रिमात्रारूपपुतिस्वरेणामंत्र्याभ्युवादउवाच । सश्वेतकेतुर्भोइतिप्रतिशुश्राव । प्रतिवचनमुक्तवान् । किमुवाचराजेत्यत

खंडाथ.

२।१

॥१२८॥

GDF

आह ॥ अनुशिष्टइति । पित्रेदानीमनुशिष्टः उपदिष्टोसि । किमित्यभ्युवादेत्यन्वयः । अनुशिष्टोस्मीत्युक्तवानित्याहवेदपुरुषः ॥ अमितिहोवाचेति ॥ ८ ॥ २ ॥ १ ॥ राजापृच्छति ॥ वेत्थेति । यथेमाः प्रजाः प्रयंत्यः प्रयांत्यः । प्रेताः सत्यः । विप्रतिपद्यंते विशिष्टं स्थानमाप्नुवंति । तंप्रकारं वेत्थजानासि किमिति पप्रच्छ राजेत्यर्थः । विप्रतिपद्यंता इयिति पुनः प्रश्नद्योतकः ।

वेत्थयथेमाः प्रजाः प्रयंत्यो विप्रतिपद्यंता इयिति नेति होवाच वेत्थो यथे मं लोकं पुनरापद्यंता इयिति नेति हैवोवाच वेत्थो यथा सौ लोक एव बहुभिः पुनः पुनः प्रयद्भिर्न संपूर्यता इयिति नेति हैवोवाच वेत्थो यतिथ्यामाहुत्याहुतायामापः पुरुषवाचो भूत्वा समुत्थाय वदंती इति नेति हैवोवाच वेत्थो देवयानस्य वापथः प्रतिपदं पितृयाणस्य वा यत्कृत्वा देवयानं वापंथानं प्रतिपद्यंते पितृयाणं वापि हि नर्षेर्वचः श्रुतं द्वे सृती अश्रृणवं पितृणामहं देवानामुत मर्त्यानां ताभ्यामिदं विश्वमेजत्समेतियदंत रापितरं मातरं चेति नाहमत एकं च न वेदेति होवाच ॥ २ ॥

उत्तरमुक्तवान् कुमार इत्याह वेदपुरुषः ॥ नेतीति । न वेद्मीत्युवाचेत्यर्थः । एवमग्रेपियोजनाध्येया । वेत्थो इत्यत्र वेत्थ उइति विभागः । उइति कुमारसंबोधनं । यथे मं भूलोकं पुनरापद्यंते प्राप्नुवंति । असौ लोकः परलोकः एवं तस्य विवरणं पुनः पुनः प्रयद्भिः गच्छद्भिः बहुभिर्न संपूर्यता इयिति । तं वेत्थ किमिति पृष्ठवानिति सर्वत्र योज्यं । यतिथ्यां कतमायामाहुत्यां होमाधारस्थलेहु

तायां । प्रक्षिप्तेसत्यापः अवादिभूतविशिष्टोजीवः । पुरुषवचोभूत्वा पुरुषादिशब्दवाच्यः सन् । समुत्थाय जन्तुत्वा । वदन्ति व्यवहरति । तद्वेत्यकिमित्यर्थः । देवयानाख्यस्यपथः मार्गस्य । प्रतिपदंसाधनंवावेत्युच्यते इत्यर्थः । पितृयाणाख्यस्यपथः प्रतिपदंवावेत्यर्थः । प्रतिपदमित्युक्तं व्यनक्ति ॥ यत्कृत्वेति । पितृयाणंवापंथानं प्रतिपद्यंत इत्यन्वयः ॥ पुनः राजावक्ति ॥ अपिहीति । मर्त्यानांमनुष्याणां द्वेसुती पितृणामुतदेवानांपितृयाणदेवयानशब्दितौ द्वौ मार्गौ । ताभ्यामिदं विश्वं विधिनि

अथैनं वसत्योपमंत्रयांचक्रेऽनादृत्य वसतिं कुमारः प्रदुद्राव स आजगाम पितरं तं होवाचेति वावकि
लनो भवान् पुरानुशिष्टानवोचदिति कथं सुमेध इति पंच मा प्रश्नान् राजन्यबंधुरप्राक्षीत् ततो नैकं च न
वेदेति कतमेत इतीम इति ह प्रतीकान्युदाजहार ॥ ३ ॥

षेधभयादेजत्कंपमानं सत्समेति । पितरं दिवं । मातरं भुवं च । अंतरा । तयोर्मध्ये यन्मार्गद्वयमस्तीत्याह ॥ अश्रुणवमिति । यदृषे
र्वचः तदपि किं त्वयानश्रुतमिति । एवं राज्ञापृष्ठः कुमारः किमुक्तवानित्यत आह । श्रुतिः ॥ नाहमिति । अतः अत्र त्वत्पृष्ठेषु
॥ ८ ॥ २ ॥ २ ॥ अथ स्वपृष्ठार्थस्य तेनाज्ञातत्वादेव । वसत्या वसत्यर्थं तत्त्वज्ञानाय स्वसमीपे वसत्यर्थमेनं कुमारं उपमंत्रयांच
क्रे आलोचितवान् । कुमारः श्वेतकेतुः वसतिमनादृत्य प्रदुद्राव । द्रुगतौ गतवान् । स ततः प्रद्रुतः कुमारः स्वपितरमाजगाम ।
आगत्य तं पितरमुवाच । तदाह । भगवान् पूज्यो भवान् । नोऽस्मानिति वावकिल एवमेव किल अनुशिष्टान् उपदि

ष्टानुवाच । कथं भवान्सुमेध इति चोवाचेत्यन्वयः । यद्वा कथमनुशिष्टानुवाच । इत्युवाचेत्येव पूर्वोणान्वयः । एवमुक्तः
पिता आह ॥ कथमिति । हे सुमेधः कथं किं जातमित्युवाच पितेत्यर्थः । कुमार आह । राजन्यबंधुः क्षत्रियाभासः प्रवाहणो
राजामां पंच प्रश्नान् प्रष्टव्यार्थान् प्राक्षीत् पृष्ठवान् । ततः तत्र तन्मध्ये नैकं च न अहं वेदेत्युवाच कुमारः । एवमुक्तः पितावक्ति ॥
ते प्रश्नाः कतमे कीदृशा इति । इह पितृसमीपे । इम इति वेत्थ यथेमाः प्रजाः इत्यादि प्रतीकानि वाक्यरूपाण्युदाजहार ॥ ८ ॥

सहोवाच तथानस्त्वं तात जानीथायथायदहं किंच न वेद सर्वमहं तत्तुभ्यमवोचं प्रेहितु तत्र प्रतीत्य ब्रह्म
चर्यं वत्स्याव इति भवानेव गच्छत्विति स आजगाम गौतमो यत्र प्रवाहणस्य जैबलेरास स तस्मात् आस
नमाह त्योदकमाहरयांचकाराथ हास्मा अर्घ्यं चकार तं होवाच वरं ते भवते गौतमाय दद्म इति ॥ ४ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ पितावक्ति ॥ सहेति । सपितोवाच किमिति । हे तात कुमार । नः अस्मत्सकाशात्तथा जानीथाः यथायदहं किंच
न वेद जानामि । तत्तु सर्वं तुभ्यमवोचमिति सपितोवाचेति योजना । पुनः पितावक्ति । प्रेहि आगच्छ । प्रतीत्य राजानं दृष्ट्वा
तत्र राजसमीपे ब्रह्मचर्यं वत्स्याव इति पुत्रमुवाच पितेत्यर्थः । पुत्रोवक्ति । भवानेव गच्छत्विति । सपिता गौतम आजगाम । यत्र
प्रवाहणस्य जैबलेरास गृहमिति योज्यं । राजा किमकरोदित्यत आह ॥ स इति । सराजा तस्मै गौतमायाऽऽसनमाहृत्य उदक
माहरयांचकार आहूतवान् । अथोदकाहरणानंतरं । अस्मै गौतमायार्घ्यं जलेन भाव्यां क्रियां चकार । तं गौतममुवाच राजा ।

बृहदा०

॥१३०॥

तेभगवतेगौतमायवरंदद्मइति ॥ ४ ॥ सगौतमउवाच । मेवरंदद्मइत्येषवरोमेत्वयाप्रतिज्ञातः । यांतुवाचंकुमारस्यांते समीपे ।
अभाषथाः तांमेब्रूहीत्युवाचगौतमइत्यर्थः ॥ ५ ॥ सराजोवाचह । तत् कुमारंप्रत्युक्तंवचनं । दैवेषुवरेषुविषयेवैतत्गौतम ।
मानुषाणां मनुष्यसंबंधिनांऐहिकानांविच्चादीनामितियावत् वराणांमध्येब्रूहीति ॥ ६ ॥ सगौतमउवाच । हस्तिहिरण्यस्य
द्वंद्वैकवद्भावः । गोअश्वानांदासीनांप्रवाराणांप्रावरणानां । परिधानस्य वेष्टनवस्त्रस्यचोपात्तं प्राप्तिःनोऽस्माकंभवताविज्ञा

सहोवाचप्रतिज्ञातोमएषवरोयांतुकुमारस्यांतेवाचमभाषथास्तांमेब्रूहीति ॥ ५ ॥ सहोवाचदै
वेषुवैगौतमतद्वरेषुमानुषाणांब्रूहीति ॥ ६ ॥ सहोवाचविज्ञायतेहस्तिहिरण्यस्योपात्तंगोअश्वा
नांदासीनांप्रवाराणांपरिधानस्यमानोभवान्बहोरनंतस्यापर्यंतस्याभ्यवदान्योभूदिति सवैगौ
तमतीर्थेनेच्छसी ३इत्युपैम्यहं भवंतमितिवाचाहस्मैवपूर्वउपयंति सहोपायनकीर्त्याउवाच ॥ ७ ॥

यते । बहोर्बहुगुणस्यानंतस्यनाशरहितस्यापर्यंतस्येयत्तारहितस्यहरेःभवान्अभ्यवदान्योऽदातानोअस्मभ्यंमाभूदित्युवाचगौ
तमः । एवमुक्तोराजाहहेगौतमसत्वंतीर्थेनन्यायेनेच्छसिविद्यामितिशेषः । किमितिप्रश्नद्योतकःइच्छसी ३ इतिपुतिः । एवंराज्ञोक्तो
गौतमोन्यायेनैवेच्छामिविद्यामित्याह ॥ उपैम्यहं भवंतमिति । राजावक्ति । शुश्रूषवःपूर्वप्राचीनाःविनयवाचैवोपयंतिस्महा

खंडार्थः

२।७

॥१३०॥

तउपसत्तिरुचितेति । सहोपायनकीर्त्योपायनकथनेनोवासा ॥ ८ ॥ २ ॥ ७ ॥ सराजोवाच । त्वत्पुत्रस्याज्ञानंमयाप्रकटितमितिहेतोःनो
स्मान्मापराध्यःअपराधिनोमाकुरु । तवपितामहाश्च नकुर्वंतु । विद्यांस्तौति ॥ यथेति । इयंपंचाग्निविद्या इतःपूर्वकस्मिंश्चन
ब्राह्मणे । नोवास नस्थिता । तांत्वहंतुभ्यंवक्ष्यामीति । कोह्येवंविनयेनब्रुवंतंप्रत्याख्यातुमर्हतीतिराजोवाचेत्यर्थः ॥ ८ ॥ य
तिथ्यामाहुत्यांहुतायामापःपुरुषवचसोभूत्वेत्यस्योत्तरंपंचमखंडेविवक्षुःप्रथमाहुत्यादिकंपूर्वमाहखंडचतुष्टयेनासावित्यादि

सहोवाच तथानस्त्वंगौतममापराध्यस्तवचपितामहा यथेयंविद्येतःपूर्वनकस्मिंश्चनब्राह्मणउवा
स तांत्वहंतुभ्यंवक्ष्यामि कोहित्वैवंब्रुवंतमर्हतिप्रत्याख्यातुमिति ॥ ८ ॥ असौवैलोकोग्निर्गौतम
तस्यादित्यएवसमिद्रश्मयोधूमोऽहरर्चिर्दिशोंगाराअवांतरदिशोविष्फुलिंगास्तस्मिन्नेतस्मिन्न
ग्रौदेवाःश्रद्धांजुहवतितस्याआहुत्यैसोमोराजासंभवति ॥ ९ ॥

ना ॥ असौवैलोकःद्युलोकःअग्निः जीवरूपहविःप्रक्षेपस्थलत्वादग्निरित्युक्तः । असौवैलोकपदेनद्युलोकस्थोनारायणः अत्ती
तिव्युत्पत्त्याऽग्निरित्युच्यते । सएवचनारायणःपुनरादित्यादिपंचसु । तत्तन्नामवाच्यःसन्नारायणादिरूपेणपंचधातिष्ठतीत्याह ॥
तस्येति । तस्यद्युलोकस्थस्यनारायणस्यादित्यएवादत्तइतिव्युत्पत्त्याआदित्यस्थोनारायणनारायणात्मासमेधनात्समिच्छब्द
वाच्यःसमित्समिद्धतः । रमणाच्छामनाच्चरश्मिनामा । रश्मिषुस्थितोनारायणवासुदेवात्मा धूमः । शत्रूणांधूत्कारहेतुनाधू

मनामाधूमगतः । अहीनत्वहेतुनाअहः अहःशब्दवाच्यःसन्नहर्गतोनारायणसंकर्षणात्माअर्चिः अर्च्यतमत्वहेतुनाअर्चिर्नामा अर्चिस्थः । आदेशनहेतुनादिङ्नामादिक्षुस्थोनारायणप्रद्युम्नात्माअंगाराःस्वांगरतत्वहेतुनांगारनामांगारस्थः । अत्रसर्व त्रान्यगतबहुत्वस्येशायत्तत्वात्तदधीनत्वादर्थवदितिन्यायेनस्वातंत्र्याभिप्रायेणतत्तन्निष्ठभगवतिबहुवचनंज्ञेयं । बहुरूपत्वाद्वा । अवांतरंदिशतीतिहेतुनावांतरदिङ्नामावांतरदिक्स्थोनारायणानिरुद्धात्माविष्फुलिङ्गाः विष्वक्त्वहेतुनाविष्फुलिङ्गनामावि ष्फुलिङ्गतः । तस्मिन्द्युलोकगेनारायणेएतस्मिन्प्रत्येकमादित्यादिपंचात्मनास्थितेऽग्निनामकेदेवास्तत्त्वाऽभिमानिनःश्रद्धां

पर्जन्योवाअग्निर्गौतमतस्यसंवत्सरएवसमिदग्निधूमोविद्युदर्चिरशनिरंगाराहादुनयोविष्फु लिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवाःसोमराजानंजुहति तस्याआहुत्यैवृष्टिःसंभवति ॥ १० ॥

श्रद्धापूर्वकंयज्ञादिकृतंजीवंजुहति प्रक्षिपंति । तस्याआहुत्यै आहुतेः आहूयतेत्रेत्याहुतिः । तत्रकियत्कालंस्थित्यनंतरंपु ण्यक्षयेसतिजीवःतस्माद्धोमाधारस्थानात्द्युलोकात्सोमोराजासंभवति चंद्रमंडलस्थोभवति । देवाः चंद्रेस्थापयंतीत्यर्थः । सोमराजभवनंनामतत्सायुज्यादिकंयथाधिकारंध्येयं । तदाहसूत्रेतत्स्वाभाव्यापत्तिरुपपत्तेरिति ॥८॥२॥९॥ पर्जन्यःपरंजन यतीतिपर्जन्यनामामेषचक्रगतोवासुदेवः । अग्निःअग्निनामाजीवप्रक्षेपस्थानं । संवत्सरः सम्यग्वत्सान्नमयतीतिसंवत्सरनामासंव त्सरस्थःवासुदेवनारायणात्मा । समिदित्यादिप्राग्वत् । अन्यैरभरणीयत्वहेतुनाअन्ननामाऽन्नस्थोवासुदेववासुदेवात्मा

धूमः । विशेषेणद्योततइतिविद्युन्नामाविद्युद्गतःवासुदेवसंकर्षणात्माअर्चिः । अशनाद्भक्षणादशनिनामाअशनिस्थोवासु देवप्रद्युम्नात्माअंगाराः । निहादनाद्गर्जनाद्धेतोःहादुनिनामाहादुनिस्थोवासुदेवानिरुद्धात्मा । विष्फुलिङ्गाः । बहुवचनं प्राग्वत् । तस्मिन्वासुदेवेएतस्मिन्नारायणादिरूपेणपंचधास्थितेअग्नौजीवप्रक्षेपस्थानेसोमराजानंसोमराजांतःस्थापितंपुण्यकृ तंजीवंदेवास्तत्त्वेशाःजुहतिप्रक्षिपति । तस्याआहुत्यै ॥ प्राग्वदर्थोस्यध्येयः । वृष्टिःसंभवति वृष्टिस्थोभवति । वृष्टौस्था

अयंवैलोकोअग्निर्गौतमतस्यपृथिव्येवसमिदग्निधूमोरात्रिरर्चिश्चंद्रमाअंगारानक्षत्राणिविष्फुलिं गास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवावृष्टिंजुहति तस्याआहुत्याअन्नंसंभवति ॥ ११ ॥

पयंतीत्यर्थः ॥ ८ ॥ २ ॥ १० ॥ अयंवैलोकःमर्त्यलोकःतल्लोकस्थःतन्नामासंकर्षणःअग्निःप्रथितत्वात्पृथिवीनामापृथिवीगतः संकर्षणनारायणात्मा समित् । अदनादग्निनामाअग्निस्थःसंकर्षणवासुदेवात्माधूमः । रतिकरत्वाद्वात्रिनामारान्निस्थःसंकर्षण संकर्षणात्माअर्चिः । चंद्रमाः आहादनाच्चंद्रमानामाचंद्रांतर्यामीसंकर्षणप्रद्युम्नात्माअंगाराः । अस्यक्षत्रमन्यन्नास्तीतिन क्षत्रनामानक्षत्रस्थःसंकर्षणानिरुद्धात्माविष्फुलिङ्गाः बहुवचनंप्राग्वत् । तस्मिन्मर्त्यलोकस्थसंकर्षणेएतस्मिन्नारायणादिपंच धास्थिते अग्नौहोमाधारेऽग्निनामकेदेवाःवृष्टिंवृष्टौस्थापितंजीवंजुहति । प्रक्षिपंति । तस्याआहुत्यै प्राग्वत् । अन्नंसंभवति ।

बृहदा०

॥१३२॥

ओषधिप्रवेशद्वाराअद्यमानपदार्थातर्गततयादेवैःप्रक्षिप्यतइत्यर्थः ॥ ८ ॥ २ ॥ ११ ॥ पुरुषोवाअग्निः । पितृजीवरूपपुरुषगतः
जगत्पूरयतीतिपुरुषनामाप्रद्युम्नःअग्निःअदनादग्निनामाहोमाधारभूतः । तस्यपुरुषनाम्नःप्रद्युम्नस्यपुरुषगतस्य । व्यात्तं आस्यो
त्पाटनं व्यात्तनामाव्यात्तस्थःप्रद्युम्ननारायणात्मासमि त्प्रणयनात्प्राणनामाप्राणांतःस्थःप्रद्युम्नवासुदेवात्माधूमः । वक्तीतिवा
इनामावाचिगतःप्रद्युम्नसंकर्षणात्माअर्चिः । चष्टइतिचक्षुर्नामाचक्षुषिस्थितःप्रद्युम्नप्रद्युम्नात्माअंगाराः । शृणोतीतिश्रोत्रनामा

पुरुषोवाअग्निर्गौतमतस्यव्यात्तमेवसमित्प्राणोधूमोवागर्चिश्चक्षुरंगाराःश्रोत्रंविष्फुलिंगास्तस्मि
न्नेतस्मिन्नग्नौअन्नंजुहवितितस्याआहुत्यैरेतःसंभवति ॥ १२ ॥ योषावाअग्निर्गौतमतस्याउपस्थएव
समिल्लोमानिधूमोयोनिर्अर्चिर्यदंतःकरोतितेंगाराअभिनंदाविष्फुलिंगास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवारे
तो जुहवितितस्याआहुत्यैपुरुषःसंभवतिसजीवतियावज्जीवत्यथयदात्रियते ॥ १३ ॥

श्रोत्रस्थःप्रद्युम्नानिरुद्धात्माविष्फुलिंगाः । तस्मिन्नित्यादिप्राग्वत् । रेतःरेतसोऽतःस्थाप्यतेदेवैरितियावत् ॥ १२ ॥ योषा
वाग्निरिति । योषितिस्थितःतन्नामाऽनिरुद्धोग्निःतस्ययोषितिस्थितस्यानिरुद्धस्याग्निनाम्नःउपस्थितत्वादुपस्थनाम्नउपस्थ
स्थअनिरुद्धनारायणात्मासमित्लोमानि । लोपकत्वाल्लोमनामालोमस्थोनिरुद्धवासुदेवात्माधूमः । यापयतिनयतिचेतियोनि
नामायोनिस्थोनिरुद्धसंकर्षणात्माअर्चिः । यदंतःकरोति योन्यंतःकरणकर्ताअनिरुद्धप्रद्युम्नात्माऽगाराअभिनंदयतीत्यभि

खंडार्थः

२।१३

॥१३२॥

DF

नंदाउपमंत्रणं । तत्कर्ताऽनिरुद्धानिरुद्धःविष्फुलिङ्गाः । तस्मिन्नित्यादिप्राग्वत् । रेतो रेतोर्गतःपुरुषःपुरुषादिपदवाच्यः
सन्भूमौजायतइत्यर्थः । सजातोजीवति यावज्जीवति यावत्कालंजीवनंकृमन्तावज्जीवतीत्यर्थः । अथजीवनकालसमाप्त्यनंतरं ।
यदाम्रियतेप्राणांस्त्यजतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ राजास्वकृतप्रश्नपंचकमध्येयतिथ्यामाहुत्यामितिचतुर्थप्रश्नयोषाख्यपंचमाग्निरूपं

अथैनमग्नयेहरंतितस्याग्निरेवाग्निर्भवतिसमित्समिद्धमोधूमोर्चिरर्चिरंगाराअंगाराविष्फुलिङ्गा
विष्फुलिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवाःपुरुषंजुहति तस्याआहुत्यैपुरुषोभास्वरवर्णःसंभवति॥१४॥
तेयएवमेतद्विदुर्येचामीअरण्येश्रद्धांसत्यमुपासतेतेर्चिरभिसंभवन्तिअर्चिषोहरहआपूर्यमाणपक्ष
मापूर्यमाणपक्षाद्यान्वणमासानुदङ्कादित्यएतिमासेभ्योदेवलोकादेवलोकादादित्यमादित्याद्वैद्युतं
तान्वैद्युतान्पुरुषोमानवएत्यब्रह्मलोकान्गमयतितेतेषुब्रह्मलोकेषुपराःपरावतोवसंतितेषांनपुन
रावृत्तिः ॥ १५ ॥

प्रथमद्वितीयादिचतुरश्रयुक्तिपूर्वमुत्तरितंकृत्वाऽधुना वेत्थयथेमाःप्रजाइत्यादिनाकृतावशिष्टप्रश्नचतुष्टयस्योत्तरंतदुपयुक्तष
ष्ठाग्न्युक्तिपूर्वमाह ॥ अथेति । मृत्यनंतरं । एनं जीवं । अग्नयेहरन्ति । तस्यप्रसिद्धस्यषष्ठाग्नेःसमित्काष्ठादिराशिः ।
भास्वरवर्णो ज्योतिर्मयदेहः॥८॥२॥ १४ ॥ यएवमुक्तप्रकारेणैतदग्निस्वरूपंविदुः । येचामीअरण्येश्रद्धांसत्यंसत्यवचन सुपल

बृहदा०

॥१३३॥

क्षणं निवृत्तकर्मानुष्ठानपूर्वब्रह्मोपासते ते उभयेऽप्यर्चिरभिसंभवन्ति अर्चिलोकं प्राप्नुवन्ति । तदा ह सूत्रे अर्चिरादिना तत्प्रथिते रिति अर्चिष इति पंचमी । अर्चिलोके कियत्कालं स्थित्वा ततोऽहरभिसंभवन्तीति क्रियापदं सर्वत्र योज्यं । अहरभिमानि देवं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः । एवमग्रेऽपि ज्ञेयं । आपूर्यमाणपक्षं पूर्वपक्षाभिमानिनं । उदङ्मुत्तरतः यान्मासानादित्यः एति उत्तरायणाभिमानिनमि

अथ ये यज्ञेन दानेन तपसा लोकान् जयन्ति ते धूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिरात्रेण पक्षीयमाणपक्षमपक्षीयमाणपक्षाद्यान् षण्मासान् दक्षिणादित्य एति मासेभ्यः पितृलोकं पितृलोकाच्चंद्रं ते चंद्रं प्राप्यान्नं भवन्ति तांस्तत्र देवा यथा सोमं राजानमाप्याय स्वापक्षीयस्वेत्येव मेनांस्तत्र भक्षयन्ति तेषां यदा तत्पर्यवैत्यथे ममेवाकाशमभिनिष्पद्यन्त आकाशाद्वायुं वायोर्वृष्टिं वृष्टेः पृथिवीं ते पृथिवीं प्राप्यान्नं भवन्ति पुनः पुरुषाग्नौ ह्वयन्ते ततो योषाग्नौ ततो जायन्ते ते लोकान् प्रयुत्थायिनस्त एवमेवानुपरिवर्तन्तेऽथ य एतौ पन्थानौ न विदुस्ते कीटाः पतंगायदिदं दं दं शूकं ॥ १६ ॥ द्वितीयं ब्राह्मणं ॥ ८ । २ ॥

तियावत् । वैद्युतं विद्युन्मानिलोकं । तान्वैद्युतान् तल्लोकगतान् । मानवः पुरुषो वायुरेत्य । ब्रह्मलोकान् गमयति । ते ब्रह्मलोकगास्तेषु ब्रह्मलोकेषु । परावतः ब्रह्मायुर्लक्षणपरावतो वर्षान्वसन्ति । तेषां पुनरावृत्तिरिति ॥ ८ ॥ २ ॥ १५ ॥ एवमाद्यप्रश्नोत्तरमुक्त्वा वेत्थो यथे ममिति द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ अथेति । अर्थांतरेऽथशब्दः । ये यज्ञेन ज्योतिष्टोमादिना । दा

खंडार्थ.

२।१६

॥१३३॥

नेन सत्पात्रेद्रव्यत्यागेन । तपसा कृच्छ्रचांद्रायणादिना । प्रवृत्तकर्मणेति यावत् । लोकान्जयंति प्राप्नुवंति । तेमृत्यनंतरं ।
 धूमं धूमाभिमानिलोकं । अभिसंभवन्ति प्राप्नुवंति । एवमग्नेपिज्ञेयं । दक्षिणेत्यव्ययं । दक्षिणतोयान्पण्मासानादित्यएति ।
 दक्षिणायनलोकमभिसंभवन्तीत्यर्थः । अन्नं भवन्ति तर्पका भवन्ति देवानां सेवका भवन्तीत्यर्थः । अन्नं भवन्तीत्येतद्व्यनक्ति ॥ तांस्तत्रे
 ति । तांस्तत्र देवाभक्षयन्ति । कथं सोमं राजानं सोमलतां आप्यायस्व आप्याययन्ति । अपक्षीयस्वापक्षाययन्ति । एवमेनांस्तत्र
 भक्षयन्तीति योजना । तेषांचंद्रस्थानां । त ददृष्टं । यदापर्यवैति समाप्तं भवति । अथानंतरं । इममेवाकाशमभिनिष्पद्यन्ते
 प्राप्नुवंति । आगतिप्रकारमाह ॥ आकाशाद्वायुमित्यादिना । अन्नं अद्यमानपदार्थातर्गता भवन्ति । तदनंतरं भोजनद्वा
 रापुरुषाग्नौ हूयन्ते । ततोऽग्नौ हूयन्ते । ततोरेतोद्वारामातरं प्रविश्य जायन्ते । तेलोकान्प्रत्युत्थायिनः उद्गच्छन्तः एवमेवानुपरिवर्तते
 पुनः पुनः संचरन्ति । एतेनाद्यद्वितीयप्रश्नद्वयपरिहारेण वेत्थो देवयानस्येत्यादिना कृतप्रश्नद्वयस्यापि परिहार उक्तो ध्येयः । तत्र ये
 श्रद्धांसत्यमित्यादिना यज्ञेन दानेनेत्यादिना च प्रतिपदं वेत्थेति कृतसाधनप्रश्नस्य परिहारः । ब्रह्मलोकेषु । पितृलोकाच्चंद्रमि
 त्यनेन विप्रतिपद्यंत इति कृतविशिष्टस्थानप्राप्तिप्रश्नस्य परिहारः । वेत्थो यथेमं लोकं केन निमित्तेन पुनरापद्यंत इति प्रश्नस्य नसंपूर्य
 त इति प्रश्नस्य च तेषांच तार्पयं वेत्थे ममेवाकाशमित्यादिना परिहारो ध्येयः । देवयानपितृयाणरूपमार्गद्वयसाधनाज्ञानां स्वरूपमाह ॥ अथ य इति । पंथानौ तत्साधने चेति योज्यं । तैकीटादयो भवन्तीत्यर्थः ॥ ८ ॥ २ ॥ १६ ॥ द्वितीयब्राह्मणं ॥

बृहदा०

॥१३४॥

उक्ताविद्याः ग्रासाभावेन अनुष्ठातुमशक्या इति तदर्थं कांचन विद्यामाह ॥ सयहत्यादिना । योधिकारी । महत्तमहत्त्वं ऐहिका
मुष्मिकं रूपं । प्राप्नुयामितिकामयेत । स उदगयने उत्तरायणे । आपूर्यमाणपक्षस्य (पूर्वपक्षस्य) पुण्याहे पुण्यतिथौ द्वादशा
हं । होमदिवसात् द्वादशदिवसपर्यंतं उपसद्भूती । उपसलक्षणत्रतवान्भूत्वा । औदुंबरे उदुंबरविकारे । कंसे चमसेवा । चमसाख्य

सयः कामयते महत्प्राप्नुयामित्युदगयनं आपूर्यमाणपक्षस्य पुण्याहे द्वादशाहं उपसद्भूती भूत्वौदुंबरे
कंसे चमसेवा सर्वौषधं फलानीति संभृत्य परिसमूहपरिलिप्याग्निमुपसमाधाय परिस्तीर्यावृता
ज्यं संस्कृत्य पुंसां नक्षत्रेण मंथं सन्नीय जुहोति यावंतो देवास्त्वयि जातवेदस्तिर्य्यो चोन्नंति पुरुषस्य
कामांस्तेभ्यो हं भागधेयं जुहोमि ते मातृसाः सर्वैः कामैस्तर्पयंतु स्वाहायातिरश्नीनि पद्यतेऽहं विधर
णी इति तां त्वाघृतस्य धारयाय जेसं राधनीमहं स्वाहा ॥ १ ॥

पात्रविशेषेवा । सर्वौषधं सर्वौषधिसमुदायं । फलानीतीति शब्द आद्यर्थः । फलादीनि । संभृत्य आनीय । परिसमूहमे
लयित्वा । परिलिप्य । कुंडमिति शेषः । तत्राग्निमुपसमाधाय । दर्भान्परिस्तीर्यावृताज्यं होम्याज्यं । संस्कृत्य । पुंसां
पुल्लिंगवाच्येन पुनर्वस्वादिनक्षत्रेण । सर्वौषधीनां मंथं । आलोडितं पिष्टं सन्नीय समीपमानीयाज्यं जुहोतीत्यन्वयः । होममंत्रा
वाह ॥ यावंत इति । हे जातवेदस्त्वयि यावंतो देवास्तिर्य्यो मध्ये स्थिताः संतः पुरुषस्य कामान्नंति तेभ्यो भागधेयं हविर्भागं ।

खंडार्थ.

३१

॥१३४॥

DF

जुहोमि ददामि । तेतृप्ताःसंतःमा मां । सर्वैःकामैस्तर्पयंतुस्वाहा । यातिरश्ची अहंविधरणी । विघ्नकर्त्रीति । निपद्यते ।

ज्येष्ठायस्वाहाश्रेष्ठायस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिप्राणायस्वाहावसिष्ठायैस्वाहेत्यग्नौ
हुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिवाचेस्वाहाप्रतिष्ठायैस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिचक्षुषेस्वा
हासंपदेस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिश्रोत्रायस्वाहायतनायस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्र
वमवनयतिमनसेस्वाहाप्रजात्यैस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिरेतसेस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथे
संस्त्रवमवनयति ॥ २ ॥ अग्नयेस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिसोमायस्वाहेत्यग्नौहुत्वा
मंथेसंस्त्रवमवनयतिभूःस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिभुवःस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रव
मवनयतिस्वःस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिभूर्भुवःस्वःस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवन
यतिब्रह्मणेस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिक्षत्रायस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयति
भूतायस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिभविष्यतेस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिवि
श्वायस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिसर्वायस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयतिप्रजापत
येस्वाहेत्यग्नौहुत्वामंथेसंस्त्रवमवनयति ॥ ३ ॥

तांत्वा संराधिनीनामिकां । घृतस्यधारयाअहंयजेस्वाहेति ॥ ८ ॥ ३ ॥ १ ॥ प्राणादिविषयहोमानाह ॥ ज्येष्ठायेति ।

संस्वंधारामवनयतिहुतशेषमंथेपिडेनिक्षिपेदित्यर्थः । ज्येष्ठायेत्यादेःकोर्थइत्यतःप्राणएवज्येष्ठश्रेष्ठशब्दार्थइत्याह ॥ प्राणा
यस्वाहेति । एवमग्रेप्यर्थोध्येयः ॥ २ ॥ प्राणादिविषयहोममुक्त्वाप्रकारांतरेणहोममाह ॥ अग्नयेस्वाहेतीति । भूताय
उत्पन्नाय । भविष्यते उत्पत्स्यमानाय ॥ ३ ॥ मंथंस्पृष्ट्वाजप्यमंत्रमाह ॥ अथैनमिति । एनमंथमभिमृशतिस्पृशति । कि
अथैनमभिमृशतिभ्रमदसिज्वलदसिपूर्णमसिप्रस्तब्धमस्येकशफमसिहिंकृतमसिहिंक्रियमाण
मस्युद्गीथमसिउद्गीयमानमसिश्रावितमसिप्रत्याश्रावितमस्याद्रेंसंदीप्तमसिविभुरसिप्रभुरस्य
न्नमसिज्योतिरसिनिधनमसिसंवर्गोसीति ॥ ४ ॥ अथैनमुद्यच्छत्यामस्यामहितेमहिसहि
राजेशानोधिपतिःसमाःराजेशानोधिपतिकरोत्विति ॥ ५ ॥ अथैनमाचामतितत्सवितुर्वरे
ण्यमधुवाताऋतायतेमधुक्षरंतिसिंधवः माध्वीर्नःसंतोषधीभूःस्वाहाभर्गोदेवस्यधीमहिमधुन
क्तमुतोषसोमधुमत्पार्थिवंरजःमधुद्यौरस्तुनःपिताभुवःस्वाहाधियोयोनःप्रचोदयात्तमधुमानो
वनस्पतिर्मधुमाऽस्तुसूर्यःमाध्वीर्गावोभवंतुनःस्वःस्वाहेति सर्वाचसावित्रीमन्वाहसर्वाश्चम
मिति । भ्रमदसीत्यादिनामंत्रेणांतःस्थोहरिःस्तूयतइतिज्ञेयं । विभुरसि व्याप्तोसीत्यर्थः । संवर्गो वायुरसि ॥ ४ ॥ मंथमु
द्धृत्यजप्यमंत्रमाह ॥ अथेति । एनमंथमुद्यच्छत्यूर्ध्वधत्ते । आमंश्यामहितेमहीत्यादिमंत्रेणापिमंथस्थोहरिरेवोच्यते ॥ ५ ॥
मंथभक्षणमंत्रपूर्वकमाह ॥ अथेति । अथजपानंतरंएनमंथमाचामति । अत्ति । सवितुः जगत्प्रसवितुः । तत्त्वरेण्यं वरणी

यमिति । सावित्र्याएकपादः । मधु भद्रमुद्दिश्य । वाताःवायवः । ऋतायते ऋतायंतुपवंतु । मधुउद्दिश्यसिंधवःनद्यःक्षरंति
प्रवहंतु । ओषधीः ओषधयः । नोऽस्माकंमाध्वीःभद्राःसंत्वितिमंत्रमुक्त्वाभूःस्वाहेत्याचामतीत्यर्थः । एवमग्रेपिसावित्र्या
एकैकंपादंमधुमत्याःपादत्रयंचोच्चार्यभुवःस्वाहास्वःस्वाहेत्याचामतीत्याह ॥ भर्गइति । देवस्यभर्गःभरणगमनशीलं । वरे
ण्यंरूपं । धीमहि ध्यायेम । नक्तंरात्रिःमध्वस्तु । उतकिंचउषसःसकाशान्मधुभद्रमस्तु । पार्थिवंरजः मधुमत्तमद्विषयेभद्रो
पेतमस्तु । नोऽस्माकंपिताद्यौःमध्वस्त्वितिमंत्रमुक्त्वाभुवःस्वाहेत्याचामतीत्यर्थः । यःनःधियःप्रचोदयात् प्रेरयेत्तस्यदेवस्ये
धुमतीःसर्वाश्चव्याहृतीरहमेवेदं सर्वंभूयांसंभूर्भुवःस्वःस्वाहेत्यंततआचम्यपाणीप्रक्षाल्यजघने
नाग्निंप्राक्शिराःसंविशतिप्रातरादित्यमुपतिष्ठतेदिशामेकपुंडरीकमसिअहंमनुष्याणामेकपुंड
रीकंभूयासमितियथेतमेत्यजघनेनाग्निमासीनोवंशंजपति ॥ ६ ॥

त्यर्थः । नोऽस्माकंवनस्पतिःमधुमानस्तु । सूर्योमधुमानस्तु । नोऽस्माकंगावोमाध्वीर्भवंतु । इत्युक्त्वास्वःस्वाहेत्याचामतीत्यर्थः ।
सावित्रीपादेनमधुमत्याभूरादिव्याहृत्याचत्रिवारभक्षणंउक्त्वासर्वाचसावित्रीशब्दितांगायत्रीसर्वाश्चमधुमतीःसर्वाश्चव्याहृतीर्ज
स्वाभक्षयेदित्याह ॥ सर्वांचेति । सावित्रीशब्दितांगायत्रीमित्यर्थः । अन्वाहेत्यस्यसर्वाश्चमधुमतीरित्यत्राप्यन्वयः ।
अहमेवेदंसर्वंभूयांसंस्वयोग्यसर्वपूर्तिमान्भवेयमित्युक्त्वासर्वांगायत्रीसर्वांमधुमतीश्चानूच्यभूर्भुवःस्वःस्वाहेत्यंततआचम्यमंथं
भक्षयित्वापाणीप्रक्षाल्यअग्निजघनेनाग्न्यपेक्ष्यानीचस्थले । प्राक्शिराःसंविशति । प्रातरादित्यमुपतिष्ठते । दिशांदिगव

बृहदा०

॥१३६॥

स्थितप्राणानांमध्ये एकपुंडरीकमसि मुख्यश्रेष्ठोसि । मनुष्याणांमध्ये अहमेकपुंडरीकंश्रेष्ठो । भूयासमिति मंत्रेणोपतिष्ठत
इत्यर्थः । यदियदा एतमग्निं जघनेनासीनः अग्नितोनीचस्थाने स्थितो वर्तते । तदावंशं एतद्विद्योपदेशकाचार्यपरंपरालक्षणं जप
ति जपेत् ॥ ८ ॥ ३ ॥ ६ ॥ जप्यंवंशमाह ॥ तंहैतमिति । तमेतं निर्माणक्रमसहितं मंथमुक्त्वा तस्य एनं शुष्के इत्यादिमहिमानं
तंहैतमुद्दालकआरुणिर्वाजसने याययाज्ञवल्क्यायां ते वासिन उक्त्वोवाचापिय एनं शुष्के स्थाणौ
निषिंचे जायेरंच्छाखाः प्ररोहेयुः पलाशानीति ॥ ७ ॥ एतमुहैव वाजसने यो याज्ञवल्क्यो मधुकाय पै
ग्यायां ते वासिन उक्त्वोवाचापिय एनं शुष्के स्थाणौ निषिंचे जायेरंच्छाखाः प्ररोहेयुः पलाशानीति
॥ ८ ॥ एतमुहैव मधुकः पैंग्यश्चूलाय भागवित्तये ते वासिन उक्त्वोवाचापिय एनं शुष्के स्थाणौ निषिंचे
जायेरंच्छाखाः प्ररोहेयुः पलाशानीति ॥ ९ ॥ एतमुहैव चूलो भागवित्तिर्जानकय आयस्थूणायां
ते वासिन उक्त्वोवाचापिय एनं शुष्के स्थाणौ निषिंचे जायेरंच्छाखाः प्ररोहेयुः पलाशानीति ॥ १० ॥
चोवाचेत्यर्थः । अरुण्या अपत्यमारुणिः । उद्दालको नाम तः शुष्के पि स्थाणौ एनं मंथं निषिंचेत् । तदा जायेरंच्छाखाः प्ररो
हेयुः पलाशानि पर्णानि । इति शब्दस्योवाचेत्यन्वयः ॥ ८ ॥ ३ ॥ ७ ॥ एतमुहैवेत्यादिखंडपंचकेप्येवमेवार्थोध्येयः । मधुका
यमधुकनाम्नो पैंग्यायपिंगस्यपुत्राय ॥ ८ ॥ ३ ॥ ८ ॥ चूलाय भागवित्तये चूलनाम्नो भगवित्तिपुत्राय अंते वासिने शिष्याय एवं मंथ
प्रकारमुक्त्वेति सर्वत्रध्येयं ॥ ९ ॥ जानकये जनकस्यापत्याय आयः स्थूणाय आयः स्थूणनाम्नो चूलो नाम तः भगवित्तस्यापत्यं

खंडार्थ.

३१०

॥१३६॥

GDF

उवाचेत्यर्थः ॥ १० ॥ सत्यकामाय सत्यकामनाम्नेजाबालायजबालापुत्राय ॥ ११ ॥ तमेतंमंधनिर्माणप्रकारं अपुत्रायपुत्र
भिन्नायानंतेवासिनेवा । नब्रूयात् ॥ १२ ॥ औदुंबरे कंसे चमसेवेत्यादिपूर्वोक्तवाक्यापेक्षितमनुक्तंभागमाह ॥ चतुरौदुं
बरइति । उपमंथिन्यौ । अरणी । अणुप्रियंगवइत्यत्र अणवःशामाकाः मसूराश्चेत्यादित्रयःशब्दाः धान्यविशेषार्थकाः ।

एतमुहैवजानकिरायस्थूणःसत्यकामायजाबालायानंतेवासिनउक्त्वाचापियएनंशुष्केस्थाणौनिषिंचे
ज्जायेरंच्छाखाःप्ररोहेयुःपलाशानीति ॥ ११ ॥ एतमुहैवसत्यकामोजाबालौतेवासिभ्यउक्त्वोवाचा
पियएनंशुष्केस्थाणौनिषिंचेज्जायेरंच्छाखाःप्ररोहेयुःपलाशानीतितमेतंनापुत्रायवानंतेवासिनेवाब्रूया
त् ॥ १२ ॥ चतुरौदुंबरोभवत्यौदुंबरस्तुवऔदुंबरश्चमसऔदुंबरइधमऔदुंबर्यावुपमंथन्यौदशग्राभ्याणि
धान्यानिभवंतित्रीहियवास्तिलमाषाअणुप्रियंगवोगोधूमाश्चमसूराश्चखल्वाश्चखल्वखुलाश्चतान्पि
ष्टान्दधिनिमधुनिघृतउपसिंचत्याज्यस्यजुहोति ॥ १३ ॥ तृतीयंब्राह्मणं ॥ ८ ॥ ३ ॥ एषांवैभूतानांपृथिवीर
सःपृथिव्याआपोऽपामोषधयओषधीनांपुष्पाणिपुष्पाणांफलानिफलानांपुरुषःपुरुषस्यरेतः ॥ १ ॥

तान्त्रीह्यादीन्पिष्टान्चूर्णितान्दधिमधुघृतद्रव्येषूपसिंचतिमथितंकृत्वाज्यस्यजुहोत्याज्यस्यभागंजुहोतीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ३ ॥ १३ ॥
॥ इतितृतीयंब्राह्मणं ॥ ७ ॥ अनेनोपनिषदुक्तविधानेनजातःपुत्रःस्वर्गापवर्गयोग्योभवतीतिभावेनतृतीयखंडादौतस्या
वेदिरित्यादिनागृहिणांवामदेवाख्यंयज्ञंवक्तुंतदुपयुक्तमाह ॥ एषामित्यादिना ॥ ८ ॥ ४ ॥ १ ॥ यदर्थरेतसःश्रैष्ठ्यमुक्तंतदाह ॥

बृहदा०
॥१३७॥

सहेति । सप्रजापतिर्ब्रह्माईक्षांचक्रे आलोचितवान् । कथमस्मै अस्यरेतसः । प्रतिष्ठा माधारं । कल्पयानि हंतहर्षे इतीक्षां
कृतवानित्यर्थः । सएवमीक्षावान्स्त्रियंससृजे सृष्ट्वाअधःकृत्वोपास्त तस्मादद्यतनोपिस्त्रियमधःकृत्वोपासीत । सएवमुपासीनः
प्रजापतिःएतंप्रांचंप्राक्कालीनंप्रावाणं प्रावनिभं । रेतआत्मनएव स्वदेहादेव । समुदपारयत्निष्कासयेत् । तेननिष्कासितेनरे
तसाएनांस्त्रियंअभ्यसृजत् । संयोजितवान् ॥ २ ॥ तस्याःस्त्रियाःउपस्थःवेदिः लोमानिबर्हिः चर्मचर्मणीअधिषवणफलके
सहप्रजापतिरीक्षांचक्रेहंतास्मैप्रतिष्ठांकल्पयानीतिसस्त्रियंससृजेतांसृष्ट्वाअधःकृत्वोपास्ततस्मात्स्त्रि
यमधःकृत्वोपासीतसएतंप्रांचंप्राक्कालीनमात्मनएवसमुदपारयत्तेनैनामभ्यसृजत् ॥ २ ॥ तस्यावेदिरुप
स्थो लोमानिबर्हिश्चर्माधिषवणेसमिद्धोमध्यतस्तौमुष्कौसयावान्हवैवाजपेयेनयजमानस्यलो
कोभवतितावानस्यलोकोभवति यएवंविद्वानधोपहासंचरत्यासांस्त्रीणांसुकृतंवृंक्तेऽथचयइदम
विद्वानधोपहासंचरत्यस्यस्त्रियःसुकृतंवृंजते ॥ ३ ॥

मध्यतोमध्यदेशेविद्यमानौमुष्कौवृषणौ । समिधौ तस्यफलमाह ॥ सयावदिति । यएवंविद्वान्प्रजापतिनैवमनुष्ठितमिति
विद्वान्तदाभगवन्मनस्कःस्वस्त्रियमधःकृत्वोपहासंसंगंकरोतिसःवाजपेयेनयागेनयजमानस्य भगवंतमाराधयतः । सुप्र
सिद्धोयावांलोकोभवतितावान् । अस्य ज्ञानिनोभगवन्निष्ठस्य । लोकोभवति किंचयएवंविद्वान्आसांभुज्यमानस्त्रीणांसुकृ
तं । वृद्धे आदत्तेच । अथचेत्यर्थांतरे । यइदमविद्वानधोपहासंचरति । अस्यपुंसःसुकृतंस्त्रियःवृंजते । स्त्रीकुर्वति ॥८॥४॥३॥

खंडार्थः

४।३

॥१३७॥

एवमुक्तप्रकारेणोपहासप्रकारज्ञानपूर्वमुपहासचरणंश्रेयःसाधनमित्येतद्वृद्धसंमत्याद्रढयति ॥ एतच्चस्मेति । तदेतत् । उक्त
 रूपोपहासप्रकारंविद्वानाहेतिवाक्यत्रयेप्यर्थोध्येयः । मुनित्रयेणापिकिमुक्तमित्यतआह ॥ बहवइति । बहवोमर्यामर्त्याः ब्राह्म
 णायनाःब्राह्मणाइवाचरंतःब्राह्मणाभासाइतियावत् । निरिंद्रियाविसुकृतोविगतसुकृताःअस्माल्लोकात्प्रयंति तेकेइत्यतआह ॥
 यइदमविद्वांसइत्यादि । इत्याहेतिपूर्वेणान्वयः । उपहासंविनारेतःस्कंदनेप्रायश्चित्तंवकुमाह ॥ बहुवा इति । सुप्तस्यवा
 एतच्चस्मवैतद्विद्वानुद्दालकआरुणिराहैतच्चस्मवैतद्विद्वान्नाकोमौद्गल्यआहैतच्चस्मवैतद्विद्वान्कुमारहा
 रीतआहबहवोमर्याब्राह्मणायना निरिंद्रियाविसुकृतोस्माल्लोकात्प्रयंतियइदमविद्वांसोऽधोपहासंच
 रंतीतिबहुवाइदंसुप्तस्यवाजाग्रतोवारेतःस्कंदति ॥ ४ ॥ तदभिमृशेत्अनुवामंत्रयेत यन्मेद्यरेतःपृ
 थिवीमस्कांतसीद्यदोषधीरप्यसरद्यदपइदमहंतद्रेतआददेपुनर्मामैत्विद्रियंपुनस्तेजःपुनर्भगःपुनरग्निर्धि
 ण्ययायथास्थानंकल्पंतामित्यनामिकांगुष्ठाभ्यामादायांतरेणस्तनौवाभ्रुवौवानिमृज्यात् ॥ ५ ॥
 जाग्रतोवाइदंबहुरेतःस्कंदतीति ॥ ४ ॥ तदाकर्तव्यंप्रायश्चित्तमाह ॥ तदिति । तद्रेतोभिमृशेत् । स्पृशेत् स्पृष्ट्वाभिमंत्रयेतेत्यर्थः ।
 मंत्रमाह ॥ यन्मेऽद्येति । मेयद्रेतोद्यपृथिवीमस्कांतसीत् । यदोषधीरप्यसरत् प्राप्नोत् । यदपःप्राप्नोत्तदिदंरेतआददे ॥
 तत्रमंत्रमाह ॥ पुनरिति । मामांइंद्रियंपुनरेतुतेजःपुनर्मामेतुभगःपुनर्मामेतु । धिण्योनामाग्निःमामेतु आगतानींद्रियादी
 नियथास्थानंकल्पंतामित्यनामिकांगुष्ठाभ्यामादायांतरेणस्तनौस्तनयोर्मध्येभ्रुवौभ्रुवोर्मध्येवानिमृज्यात्लिंपेत् ॥ ८ ॥ ४ ॥ ५ ॥

बृहदा०

॥१३८॥

प्रायश्चित्तप्रसंगादन्यस्यापितदाह ॥ अथयदीति । उदकआत्मानंस्वदेहंपरिपश्ये त्प्रतिबिंबं पश्येदित्यर्थः । तत्प्रतिबिंबतया परिणतं उदकं अभिमृशेत्स्पृशेत् । अभिमंत्रयेत् । तत्रमंत्रमाह ॥ मयीति । अस्त्विति शेषः । स्पष्टोर्थः । स्त्रीभिरुपहासस्ये त्थंभावमाह ॥ श्रीरिति । स्त्रीणां मध्ये यत्प्राप्तमलोद्भासाः ऋतुमती एषा श्रीः शोभना । हवै प्रसिद्धिः । तस्मात्स्त्रीत्वाद्यशस्विनीं मलवद्भाससंस्नानादिशुद्धामितियोज्यं । अभिक्रम्य गत्वा । उपमंत्रयेत् । संगमार्थवदेदित्यर्थः ॥ ६ ॥ सा एवमुपमंत्रिता स्त्री । अथयद्युदकआत्मानं परिपश्येत्तदभिमंत्रयेत्तमयितेज इन्द्रियं यशो द्रविणं सुकृतमिति श्रीर्हवा एषा स्त्रीणां यन्मलोद्भासास्तस्मान्मलोद्भाससंयशस्विनीमभिक्रम्योपमंत्रयेत् ॥ ६ ॥ सा चेदस्मै न दद्यात्काममेनाम वक्रीणीयात्सा चेदस्मै नैव दद्यात्काममेनां यष्ट्या वा पाणिना वोपहृत्या तिक्रामेदिन्द्रियेण ते यशसा यश आदधामीति यशस्विना वेव भवतः ॥ ८ ॥ सयामिच्छेत्कामयेतमेतितस्यामर्थनिष्ठायमुखेन मुखसंधायोपस्थमस्या अभिमृश्य जपेत् अंगदंगात्संभवसिंहदयादधिजायसे सत्त्वमंगकषायोसिदिग्धविद्धामिवमादये माममूं मयीति ॥ ९ ॥ अस्मै पुंसे । कामं उपहासनं दद्याच्चेत् । एनां स्त्रियमवक्रीणीयात् । शिक्षांतरंचाह ॥ सा चेदिति । अतिक्रामेत् । अतिक्रम्यत्य क्त्वा गच्छेत् । गमनेव क्तव्यमाह ॥ इन्द्रियेणेति । मदीयेनेन्द्रियेण यशसा ते यश आददे गृह्णामीति वाच्यमित्यर्थः । ततः अयशा एव सा भवतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ सा चेदिति । इन्द्रियेण मदीयेन यशसा च ते यश आदधामीति वाच्यं पुंसेत्यर्थः । ततः किं भवतीत्यत आह ॥ यशस्विना वेति । दंपती इतियोज्यं ॥ ८ ॥ उपहासे इत्थं भावांतरमाह ॥ सयामिति । एषा । मा मां कामयीतेति यां । सपुमानिच्छेत्

खंडार्थ.

४।९

॥१३८॥

GDF

स्यामर्थं शिश्रं । निष्ठाय निधाय । मुखेनमुखंसंधाय अस्याउपस्थमभिमृश्यस्पृष्ट्वाजपेत् । तत्रमंत्रमाह । अंगादंगादिति
 प्रत्यंगात्संभवसिहृदयादधिजायसे । हेअंगरेतोतर्गतभगवन्नंगानांसारोसीतिसत्वंकषायोसियाममुंमयिदिग्धविद्धामिवदिग्धा
 औषधलिप्तेवविद्धांपरवशामिवआदधेसंपादयेतिजपेदित्यर्थः ॥९॥ उपहासेइत्थंभावांतरमाह ॥ अथयामिच्छेदिति । अभि
 प्राण्यश्वासंमुक्त्वाअपान्यात्संगृहीयात् । तत्रजाप्यमंत्रमाह ॥ इंद्रियेणेति । मदीयेनेंद्रियेण मदीयेनचेतसातेरेतआददे
 अथयामिच्छेन्नगर्भंदधीतेतितस्यामर्थंनिष्ठायमुखेनमुखंसंधायाभिप्राण्यापान्यादिंद्रियेणतेरेत
 सारेतआददइत्यरेताएवभवति ॥ १० ॥ अथयामिच्छेद्गर्भंदधीतेतितस्यामर्थंनिष्ठायमुखेनमुखंसं
 धायापान्याभिप्राण्यादिंद्रियेणतेरेतसारेतआदधामीतिगर्भिण्येवभवति ॥ ११ ॥ अथयस्यजा
 यायैजारःस्यात्तंचेद्विष्यादामपात्रेऽग्निमुपसमाधायप्रतिलोमंशरबर्हिस्तीर्त्वातस्मिन्नेताःशर(वृ)
 भृष्टीःप्रतिलोमाःसर्पिषाक्ताजुहुयान्ममसमिद्धेहौषीःप्राणापानौतआददेसावितिममसमिद्धेहौ
 षीःपुत्रंपशूंस्तआददेसावेति ममसमिद्धेहौषीरिष्टासुकृतेतआददेसाविति ममसमिद्धेहौषी
 इतिजपन्नभिप्राण्यापान्यादित्यर्थः । सातथैवगर्भंहीनैवभवतीत्याह ॥ अरेताएवभवतीति ॥ १० ॥ अथयामिति ।
 यागर्भंदधीतेतीच्छेदित्यर्थः । अपान्यश्वासमादायअभिप्राण्याच्छ्वासंमुंचेत् इंद्रियेणेत्यादिप्राग्वत् । आदधामिप्रक्षिपामि ॥ ११ ॥
 उपहासप्रयुक्तमाभिचारमाह ॥ अथयस्येति । जायायै जायायाःजारःस्यात् । तंचद्विष्यात्आमपात्रेअपक्रपात्रे । अग्निमु

पसमाधाय । प्रतिलोमंशरबर्हिंस्तीर्त्वा प्रस्तीर्य । तस्मिन्नग्नौ एताःशरमुष्टीः शरस्तंबानि । सर्पिषाक्ताघृतार्द्राणि । प्रति लोमाः प्रतिलोमानि । जुहुयात् । होममंत्रमाह ॥ ममेति । ममसमिद्धे संदीप्ते । भार्याग्नावितिशेषः । अहौषीः हुतवानभूःरेतोनिहितवानभूः । असावितिजारस्यनामरूपादिनिर्देशः । अदोनामाअदोरूपःत्वमहौषीः । तेतादृशनामरूपादिमतःतव प्राणापानावाददेगृह्णामीति । एवमग्रेष्वर्थोध्येयः । इष्टासुकृते । अन्येभ्योपिदृश्यतइतिदीर्घः । इष्टंयजनं सुकृतंस्नानदानादि कंपुण्यं आशापराकाशौआशाअभिलाषः पराकाशःतेजः सचहोमोअमोघएवभवतीत्याह ॥ सवाइति । सएषजारः निरिं राशापराकाशौतआददेसाविति सवाएषनिरिंद्रियोविमुकृतोस्माल्लोकात्प्रैतियमेवंविद्वान्ब्राह्मणःशपति तस्मादेवंविच्छ्रोत्रियस्यदारेणनोपहासमिच्छेदुतह्येवंवित्परोभवति॥ १२ ॥ अथयस्यजाया(आर्त)मार्तंवंविंदेऽयहंकंसेनपिवेदहतवासानैनानांवृषलोनवृषल्युपहन्यात्रिरात्रांतआपुत्यव्रीहीनवघातयेत् ॥ १३ ॥

द्रियः अजितेंद्रियः । विगतसुकृतःअस्माल्लोकाद्देहात्प्रैति । एवमुक्तप्रकारेणाभिचारंविद्वान्ब्राह्मणःयंशपतिसोपिनिरिंद्रियादिर्भवतीत्यर्थः । ततःकिमित्यतआह ॥ तस्मादिति । एवमुक्तप्रकारेणाभिचारंविद्वान्श्रोत्रियस्यदारेणस्त्रियानोपहांसंकुर्यात् । नेच्छेदु नेच्छेदपि । उपहासकरणेबाधकमाह ॥ एवमिति । एवंवित् अभिचारवित् । उपहासं श्रोत्रियदारेण करोतिचेत्परःवैरीभवतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ स्त्रियोरजस्वलात्वप्राप्तौकर्तव्यमाह ॥ अथेति । यस्यजायाआर्तंवरजःविंदेत्प्रा

मुयात् त्र्यहंत्रिदिनंकंसेनाखर्वपात्रेणपिवेत् अहतवासाः अधौतवासाः । एनांवृषलःशूद्रःवृषलीशूद्रावानोपहन्यात् नस्पृशेत् । त्रिरात्रांतआपुत्यस्नात्वाव्रीहीन्धान्यानिअवघातयेत् ॥ १३ ॥ अथयामिच्छेद्भर्भदधीतेतिप्रकृतपुत्रार्थकर्तव्यमाह ॥ सयइच्छेदिति । यःसगर्भकर्तामेपुत्रःशुक्लोगौरोजायेतवेदमेकमनुब्रवीत् सर्वमायुरियादितिच्छेत् । सक्षीरौदनंपाचयित्वासर्पिष्मंतमश्रीयातां दंपतीइतियोज्यं । जनयितवै तादृशंपुत्रंजनयितुमीश्वरौसमर्थौभवतइत्यर्थः ॥ ८ ॥ ४ ॥ १४ ॥ कपि सयइच्छेत्पुत्रोमेशुक्लोगौरोजायेतवेदमनुब्रवीत्सर्वमायुरियादितिक्षीरौदनंपाचयित्वासर्पिष्मंतमश्रीयातामीश्वरौजनयितवै ॥ १४ ॥ अथयइच्छेत्पुत्रोमेकपिलःपिंगलोजायेतद्वौवेदावनुब्रवीत्सर्वमायुरियादितिदध्योदनंपाचयित्वासर्पिष्मंतमश्रीयातामीश्वरौजनयितवै ॥ १५ ॥ अथयइच्छेत्पुत्रोमेश्यामोलोहिताक्षोजायेतत्रीन्वेदाननुब्रवीत्सर्वमायुरियादित्युदौदनंपाचयित्वासर्पिष्मंतमश्रीयातामीश्वरौजनयितवै ॥ १६ ॥ अथयइच्छेदुहितामेपंडिताजायेतसर्वमायुरियादितितिलौदनंपाचयित्वासर्पिष्मंतमश्रीयातामीश्वरौजनयितवै ॥ १७ ॥

लोलोहितः लोहितत्वंचपिंगलत्वेनेत्याह ॥ पिंगलइति । शिष्टंप्राग्वत् ॥ १५ ॥ अथइत्यादिखंडचतुष्टयेपिपूर्ववद्योजना । उदौदनं उदकपक्कमन्नं ॥ १६ ॥ दुहितापुत्री । पंडिताअभिज्ञा ॥ १७ ॥ विजिगीथोजेता समितिंगमः सभाप्रवेष्टा । शुश्रूषितां श्राव्यांवाचंभाषितावक्ता । मांसमिश्रितमोदनं मांसौदनं किमीयंमांसमित्यतआह ॥ औक्षेणेति । औक्षेणगोवृषसंबंधिना

बृहदा०
॥१४०॥

आर्षभेणबलीवर्दसंबंधिनावेत्यर्थः ॥ १८ ॥ सत्पुत्रोत्पत्त्युपयुक्तं होममाह ॥ अथाभिप्रातरेवेति । प्रातरेवस्थालीपाकावृ
ताज्यंस्थालीपाकंअवृताज्यंहोमाज्यंच द्वंद्वैकवद्भावः । दभैर्वेष्टयित्वास्थालीपाकस्योपघातं स्थाल्यांपक्वचरोर्भागंजुहोति ।
होममंत्रानाह ॥ अग्नयहत्यादिना । सत्यप्रसवाय सत्पुत्रजनयित्रे । हुत्वाहुतशेषमुद्धृत्यप्राश्नातिस्वयंप्राश्येतरस्याःजाया
अथयहच्छेत्पुत्रोमेपंडितोविजिगीथःसमितिंगमःशुश्रूषितांवाचंभाषिताजायेतसर्वान्वेदाननुब्रु
वीतसर्वमायुरियादितिमांसौदनंपाचयित्वासर्पिष्मंतमश्रीयातामीश्वरौजनयितवैऔक्षेणवार्ष
भेणवा ॥ १८ ॥ अथाभिप्रातरेवस्थालीपाकावृताज्यंवेष्टित्वास्थालीपाकस्योपघातंजुहोत्यग्नये
स्वाहानुमतयेस्वाहादेवायसवित्रेसत्यप्रसवायस्वाहेतिहुत्वोद्धृत्यप्राश्नातिप्राश्येतरस्याःप्रयच्छ
तिप्रक्षाल्यपाणीउदपात्रंपूरयित्वातेनैनानात्रिरभ्युक्षत्युत्तिष्ठातोविश्वावसोन्यामिच्छप्रभव्यांसं
जायांपत्यासृजेति ॥ १९ ॥ अथैनामभिपद्यतअमोहमस्मिसात्वं सात्वमस्यमोहं सामाहमस्मि
क्कत्वंद्यौरहंपृथिवीत्वंतावेहिसंरभावहैसहरेतोदधावहैपुंसेपुत्रायवित्तयइति ॥ २० ॥

यैप्रयच्छतिददाति । प्रक्षाल्यपाणीउदपात्रंपूरयित्वातेनपुण्याहोदकेनैनानात्रिरभ्युक्षति । अभ्युक्षणेमंत्रमाह ॥ उत्तिष्ठेति ।
हेविश्वावसोगंधर्वअतःमद्भार्यातःउत्तिष्ठअन्यामुद्धृत्यामिच्छ पत्यामयासहजायांसंयोजयेत्यर्थः ॥ १९ ॥ विश्वावसुप्रार्थना
नंतरंभार्याप्रतिवक्तव्यंवक्तुमाह ॥ अथैनामिति । अभिपद्यतेप्राप्नोति । वक्तव्यमाह ॥ अमोहमिति । अमःअहमस्मि

खंडार्थे.

४।२०

॥१४०॥

साअसिवाग्वैसाऽमएषःसाचअमश्चेतिसामेतिपूर्वत्रतृतीयाध्यायेउक्ततयाहंप्राणसंनिधियुतः त्वंवाणीसन्निधानयुतासीत्यर्थः ।
 एवमग्रेपि । व्यत्यासेनाप्याह ॥ सेति । त्वंसाअहंअमोस्मीतिब्रूयादित्यर्थः । एवंसामेत्यवांतरंविभागेनोक्त्वाइदानीमविभागे
 नाह ॥ सामेति । अहंसामास्मि त्वंऋगसि द्यौरहंपृथिवीत्वं एहि आगच्छ । तौएवमर्धनारीपुमात्मनास्थितसामर्गादिशब्द
 वाच्यवाणीवाणीशसन्निधियुतावावामितिशेषः । संरभावहै संरंभंउपहासंकुर्वः । रेतःसहदधावहैमिलितंकुर्वः । किमर्थंपु
 त्रायपुंनामकनरकात्त्रात्रे वित्तयेविदित्रेपुंसे ज्ञानाढ्यपुत्रोत्पत्तयइतियावत् ॥ ८ ॥ ४ ॥ २० ॥ एवंतांप्रत्युक्त्यनंतरंकर्तव्य
 अथास्याऊरूविहापयतिविजिहाथांद्यावापृथिवीइतितस्यामर्थनिष्ठायमुखेनमुखंसंधायत्रिरेना
 मनुलोमामनुमार्ष्टि विष्णुर्योनिंकल्पयतुत्वष्टारूपाणिपिशुतु । आसिंचतुप्रजापतिर्धातागर्भं
 दधातुते । गर्भंधेहिसिनीवालिगर्भंधेहिपृथुष्टुके । गर्भंतेअश्विनौदेवावाधत्तांपुष्करस्त्रजौ ॥ २१ ॥
 माह ॥ अथेति । अनंतरंद्यावापृथिवीविजिहाथां । ओहाकृत्यागे विभक्तेभवतमितिमंत्रेणअस्याऊरूविहापयतिविभक्तौक
 रोति । तस्यामर्थंगुह्यंद्रियं निष्ठायनिधायमुखेनमुखंसंधायत्रिःत्रिवारमेतांअनुलोमांशिरआरभ्यानुमार्ष्टि हस्तेनानुमार्जनं
 करोति । तत्रमंत्रमाह ॥ विष्णुरिति । विष्णुर्वासुदेवात्मायोनिंकल्पयतुशुद्धांकरोतु । त्वष्टात्वष्टूनामकःसंकर्षणःरूपाण्यं
 गानिपिशुतुकरोतु । प्रजापतिःप्रद्युम्नआसिंचतुरेतइतियोज्यं ॥ धाताऽनिरुद्धःतेगर्भंदधात्वित्यनेनमंत्रेणानुमृज्यादित्यर्थः ।
 तदुक्तं योनिकृषिर्वासुदेवाद्रूपसंकर्षणाद्भवेत् । आसेककर्मप्रद्युम्नादनिरुद्धाच्चधारणमितिछांदोग्यभाष्येद्वितीयाध्याये ।

सिनीवालीचतुर्दशीमिश्रिताअमावास्या तद्देवताप्रत्युच्यते । हेसिनीवालिगर्भधेहि कुरु । पृथुष्टुकेतिकाचिद्देवतातस्याः सं
बुद्धिः । अश्विनौकृष्णरामौपद्ममालिनौकृष्णरामौतथाश्विनावितिछांदोग्यभाष्योक्तेः । देवौतेगर्भआधत्तांकुरुतां ॥ २१ ॥
हिरण्मयीहिरण्मय्यौऽरणीअरण्यौआवामितिशेषः । याभ्यामावाभ्यांअश्विनौकृष्णरामौतेत्वयिगर्भनिर्मथतामघ्नतः । अतः
दशमेमासिसूतवेपुत्रप्रसवाय । त्वांवयंहवामहे । तंतेगर्भमित्युक्तंसदृष्टांतमाह ॥ यथेति । पृथिवीयथाअग्निगर्भावहुव्रीहिः ।

हिरण्मयीअरणीयाभ्यांनिर्मथतामश्विनौ । तंतेगर्भहवामहेदशमेमासिसूतवे ॥ यथाअग्निगर्भा
पृथिवीयथाद्यौरिंद्रेणगर्भिणी । वायुर्दिशांयथागर्भएवंगर्भदधामितेसाविति ॥ २२ ॥ सोष्यं
तीमद्भिरभ्युक्षतियथावायुःपुष्करिणींसमिंजयतिसर्वतएवातेगर्भएजतुसहवैतुजरायुणा । इंद्र
स्यायंव्रजःकृतःसार्गलःसपरिश्रयस्तमिंद्रनिर्जहिगर्भेणसावरांसहेति ॥ २३ ॥

असावित्यस्यबुद्धिस्तैत्नामकैतद्गुणकैतद्रूपंगर्भमित्येवंप्रागुक्तशुक्लपिंगलादिरूपादिनिर्देशोर्थः ॥ २२ ॥ प्रसवकालेकर्तव्य
माह ॥ सोष्यंतीमिति । अद्भिरभ्युक्षति तत्रमंत्रमाह ॥ यथेति । यथावायुःपुष्करिणींसरोवरंसर्वतएवसमिंजयतिकंप
यति । तथातेगर्भःसूतिकावायुनाएजतुस्थानाच्चलतु । तदनंतरंजरायुणावैतुअधःपततु । इंद्रस्यइंद्रेणायंव्रजोर्गर्भदुर्गःसार्गलः
निरोधसहितःसपरिश्रयोरक्षकसहितश्चकृतः । हेइंद्रतंव्रजंनिर्जहिनिर्वर्तय । गर्भेणसहसावरांइतिमंत्रेणअभ्युक्षतीत्यर्थः ॥

॥ ८ ॥ ४ ॥ २३ ॥ प्रसवानंतरंकर्तव्यमाह ॥ जातइति । अंकेपुत्रंसमाधायेत्यर्थः । कंसे पात्रविशेषे पृषदाज्यंसंस्कृताज्यं
सन्नीयनिक्षिप्य । पृषदाज्यस्योपघातंभागंजुहोति । होममंत्रमाह ॥ अस्मिन्निति । अस्मिन्स्वगृहेएधमानोवर्धमानःसह
संपुष्यासंभूयासंस्येमासमुपसद्यांप्राप्तिंप्रजयापशुभिश्चसहमाच्छेत्सीः नछेदय । स्वाहामयिस्थितान्प्राणान्मनसासहत्वयिजु

जातेभिमुपसमाधायांकआधायकंसेपृषदाज्यंसन्नीयपृषदाज्यस्योपघातंजुहोतिअस्मिन्सहसंपु
ष्यासमेधमानःस्वगृहे । अस्योपसद्यामाच्छेत्सीःप्रजयाचपशुभिश्चस्वाहामयिप्राणांस्त्वयिमन
साजुहोमिस्वाहा यत्कर्मणाल्यरीरिचंयद्वान्यूनमिहाकरं । अग्निष्टत्स्विष्टकृद्विद्वान्स्विष्टं सुहुतं
करोतुनःस्वाहेति ॥ २४ ॥ अथास्यदक्षिणंकर्णमभिनिधायवाग्वागितित्रिरथदधिमधुघृतंसंनीयानं
तर्हितेनजातरूपेणप्राशयतिभूस्तेदधामिभुवस्तेदधामिस्वस्तेदधामिभूर्भुवःस्वःसर्वत्वयिदधामीति२५

होमित्वद्विषयान्करोमिस्वाहा । कर्मणायदत्यरीरिचं । यदधिकंयद्वान्यूनमिहाकरं । तत्सर्वंविद्वान्जानन्स्विष्टकृन्नामाग्निः
नोऽस्माकंस्विष्टं अत्यंतमिष्टं । सुहुतंकरोतुस्वाहेतिमंत्रेणजुहोतीत्यन्वयः ॥ २४ ॥ स्विष्टकृद्धोमानंतरंकर्तव्यमाह ॥ अथे
ति । अस्यकुमारस्यदक्षिणंकर्णमभिनिधाय दक्षिणकर्णंप्रतिमुखंनिधाय । वाग्वागितित्रिर्जपेदितिशेषः । अथानंतरंदधि

बृहदा०
॥१४२॥

मधुघृतं द्वंद्वैकवद्भावः । संनीय मेलयित्वानंतर्हितेनवस्त्रादिनाऽनाच्छादितेनजातरूपेण स्वर्णेन । प्राशयतिभोजयति ।
तत्रमंत्रमाह ॥ भूरिति ॥ ८ ॥ ४ ॥ २५ ॥ अथानंतरमस्यपुत्रस्यवेदोसीतिनामकरोति । तच्छास्त्रप्रसिद्धतद्वेदइतिनामास्यगुह्यं
रहस्यंभवति ॥ २६ ॥ अथनामकरणानंतरंएनंपुत्रंमात्रेप्रदायस्तनंप्रदापयेत् । तत्रमंत्रमाह ॥ यस्तइति । हेसरस्वति ।

अथास्यनामकरोतिवेदोसीतितदस्यतद्गुह्यमेवनामभवति ॥२६॥ अथैनंमात्रेप्रदायस्तनंप्रयच्छति
यस्तेस्तनःशशयोयोमयोभूर्योरत्नधावसुविद्यःसुदत्रः । येनविश्वापुष्यसि(भार्या)वार्याणिसरस्व
तितमिहधातवेकरिति ॥ २७ ॥ अथास्यमातरमभिमंत्रयतइलासिमैत्रावरुणीवीरेवीरमजी
जनत् । सात्वंवीरवतीभवयास्मान्वीरवतोकरदिति तंवाएतमाहुरतिपितावताभू रतिपिता
महोवताभूः परमांबतकाष्ठांप्रापच्छ्रियायशसाब्रह्मवर्चसेनयएवंविदोब्राह्मणस्यपुत्रोजायतइ
ति ॥ २८ ॥ चतुर्थब्राह्मणं ॥ ८ ॥ ४ ॥

यस्तेस्तनःशशयःशेमुखेशेतइतिशशयः । योमयोभूः मयासुखंभावयतीतिमयोभूः । योरत्नधाः आभरणरूपरत्नंदधत् ।
यश्चवसुविंदतेप्राप्नोतीतिवसुवित् । यश्चसुदत्रःसम्यक्दातारक्षकश्चयेनचस्तनेनविश्वा विश्वानिभार्याणिभरणीयानिब्रह्मा
दीनि । पुष्यसि पुष्णासि । तंस्तनंशिशोःधातवेपातुंअकःअकार्पीरितिमंत्रेणस्तनंप्रयच्छतीत्यन्वयः ॥ २७ ॥ अथानंतरंअस्य

खंडार्थ.

४।२८

॥१४२॥

शिशोर्मातरमभिमंत्रयते । तत्रमंत्रमाह ॥ इलासीति । हेवीरेमित्रावरुणयोःपुत्रीमैत्रावरुणी । इलात्वमसि । वीरंकुमारं
 अथव॑शःपौतिमाषीपुत्रःकात्यायनीपुत्रात्कात्यायनीपुत्रोगौतमीपुत्रात्गौतमीपुत्रोभारद्वाजी
 पुत्रात्भारद्वाजीपुत्रःपाराशरीपुत्रात्पाराशरीपुत्रऔपस्वस्थीपुत्रात्औपस्वस्थीपुत्रःकात्यायनी
 पुत्रात्कात्यायनीपुत्रःकौशिकीपुत्रात्कौशिकीपुत्रआलंबीपुत्राच्चवैयाघ्रपदीपुत्राच्चवैयाघ्रपदीपुत्रः
 काण्वीपुत्राच्चकापीपुत्राच्चकापीपुत्रः ॥ १ ॥ आत्रेयीपुत्रादात्रेयीपुत्रोगौतमीपुत्राद्गौतमीपुत्रोभार
 द्वाजीपुत्राद्भारद्वाजीपुत्रःपाराशरीपुत्रात्पाराशरीपुत्रोवात्सीपुत्राद्वात्सीपुत्रःवार्कारुणीपुत्राद्वा
 र्कारुणीपुत्रआर्त्तभागीपुत्रादार्त्तभागीपुत्रःशौंगीपुत्राच्छौंगीपुत्रःसांकृतीपुत्रात्सांकृतीपुत्रआ
 लंबायनीपुत्रादालंबायनीपुत्रआलंबिनीपुत्रादालंबिनीपुत्रोजायंतीपुत्राज्जायंतीपुत्रोमांडूकायनी
 पुत्रान्मांडूकायनीपुत्रोमांडूकीपुत्रान्मांडूकीपुत्रःशांडिलीपुत्राच्छांडिलीपुत्रोराथीतरीपुत्राद्वा
 थीतरीपुत्रोभालुकीपुत्राद्भालुकीपुत्रःक्रौंचिकीपुत्राभ्यांक्रौंचिकीपुत्रौवैधृपतीपुत्राद्वैधृपतीपुत्रः
 कार्षकेयीपुत्रात्कार्षकेयीपुत्रःप्राचीनयोगीपुत्रात्प्राचीनयोगीपुत्रःसांजीवीपुत्रात्सांजीवीपुत्रः
 प्राश्रीपुत्रादासुरिवासिनःप्राश्रीयपुत्राआसुरायणादासुरायणआसुरेरासुरिः ॥ २ ॥

अजीजनत् । भवतीतिशेषः । सातादृशीत्वंपुनश्चवीरवतीभव । यात्वमस्मान्वीरवतोकरत् । अकार्षीरित्यभिमंत्रयतेइत्य

बृहदा०
॥१४३॥

न्वयः । शिशुं प्रतिज्ञातिभिर्वक्तव्यमाह ॥ तमिति । हे पुत्र त्वं अतिपिता पितरमतिक्रान्तो भूः । बतर्हर्षे । पितामहमतिक्रान्तः
अतिपितामहो भूः । श्रियायशसा ब्रह्मवर्चसेन परमांकाष्ठां उन्नतिं प्रापदितितमेतं शिशुं प्रति ज्ञातय आहुरित्यर्थः । य एवं पु

याज्ञवल्क्याद्याज्ञवल्क्य उद्दालकादुद्दालकोऽरुणादरुण उपवेशे रूपवेशिः कुश्रेः कुश्रिर्वाजस्रवसो वा
जस्रवाजिह्वावतो वाध्योगाजिह्वावान्वाध्योगोसिताद्वार्षगणादसितो वार्षगणो हरितात्कश्यपा
द्धरितः कश्यपः शिल्पात्कश्यपात्शिल्पः कश्यपः कश्यपात्नैध्रुवेः कश्यपो नैध्रुविर्वाचो वागंभिण्या
अंभिण्यादित्यादादित्यानीमानि शुक्लानियजूंषि वाजसनीयेन याज्ञवल्क्येनाख्यायन्ते ॥ ३ ॥
समानः सांजीवीपुत्रात्सांजीवीपुत्रो मांडूकायनेर्मांडूकायनिर्मांडव्यान्मांडव्यः कौत्सात्कौत्सो
मार्हिर्धर्मार्हिर्धर्मामकक्षायणाद्वामकक्षायणः शांडिल्याच्छांडिल्यो वात्स्याद्व्यात्स्यः कुश्रेः कुश्रिर्य
ज्ञवर्चसो राजस्तंबायनाद्यज्ञवर्चाराजस्तंबायनस्तुरात्कावषेयात्तुरः कावषेयः प्रजापतेः प्रजापतिः ब्र
ह्मणो ब्रह्मस्वयं भुवः स्वर्गं ॥ ४ ॥ पञ्चमं ब्राह्मणं ॥ ८१५ ॥

त्रोत्पादनप्रकारं वेदतस्य विदः जानतः ब्राह्मणस्य पुत्रो । नरकात्राता पुत्रो जायत इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ४ ॥ २८ ॥ इति चतुर्थं ब्रा
ह्मणं समाप्तं ॥ अथ वंशब्राह्मणं ॥ अध्यायद्वयोक्तविद्याप्रवर्तकपरंपराप्रस्तावपूर्वमाह ॥ अथ वंश इत्यादिना । अत्र पंच

खंडार्थः

५१४

॥१४३॥

इतिबृहदारण्यकेअष्टमोध्यायः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ इतिश्रीमद्बृहदारण्यकोपनिषत्समाप्ता ॥ श्रीः ॥
म्यंताउपदेष्टारःप्रथमांताउपदेश्याःइतिज्ञेयाः । ब्रह्मास्वयंभूःस्वतंत्रःसर्वज्ञइतिवा ॥ श्रीमत्कण्वोपनिषदोभाष्याद्युक्तार्थसं-
ग्रहः । राघवेन्द्रेणयतिनाकृतस्सज्जनसंविदे ॥ ६ ॥ इतिअष्टमाध्यायःसंपूर्णः ॥ समाप्तोयंग्रंथः ॥

अयं ग्रंथः कुंभघोणस्थेन टी. आर्. कृष्णाचार्येण मुंबय्यां निर्णयसागर-
मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितः शके १८२२.

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

॥ बृहदारण्यकोपनिषत्खंडार्थःसंपूर्णः ॥

GDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation